

*Universitatea de Stat
„Alecu Russo” din Bălți
Biblioteca Științifică*

*Teo-Teodor Marșalcovschi
Maria Abramciuc
Elena Harconița*

MANUSCRISE

*de Dimitrie Balica
comisul*

Bălți, 2012

UNIVERSITATEA DE STAT „ALECU RUSSO” DIN BĂLȚI
BIBLIOTECA ȘTIINȚIFICĂ

Teo-Teodor MARȘALCOVSCHI

Maria ABRAMCIUC

Elena HARCONIȚA

MANUSCRISE

de Dimitrie BALICA comisul

Bălți, 2012

Tipografia Centrală din Chișinău

CZU 821.135.1(478).09+94(478)

M 42

Descrierea CIP a Camerei Naționale a Cărții

Marșalcovschi, Teo-Teodor. Manuscrise de Dimitrie Balica comisul / Teo-Teodor Marșalcovschi, Maria Abramciuc, Elena Harconița ; desing/tehnored./machtetare: Silvia Ciobanu, Univ. de Stat „Alec Russo”, Bibl. Șt. – Bălți : Bibl. Șt., 2012(Ch. : Tipogr. Centrală). – 315 p. – ISBN 978-9975-50-102-6.

CZU 821.135.1(478).09+ 94(478)

Dr. Teo-Teodor MARȘALCOVSCHI (coordonator, transliterare),
dr. Maria ABRAMCIUC (analiză literară),
Elena HARCONIȚA (bibliografie și biografie Balica),
Valentin JITARU (norme gramaticale și lexicale),
P.S. Episcop dr. MARCHEL (probleme confesionale),
conf. univ. Zinaida TĂRĂȚĂ (referințe lingvistice).

Lector Lucian JITARU

Recenzent dr. hab. Aliona GRATI, Academia de Științe din Moldova.

Design/Tehnoredactare/Machtetare computerizată Silvia CIOBANU

EXPRIMĂM SINCERE GRATITUDINI SPONSORILOR:

**Consulatul General al României din Bălți, Republica Moldova,
Aurel ZARA (Moldova Agroindbank), Vladimir TONCIUC (S.A. „Barza-Albă), Tudor COZARU (SRL „Vatra”), Galina IEPURI (SA „Drum bun”),
Pantelemon FRĂSINEANU (SRL „Gaz-Nord”), P.S. Episcop dr. MARCHEL.**

Volumul include două lucrări: romanul *Polidor și Hariti* (1843), transpus din elino-greacă în română, și *Oareșcare anegdaturi folositoare pentru jiuime aflată într-un poem din ianvechime tipăritu* (1848, *miscelaneu* ca formă), selectate din „Bessarabia”, utile pentru „tineri și tinere daco-romano-moldavi”. Manuscrisele au fost redactate la Bălți de comisul Dimitrie Balica, autorul oferindu-le basarabenilor, dar nu numai, o limbă română „foarte frumoasă și dulce la cetire”. Textul romanului include o mulțime de scene cu acțiuni surprinzătoare, pline de dramatism și dragoste curată. În final, adevărul triumfă.

Volumul este recomandat specialiștilor de limba și literatura română, studenților-filologi, elevilor și tuturor celor interesați de trecutul cultural al ținutului.

The volume includes two works – the novel **Polydor and Hariti** (1843) translated from old Greek into Romanian based on the Cyrillic alphabet and *Oreșcare anegdaturi folositoare pentru jiuime aflată într-un poem din ianvechime tipăritu* (*Miscellaneous useful anecdotes for youth printed in an old collection*) published in 1848, **Miscellaneous** in form, selected from „Bessarabie” for „Dacian-Romanian-Moldovan young men and young ladies” – written in Bălți by the equerry Dimitrie Balica, a contribution to the romantic literary movement in the Romanian territory.

The author offers Bessarabian readers a „very beautiful and melodic” language. The novel contains numerous scenes with surprising, dramatic actions and pure love. In the end, the truth will triumph.

The volume is intended for specialists in literature, students of filology, and a larger circle of readers.

SUMAR

RECOMANDARE de Aliona GRATI	5
ARGUMENT de Gheorghe POPA	6
BĂLȚI DE ALTĂ DATĂ de Teo-Teodor MARȘALCOVSCHI	9
DIMITRIE BALICA COMISUL de Elena HARCONIȚA	24
SCRISUL ROMÂNESC LA BĂLȚI ÎN PRIMA JUMĂTATE A SECOLULUI AL XIX-LEA: COMISUL DIMITRIE BALICA de Maria ABRAMCIUC	28
MĂRTURII DESPRE LIMBA UNEI EPOCI de Zinaida TĂRĂȚĂ	37
Dimitrie BALICA, POLIDOR ȘI HARITI. Roman	41
Dimitrie BALICA, OAREȘCARE ANEGDOTURI FOLOSITOARE PENTRU JIUNIME AFLATI ÎNTRUN POEM DIN ÎNVECHIME, Miscelaneu	249

RECOMANDARE

Efortul universitarilor de la Bălți de a scoate la lumină două lucrări de interes istorico-literar, prin care sunt relevate aspecte importante ale tendințelor de culturalizare a spațiului basarabean pe la mijlocul secolului al XIX-lea, este, cu siguranță, remarcabil. Descoperirea romanului Polidor și Hariti și a miscelaneului Oareșcare anegdaturi folositoare pentru jūnime aflați iantr-un poem din ianvechime tipăritu, scrise la Bălți, în perioada 1843-1848, de comisul Dimitrie Emanoilov Balica, constituie un eveniment spectaculos, demn de toată atenția oamenilor de cultură de la noi și din întreg spațiu românesc.

Spirit mobilizator, comisul Dimitrie Balica, originar din Moldova de peste Prut, a fost o conștiință vie, conectată la problemele neamului românesc din localitatea adoptivă. Anume astfel i se explică zelul cu care a susținut, prin intermediul scrisului, ridicarea nivelului cultural al comunității bălțene. Cărturarul se numără printre puținele personalități care, în contextul unei precarități intelectuale, au infuzat, în acest mediu, cultură. Publicarea acestor lucrări, demne de atenția nu doar a istoricilor literari, e un act recuperatoriu, mai mult decât necesar. În primul rând, romanul Polidor și Hariti relevă starea fenomenului literar românesc din ținuturile basarabene în prima jumătate a secolului al XIX-lea, atestând intențiile civilizatoare ale comisului-cărturar, stabilit la Bălți. Valorificarea celui de al doilea manuscris al lui Dimitrie Balica, miscelaneul Oareșcare anegdaturi folositoare pentru jūnime..., reliefează tendințele iluministe ale autorului care se vedește un fin cunoscător al aspirațiilor oamenilor simpli din ținut. În același timp, lectorului de astăzi i se oferă posibilitatea să se informeze despre starea limbii române din Basarabia, secolului al XIX-lea.

Manuscrisele prezentate spre publicare sunt însoțite de câteva studii pertinente pe marginea mai multor aspecte lingvistice, literare și istorice legate de textele lui Dimitrie Balica, semnate de universitarii de la Bălți. Studiul introductiv al dlui rector al Universității de Stat din Bălți „Alec Russo”, prof. univ., dr. hab. Gheorghe Popa, studiile realizate de conf. univ., dr. Maria Abramciuc, conf. univ., dr. Zinaida Tăriță, conf. univ., dr. Teo-Teodor Marșalcovschi și bibliografia redactată de dna Elena Harconiță completează acest demers cultural exemplar.

Recomand cu cea mai mare convingere publicarea acestui manuscris realizat cu eforturi uriașe și care ar face onoare celor mai pretențioase edituri.

Aliona GRATI, dr. hab., conf. univ.. Chișinău

ARGUMENT

Romanul *Polidor și Hariti* și miscelaneul *Oareșcare anegdaturi foloșătoare pentru jiuime aflată iantr-un poem din ianvechime tipărită* au fost scrise la Bălți în perioada 1843-1848 de comisul Dimitrie Emanoilov Balica și identificate de dr. Teo-Teodor Marșalcovschi în timpul studierii manuscriselor și cărților vechi din Țara Moldovei. Romanul s-a aflat o perioadă în colecția istoricului și omului de cultură Alexandru Lepădatu, iar pe 2 iunie 1912, este depus pentru păstrare în Biblioteca Academiei Române și putem doar presupune că s-a procedat la fel și cu cel de-al doilea scris.

Romanul *Polidor și Hariti* este o traducere din limba greacă și evocă, în contextul unor evenimente concrete din istoria Greciei Antice (luptele dintre polisuri), o istorie de dragoste dintre doi tineri care, puși în situația de a se confrunta cu diverse obstacole, ajung să trăiască un sentiment desăvârșit. Dimitrie Balica consacră opera tinerilor și tinerelor „daco-romano-moldavi¹”, relevându-i finalitățile educative. Se poate deduce lesne că substanța textului elin a fost completată cu scene rezultate din propriile experiențe ale autorului bălțean, obținându-se, *de facto*, un alt roman („trăducând din grece am compozat altă istoric romană²”), în care și-au găsit reflectare, într-un fel, realitățile din provincia anexată, modul de viață și gustul estetic al conaționalilor săi din Basarabia „curat românească”³.

Lucrările semnate de comisul Dimitrie Balica ilustrează tentativele insistente ale oamenilor scrisului din întregul spațiu carpatino-danubian de a reprezenta literar secvențe din evoluția istorică a societății românești. De la acest reper metodologic pornesc editorii celor două manuscrise. Sunt luate în calcul nu numai opera propriu-zisă, dar și locul ei în procesul de edificare a unei literaturi culte. Astfel, manuscrisele prezintă interes pentru criticii literari, lexicologi, etimologi și, în fine, pentru toți specialiștii din domeniul lingvisticii generale și din cel al istoriei limbii române.

Romanul *Polidor și Hariti* se constituie din patru părți și este ornamentat cu unele gravuri. Autorul a reușit, prin intermediul limbii române în grafie chirilică veche de tranziție, să descrie un subiect polimorf și deosebit de emoționant. Plasate într-un context istoric de mare tensiune, relațiile dintre personaje dobândesc o dimensiune mai mult decât dramatică: inițial, cei doi

¹Dimitrie Balica reprezenta aripa democratică națională, orientată spre ideile școlii istoriografice transilvănene („puritiste”, „latiniste”) în probleme de etnogeneză a românilor: tracia → getodacia → dacoromanii → vlahii (românii) = ardeleni, olteni, munteni, moldoveni etc.

²D. Balica, *Domnilor onorați tineri și tinere, autoare daco-romano-moldavi // Polidor și Hariti. Romană istorică ian patru părți*. Biblioteca Academiei Române, Manuscrisul nr. 4156, f.4.

³Nicolae Iorga, *Basarabia noastră*, Chișinău: Universitas, 1993, p. 5.

tineri îndrăgostiți se confruntă cu prejudecăți sociale, își pierd rude și prieteni. Tensiunea relațiilor interumane se conturează din descrierea unor situații fie dramatice, fie chiar fericite. Romanul atestă mai multe pasaje redactate într-o formulă stilistică sentimentală. Identificăm, de asemenea, și elemente ale stilului romantic, abordate tot mai frecvent în epocă de literații români. Cei doi protagoniști traversează grave ispite, finalizate cu soluționări imprevizibile ale situațiilor. În final, după rătăcirii spectaculoase, Polidor și Hariti se regăsesc. Personajele secundare influențează, direct sau tangențial, destinul acestor doi tineri. Menționăm că galeria celor ce reprezintă forțele războinice și antiumane este redată în culori sumbre.

Tălmăcirea romanului, condiționată de „patrioticescul entuziazmu” (precum afirmă însuși autorul), era însoțită de o prefață – un text, ce conține apeluri didactice către tinerii epocii, și de o scrisoare, pe care Dimitrie Balica o adresa marelui agă Costache de Negruzzi, în care scriitorul ieșean este rugat să găsească „smintelele ș-adeojindu-i neajunsul, mijlociță-i tipări-re lui, printr-un abonament public”⁴.

Opera *Polidor și Hariti* se identifică, în mod cert, cu dorința autorilor basarabeni de a crea o literatură artistică regională, dar integrată în cea de pe ambele maluri ale Prutului prin intermediul stilului artistic, limbii și conceptului de identitate națională. Consemnăm și faptul că valoarea artistică a acestei literaturi era modestă, centrele de cultură națională aflându-se în Iași, București și în alte orașe românești.

Oamenii scrisului din Basarabia erau constrânși, la acea vreme, de a se strămuta cu traiul peste Prut, deoarece în Basarabia nu existau condiții ce le-ar fi favorizat creația artistică (cazul lui Alecu Donici sau cel al lui Bogdan Petriceicu Hasdeu sunt mai mult decât elocvente). Mai târziu, Petru Leonardi din Cubolta (un sat din preajma municipiului Bălți), student al Universității din Leipzig, remarcă, nu fără temeii, că în Basarabia aerul este infect și tinerii părăsesc continuu acest plai natal⁵.

Astfel, în plin proces de deznaționalizare a acestui ținut, comisul Dimitrie Balica, fiind impus, probabil, de mișcările politice din Principate, trece cu traiul la Bălți și încearcă să compenseze deficitul literar existent aici. Deși modest, aportul lui trebuie conceput drept o tentativă nobilă de iluminare a basarabenilor, de întreținere a spiritului românesc în provincie.

Biografia sumară a lui Dimitrie Balica conține câteva date relevante: descendent de prin părțile Sucevei, în anul 1831, comisul devine bălțean, în circumstanțe necunoscute. Deținea o moșie pe Bahlui, mai jos de Iași. Până

⁴Scrisoarea lui Dimitrie Balica Costacche Negruzzi. 27 februarie 1848// *Polidor și Hariti. Romanul istoric ian patru părți*. Biblioteca Academiei Române, Manuscrisul nr. 4156, f. 2v.

⁵П. С. Леонарди, *О предполагаемом улучшении быта крестьян в Бессарабии*. Лейпциг, 1866, p. 31.

la sfârșitul vieții, rămâne fidel orașului adoptiv și Basarabiei, în genere. A fost înmormântat în cimitirul de pe strada Burebista, demolat de sovietici în anii șaptezeci ai secolului al XX-lea, iar pe locul respectiv a fost construită o uzină militară.

Cert rămâne faptul că Dimitrie Balica, prin efortul său cultural, aduce un suflu național proaspăt în această parte a romanității, oprimată de străini, utilizând o română relativ literară. Deși limbajul protagonistului nostru este vetust, ținuta gramaticală și stilistică a textului înclină spre modernizare. În felul acesta, avem de a face cu niște lucrări de interes istorico-literar, relevante în sensul tendințelor de culturalizare a spațiului basarabean de la mijlocul secolului al XIX-lea. Pe lângă aspectul cognitiv, lucrările se impun și prin finalitate educativă.

În fine, manuscrisele semnate de comisarul Dimitrie Balica oferă tuturor celor interesați șansa familiarizării cu trecutul cultural al acestui ținut, cu procesul de evoluție a gândirii artistice la timpul respectiv. În plus, ele constituie un fericit prilej de urmărire atât a formelor lingvale de exprimare, cât și a fenomenului de constituire a limbii literare contemporane în deceniul patru al secolului al XIX-lea.

În acest sens, mai elocvent este miscelaneul *Oareșcare anegdaturi foloștoare pentru jiunime aflate iantr-un poem din ianvechime tipărită*. În acest volum, Dimitrie Balica a inclus proverbe, zicători și alte tipuri de expresii populare din „Bessarabia”, evident, și din Bălți. Materialele selectate se referă la corectitudinea relațiilor dintre oameni, la normele de morală civică și confesională; acestea combat superstițiile, critică lenevia și indiferența, promovează, în fine, valoarea educației. Iată câteva proverbe ilustrative: *Nu răsplăți rău pentru rău; Cine odată au mințit, aceleie altă dată nu i se crede; Cine sapă groapa altuie, lesne cade sângur într-însa*. Pline de esență și de conținut didacticist sînt, de asemenea, concluziile din eseurile manuscrisului, prezentate sub formă de proză sau vers. Iată un exemplu tipic: *Gazde de lotri nu ar fi, // Nici oameni răi nu s-ar plămădi*.

Considerăm oportună publicarea acestor două manuscrise, care au valoare culturală nu doar pentru municipiului Bălți, dar și pentru întregul spațiu românesc. Concomitent, va fi spulberată ideea că, în secolul al XIX-lea, literatura artistică din localitate era reprezentată de lucrări ne semnificative, semnate de Tanschi, Curalescu și încă de câțiva condeieri începători.

În fine, acest act cultural ar demonstra că aici, la Bălți, spiritul românesc, grație eforturilor susținute ale unor personalități concrete, s-a manifestat în toate timpurile, chiar și în circumstanțe nefavorabile, fiind orientat permanent spre spațiul-matrice, spre marea cultură a poporului român.

Profesor universitar, doctor habilitat Gheorghe POPA

Teo-Teodor MARȘALCOVSCHI

BĂLȚI DE ALTĂ DATĂ

Precizarea originii așezărilor umane de orice tip are însemnătate științifică, cognitivă, educațională, iar în cazul or. Bălți și politico-ideologică. Municipiul așezat în nordul moderat al Republicii Moldova și având 58% de populație autohtonă este transformat artificial într-o „cetate” a anumitor interese politice eterogene. La temelie este pusă istoria falsă a urbei și insistența tendențioasă ale unor cercuri ambițioase „tradiționale” sovietice de a nu ceda în fața noilor realități. Situația dată se referă și la data primei atestări documentare. Fără dovezi concludente se afirmă în continuare că Bălți este întemeiat în 1421 cu aportul direct al prințesei poloneze Ringala Mazovi (rus – Mazovețkaya) și că făcea parte din Rusia țaristă.

Însă erorile comise nu au atras atenția specialiștilor și tema rămâne studiată de amatori sau de istorici convertiți ideologic. Aceștia, fără ca să cunoască sursele primare, preluau mecanic tezele elaborate false, ceea ce corela cu interesele geopolitice ale Rusiei țariste și, eventual ale Uniunii sovietice. Afecțiunea a fost atât de puternică încât și autorii din perioada interbelică repetau aberațiile remarcate. Nu întâmplător cunoscutul istoric Șt. Ciobanu care conchide că „*istoria acestui oraș se pierde în negura trecutului*”¹. Între timp, după N. Dabija, revalorificarea obiectivă a trecutului din orice domeniu constituie „*o datorie de căpetenie...și onoare*”² a oamenilor de cultură în sensul cel mai larg al cuvântului, evident, cum ar fi în cazul nostru, și al istoricilor.

Prioritare sunt direcțiile de reconstituire obiectivă a factorului autohton în geneza și evoluția urbei care a fost poluat cu „idei” eterogene de tip expansionist și formulări istoriografice pre cum ar fi „misiunea de eliberare” a trupelor de ocupație al Rusiei, „progresivitatea” raptului din 1812, colonizarea „necesară” și implicit „civilizarea” orașelor Basarabiei etc. În incidență cade și municipiul Bălți declarat „oraș rusesc” fără ca să se țină cont de statutul demografic real.

Pe acest fon ostil au fost radiate din istoria urbei momente remarcabile, viața autohtonă, arhitectura și toponimia tradițională. Straniu, dar în condițiile actuale popu-lația băștinașă rămâne în continuare marginalizată și supusă procesului de deznaționalizare. Făuritorii adevărați, neaoși, vrednici ale valorilor materiale și spirituale sunt eliminați din conștiință și înlocuiți cu „eroi” fără aport, motivați ideologic, militar și politic. Cu referință la această situație merită atenție studiul semnat de prof. Gh. Baciu³, care contribuie la reabilitare unui șir de pagini și a oamenilor bălțeni cunoscuți.

Geneza oricărui oraș din tot spațiul românesc reflectă „*expresia unui proces social-economic în cursul căreia meșteșugarii din obștea sătenească se*

desprind de agricultură pentru a se stabili în centre care să le înlesnească într-o mai mare măsură practicarea meseriei”⁴. Sursele din sec. XV-XVI cu referință la segmentul teritorial dintre actualul municipiu și Gura Căinarului <r-nul Florești, Republica Moldova> pe cursul fl. Răut, atestă existența a 33 așezări rurale de stat (între care câteva *prisăci*) și boierești întărite de *hrisoave*, *urice*, *zapise*, *danii*. Facem o remarcă de esență că așezările umane date au evoluat din contul obștilor sătești vechi⁵. Sub aspect economic populația practica agricultura, vităritul, meșteșugurile. O parte din produsul valoric material era pus la dispoziția peții.

Între timp, sursele indică clar că o parte din sate și mahalalele acestora situate pe malurile apelor curgătoare și luate la evidență în calitate de puncte strategice⁶, erau etatizate sau trecute în categoria întemeierilor „*prin înșelăciune*”, la fel cum e în cazul pe malului stâng al fl. Răut. În toate cazurile denumirea satelor ținea de numele proprietarul-fondator; locul de plasare etc. De aceia actele stipulau „*unde a fost*” < cineva >, „*unde este*” < proprietar >⁷, „*pe malul*” < râului >, „*lângă*” < iaz >, „*la marginea*” < drumului >, „*în hotar cu*” și alte variante. În funcție de ocupația populației și așezarea potrivită unele sate obțină pe parcursul timpului statut de târg, **торгъ**, **мѣсто/мисто**, iar apoi și de **городъ**, **ораши**⁸.

În acest fel, pe timpul domniei lui A. Lăpușeanu (1552-1561, 1563-1568) și a urmașilor lui au apărut șirul de sate, *prisăci* sau *polisade* domnești pe Răut, Răuțel, Cubolta, Căinar și Soloneț⁹. Printre acestea se afla scutăria Zăvadeni¹⁰. O *Carte* din 7096 (1588) august 20 dată în Iași de Pertu Schiopul (1574-1591) și scrisă de uricarul Roșca, judecă hotarele, precizând că se întind „*pe râul Răut și pe amândouă părțile Răutului și cu loc de mori la râul Răutului, care acest sat a fost sat drept domnesc*”¹¹. Locul de plasament se afla la est de Bălți și includea o parte din moșia de azi a s. Elizaveta. Un alt document din 5 iunie 1559, susține că același domnitor expediază către scutăria Zăvadeni 70 de boi crescuți în Orhei pe văile Răutului pentru a fi comercializați, iar din banii câștigați să se cumpere fier¹². Conform altor izvoare, o parte din mărfurile de aici erau exportate spre „hotarul polon” și Soroca - în acest oraș soseau negustori din Genova¹³. Viața economică din zonă, în primul rând negoțul, a fost optimizată de drumurile comerciale Iași ↔ Soroca, Hotin ↔ Soroca ↔ Tîghina și „<șleahul> Orheiului”¹⁴.

Negoțul se prezintă mai activ în *prisăci*, unde exista o bază materială variată – terenuri agricole calitative, vitărit variu, pășune destule, spații silvice și acvatice, mijloace meșteșugărești și experiență productivă, mori, sladnițe, pive, stupi de albine etc., totalitatea cărora tindea spre o economie extensivă¹⁵. Astfel de structuri puteau fi utilizate în scopuri militaro-strategice. Printre acestea, începând cu secolul al XVI-lea se profilează câteva topice legate de noțiunea Bălți.

În urma studierii insolite al actelor interne au fost identificate hotarele moșiilor din zona Bălți - Gura Căinarului pe cursul fl. Răut. A fost stabilit că pe parcursul sec. XV – XVI în locul actualului municipiu nu exista nici o așezare umană. „Roiul” de sate, în număr de 32, era plasat între actualul Grigorești și Gura Căinarului: Bălți-I (Bălțile¹⁶), Begeani, Bobeni, Budăești, Bursuceni, Căenari, Colunești, Coșiug, Cubolta, Drojdiești, Goenești, Gura Căenarului, Heciul, Joldești, La Oprea, Lozile, Mărculești, Micești, Miron, Nemțeni, Odăile, Prajila, Prideni, Putinești, Schindirești, Soloneț-Roșiatic, Stârceni, Trifan, Țiplițești, Vădureni, Visternicii și Zăvideni¹⁷. Calculat în mediu câte 20 de gospodării în fiecare sat și 5-6 membri în familie, putem stabili cu aproximație că aici locuiau 650 familii cu un potențial uman de cca 3200-3500 locuitori. În afară de acesta existau peste 15 „locuri de sate”¹⁸, „locuri pustii”¹⁹, 6 seliște²⁰, 4 locuri cu iazuri pentru mori și prisăci²¹ ș. a.

Printre structurile heteromorfe rurale de aici apar către finele sec. al XVI-lea două topice: **Bălți**, pârâu < afluent al r. Cubolta, lângă Putinești > și „loc de sat pe Bălți” < în extremitatea nordică a moșiei Putinești, r. Florești > atestate în uricul din 20 august 1588 a lui Lăpușeanu²². Un alt uric din 2 septembrie 1618 < 1619 >, emis de Gaspar Grațiani stipulează; „domnul a spus”, iar „Toader < a scris >” să i se întărească lui Ghidion, fiul lui Voico logofăt “satul Stănenii < situat undeva spre cursul inferior al râului Cubolta >, din ținutul Soroca și satul Soluncenii, cu loc de moară și cu iaz pe Căinar < căruia i > s-a cuvenit. < și > satul Bălțile pe Cubolta”²³ < lângă Putinești >.

Așa dar, între 1588-1619 moșiei Putinești includea trei topice: hidronimul „Bălți”, Bălți - loc de sat și satul Bălți. Astăzi pârâul, care izvorăște din centrul s. Iliceuca < r. Florești >, reprezintă o albie seacă și hidronim uitat. La confluența lui cu râul Cubolta este remarcat cu maluri stâncoase și un pod pe traseul Bălți - Florești. În acest loc toamna și primăvara se mai observă conturile caselor țărănești ale bălțenilor de cândva. Se pare, că până la 1588 populația acestui Bălți (Bălți-I) a făcut parte din s. Putinești („prin înșelăciune”?), cel puțin, o mahala apoi „risipită”.

„Risipirea” satelor făcea parte din planul militaro-strategic al statului. În acest sens malul stâng al Răutului dintre Grigorești și Gura Căinarului se prezenta destul de util. Dintre acestea sursele evidențiază s. Zăvideni, dăruit de voievodul Petru Șchiopul pe 20 august 7096 < 1588 > „din mila lui Dumnezeu... lui Andrei logofăt și pârcălab de Neamț și urmașilor lui”²⁴, sat (seliște) așezat „pe râul Răut și pe amândouă părțile Răutului și cu loc de mori la râul Răutului, care acest sat a fost sat drept domnesc²⁵... ca să-i fie lui de la domnia mea sat și ocină cu tot venitul și cu întreg hotarul, pentru că i l-am dat lui, pentru vislujenia lui, ce a slujit domniei mele și țării domniei mele”²⁶.

Cu acest prilej este trimis Danciul, fost pârcălab ca să hotărâncească

moșia. Însă satele din jur, Budăești și Heciul²⁷, aflate „în pricină de hotar cu satul Zăvodeni”²⁸, l-au respins. Atunci este înlocuit cu spătarul Cahonă și mandatat să potolească spiritele rebele. În cele din urmă, misiunea a rezultat cu o ameliorare parțială a tensiunii.

Hotarul localității includea Movila Mare din stânga Răutului <deal, h=202 m>, locul „în jos de Cheldea”, stâlpul de la fântâna satului Bobenilor <sat de lângă Alexăndreni>, „alt stâlp la Movila Bobenilor” <o movilă situată imediat pe malul stâng al Răutului, la est de Elizavetovca²⁹>, vârful Aluneilor <la vest de Alexăndreni>, „de acolo <spre> alt stâlp” până la hotarul Beliciu <satul Biliceni Vechi>, apoi spre „loc pustiu lângă Sânger” <Sângerei>, „de acolo drept în jos, unde se împreună văile... dinspre Soloneț”, „iar de acolo, la movila...Odăilor” <h=240 m, astăzi dealul Rădoaia> „și de acolo peste valea Miceștilor”³⁰ <sat lângă Rădoaia> spre „vârful Rediului Florilor” <deal, h=339 m, la nord de Rădoaia>, „și de acolo drept în vârful dealului, la obârșia Bârsanilor” <deal, h=339 m, situat între Heciul Vechi și Heciul Nou>, „iar de acolo drept la movila lui Ivașco” de lângă Vârtoape <loc pe Răut la Zăvădeni>, „iar de acolo, un stâlp, la marginea satului Schindireștiului” <sat pe Răut lângă Zăvădeni>, „iar de acolo, la gura Coboltei” <râul Cubolta> și spre Movila Mare³¹. Din nou, topicul Bălți de pe Răut aici și alte acte nu figurează. În schimb trebuie reținut Zăvădeni.

Prin urmare, satul „Bălți de pe pârăul Bălți” rămâne unicul toponim confirmat documentar și de aceia trebuie luat în calcul la cercetarea istoriei viitorului municipiu. Însă de la 20 august 1588, timp de treizeci și unu ani, satul iese din gura surselor. Pauza ia sfârșit pe 2 septembrie 1619. Un uric a lui Gaspar Grațiani documentează că „domnul a spus”, iar Toader a scris să i se întărească lui Ghidion, fiul lui Voico logofăt “satul Stănenii” <situat undeva spre cursul inferior al râului Cubolta>, din ținutul Soroca și satul Soluncenii, cu loc de moară și cu iaz pe Căinar <căruia i> ”s-a cuvenit <și> **satul Bălțile pe Cubolta**”³² <de lângă Putinești>. Reiese că în a doua zi al Anului Nou 1619³³ satul Bălți **continua să existe** la confluența pârăului Bălți cu râul Cubolta.

Peste un an de zile arsenalul documentar este completat de cronică Campaniei de la Țuțora³⁴ ale trupelor poloneze de sub comanda hatmanului Zólkiewsky împotriva otomanilor³⁵, care a durat în septembrie-octombrie 1620. Expediția începe la 3 septembrie 1620. Polonezii trec Nistru lângă s. Iaruga, apoi se mișcă pe teritoriul Moldovei la vest de Soroca, părțile superioare ale r. Cubolta, pe lângă Heci și la 12 septembrie ating Ungaeru (Ungheni), ocupând o poziție strategică la vre-o 7-8 km de la Țuțora³⁶.

Însă după o nereușită, polonezii sunt nevoiți să se retragă în condiții nefavorabile. Calea o țin prin satele Petrești, Scumpia, Catranâc, „iar, pe la **amiaza zilei de 4 octombrie**, <ajung> **la râul Răut, lângă satul Bălți**”³⁷. Prin urmare, cronică poloneză atestă o altă localitate Bălți, pe Răut. Nu este

o greșeală pur tehnică, fiindcă scribul leah ne informează cu precizie că de la acest sat Bălți de pe Răut trupele poloneze sub loviturile tătarilor „*au trecut seara peste Răut și la 5 octombrie, în zori, au ajuns la râul Cubolta,...* continuându-și calea de-a lungul malului drept, pe lângă Moara Nouă, până la satul Servirni (Saucu)”³⁸, situat la o distanță de cca 10-11 km de Nistru și Moghilev.

Așadar, **asistăm la prima atestare documentară a satului Bălți pe Răut - 7128 (1620) 4 octombrie, luni, către amiază.** Considerăm că topicul *pârăul Bălți, loc de sat pe Bălți, satul Bălți-I de pe Cubolta, satul Bălți de pe Răut*, fac parte din una și aceeași istorie incipientă a mun. Bălți.

Rămâne să precizăm când are loc așezarea populației în locul actualului municipiu. Însă, din păcate, în această privință sursele tac, ceea ce ne face să recurgem la metoda analizelor logice. Așa dar, dacă pe 2 septembrie 1619 pe Cubolta mai exista satul Bălți-I, topic care după această dată nu mai figurează în acte, iar pe 4 octombrie 1620 cronica poloneză atestă localitatea Bălți de pe Răut, atunci reiese, că a avut loc un transfer al populației legat de căutarea unui loc de trai mai decent. Strămutarea ar fi avut loc în vara anului 1619 sau primăvara anului 1620, ceea ce a depins de asigurarea vieții pe timp de iarnă, lucrările agricole de toamnă și de primăvară.

Bineînțeles, că la început satul Bălți de pe Răut putea să aibă un număr mic de locuitori, care pe parcurs se va completa din contul strămutării țăranilor și din alte sate. Aici în ajutor ne vine legenda care pretinde să afirme că în trecut Bălți se numea Zăvadeni.

Inițial Zăvadeni era un sat obișnuit plasat în locul actualului Combinat de zahăr din Alexăndreni. Apoi devine seliște pe Răut³⁹, populația căreia practica meșteșugurile și negoțul. cu potențial meșteșugăresc și comercial cunoscut. La 5 iunie 1559 A. Lăpușeanu trimite din Orhei 70 de boi crescuți pe Valea Răutului pentru comercializare în Zăvadeni (Zăvădine) ca să i se cumpere în schimb fier. După afacere voievodul reproșa judeului că unii porci au fost vânduți cu 100 de dinari, alții cu 80 și cu 70 de dinari⁴⁰. Un act din același timp ne informează că de Zavideni era „*ascultătoriu*” s. Miceșri⁴¹ - mărturisire a ponderii așezării în raport cu satele din împrejurime. Pe plan mai general, asistăm la o evoluție a unei seliște spre o unitate teritorială preurbană, ceea ce nu a avut loc din cauze necunoscute. Procesul acesta urma încet, dar insistent și a durat vre-o șase-șapte decenii, până când tendința zăvadineană nu a fost preluată de Bălți pe Răut. În astfel de context, legenda precum că Bălți în trecut se numea Zăvadeni are suport real.

Dacă mai rămânem la seliștea Zăvadeni, avem bănuiele că tot din motive necunoscute își limitează potențialul economic până când nu se transformă într-o mahala a satului Grigorești <r-nul Sângerei>, la fel ca alte sate, a „*suferit pe cursul veacurilor nenumărate modificări*”⁴². Până la urmă se modifică și

denumirea satului-seliște sub aspect orto-fonetic și de transcripție - Zavadini, Zăvadinei, Zevadeni, Zavidini, Zăvădeni, Zăvadinile și Zivadinele, apoi completată încă de două foneme rusești - cartierul Zavidina din Alexăndreni pe locul actualei fabrici de zahăr și lacul Zavdinovca, păstrate uzual până în zilele noastre.

În astfel de condiții nu este exclus că o parte din populația din Zăvadeni a trecut cu traiul în satul Bălți de pe Răut, practicând agricultura, creșterea animalelor, mește-șugurile și negoțul. Alt fel zis, „*risipirile*” permanente ale satelor produceau „*amestecături în întreaga noastră țară*”⁴³ cu efectul apariției noilor sate, unele din care obțineau pe parcurs statut de târg⁴⁴. Ca fond de idei, printre acestea s-a aflat și s. Bălți de pe Răut.

Prin urmare, argumentele și concluziile de mai sus atestă anul întemeierii mun. Bălți – 1620 și contestă anul fals 1421. Inepția începe atunci, când F. Bruni traduce și publică în rusă (1853) consemnările călătorului și diplomatului francez *Guillebert de Lannoy (1386 - 2.IV1462)*⁴⁵. Autorul din Odesa manifestă imprudență odată ce confundă topicul **Belz (Bels/Belfz)** cu **Bălți (Бельцы, Бельц)**.

Iată acest fragment: „*Item, de là me partis et m'en alay à une ville en Russie, nominée Belfz, devers la ducesse de la Mosoeu, qui me fist honneur et m'envoya à mon hostel plusieurs manière de virves...*”⁴⁶ - „*La fel, din această parte am plecat în alt oraș din Rusia, numit Belfz, spre principesa Mosoeu, care m-a primit cu onor și m-a servit cu multe bunuri...*”. În limba rusă textul este prezentat astfel: „*То же: Оттуда я отправился вь другой городъ вь Россіи, называемый Бѣльцы, къ герцогинь Мазовецкой, которая меня приняла съ почестью и прислала вь мою квартиру разного рода прунасовъ...*» (aldinele și cursivele aparțin aut.).

Conform afirmațiilor lui F. Bruni în secolul al XIV-lea or. Bălți făcea parte din componența Rusiei. Între timp, toponimul *Belfz* nici fonetic și nici morfologic nu corelează cu *Bălți (Бѣльцы)*. Semnul moale «ь» în „*Belfz*” nu există, îmbinarea „fz” și «ц<ы>» nu are continuitate, consoana slavă «ц» ar avea alternativă în grupul de limbi romanice sub formă de combinare a consoanelor „tz” și nu „fz”. Judecând numai după aceste criterii, noțiunea *Belfz* din franceză nu poate fi identificat cu termenul rus *Бѣльцы*.

Este deplasată de la adevăr și „legenda” despre Ringala Mazovi (cca 1370 - cca 1429)⁴⁷, care fără vre-o argumentare științifică apare în calitate de „fondatoare” a or. Bălți⁴⁸. Autorii cei mai radicali și fără pregătire profesională propun cititorilor până și imaginea renumitei poloneze, dar care reprezintă o altă persoană – imaginea Ringalei nu se cunoaște.

Ringala Mazovi (rus.: **Мазовецкая**) era vară dreaptă a regelui polon Wladislaw și soră cu Marele duce lituan Vitolt. Între 1391-1392 a fost ostatica fratelui său la curtea teutonilor. Apoi se căsătorește cu Henrich Siemowitowic,

duce al voievodatului Mazovi⁴⁹ decedat subit la începutul anului următor (1393). În 1419, după o văduvie de un sfert de veac, se recăsătorește cu Alexandru cel Bun⁵⁰, devenind cea de-a treia consoartă a voievodului moldovlah⁵¹, căruia nu-i plăcea singurătatea. Însă mariajul nu a fost de lungă durată și în 1421 este desfăcut.

Conform legilor în vigoare, selecta doamnă s-a bucurat de o recompensă materială și în bani. Cu această ocazie Alexandru cel Bun emite pe 13 decembrie 6929 [1421] în slavonă și latină o Diplomă de danie, care stipula următoarele: „Мы, АЛЕКСАНДРЪ ВОЕВОДА, ГОСПОДАРЪ ЗЕМЛИ МОЛДАВСКОЙ, ... ЗНАЕМО ЧИНИМЪ, СИМЪ НАШИМЪ ЛИСТОМЪ... ДАЛИ СВОЕЮ ДОБРОЮ ВОЛЕЮ НИКОИМЪ ПРОМЪЧЕНИ СИРЕТЪ МИСТО А ВОЛХОВЕЦЪ И СЪ СЕЛЫ И ПРИСЕЛКЫ, СО МЛИНЫ, И СО СТАВЫ, И С МЫТЫ, И С ПЛАТЫ ИЗ ДАНИИ, И ПРИХОДЫ И ДОХОДЫ...» - „Noi, Alexandru voievod, domn al Țării Moldovei, ... Facem cunoscut, cu această carte a noastră, ... că am dat de bunăvoia noastră și nesiliți de nimeni târgul Siret și Volhovățul, și cu satele și cu pricaturile, cu morile, și cu iazurile, și cu vămile și cu plățile din dări, cu câștigurile și cu veniturile...”.

Fragmentul citat și Diploma în genere nu face nici o aluzie la Bălți, care ar fi fost donat principesei Ringala. Aici este scris cu certitudine că fosta soție a primit în dar târgul Siret și Volhovăț. Cu toate la aceasta, autorii care nu au lucrat cu acest act, susțin aiurea teza precum că Ringala ar fi stăpânit „târgul Bălți” încă inexistent la confluența râului Răut cu pârăul Răuțel.

Evident, avem de afacere cu o eroare brutală, incultă și lipsită de competență, dar pe placul unor cercuri cu viziuni primitive și axate pe linia anumitor interese geopolitice. În continuare, adepții acestei aberații au inventat „părerea” cum că Ringala ar fi „ridicat în Bălți” „un palat” și „o bisericuță de lemn”⁵².

Adevărul e că Ringala, care figurează cu adevărat printre cele 38 mii de personalități incluse în condica actelor emise între 1384-1625⁵³, nu lasă nici o urmă în istoria municipiului Bălți.

Discuțiile privind „atestarea” mun. Bălți în 1421 sunt inutile din cauza că nu au acoperire documentară. Localitatea Bălți pe Răut intră în expresia documentelor din 1620.

Dacă pe parcursul anilor 1421 – 1588 topicul Bălți figurează numai în calitate de sat pe pârăul Bălți, apoi după 1620 localitatea intră treptat în limba actelor medievale. În 1651 aprilie 21 starețul rus Arsenie Kuhanov, aflat în drum spre Iași cu o misiune confesională, trece prin Bălți⁵⁴. Timuș Chmelnițky când ține calea spre Iași să cucerească inima domniței Rucsandra, fiica lui V. Lupu (1652), face o escaladă la Bălți⁵⁵. Pe 2 ianuarie 1657, călătorul german Gotthard Wefling aflat în drum spre Soroca și găsește pe Răut târgul Bălți, subliniind că era mic și ducea mare lipsă de apă potabilă⁵⁶.

Către finele sec. al XVII-lea Bălți devine târg regional cunoscut, iar în secolul următor ponderea lui sporește⁵⁷. Orașul dispune de *magazii* (depozite) pentru păstrarea mărfurilor. În cadrul Campaniei de la Prut a țarului Petru I (iunie 1711) aici au fost stocate proviziile armatei ruse⁵⁸ gestionate de gen. Alpart. Din scrisoarea lui Petru cel Mare (22 iunie 1711) către A. I. Repnin se vede că bunurile depozitate la Bălți au fost evacuate din cetatea Sorocii, printre care și 200 puduri de praf pentru tunuri⁵⁹.

În 1738 englezul John d'Antermony, aflat în drum din Moskova spre Iași, trece prin Soroca, Căinari și Bălți⁶⁰. M. Purișkevici, proprietar funciar în Basarabia remarcă niște mărturisiri ale bătrânilor din s. Căinari, conform cărora în lunca Răutului de lângă Bălți pășteau oile și hergheliile de cai ale tătarilor⁶¹, dar care au fost alungați din 9 iunie 1766⁶². Legat de această dată, Enciclopedia Sovietică Moldovenească informează cititorii greșit, afirmând că „după izgonirea tătarilor pe moșia lui Iordache Panaite a fost întemeiat satul Bălți (1766), care devine curând un centru comercial”⁶³.

Sursele din ultimele trei decenii ale sec. al XVIII-lea încep să furnizeze date statistice. Cunoscutul istoric Pavel Dimitriu în opera sa *Recensământul populației din anii 1772-1773 și 1774* sistematizează aceste informații parțiale. În 1772-1773 târgul Bălțile <ț. Soroca>, care aparținea boierului Sandul Panaite includea 73 case (gospodării), 70 țărani liberi, 1 țișan, 1 preot, 1 văduvă, funcționa o poștă⁶⁴. Reiese că aici locuiau 450 oameni. Datele din 1774 insistă că târgul avea 129 case (775 oameni), 87 bresle, din care sunt evidențiați 80 poștași, numărul birnicilor este numai de 42 oameni, ceea ce indică la o organizare internă de tip urban⁶⁵.

Un document din 12 ianuarie 1782 dat de Constantin Moruzi întărește ochina Bălți lui Iordachi Panaiot cu dreptul de a comercializa vite⁶⁶ și mărfuri industriale. Din această dată târgul obține dreptul de a impozita marfa comercializată cu *mortasipiu*⁶⁷ (arab., tc. *mühtesip*) - a zecea parte din marfa cântărită de *mortasip* și taxă la vânzarea vitelor pe piața târgului. Astfel, asistăm la precizarea statutului urbei, dar până ce în calitate de oraș boieresc și de însemnătate regională. Nu întâmplător C. Stoide și I. Caproșu, studiind relațiile de schimb dintre Brașov și Moldova nu evidențiază târgul Bălți⁶⁸.

Consulul rus din Iași vorbește despre cazarea la Bălți în 1784 1 martie a unui regiment de arnauți⁶⁹, care trebuie dezolvat. În iunie al același an domnitorul pleacă spre Bălți pentru o întâlnire cu comandantul osmanlâk al raialei Hotin⁷⁰. În ianuarie 1785 are loc o concentrare a trupelor otomane în Bălți⁷¹. În aprilie 1785 acțiunea militară a turcilor este reconfirmată⁷². Sunt niște informații care reflectă sporirea poziției orașului în contextual evenimentelor politice și militare.

Tensiunea pregătirii războiului ruso-turc din 1787-1781 vizează și orașul Bălți – aici sunt concentrate numeroase trupe otomane, sunt stocate muniții⁷³,

ceea ce subliniază poziția strategică activă, pe care o avea viitorul municipiu. În secolul al XIX-lea informațiile despre Bălți sporesc considerabil. Orașul este inclus stabil în relațiile comerciale, process în care participă negustori alogeni⁷⁴. Așa în 1823 printre aceștea se află Neculae Stan, Sava Ioan, Mihalachi Petrovici⁷⁵.

Evident, accelerarea vieții economice crează condiții pentru dezvoltarea infrastructurii urbane și creșterea numărului populației. Către anul 1816 aici locuiau 1600 suflete⁷⁶. Statutul lui „*din mila lui Alexandru I*” este modificat pe 20 aprilie 1818 când orașul este subordonat autorităților regionale. De data aceasta a fost luat în calcul că din 1813 este desemnat în calitate de centru administrative al jud. Iași (din 1878 județul Bălți) și nu atât, cum afirmă amatorii de istorie, din motiv că împăratul rus află vestea despre nașterea unui nepot de al său.

Politica autorităților țariste de asimilare a Basarabiei devine un factor dominant în destinele acestei provincii. După A. D. Xenopol scopul, era de „*a ne face ruși*”⁷⁷ și, continuă N. N. Durnov, să ne transforme „*într-o hoardă de robi*”⁷⁸. „*Bieții oameni, constată istoricul rus, își lasă pământurile roditoare pentru că nu mai pot trăi în țara lor*”⁷⁹. Loviturile necruțătoare erau orientate mai întâi asupra orașelor, dar care, prin capacitatea lor de extindere economică și culturală, afectau și populația rurală. Astfel, orașul devine o mașină eficientă de formare a noii conștiințe ale băștinașilor. Însă linia aceasta politică nu producea redresări imediate. Către mijlocul secolului al XIX-lea Bălți continua să reprezenta un centru urban, în care funcționau simultan două culturi – națională și de import. Lupta între cele două curente evolua până ce în favoarea componentei autohtone. Ca esență, a fi bălțean însemna a păstra vechile tradiții și a respinge influențele eterogene.

Investigațiile arată că pe acest fon în anii patruzeci ai secolului al XIX-lea orașul rămâne un centru remarcant de cultura națională. În 1842 iese la suprafață o satiră, de care s-au ocupat N. Iorga, Vl. Beșleagă și N. Leahu¹. Autorul anonim „împroașcă cu ghimpi” viciile hapsâne din societatea basarabeană. S-ar putea atribui acest text lui Dimitrie Balica comisul(?), care sigur a „compozat” pentru „tineri și tinere daco-romano-moldavi” două lucrări inedite – romanul „istoric” *Polidor și Hariti* (1843) și *Oreșcare anegdaturi folositoare pentru jiunime aflatu iantrun poem din învechime tipăritu (miscelaneu, 1848)*, originalele cărora se păstrează în Biblioteca Academiei Române. Aducerea copiilor la baștină se datorează celebrului istoric ieșean *Ioan Caproșu*ⁱⁱ, acad. *Florin Filip* și doamnei *Gabriela Dumitrescu*, șef Secție Manuscrise a BAR.

Dacă romanul *Polidor și Hariti* reprezintă o tălmăcire originală din elină a dragostei dintre doi tineri și utilizează un bogat arsenal lingvistic al dulcii limbi române, apoi *Miscelaneul* include proverbe, zicători și texte prozaice cu conținut didactic adresate copiilor de vârstă școlară. Autorul ne informează

că „asti *Anegdoti le-am gesit ian Bessarabie, orașul Belțelor, și spre a nu fi <pierdute> dupe trecire timpului urma lor le-am pre scris aice. Dimitrii Balica comis, 1848 anul luna mar(t), 15*”.

Romanul *Polidor și Hariti* reprezintă o redare originală din elinogreacă a unui subiect de dragoste exemplară dintre Polidor și Hariti, trecută prin filtrul sever al relațiilor sociale și politice din vechea Eladă. Opera este dominată de criteriile idealului, înțelepciunii vârstei „de floare și polen”, exercițiilor retrograde și sumbre, devotamentului patrimonial vine să condamne conflagrațiile inutile dintre polisurile Greciei antice. Romanul are o mulțime de scene complexe aflate la limita fericirii și nenorocirii. Spre finală însă totul revine la normă – cei doi tineri supraviețuiesc, revin la baștină, fericirea lor triumfă.

Cel de-al doilea manuscris conține 16 „anecdote”ⁱⁱⁱ, 24 versuri și 15 texte (eseuri) scrise în proză și versuri. La sfârșit autorul face un „joc” intitulat *Fantazie* executat în grafie latino-român, demonstrându-se astfel că în cercurile culte de pe ambele maluri ale Prutului funcționa ideea naturală de revenire a scrisului românesc la obârșie. În sfârșit, urmează niște calcule matematice privind veniturile și cheltuielile pur gospodărești.

Subiectele caracterizează psihologia și modul de gândire al strămoșilor noștri, felul de exprimare poetică și muzicalitatea inedită a graiului românesc, înțelepciunea rafinată și inteligența plină de sens a băștinașilor locului, facultatea autorului de a selecta și modela normele morale tipice basarabenilor. „Naivitatea”, „primitivismul arhaic” dispar odată ce pătrundem în esența operei lui D. Balica. Pe fonul dominantei factorului didactic se observă nuanțe tautologice. Acestea însă nu dăunează dimensiunile vizate și originalitatea expresiilor semasiologice ale textului. Corelațiile „incomode” de acest fel rezidă în esența creației populare autentice și tendința autorului de a păstra aceste izvoade naționale inedite. Pe plan mai general, asistăm la un dialog sobru, auster și select dintre vasta creație de masă și un intelectual.

Dimitrie Balica, inspirat de înțelepciunea poporului și vocația lui artistică, a cules pagini din catastiful național din prima jumătate al secolului al XIX-lea. În mare măsură a fost stăpânit de varietatea impresionantă a limbajului creativ basarabean, păstrând astfel o comoară tradițională autohtonă aflată într-un mediu politic puțin favorabil, culege din gura folclorului mesaje tipice și demne pentru a fi transmise către urmași. Astfel, galeria cărților bisericești, colecțiile particulare din Bălți și scrierile lui Balica largesc orizontul literar municipal din timpul respectiv puțin sau chiar deloc cunoscut publicului larg timp de cca 170 de ani.

Manuscrisele vine să completeze o pagină a istoriei literaturii, demonstrează cert că în Bălți existau premise pentru funcționarea culturii autohtone și că procesul de denaționalizare întâlnea rezistență demnă. Romanul *Polidor*

și *Hariti*, executat în română cu caractere grafice chirilice, a reluat în dezbatere o serie de probleme vitale din Basarabia anexată, sensibiliza accelerarea luptei împotriva dependenței față de Rusia țaristă, repune în acțiune ideea orientării întru respectarea normelor morale tradiționale, condamna răzbunarea, ipocrizia, trădarea și alte vicii ale oamenilor, formula pentru tineri și tinere standarde de comportament social și acțiuni proprii. Sunt bune, mai ales, pentru adolescenți care insistă să se afirme în viață cât mai curând.

Dimitrie Balica comisul a tentat să-și editeze romanul *Polidor și Hariti*. Cu această ocazie cere contribuția marelui agă Costache Negruzzi. Există presupuneri că la un moment a încercat să profite de autoritatea lui V. Alecsandri. Însă nu s-a reușit publicarea din motivul lipsei de fonduri bănești sau, nu este exclus, din cauza calității romanului depășită de alte opere literare aflate în curs de ascensiune.

Pe 3 martie 1918 Zemstva din Bălți votează Unirea⁸⁰, fiind prima decizie de acest fel din provincie⁸¹. Declarația stipula: „*Proclamăm astăzi în mod solemn, în fața lui Dumnezeu și a lumii întregi, că dorim unirea Basarabiei cu Regatul României, sub al cărui regim constituțional și sub ocrotirea legilor de monarhie democratică vedem siguranța existenței noastre naționale și a propășirii economice și culturale*”⁸².

Perioada interbelică remarcă un salt calitativ adecvat în toate sferele vieții ale m. Bălți. Aici au funcționat cu succes teatrele *Scala* și *Safo*, cinematografele *Flux* și *Modern*, liceele „*Ion Creangă*”, „*Domnița Ileana*” și *evreesc*, biblioteca lui *Shterenberg*, librăriile „*Progresul*” și „*Librăria Românească*”.

Cu toate la aceasta, în timpul regimului sovietic succesele au fost supuse ritualului tabu și pângărite. Autoritățile impoștore urmăreau scopul bine definit de a înlocui valorile autohtone multisekulare cu ideologia „realismului socialist”. Însă, odată cu dispariția Uniunii sovietice și obținerea independenței a Republicii Moldova, situația tinde să revină la firea ei naturală.

Evidențierea și publicarea manuscriselor semnate de comisul Dimitrie Balica reprezintă un mers clar pe același drum de perspectivă, o revelație autentică și punct de valorificare a moștenirii din trecut.

Note:

- ¹Șt. Ciobanu, Basarabia, Chișinău: Universitas, 1993, p. 86
- ²Nicolae Dabija, Pe urmele lui Orfeu. Eseuri, Chișinău: Hyperion, 1990, p. 8
- ³Gh. Baci, Orașul Bălți și oamenii lui, Chișinău, 2011 – 496 p. *Gh. Baci, prof. univ., dr. hab. în științe medicale, bălțean așezat cu traiul în Chișinău, personalitate de o vastă cultură, patriarh al medicinei legale basarabene. Activează în calitate de profesor, șef catedră în cadrul Universității de Medicină „N. Testemițeanu” și Universității de Educație Fizică și Sport, director al Centrului de Medicină Legală, secretar științific al Secției Științe Medicale al Academiei de Științe din Moldova, autor a peste 500 publicații, inclusiv 26 studii monografice, manuale, cursuri universitare ș. a.*
- ⁴Dan Bădărău, Ioan Caproșu, Iașii vechilor zidiri până la 1821, Iași: Cartea Editorială Demiurg, 2007, p. 21
- ⁵C. Cihodaru, Alexandru cel Bun, Chișinău: Cartea moldovenească, 1990 (În continuare: C Cihodaru, Alexandru cel Bun), p. 17. A se vedea: Я. С. Гросул, Д. М. Драгнев, П. В. Советов. Основные этапы развития и разложения резешского землевладения в Молдавии. К истории земельных правоотношений.// Учен. Зап. Кишинев. Унив., том 79, 1965; Д. М. Драгнев и П. В. Советов. Перестройка структуры землевладения в Молдавии XV-XVIII вв.// Rev. *История СССР*, 1/1968, с. 70-92; [D. Dragnev], Politica lui Ștefan cel Mare în ținuturile de est („de margine”) ale Moldovei.// Demir Dragnev, Igor Cașu, Emil Dragnev, Virgil Pâslariuc, Ștefan cel Mare și Sfânt în contextul epocii sale și a posterității, Chișinău: CIVITAS, 2004; Teo-Teodor Marșalcovschi, Obștea răzeșească: evoluție și continuitate.// În onoare Alexandru Moșanu. Studii de istorie medievală, modernă și contemporană a Românilor. Coordonator Nicolae Enciu, Cluj-Napoca: Academia Română, 2012, pp. 255-263 ș. a.
- ⁶Alexandru I. Gonța, Studii de istorie medievală, Iași: Editura Dosoftei, 1998, p. 167
- ⁷A se vedea: C. Cihodaru, Alexandru cel Bun, p.17
- ⁸Pavel Cocârlă acceptă numai două semantici – târg și oraș. A se vedea: Pavel Cocârlă, Târgurile sau orașele Moldovei în epoca feudală. Sec.XV-XVIII, Chișinău: Universitas, 1991 (în continuare: P. Cocârlă, Târgurile și orașele), 188 p.
- ⁹Privitor la *prisacă* în istoriografie există două păreri de reprezentare: o întreprindere de scutari și o fortificație din pari de lemn (1) sau o crescătorie de animale (slav.: **скотъ**, rom.: **scutar-păzitor de animale**).
- ¹⁰Gh.Pungă, Țara Moldovei în vremea lui Alexandru Lăpușeanu, Iași: Editura Universității „Al.I.Cuza”, 1994, p. 65.
- ¹¹Documente privind Istoria României (în continuare: DIR). Veacul XVI. A. Moldova, vol. III, p. 393
- ¹²Alexandru I. Gonța, Legăturile economice dintre Moldova și Transilvania în secolele XIII-XVII, Prefață de I. Caproșu, București: Ed.Științifică și Enciclopedică, 1989, p. 147
- ¹³Ștefan Andreescu, Genovezii pe „drumul moldovenesc”// In onoare Ioan Caproșu”, Biculești-Iași: Polirom, 2002, p.216
- ¹⁴Alexandru I. Gonța, Legăturile economice dintre Moldova și Transilvania în secolele XIII-XVII, Prefață de I. Caproșu, București: Ed.Științifică și Enciclopedică, 1989, pp.15-24; Pavel Cocârlă, Târgurile sau orașele Moldovei în epoca feudală, Sec. XV-XVIII, Chișinău: Universitas, 1991, pp. 115-118 ș.a.
- ¹⁵Constantin Cihodaru, Petru Rareș, Red. coord. Leon Șimanschi, București: Ed. Acad. Române, 1978, p. 60. Situația caracterizează nu numai perioada domniei lui Petru Rareș.
- ¹⁶Bălțile, Bălțili, Bălției (A se vedea și în «Труды Бессарабской губернской Ученой архивной комиссии», томъ третій. Под ред. И. Н. Халиппы. Кишиневъ, 1907, с. 273).

- Toponimul Bălți are și alte foneme: Bălți, Băl(i)ți sau Bălțul, Bălții etc.
- ¹⁷DIR, XVI-I, 602; II, 34, 219; III, 42, 133, 137, 253-254, 393-394; IV, 51, 145, 156-157, 207, 221-222, 243, 282-284, 394, 399; XVII-I, 137, 149; II, 112; III, 23; IV 36, 102, 135, 145, 218, 229, 399, 439, 445; V, 228, 248
- ¹⁸Ibidem, XVI-II, 24-25, 218; III, 133, 393-394; IV, 251, 261; XVII-I, 123-124; II, 3 ș.a.
- ¹⁹Idem. Prin "locuri pustii" trebuie de înțeles izlazuri comunale pentru vite cornute mici și teren necultivat.
- ²⁰Idem. *Seliște (siliște)* – loc unde a fost odinioară un sat, vatra satului cu loc necultivat, dar bun pentru cultivarea ariei adiacente și în interiorul satului.
- ²¹Idem
- ²²DIR, XVI-III, p. 394
- ²³Ibidem, XVII-IV, p. 399.
- ²⁴A se vedea: DIR, XVI-II, p. 34; vol. III, p. 308-309, 393-395; veacul XVII, vol. I, p. 111. În trecut a fost sat, seliște, ocol al scutăriei domnești, avea sate și seliști ascultătoare pe ambele maluri ale fl. Răut, ț. Soroca <lângă Alexândreni>.
- ²⁵DIR, veacul XVI, vol. III, p. 393
- ²⁶Ibidem, p. 393. Un suret copiat de pe suret din 1552 septembrie – 1561 noiembrie, 13 la Iași tălmăcit în 1797 de pe un uric sârbesc de Andrei spune că Alexandru Lăpușeanu a dăruit lui Flore și Ilie Pohreb și Oanța un loc de sat la gura văii Dealul Vechi ca să-și facă satul Micești „ascultătoriu” de Zăvădeni” (DIR, XVI – II, p. 34)
- ²⁷Budăești, sat pe Răut, lângă Alexândreni dispărut. Heciul/Hecești/Hiaciul, variante toponimice selectate din actele medievale (astăzi Heciul Vechi, r. Sângerei așezat pe malul drept al Răutului). În trecut a fost proprietatea mănăstirii Balica apoi Sf. Sava (DIR XVII-IV, p. 439)
- ²⁸Documente privind istoria României. A. Moldova, veacurile XIV-XVII (1384-1625). Indicele numelor de locuri. de Gh. Gonța, Ediție îngrijită și prefăcută de I. Caproșu, București: Editura Academiei Române, 1990 (În continuare: Gonța, Indicele), p. 120 ș.a.
- ²⁹Elisaveta, sat afiliat administrative mun. Bălți este atestat în 1898. //Enciclopedia Sovietică Moldovenească, vol. II, Chișinău, 1971, p. 454
- ³⁰Un suret datat cu IX.1552 – XI.1561 tălmăcit la Iași în 1797 de pe un uric sârbesc de Andrei stipulează că A. Lăpușeanu dăruiește lui Floe și Ilie Pohreb și Oanței un loc de sat la gura văii Dealul Vechi ca să-și facă satul Micești „ascultătoriu” de Zăvădeni (DIR, XVI – II, p. 34)
- ³¹DIR, XVI-III, p. 393
- ³²Ibidem, XVII-IV, p. 399.
- ³³În epoca medievală Anul nou începea pe 1 septembrie. În document este indicat greșit anul „1618” în loc de 1619. În timpul scrierii scribul a comis o neatenție.
- ³⁴Țuțora reprezenta un punct important de trecere prin Lăpușna spre Chilia (a se vedea: I. Caproșu, - Un catastif moldovenesc de vistierie din 1606. // *Anuarul Institutului de Istorie „A. D. Xenopol”*, XXX, Iași, 1993, p. 269)
- ³⁵Marek Wagner, Expediția de la Țuțora, în rev. „Jutrzenka”, 2006, nr. 10-11
- ³⁶Ibidem, p. 17, 19-20
- ³⁷Ibidem, 2007, nr. 1, p. 22. 4 octombrie 1620 coincide cu ziua de luni.
- ³⁸Ibidem, p. 23
- ³⁹DIR, XVI-III, p. 308-309. A se vedea: Idem, p. 393-395; XVI – II, p. 34; XVII – I, p. 111; idem – II, p. 236.
- ⁴⁰Alexandru I. Gonța, Relațiile economice dintre Moldova și Transilvania în secolele XIII-XVII. Ediție îngrijită de I. Caproșu, București: Editura Științifică și Enciclopedică, 1989, p. 147

⁴¹DIR, XVII-IV, p. 34

⁴²Istoria Literaturii române, v. I, Folclorul.Literatura română în perioada feudală (1400-1780), Red. acad. Al. Rosetti, București, 1964, p. 12

⁴³DIR, XVI-III, p. 394

⁴⁴P. Poni, Statistica răzeșilor, București, 1921, p. 30 ; [D. Dragnev], Politica lui Ștefan cel Mare în ținuturile de est, în Demir Dragnev, Igor Cașu, Emil Dragnev, Virgil Pâslariuc, Ștefan cel Mare și Sfânt în contextul epocii sale și a posterității, Chișinău: Civitas, 2004; Teo-Teodor Marșalcovschi, *Obștea răzeșească: evoluție și continuitate.*//În onoare Alexandru Moșanu. Studii de istorie medievală, modernă și contemporană a Românilor. Academia Română. Cluj-Napoca: Presa Universitară Clujeană, 2012, pp. 255 – 263; idem, Răzeșii în context istoric și juridic, în „Anuarul” Catedrei Disciplini Socioumaniste. 2006/ 2007 (Universitatea de Stat „Alec Russo” din Bălți), Bălți: PUB, 2007, p. 50-51. Referințele aparțin de satele răzeșești cu o capacitate de apărare mai sporită.

⁴⁵Voyages et ambassades de Messire Guillbert de Lannoy 1399-1450, Mons, Tipografie d’Em. Hoyois, 1840; Ф. Брунь. Современная библиография, în «Записки Одесского общества истории и древности». Томъ третій. Одесса, 1853 (în continuare ZOOID)

⁴⁶Ф. Брунь, op. cit., p. 435

⁴⁷Anul nașterii este stabilit cu aproximație, ținând cont că Ringala s-ar fi căsătorit la 20-22 ani. Anul morții este stabilit în baza publicației-ei dnei S.Grișina (Об основательнице Бельц княгине Мазовецкой или История одного архивного поиска, în Rev. „Polskie ślady na moldawskiej ziemi”, nr. 6/2006, p. 16). Din articol se observă o slabă competență a autoarei în materie de investigarea arhivelor. Mai întâi de toate nu sunt aduse materiale de arhivă, doar că se face aluzie la unele scrisori. În afară de aceasta, documentele de arhivă poloneze sunt executate în latină care nu puteau fi de prelucrate prin cunoașterea numai a limbii ruse. Bănuim că data morții Ringaliei (15 octombrie 1429) a fost scoasă din muzeu.

⁴⁸Bălți. Album – Text și elaborare de Svetlana Grișina, Chișinău: Proart, 2006 (în continuare: Bălți. Album), p. 20

⁴⁹Henrich, reprezentant al dinastiei Siemowitowicilor din Mazovia. În 1388 regele polonez Jagailo (din 1383 Belz întră în componența Reg. Poloniei) donează orașul lui Ziemowit (1388-1426), moștenit de Kazimir între 1421-1442 (a se vedea: Л. Войтович. Белзькі князі, în rev. «Київ», 1991, № 5; Кородіське місто Белз. Державний історико-культурний заповідник. Львів, 2003, с. 5-6)

⁵⁰Letopisețul anonim (de la Bistrița): «В лѣто 6907 мѣсяца апрілія 23 сталъ Александръ воевода господаремъ у Молдавскон земли...И овладелъ Александръ воевода Молдавскою землею 32 лѣта и 8 мѣсяць и ѹмретъ в лѣто 6942 генѹарія 1 еже и погребенъ вѣсть въ Бистрическии монастир», în «Славяно-молдавские летописи XV-XVI вв. Составитель Ф. А. Грекул. Москва: Изд. «Наука», 1976, с. 24

⁵¹Există o versiune că Alexandru cel Bun ar fi avut patru soții legale și o concubină, pe Stanca sau Stana. Prima soție, se numea Margareta de Lozonț (Losonez), fiica voevodului transilvănean de origine maghyră. A doua era Neacșa sau Ana, cu care a conviețuit între 20.VII.1409-2.XI.1418. Ringala a fost a treia soție (1419-1421) și prin 1421 domnitorul se căsătorește cu Marina (A se vedea: A. D. Xenopol, op. cit., p. 133-134; Gh. Pungă, Din nou despre Ringala, soția lui Alexandru cel Bun, în „Studii de istorie medievală și de științe auxiliare” (I), Iași: Casa Editorială Demiurg, 2002, p. 35; C. Cihodaru, Alexandru cel Bun, pp. 256-260. Ultimul autor suspectează căsătoria cu Margareta.

⁵²Bălți. Album p. 20-30

⁵³Alexandru I. Gonța, Documente privind istoria românilor. A. Moldova, București: Ed. Academiei Române, 1995 -500 p.

⁵⁴Călători străini despre Țările Române, (în continuare. Călători străini), vol. V, București,

- 1973, p. 409
- ⁵⁵Ibidem, p. 472
- ⁵⁶Ibidem, p. 600
- ⁵⁷Ștefan Ciobanu, Basarabia, Chișinău: Universitas, 1993, p. 86
- ⁵⁸Idem. А. В. Мышлеавский. Война с Турцией. СПб, 1898, с. 132. Conform afirmațiilor al acestui autor rușii intră în Bălți pe 19 iunie 1711
- ⁵⁹Письма и бумаги императора Петра Великого. Том II, вып. I. Москва, 1962, с. 301
- ⁶⁰E. Diaconescu, Cechi drumuri moldovenești, Iași, 1939, p. 70
- ⁶¹M. В. Пуришкевич. О землях части Св. Спиридона. Кишинев, 1910, с. 103
- ⁶²Idem
- ⁶³Enciclopedia Sovietică Noldovenească, v. I, Chișinău, 1970, p. 541
- ⁶⁴Moldova în epoca feudalismului. V. VII, p. I. Recensământul populației din anii 1772-1773 și 1774. Alcătuitor P. Dimitriu (Dimitriev). Chișinău: Știința, 1775, p. 168
- ⁶⁵Ibidem, p. 357
- ⁶⁶Arhiva Națională a Republicii Moldova, f. 2, Cancelaria guvernatorului din Basarabia, inv. 1, d. 2135, f. 91
- ⁶⁷Gh. Ghibănescu, Surete și izvoare. Documente slavo-române, vol. IX, Iași, 1922, p. 309 ș. a.
- ⁶⁸Constantin A. Stoide, Ioan Caproșu, Relațiile economice ale Brașovului cu Moldova de la începutul secolului al XVIII-lea până la 1850, Chișinău: Universitas, 1992 – 352 p.
- ⁶⁹Rapoarte consulare ruse (1770-1796), Vol. I, București, 1962, p. 272
- ⁷⁰Ibidem, p. 285
- ⁷¹Ibidem, p. 301
- ⁷²Ibidem, p. 317
- ⁷³Ibidem, p. 417, 480.
- ⁷⁴П. С. Кокырла. Социально-экономическое развитие молдавского города в конце XVII - начале XIX в. Кишинев: Штиинца, 1989, с. 90
- ⁷⁵Rapoarte consulare ruse, p. 278. Este vorba despre actele judiciare din 2 iulie 1823 și 10 noiembrie 1823.
- ⁷⁶Gh. Baci, op. cit., p. 61. (Calc. apart. aut.).
- ⁷⁷A. D. Xenopol, Războaiele dintre ruși și turci și înrâurirea lor asupra țărilor noastre. //Convorbiri literare, nr. 4, 1 iulie 1879, p. 128
- ⁷⁸Н. Н. Дурновъ. Русская панславянская политика. СПб, 1908, с. 47
- ⁷⁹Idem
- ⁸⁰Anton Moraru, Istoria Românilor. Basarabia și Transnistria (1812-1993), Chișinău, 1995, p. 175
- ⁸¹Ion Nistor, Istoria Basarabiei, Chișinău: Cartea Moldovenească, 1991, p. 282
- ⁸²Gh. Baci, op. cit., p. 113

ⁱ (N.L.), O încercare de satiră în Bălți (1842).//Semn, 2001, nr. 2, p. 2

ⁱⁱ Însemnări de pe manuscrise și cărți vechi din Țara Moldovei, Un corpus, vol. IV (1829-1859) de I. Caproșu și E. Chiaburu, Iași: Casa Editorială Demiurg, 2009, pp. 354, 356

ⁱⁱⁱ De fapt proverbe și zicători

Elena HARCONIȚA

DIMITRIE BALICA COMISUL

Dimitrie Balica face parte din cohorta intelectualilor români, revoluționari în spirit, care au susținut mișcările politice de la Tudor Vladimirescu până la Mica Unire, apropiindu-se și de vibrațiile culturale din epocă. În felul acesta, destinul lui s-a aflat în proximitatea fenomenelor literare și culturale, care, pe atunci, se aflau în proces de maturizare și de dobândire a configurației clasice. Lipsite de harul artistic, scrierile sale, însă, descendente prioritar din „poemurile” cunoscute, nu au intrat în galeria operelor literare de referință.

Cu toate că a aparținut condeierilor „mai mici”, Balica s-a impus, ca autor, prin vioiciunea sa insistentă, proiectând viziuni literare cu caracter limitrof, iar, uneori, originale ca formă și conținut. Comisul a demonstrat destulă vervă, ca să fie remarcat în rândurile unor anumite cercuri ale oamenilor de creație. Astfel, protagonistul acestor rînduri, „după trecerea timpului”, merită să fie apreciat, nu doar în sens bibliografic.

Nu este cunoscut anul nașterii și cel al plecării către veșnicie a lui Dimitrie Balica. Sursele documentare susțin că în anul 1831 sau 1836¹ el se așează cu traiul în Bălți, iar în 1860 este <trăitor?> al Chișinăului. Putem doar presupune că s-ar fi născut la finele secolului al XVIII-lea sau la începutul secolului al XIX-lea, instalându-se la Bălți pe când avea peste treizeci de ani. La Chișinău, prin urmare, a mers pe când ar fi împlinit o vârstă onorabilă, având și o experiență de viață apreciabilă.

Comisul provine dintr-o viță de dregători cu poziții înalte în ierarhia moldo-vlahă. O *Diplomă de danie* germano-română din 1460 (6969) februarie, 21, acordată la Suceava de Ștefan cel Mare, spune că “*Șendrică din Dorohoi și Iațco al lui Hudici dăruiesc bisericii mitropolitane, de sub mitropolitul Theotist, ocina lor proprie și dreaptă, o prisacă, anume a lui Balica, cu toate hotarele sale*”.²

Același voievod, pe 15 februarie 1469 (6977), anunță: “*Noi, Ștefan voievod...am dat de bunăvoia noastră...Mitropoliei Sucevei...prisaca numită Balica, care se află în partea de jos a târgului Iași, și la care prisacă am binevoit să adăugăm de la noi 100 de stupi. Noi i-am cumpărat de la boierul nostrum Nicoară Sârbescul și de la sora acestuia pentru care am plătit 110 zloți. Aceasta să fie pentru pomenirea răposatei noastre soții, Eudochia, al cărei loc de odihnă este acolo*”.³

Diploma de danie din 1488 (6996), martie, 12, dată în cetatea de scaun Suceava, stipulează că Ștefan cel Mare acordă sfintei Mitropolii de la Suceava o serie de sate, iar „*pentru mântuirea sufletului nostru și al fostei noastre soții, Eudochia, o prisacă, numită a lui Balica, aflătoare mai jos, nu departe*

de orașuș Iași, pe care ni-am cumpărat-o de la Nicoară Sârbescul și de la surorile lui pentru 110 zloți tătărești și, de asemenea, o vie situată pe dealul Hărlăului”⁴.

Grigore Ureche, referindu-se la luptele pentru tronul Moldovei dintre Iancu-vodă și Petru-vodă Șchiopul din anii optzeci al secolului al XVI-lea, arată că, împotriva lui Iancu, s-au răsculat mai mulți boieri, printre care și Balica hatmanul, un strămoș al lui Dimitrie Balica Comisul⁵. Cronicarul mai povestește că Moldova s-a confruntat cu agresiunea lui Pototky, iar în lupte cad boierii de seamă ca Vasile Stroici logofătul, Chiriță postelnicul, Miron stolnicul și Balica hatmanul⁵.

Însă, conform arhondologiei alcătuite de Sion paharnicul, hatmanul Balica se stinge în timpul domniei movileștilor și comisul rămâne „curgători din neamul acesta” pe linia bunicii⁶. Informațiile acestea din timpurile mai vechi accentuează calitatea „rebelă” a reprezentanților familiei Balica, din care motiv Dimitrie Balica s-a aflat în opoziție în raport cu autoritățile din Țară. Așezarea lui cu traiul în Basarabia echivala cu un refugiu politic, o înstrăinare de locurile natale, fapt ce îi provoca trăiri psihologice puternice. În prefața la romanul tradus *Polidor și Hariti*, mărturisește: „ De către al meu rău noroc aruncat, găsindu-mă într-al Besarabiei pământ trecuți acum 12 ani, ochii mei n-au conținut a privi cu mare măhniciune către țărniștele patriei mele dacoromano-moldave. Și de câte ori vedeam ca-și ascunde cu mândreță-îngîmfare soarele razele lui în munții cei răcoroși ai carpatului lăcrămam, tînguindu-mă că fără a simți m-am înstrăinat de dragostea mea patrie, și, osebit de nefolositoarele mele cugetări a trecerii mele într-ănsa, plin de măhniciune mă cuprindeam iarăși de întunecatul hobot al nopții Besarabiei...”⁷

În același timp, nu putem considera că aici, în Basarabia, comisul care tânjea după locurile natale trăia izolat de noul mediu social. Spirit degajat, comisul găsisse la Bălți și în împrejurimile localității basarabene un remediu: „muzo” (muze) pe plac și cu „haruri talente!/*Frumsetzi draganeli/ mie mult doriti! / Rumana fatri! / încordati sprintheni, / lipithoază albeatri! / Negri ochi eli dzeni. / Gura the-n nasturata/ castaniu perichoe/ talii delicata/ eli dzingachul peptichoe. / Inima the buna! / suflet curat, / ch-acrul ianfocat. / O dzenie mareatza, / un duhu/ deshteptat/ plin de dultheatză/ chon totul resfatat.*”⁸ La Bălți, cercul său de amici număra circa douăzeci de orașeni, fiindu-le dator cu 968 ruble. Din aceeași sursă aflăm că situația materială a lui Balica era una considerabilă: după ce-și mobilase casa, cumpărase tacâmuri și alte piese casnice în sumă de 115 ruble, îi mai rămasese încă 9340 ruble, sumă importantă pentru timpul respectiv, dacă o raportăm la prețurile reale din gubernie (pentru comparație: o masă rotundă costa 2 ruble, 1 masă „mai proastă” – 1 rublă, un scaun – 1 rublă, un dulap – 1,70 ruble).

În istoriografia literară din perioada sovietică, despre Dimitrie Balica

s-a aflat din scrierile lui Gheorghe Bogaci, care corela strămutarea la Bălți a comisului cu trecerea Prutului și stabilirea cu traiul la Iași a scriitorilor basarabeni Alecu Donici, Constantin Stamati ș. a. Gheorghe Bogaci remarcă câteva momente esențiale din activitatea literară a lui Dimitrie Balica: romanul *Polidor și Hariti* este „tradus și compus...în limba daco-romano-moldavă” din elinogrecescă; în lucrare sale sunt utilizate noțiunile de *dac*, *roman*; limba era considerată *daco-romană*, la care era anexat, în mod formal, din considerente regionaliste, și elementul „*moldavă*”. Lingvistul evocă și faptul că manuscrisul a fost donat Bibliotecii Academiei Române. În contextul epocii, utilizarea termenilor respectivi avea un impact imediat asupra conștiinței naționale a basarabenilor sovietizați, deoarece în R.S.S.M. se considera oficial că limba română reprezenta un product al „măcinării” din interior a „limbii moldovenești”, la fel, cum susțin și în zilele noastre cei care afirmă existența glotonimului „limba moldovenească”⁹.

Cunoscutul istoric literar Vasile Ciocanu propune ca numele lui Dimitrie Balica¹⁰ să completeze lista literaților români din Basarabia, în care sunt incluși Constantin Stamati, Alecu Donici, Alexandru și Boleslav Hâjdeu, Teodor Vârnav, Ioan Sârbu și alți scriitori din secolul al XIX-lea. Acest autor supune analizelor literare doar manuscrisul *Oareșcare anegdoteuri folositoare pentru jiuime (miscelaneu)*, fără compartimentul *Fantazie*. De altfel, aceasta a fost o tentativă de a aplica grafia latină în scrisul românesc și *Favorul diplomat al norocului său a lui jucărie*.¹¹ Vasile Ciocanu discută paternitatea acestui pamflet, atribuit ba lui Ion Pelivan, ba lui Teodor Vârnav (Nicolae Iorga), ba lui Dimitrie Balica comisul. Susținem că autorul pamfletului este totuși Dimitrie Balica. Vasile Ciocanu mai remarcă talentul de narator al comisului, apoi evidențiază opinia lui Nicolae Iorga, care afirma caracterul trivial al versurilor „compozate” de comis, „limba corectă și versificația exactă”, care „vor găsi, fără îndoială, prețuire”¹².

În scrierile citate, se fac mai puține referiri la romanul *Polidor și Hariti*, probabil, din cauza că cercetătorii nu dețineau manuscrisul respectiv. În roman, se povestește despre o dragoste sinceră dintre doi tineri, expusă mai multor intemperii, dar care, în final, triumfă. Opera face parte din lucrările traduse, o practică frecventă în epocă. Subliniem că, la 1848, literatura română nu înregistrase încă vreun roman original, încercări de acest gen încep să apară în jumătatea a doua a secolului al XIX-lea și sunt semnate de Alecu Cantacuzino, Vasile Alexandrescu-Urechia și Dimitrie Bolintineanu, unele fiind publicate în *Gazeta de Moldavia*, patronată de Gheorghe Asachi¹³.

Există presupuneri că Dimitrie Balica a mai tradus din François Volney și a scris „poemuri” consacrate Miciei Uniri. Romanul „istoric” *Polidor și Hariti* însă nu poate fi considerat numai o lucrare tradusă, dar și compusă („întăia oară tradus și compus”, pre cum arată autorul)¹⁴. Astfel, se poate conchide că

aceasta este o prima încercare de „compozare” a unui roman, respectându-se, în mare, originalul.

Dimitrie Balica comisu rămâne un autor cu o anumită pondere în istoria literaturii românești din prima jumătate a secolului al XIX-lea. Istorical Alexandru Lapedatu susținea că pagina creată de Dimitrie Balica comisu „merită a fi înregistrată printre puținele produse literare românești ale Basarabiei în cele dintâi decenii după înstrăinare”. Este incitant și faptul că o parte din operele sale, inclusiv romanul *Polidor și Hariti*, au fost scrise la Bălți, argument în favoarea existenței în această urbe, încă din timpuri străvechi, a unei ambianțe culturale românești.

Note:

- ¹ Lapedatu, A. Un scriitor basarabean necunoscut. Dimitrie Balica comisu. În: *Convorbiri literare*, XLVI, 1912, nr. 5, p. 121. A. Lapedatu a luat în calcul că Balica „se strămutase cu traiul în Bălți cu vre-o 12 ani mai înainte de a traduce (1843) sau a prescrie (1848)” (idem)
- ² *Documenta Romaniae Historica*, A. Moldova (în cont. DRHM), volumul II (1449-1486). București: Ed. Acad. Rom., 1976, p. 140
- ³ *Ibidem*, p. 232
- ⁴ DRHM, vol. III (1487-1504), București: Ed. Acad. Rom., 1980, pp. 56-57
- ⁵ Ureche, Gr. *Letopisețul Țării Moldovei*. În: *Letopisețul Țării Moldovei*. Chișinău: Hiperion, 190, p. 112. A se vedea și: Constantin Burac, *Comisu Dimitrie Balica și identitatea românilor*. În: *Rev. Limba Română*, 2012, Nr. 9-10, p.1
- ⁶ *Ibidem*, p. 148
- ⁷ Lapedatu, A. op. cit., p. 122
- ⁸ Oareșcare anegdaturi folositoare pentru jiuime aflatu iantrun poem din ianvechime tipărită (în cont. *Miscelaneu*), Bălți, 1848, p.31-32; 60-61
- ⁹ Bogaci, Gh. *Pagini de istoriografie literară*. Chișinău: Cartea Moldovenească, 1970, p. 8
- ¹⁰ Ciocanu, Vasile. Un scriitor basarabean: Dimitrie Balica. În: *Rev. de lingvistică și știință literară*, 1996, nr. 2, p. 75
- ¹¹ <N. L.>, O încercare de satiră în Bălți (1842). În: *Semn*, 2011, Nr. 2, p. 2. Autorul articolului este criticul literar Nicolae Leahu, care într-un stil propriu de scris, îl salută pe autor „peste ani, la al 50-lea număr al *Semn*-ului” fără ca să știe că autorul panfletului este D. Balica comisu (A se vedea, spre ex. I. Pelivan, *Favorul diplomat al Norocului sau a lui Jucărie*. // *Dicționarul scriitorilor români din Basarabia. 1812-2006*, p. 23)
- ¹² Iorga, N. Din ținuturile pierdute. Boierii și răzășii în Bucovina și Basarabia în cele dintâi decenii după anexare. În: *Analele Academiei Ro-mâne*, 1913, t. XXXV, p. 76 (cit. după: Vasile Ciocanu, op. cit., p. 77)
- ¹³ Răduică, Georgeta, Răduică, Nicolin. *Dicționarul presei românești (1731 – 1918)*. București: Ed. Știință, 1995, p. 209. Aceasta este *Albina Românească*, care apare din 1829 (*Ibidem*, p. 25).
- ¹⁴ Balica, Dimitrie. *Polidor și Hariti*. Romană istorică ian patru părț, orașul Bălților, 1843, p. 1

Maria ABRAMCIUC

SCRISUL ROMÂNESC LA BĂLȚI ÎN PRIMA JUMĂTATE A SECOLULUI AL XIX-LEA: COMISUL DIMITRIE BALICA

Numele lui Dimitrie Balica se asociază unei epoci, în care fenomenul literar românesc din ținuturile basarabene abia înregistrase primele semnale, timide și lipsite de relief, relevante, însă, ca intenții întemeietoare. Menționăm că, în prima jumătate a secolului al XIX-lea, când în Moldova de peste Prut și în Muntenia se acumulaseră deja experiențe scriitoricești notorii, literele românești din Basarabia erau reprezentate de un grup ne semnificativ de oameni ai scrisului. Istoria literaturii reține numele lui Alexandru Donici, Constantin Stamati, Alexandru Hâjdău, Ioan Sârbu, dar și ale unor autori minori ca Dimitrie Pastiescul, Alecu Leonard, Costache Tufescu, Alexandru Sturdza ș. a. Compunerile, în versuri sau în proză ale acestor condeieri, rudimentare, de cele mai multe ori, dobândesc dimensiuni apreciabile în contextul unui timp trezit din inerție de impulsul modernizării, căci se pliau pe imperati­vele progresului spiritual, tot mai mult avansate într-o epocă a definirii valorilor naționale. Relevant este că toate se întâmplau pe un teritoriu românesc administrat de autorități străine, al cărui destin era periclitat de proiecte politice perfide. Modestă, activitatea literară a lui Dimitrie Balica ni se pare un fapt simptomatic pentru acest spațiu, grav deformat de invazia elementelor culturale eterogene.

Descendent din Moldova de peste Prut, boierul Dimitrie Balica se stabilește în Basarabia pe la 1831, în circumstanțe incert¹. Invocând motivele acestui refugiu, istoricul Alexandru Lepădatu medita într-un articol, inserat în revista *Convorbiri literare* din 1912 și intitulat *Un scriitor basarabean necunoscut*: «Ce rost a avut la Bălți unde se instalase nu știm. Se pare că duse un trai sufletesc nu tocmai mulțumit, pe de o parte din cauza expatrierii, pe de alta din cauza unor întâmplări puțin norocoase ale vieții sale»². Înstrăinat de țară, comisul încearcă să-și aline oarecum condiția scriind, însuflețit, cum va susține chiar el, de dorul de patria «daco-romano-moldavă» și de «patrioticul entuziasm» de a-și vedea neamul prosperat. În prefața la varianta românească a romanului *Polidor și Hariti*, traducătorul își mărturisește această stare de spirit, dezvăluindu-ne și câteva detalii autobiografice: „De cătră al mieu rău noroc aruncat, găsându-se între-al Besarabiei pământ trecut acum 12 ani, ochii mii n-au conținut a priivi cu mare măhnicieune către țăr­murile patriei meli daco-romano-moldavie și de câte ori videm că s-ascunde cu mândriață ngămfare soarile razăle lui în munții cei răcoroș al Carpatului lăcrămam, mânguin­du-mă că fără a simță, m-am înstreinat de drăgăstoasa me patrie și obosit de nefolosătoarile meli cugetări, a trecirii meli întransa, plin de măhnicieune, mă

cuprindem iarăș de-ntunecatului hobot al nopții Besarabiei».

Intelectual de formație, Dimitrie Balica este tentat să-și valorifice pasiunile spirituale. Drept argumente servesc cele două manuscrise în graie chirilică, redactate în limba „*daco-romano-moldavă*”, cum susține el însuși. Ne referim la traducerea din limba greacă a romanului *Polidor și Hariti* și la o colecție de istorioare cu finalitate didactică, intitulată *Oareșcare anegdaturi folositoare pentru giunime...*, care ne-au parvenit grație bunăvoinței academicianului din București, Florin Filip. În context, evocăm și îndeletnicirile poetice ale comisului, care s-au încununat cu scrierea unor poezii ocazionale, *La ruinele cetății Suceava*, *Unirii Principatelor Române. Anul 1859 și Anul 1861*, rămase și acestea în manuscris. Ultimele două, din câte se știe, au fost dedicate lui Vasile Alecsandri, căruia autorul i le expedia împreună cu o scrisoare, în care solicita bardului de la Mircești publicarea lor.³ Istoricul literar Vasile Ciocanu consideră că și pamfletul *Favorul diplomat al Norocului sau a lui Jucărie*, aflat în arhiva lui Gavril Iamandi, boier din Bălți, aparține lui Dimitrie Balica. Acest text, subintitulat *Jurnal pe luna iulie 1848*, a ajuns, în 1912, prin concursul lui Ion Pelivan, la o expoziție din București, organizată de Nicolae Iorga. Ulterior, a fost publicat, în numărul 7-8 din 1940 al revistei *Viața Basarabiei*. Se mai cunoaște că, în cele 164 de versuri, pamfletarul îl ostraciza pe Teodor Vîrnav⁴, ca răspuns la satira acestuia *Unui megieș speculant*⁵. În acest sens, Vasile Ciocanu conchide: „Coincidența localității unde au fost elaborate scrierile pomenite, și anume orașul Bălți, și a anului datării lor – 1848, nu lasă niciun dubiu în ceea ce privește paternitatea lui D. Balica asupra pamfletului, considerat până în prezent anonim”⁶.

Manuscrisul nepublicat al romanului *Polidor și Hariti*, donat în anul 1912 Academiei Române de către istoricul Alexandru Lepădatu, este precedat de o prefață semnată de traducător și adresată tinerilor și tinerelor, din care aflăm mai multe detalii interesante. În primul rând, sunt anunțate perioada și locul unde a fost tradus romanul grecesc, al cărui autor, din păcate, a rămas necunoscut: „Din elino greceștile istorii acum întâia oară tradus și compus, precum se vede în limba daco-romano-moldavă, de comisul Dimitrie Emanuilov Balica în patru părți și patru gravure, în oblastia Bessarabiei, orașul Bălților în anul 1843 luna ianuarie”. Începând cu 1843, va lucra la această traducere, cum susține chiar el, cu intermitențe, precizând într-o altă notă introductivă: „Acistu fragment s-au lucrat în copii tălmecirii în anul 1848 luna iuanuarii, iar pe acit caier s-a început la decembrie, 27 anul 1847, și bolnăvindu-mă l-am gădit după însănătoșare me la fevroari anul 1848”.

În prefața care însoțește romanul, este subliniată natura didacticistă a textului transpus, conținutul căruia devine relevant pentru cei tineri, căroră Dimitrie Balica li se adresează direct: „O încunoștințaz și voia, dragilor mii

tineri și tinere daco-romane-moldavi, rugându-vă a priimi întru băgare de samă micul acist al meu mugur al îndeletnicirilor meli și-ertându-mi greșăliile, ce-am putut face în traducție din lipsa lexiconului daco-romano-moldav șă-n compozație din nediprindire me întru ritoricirea cuvintelor. Faceță-i ne-npie-decat un mic abonament spre a să tipări prin păzăta întru asămينة rănduială în folosul unui încujbatu în strămtoriri al vostru patriot și care vă va rămăne voaia ai mii omogheniț aducire aminte despre al meu patriotizmu”. Tot de aici, unde este expus rezumativ și subiectul, ne informăm că textul constituie mai mult decît o transpunere în limba română a romanului grecesc: „Traducând din grece, am compozat astu istoric roman: o întâmplare din timpurile vechilor elini a doi tineri de bun neam născuți, între cari din pruncie crescând cu a lor vrîstă de dragostea societății, și pentru că amîndoi vrură a se uni, printr-o aproape legătură cu a părinților săi binecuvântare, norocul i-a făcut a cerca felurimi de pătîmîri”. În aceeași prefață, datată 27 februarie 1848, Dimitrie Balica își explică interesul manifestat pentru romanul respectiv, care, în opinia sa, se distinge printr-un agreabil fond sentimental și printr-un mesaj foarte necesar tinerilor cititori „daco-romano-moldavi”, scrierea conținând și pasaje similare cu propriile experiențe: „Alcătuire foarte frumoasă și c-o sentimentală înțelegere, prea gustoasă și dulce la cetire, și pe care găsind-o foarte moralnică pildă sieculului nostru și în apropiată asemănare întîmplărilor mele ...”.

Retras la Bălți, într-un mediu cultural apatic, boierul român încearcă să sensibilizeze oamenii de litere din Iași la o problemă de importanță stringentă: el expediază manuscrisul „*marelui agă Costachi de Negruță*” și, încredințându-i, într-o scrisoare, să-i corecteze „smintelile”, îi solicită sprijinul în vederea tipăririi acestuia. Toate rămân, însă, doar la nivel de intenție. Precizăm că scriitorul Constantin Negruzzi, între 1840-1843, prezident al Eforiei (primar al Iașilor), deținea, în perioada 1843-1849, funcția de director al Vistieriei Moldovei. Adresarea lui Dimitrie Balica către această personalitate a timpului era mai mult decît justificată: întemeietor al narațiunii artistice românești, scriitorul, un excelent cunoscător al limbii grecești și al celei franceze, se manifestase deja în calitate de traducător laborios, căci, la vârsta precoce de doar 13 ani, realizase mai multe traduceri, reunite sub titlul *Zăbăvile mele din Basarabia în anii 1821, 1822, 1823 la satul Sărăuții în raiaua Hotinului*.⁷ Ca prozator talentat, publicase câteva scrieri importante, între care și nuvela istorică *Alexandru Lăpușneanul*, capodoperă a genului. Probabil, pe la 1848, la opt ani de la apariția celebrului articol *Introducție* (la *Dacia Literară*), în care Mihail Kogălniceanu declara că „traducțiile nu fac o literatură”, efortul lui Dimitrie Balica de a propulsa în lumea literelor autohtone un roman transpus în română nu mai avea nicio relevanță. Menționăm că, în ambele principate, luase deja amploare conceptul de literatură națională, susținut de majoritatea scriitorilor prin valorificarea trecutului istoric, a folclorului românesc și a

tradițiilor populare.

Roman istoric, *Polidor și Hariti* evocă, într-o manieră evident romanțată, întâmplări din Grecia antică, când au avut loc cele mai crâncene războaie între polisuri. Din text, aflăm că, sub stăpînirea împăratului Agheu, Atena avansase economic, politic și cultural⁸, devenind „una din celi mai înflorite și norocite imperii a Elladii”. Acțiunea romanului debutează în momentul când Pisistrat, „acest credincos și-nțelept prietin a împăratului său temeiul atinescului loc, cel mult drag orășanilor lui au lăsat împărăteasca curte pentru c-acum au fost încetat povățuerile lui mai mult de a fi folositoare. Nu cerea el altă decât liniște, care atăta de mult o căpătăsă când s-au tras din curte, întrucare fapta lui ce bună, învățătura lui au pornit asupra-i pizma a vro-cățva dinpreună cu el orășăni”.

Structura romanului, transpus în română, dar și compus de comisul cărturar din Bălți, se alcătuieste, cum se obișnuia în scrierile de acest gen, excesiv schematizate, din elementul erotic și cel aventuros, ambele conjugându-se pe parcursul unei călătorii spectaculare. Abordată frecvent în romanele antichității eline, tema călătoriei, reminiscență din *Odiseea* lui Homer sau din epeeele antice, organizează conținutul romanului *Polidor și Hariti*, substanța căruia este formată, ca de obicei, din avalanșe de pasiuni, declarații patetice, situații extreme, inflecțiuni lirice, vise premonitorii, coincidențe fatale, scene lacrimogene, finaluri previzibile etc. Declarate, sentimentele eroilor sunt la suprafața narațiunii, fapt ce denotă și un psihologism linear.

Incipitul romanului conține pasaje cronotopice, în care sunt conturate tablouri exotice, paradisiace: „O deapurure primăvară stăpâne locurile aceste, și de pe copaci frunzăle nici-odată nu pica, liniștitile zgomoturi a încuibatilor părae, încetișoara suflare și tragire a vântului, petrece prin inimile celor ce să-ntâmpla a să rătăci prin aceli locuri o săntă frică și umple sufletile lor c-o desfătătoare tremurătură, menind chizășăe unii dumnezășei folosăntă”.

Fluentă, plasată într-un cadru temporal concret, cel al antichității eline, epocă traversată de mari conflagrații, dar și învăluită în aburii unei mitologii dominatorii (locuitorii Atenei îi venerează pe zei, Minotaurul îi înfricoșează, tinerii interpretează odele lui Orfeu, îndrăgostiții adresează rugi Afroditei etc.), narațiunea din romanul la care ne referim captivează pe măsură ce înaintează. Evenimentele, de o ritmicitate aparte, ne transferă într-un ținut bântuit de războaie fraticide, naratorul evocând confruntările armate între Atena și Creta. Cititorul, inițiat treptat în subiect, află că societatea ateniană se redresa după războiul cu Minos, împăratul Cretei. Apoi, sunt prezentate personajele și relațiile dintre ele: Pisistrat, părintele lui Polidor, locuind retras într-un ținut îndepărtat de ticăloșeniile oamenilor; tânăra văduvă Steropi din vecinătate, fiică-sa Hariti. Idilă ce se înfiripă între ea și Polidor este, însă, curmată cu brutalitate: fata, împreună cu alți tineri, este capturată de cretani pentru a fi

dusă drept sacrificiu Minotaurului. Disperat, Polidor își însoțește iubita aflată în primejdie. Acest moment poate fi considerat ca intrigă, acțiunile ce urmează desfășurându-se vertiginos. Istoria sentimentală, descrisă în detalii, se derulează secvențial: cuplul de îndrăgostiți se confruntă cu diverse obsacole, întâlnirile și despărțirile celor doi amorezi se succed ritmic, Polidor depășind mereu probe nemaipomenit de dificile pentru a-și salva iubita din captivitate. Atmosfera romanului devine terifiantă, protagoniștii, aflați în situații dramatice, trăiesc diverse tribulații ale destinului, din care ies, desigur, victorioși. Ultimele secvențe din roman, constituind un *happy end* emotionant, evocă întâlnirea lui Polidor cu tatăl său, Pisistrat, care preluase, între timp, conducerea flotei ateniene, pornită să potolească nelegiurile lui Minos. Urmează nunta celor doi tineri, ca o încheiere logică a traseului, inițiat și sinuos, parcurs de ei. Remarca naratorului din final ne lansează într-un timp când toate dobândesc echilibru: „Hariti și cu Polidor au treit îndestui ani. Cериul au binecuvântat a lor însoțire și li-au deruit multă copii, care s-au arătat vrednici de laudă lumii pentru buni lor faptă și pentru-nvățătura lor și când omineii după iroiceasca moarti a lui Codru ș-au schimbat chipul stăpânirei lor șe-n credință cărtuire țării elinești, în tainile dimocrației nobeli, au fost aleș în numărul acelora și pre unul din strănepoțai aciștii vrednică de honor familie, ce foarti înflorit pe supt nobilii de la Pirea, întocmai ca o livadă a lumii plină din mai de preț și gustoș copaci ai lumii”.

Manuscrisul *Polidor și Hariti* întrunește trăsături ale romanului picaresc: cititorul are impresia că aventurile protagoniștilor au ca finalitate prezenarea multiplelor componente ale societății dispersate din Grecia Antică. Astel, apar descrise mediile păstorilor, agricultorilor, orășenilor, piraților, oștenilor etc. Bănuim că unele scene sunt completate cu detalii de însuși Dimitrie Balica, căci, în *Prefață*, afirmă că nu doar a tradus, ci și a „compozat” romanul, iar experiențele pe care le traversează eroii sunt, cum susține traducătorul, în „*apropietă asămănare întâmplărilor meli*”.

Textul romanului e însoțit de note, plasate în subsolul paginii, unde traducătorul intenționează să-și familiarizeze eventualii lectori cu semnificațiile unor zeități eline sau cu cele ale unor termeni din epocă, facilitându-le astfel lectura. De exemplu, numele Poseidon este explicat prin „Neptiun, pe care cei din vechime oameni îl socotie ca un zeu al apilor [...], o deșartă și fără minte închipuire a oamenilor”; „Bahis era socotit de deșertăciunile oamenilor de trecutile vecur zeul bețee. Văz mitologie despre aste prostii”; Orfeu este „elinescul alcătuitoru de cântice și stihuri, acista au descris cele mai frumoasă întemplăre a lumii prin stihuri și cântice pre cum și asteze să ved”; despre Palas sau Minerva, autorul notează că „elinii o închipue într-o figură ostășască; și anume a fi zeița înțălepciunii și a ostășăei”. Aceste note, pe alocuri marcate de subiectivismul traducătorului, se constituie untr-un veritabil metatext și

denotă, în primul rând, orizontul cultural al comisului, un bun cunoscător al mitologiei și istoriei Greciei Antice, dar și intenția sa de cooperare cu textul grecesc.

Polidor și Hariti nu este doar un roman de dragoste: textul se prezintă ca o amplă panoramă a lumii eline, călătoria celor doi tineri dezvoltând mai multe plăgi sociale din antichitatea grecească. Pentru cititorul de astăzi, romanul are valoarea unui document revelatoriu și mărturisește despre intenția cărturarului Dimitrie Balica de a impune odinioară la Bălți cultura națională prin intermediul cărții.

Conceput în forma unui miscelaneu și având un titlu bizar, *Oareșcare anegdaturi folositoare pentru junime...*, al doilea manuscris al lui Dimitrie Balica, păstrat în fondul de arhivă al Bibliotecii Academiei Române, reunește, sub termenul de „anegdaturi”, texte diverse ca tematică și gen, „aflati într-un poem din învechime tipăriti”, probabil, o culegere de „învățăături”, cu filon laic și religios. Cărturarul precizează că le-a găsit în „orașul Bălțalor” și le-a transcris „spre a nu fi [pierdută] după trecire timpului urma lor”. Datate 15 martie 1848, scrise în proză sau în versuri și axate, în special, pe elementul etic, acestea reprezintă proverbe, istorioare, parabole, fabule, prin care se pun în valoare experiențe existențiale, diverse perspective de receptarea a fenomenelor umane și sociale.

Manuscrisul se deschide cu *Anedoti pentru copii*, conținând 16 proverbe, zicători și câteva poezioare, toate având finalitate didacticistă, căci vizează defectele umane ca lenevia, viclenia, hoția, trădarea etc. Majoritatea maximelor constituie parafraze ale unor aforisme de origine folclorică sau biblică: „Cine pizmuești, când vedi pre aproapile său în noroc, acela are inimă rea”; „Cine în tinereță nimică n-au învățat, acela să căești la bătrâneță”, „Cine mergi adeseori la pără, acela nu poate trăi cu vecinii în dragoste”, „Cine sapă groapa altuie, lesne cade sângur întrânsa”, „Nu judeca de vre-un lucru, până nu vei auzi lucrul bine și îngădue pre altul să vorbească mai-nainte”. Poeziile, compuneri naive rimate, cu un stil defectuos, anunță de asemenea învățăături, ca de exemplu: „Fă ce faptă vez că-i bine,/ blândeță și pace fie-n tine./ De fratile tău rău nu cuvânta,/ agonisându-ț fericire ta” sau: „Întinde mâna ta săracului,/ fă parte la ușa ta mișălului,/ De răle și de tine păzăști-te/ țiind legătuință păzăști-te”.

Alte pagini ale miscelaneului numără fabule însoțite de tălmăciri, concluzii moralizatoare, de un volum impresionant, unde istorioarele sunt detaliate minuțios și ilustrate prin diverse cazuri din realitate. Fabula *Leul și măgariul*, care evocă o întâmplare de la vânătoare, unde măgarul, cu urlatul său, înspăimântă fiarele din pădure, ajutându-i astfel leului să le captureze, poanta stă în răspunsul leului la întrebarea măgarului cum îi pare glasul

său: „Dar ce mă mai întrebi înacă și eu însumi să nu te știu cine ești, m-aș spaimănta de tine”. În talmăcirea la această fabulă, unde este invocată și o întâmplare amuzantă cu slujnica unui vecin de-al său, „Mada ce-bătrână”, care s-a speriat într-o noapte de umbra ei, concluzia, enunțată în manieră aforistică, induce ideea că frica este determinată de faptele omului. Ca dovadă, este invocată afirmația lui Pitagora, „filozof grecesc”: „Acea fă ce nu te va vătămă și socotești mai nainte de lucru, făcând rău te temi, iar făcând bine te bucură”. Dimitrie Balica fixează acest adevăr, îndemnându-și interlocutorul: „Fii bun, înțelept și drept, apoi vei zăce către toată spaimile deșarte, ce au zis leul măgarului și eu de nu te știem cine ești m-aș teme de tine”. În fine, mesajul pildei mai este completat cu afirmația: „Omul cel prost e ca și pruncul cel ce de fiice vedere să sparie, iar cel-ce cu suflet mic, în ne-nctată frică ca iepurile trăești”.

Prin intermediul pildelor, Dimitrie Balica își anunță vederile iluministe. În majoritatea narațiunilor, personajele, de obicei, copii, invocă explicațiile, de ordin relativ științific, ale învățătorului care combate eresurile, credințele populare în spirite malefice, metehnele și obiceiurile nefolositoare. În textul IX, *Fata ce înțelepti*, Anca, în discuție cu maică-sa, despre femeile care țin „sărbătorile cailor lui Sântoader câte o săptămână și mai mult, de nu torc, alte lucruri greli nu lucră, nici să pieptănă (perie) pre cap”, recurge la argumentele dascălului, prin care sunt respinse aceste superstiții de origine păgână: „Maică dragă! Eu am auzită de la învățătorul nostru că Dumnezeu e foarte bun și milostiv, nici poștești cuiva răul, nici voește ca să se facă rău cuiva. Toaie făpturile care au făcut el au hotărîre, începutul și sfârșitul său și sântă spre așa scopos făcute ca să fie una de folos altie. Dar cailor lui Sântoader cum ar fi așa de răi? Cum ar pute trăi mai mult de o mie de ani? Unde e lăcașul și grajdiul, cine le câștigă fânul și ovăsul (zobul)? Cine-i hrănești, țasălă și adapă? În ceriu știu (că ne-au spus învățătorul nostru) că făpturi trupești nu sânt ca pre pământ, nu să aude undeva să fie, dar în aer nu pot lăcui, așa dar cailor lui Sântoader sânt numai scorniri păgubitoare economiei noastre și minciuni goale».

Un conținut similar îl are și narațiunea XIII, *Pentru petrecere*, în care iarăși se apelează la rolul învățătorului în combaterea obișnuinței unora de a nu lucra în joile de după Paște până la Rusalii. Învățăturile ce decurg din acest text vizează reminisențele unor credințe de natură păgână, care mai persistau în conștiința oamenilor din secolul al XIX-lea și care nu aveau nimic în comun cu preceptele creștine. Cei doi frați îi ripostează tatălui lor că aceste credințe își au originea în venerarea de către latini a lui Jupiter, „dumnezeu cel de tunet [...], după a căruie nume latinii joie au numit și pentru aciasta prăznuesc oamenii joile ca să îmblânzească pre dumnezeul cel mincinoc să nu le aducă rău cu tunete. Dar vinere este zioa Dumnezăoei cei idolești a vinerii, care au fost la păgâni dumnezăoe dragostilor, pre care așajdire muerile noastre din

orbire minții și acum o cinstesc fiind vinere”.

În majoritatea povestioarelor, concluziile comportă un caracter justițiar, naratorul afirmând că ceea ce generează credința în „toți scornirile de zmei, strigoi, torbi, pricolici, de zine și de milostivi, care nici sânt, nici pot să fie” este frica și neștiința, ce provoacă „orbire minții”. În comentariile la fabula *Leul și măgariul*, concluzia înclină spre ideea de luminare a conștiinței colective prin carte: „Lumina easte minte ce luminată, care arată noao adevărul, iar întune-coasa superstiție (credință deșartă) ne face pre noi a ne temi de mișelile găini, de răposatile înmormânturi oase”. Idei similare transpar din toate tălmăcirile, pe care le considerăm texte originale, aparținând lui Dimitrie Balica. Mesajul autorului este transmis, de obicei, prin intermediul unor copii înțelepți, care, în discuțiile cu părinții lor, citează din argumentele învățătorilor, ceea ce denotă convingerile comisului că obscurantismul de orice natură poate fi anulat doar prin educație. Convingerile sale sunt fundamentate, cum observam anterior, și prin citate din filosofii antichității eline, cum ar fi, de exemplu, un pasaj din Plutarh, care se referă la rolul educației în evoluția unui popor. Elocventă, în acest sens, este povăța din finalul miscelaneului, atribuită lui Plutarh, care i se adesează unui înțelept: „- Și pământul cel mai bun nelucrat și nebăgat în seamă fiind să sălbătăcești. Noroadele celi mai bărbate și mai vetează fără de educație și fără de luminare ci sânt? Sau ce pot să fie? Dar cine va da acestu unui norod sau uni obște? Nime altul fără nu mai povățuitorii și căpitenie lor, dar când vor da ei lor aceste? Atunce când vor fi ei luminaț și patriei lor bine voitori.

Pentru aciasta dar creștere bună, luminare șă-nvățătura trebui pruncilor acelora ce să cresc spre deregătorie, preoție, învățătorie, învățături, dar nu cum zic unii: cu gramatica rămân de nimică, dar cu condacu umple sacu și cu tro-pariu umple hambariu. Că până va rămăne așa, tot orbul pre orb poartă. Și ce le să întâmplă la amândoi lecne poț ghăci”.

Finalitățile iluministe ale textelor din această culegere sunt mai mult decât evidente: în condițiile când ideile, obiceiurile, credințele se mai aflau în chingile mentalității medievale, cel care le-a transcris miza pe combaterea prejudecăților și pe afirmarea valorilor morale, a libertății cugetului. Prin micile narațiuni înregistrate, comisul Dimitrie Balica combate ignoranța și introduce o perspectivă critică în raport cu modul mecanic de concepere și interpretare a realității de către contemporanii săi. Efortul său este îndreptat spre impunerea adevărului, spre eliberarea individului de tirania necunoașterii, favorizându-i astfel înțelegerea explicită și armonioasă a faptelor.

Valorificarea activității culturale a lui Dimitrie Balica evidențiază, în primul rând, configurațiile culturale ale Basarabiei din prima jumătate a secolului al XIX-lea. Mărturii ale unor timpuri obscure, manuscrisele sale, simpliste

ca stil și văduvite de fiorul artistic, constituie, însă, un semnal al viabilității, în pofida unor circumstanțe nefavorabile, a elementului româ-nesc la Bălți. Urmărind scopuri iluministe, comisul-cărturar s-a remarcat, în primul rând, ca un promotor al culturii naționale în această târgul basarabean. Transpunerea în limba română a romanului *Polidor și Hariti*, deși nu s-a încheiat cu publicarea textului, vorbește astăzi despre intenția sa nobilă de propulsare, în mijlocul unui analfabetism cras, a valorilor spirituale autohtone, de impunere a cărții ca element indispensabil al culturii. Și miscelaneul, prin conținutu-i ce combate dogmele, inducând cultul rațiunii și al moralei, al rolului învățătorului în societate, denotă adeziunea comisului la ideologia iluministă, difuzată cu mare râvnă, la începutul secolului al XIX-lea, în principatele române.

Prin modesta-i activitate, animat de sincere sentimente patriotice, Dimitrie Balica încearcă să implanteze tradiția scrisului românesc în localitatea care l-a adoptat și să transmită de aici semnale de solidaritate scriitorilor din Moldova de peste Prut, pregătind astfel terenul pentru manifestarea altor talente literare, pe care le-a lansat ulterior acest ținut. În perspectiva unei istorii tumultuoase, gestul său dobândește conotații aparte și induce, în mod inerent, aprecierea și recunoștința urmașilor, pentru care continuă să rămână valabil mesajul său că progresul de orice gen se datorează, înainte de toate, culturii.

Note:

¹Cercetând documentele de arhivă, Constantin Burac ajunge la concluzia că boierul moldovean a fugit din Iași la Suceava în 1821, „odată cu declanșarea mișcării eteriste” (Cf. articolul *Comisul Dimitrie Balica și identitatea românilor* în: „Limba Română”, Nr. 9-10, anul XXII, 2012).

²Apud Vasile Ciocanu, *Un scriitor basarabean: Dimitrie Balica*, în *Revista de lingvistică și știință literară*, 1996, nr. 2, p. 75.

³Cf. Constantin Burac, *Comisul Dimitrie Balica și identitatea românilor*, în *Limba Română*, nr. 9-10, anul XXII, 2012.

⁴Originar din județul Vaslui, boierul Teodor Vîrnăv (1801-1868) se stabilește, începînd cu anul 1818, în Basarabia. Din 1840 și pînă la sfîrșitul vieții sale, a locuit în satul Pociumbeni, județul Bălți. Prozator și poet, el este autorul povestirii autobiografice *Istoria vieții mele* (1845), prima carte memorialistică din literatura română, publicată în ediție aparte la începutul secolului trecut de folcloristul Artur Gorovei.

⁵Cf. Vasile Ciocanu, *art. cit.*, p. 77-78.

⁶Idem, *ibidem*.

⁷Cf. *Dicționarul literaturii române de la origini pînă la 1900*, Editura Academiei Române, București, 1979, p. 618.

⁸Cf. Horia C. Matei, *O istorie a lumii antice*, Chișinău, Editura Universitas, 1993, p. 189.

MĂRTURII DESPRE LIMBA UNEI EPOCI

O examinare atentă a limbii și stilului celor două manuscrise, redactate de comisul Dimitrie Balica, relevă tendințele generale ale limbii române din prima jumătate a secolului al XIX-lea, când, în condițiile modernizării societății, se întreprind un șir de acțiuni îndreptate spre rezolvarea problemelor ei fundamentale: osificarea structurilor sintactice, unificarea normelor, neologizarea lexicului prin pătrunderea și răspîndirea, în câmpul lingvistic, a împrumuturilor de origine latino-romană, diminuînd astfel influențele mai vechi de origine slavă, maghiară, turcească, grecească. În acest sens, devin explicabile funcționarea, în paralel, a sinonimelor moștenite sau împrumutate anterior, restructurarea paradigmelor gramaticale, mai ales în cazul verbului și al pronumelui demonstrativ, propulsarea energetică a inovațiilor lexicale, veritabile unități structurale și funcționale.

În același timp, influența graiurilor este încă foarte pronunțată, fapt ce determină menținerea unor diferențieri locale (mai apar, de exemplu, forme verbale iotacizate). Oricum, nu se poate afirma că, în perioada respectivă, româna literară avansează norme clare sau că este un fenomen ce se manifestă unitar. Relația ei cu structurile limbii populare este încă foarte strînsă, ceea ce conduce la prezențe masive a regionalismelor, la inadecvări sintactice. Așa cum limba vorbită stă la baza exprimării literar-artistice, se justifică și autenticitatea stilistică a mai multor scrieri, apărute chiar spre sfîrșitul secolului, căci în ele apar valorificate artistic elemente folclorice și ale scrierilor vechi.

Miscelaneul și traducerea romanului *Polidor și Hariti* constituie o reală contribuție a lui Dumitru Balica la cultivarea limbii române literare din Basarabia. În linii generale, textele sale sunt conforme normelor gramaticale în vigoare. Atestăm frecvența formelor, considerate valabile: substantive feminine în genitiv-dativ în *-ii* în loc de *-ei* („Așa prețuire faci tu *faptii* bune? Și așa răsplătire dai *dragostii* de streinii?” – ***Polidor și Hariti***); variantele *miei*, *miei* ale pronumelui și adjectivului posesiv („- Ah! Fiul *mieu*, a strigat atunce bătrînul cu lacrămile-n ochi”. – ***Polidor și Hariti***); demonstrativele *cest(a)*, *cel(a)*, formele pronominale de genitiv-dativ *ceștii*, *cestu*, *aceștii*, *ceii*, *aceii*, *ceii*, *cei*, *acei* („Fii tu oricine ai fi, ia-ncredințază-ne noia ia-ntri *cestu* menuntă pe acești doi copii, carii stau plecaț la ale tali picoare” – ***Polidor și Hariti***); pronumele și adjectivele hehotărîte compuse cu *veri-*; *fieși*, *fiește* („Omul cel prost e ca și pruncul cel ce de fice vedere sî sparie” – ***Miscelaneul***); formele verbale iotacizate; formele de imperfect în *a* (cu desinența zero) la persoana a III-a plural (*ei mergea*); auxiliarul *au* la persoana a III-a singular („Așa *au sfărșăt* ianvătătoriu vorba sa și școlarii i-au mulțămît lui pentru că

i-au dezlegat din legătura ce pagubnică a credinței deșarte” – **Miscelaneul**).

Un alt aspect de adecvare sintactică și de conformitate cu spiritul limbii române îl ilustrează frecvența construcțiilor ce redau ordinea normală a gândurilor și organizează elementele lexicale în funcție de exigențele de bază ale exprimării în limba română, optimizând astfel structurile frazale: plasarea determinantilor imediat după determinați („Și pământul *cel mai bun nelucrat și nebăgat ian seamă* fiind să salbătăcești. Noroadele *celi mai bărbate și mai vetează* fără de educație și fără de luminare ci sănt?” – **Miscelaneul**) și plasarea subiectului înaintea predicatului („Ia-n sfârșatul tuturor, au ianceput să nopteză, *vânturile s-au făcut mai răci, firea mai liniștită*, însu *Hariti nu pute să să liniștească ...*” – **Polidor și Hariti**). În același timp, se remarcă și dislocarea subiectului între elementele constitutive ale predicatului nominal, inversiuni („Și ce le să iantâmplu la amândoi lecne poț ghăci” – **Miscelaneul**), comportând finalități artistice (stilistice). Fenomenele nespecifice sînt cele opuse acestora. Între acestea se numără expresiile bombastice de tipul: „A patra zi tocmai au venit *cruzii acei oameni*, carii *o au fostu rănit-o din liniștitul loc al scăpării sale* și scoțându-o dintru acei ianchisoare, o au dus ian-nainte localnicii jiudecătorii” – **Polidor și Hariti**; „O, taică, dacă dumneta pentru casa noastră cea săracă și pentru noi, mișeii ai dumitalii prunci nu cutez a lucra. Dar cum iandrăznești a lucra altui om bogat, *mie mi-să pare totuna a fi sau de săceră omul holda lui sau a altie și lui Dumnezeu, gândesc că e mai drag a lucra cine va casă-i sale cei săraci, de căt a lucra altuie*, care are cu ce plăti și iarăși nu-i destul ca să ai dumneta să-ngur numai ce mănca și ce bea, dar noi să flămânzim” – **Miscelaneul**.

Tendențele de înnoire a limbii prin mijloace interne sunt ilustrate prin crearea de cuvinte, între care menționăm: derivarea (*nedeprinsă, îndestulează, singurătate, folosăntă, patrioticește, înmăhnit, înăuri frunzale*; derivarea regresivă (*osîndă*), schimbarea categoriei gramaticale (*esperanta lui norocire*) și, uneori, compunerea (*facere de bine*). Corelarea prefixelor cu sens opus *în-, ne-, și des-, dez* – constituie o altă modalitate de îmbogățire a lexicului: „Un tănără critian au văzut pe Polidor întinsu asupra năsipului cuprinsă de ce mai înfricoșată *dezesperanțae*” **Polidor și Hariti**.

Situațiile de îmbogățire a limbii prin mijloace interne sunt extrem de numeroase, cele mai multe dintre ele înscriindu-se în sistemul de derivare cu sufixe și prefixe. Cele mai frecvente structuri trimembre sunt:

- modelul trimembru alcătuit din: subiect, predicat și complement direct: „Fărșatul povestirei o au curmat lacrămile amândurora amarezălor” – **Polidor și Hariti**;
- modelul trimembru alcătuit din: subiect, predicat și complement indirect: „Eu mă căiesc de cumplitul acest păcat” – **Miscelaneul**;
- modelul trimembru reflexiv-pasiv alcătuit din subiect și predicat (ex-

primat prin verb reflexiv) și complement de agent: „Cerul se acoperă de nouri” – **Polidor și Hariti**;

- modelele trimembre temporale: „*Lupta a durat o zi*” – **Polidor și Hariti**.

Unul din elementele nominale ale propoziției sau frazei este reluat sub o altă formă gramaticală, cu scopul de a insista, în mod deosebit, asupra particularităților lui, și este transformat în centru organizațional al unei propoziții aparent independentă: „*O deapurure primăvară stăpâne locurile aceste, și de pe copaci frunzăle nici-odată nu pica, liniștitile zgomoturi a iancujbatilor părae, iancetișoara suflare și tragire a vântului, petrece prin inimile celor ce să-ntâmpla a să rătăci prin aceli locuri o săntă frică și umple sufletile lor c-o desfătătoare tremurătură, menind chizășăe unii dumnezăești folosănță*” – **Polidor și Hariti**.

Negarea existenței unui obiect sau fenomen se face cu ajutorul particulei *nici*: „ei nu nțălege *nici știe* rădăcina norocirii lor. Dar *nici cunoaște* altă datorie de cât aciasta”.

Exprimarea laconică se relevă prin intermediul unor construcții comparative cu elipsa verbului sau a altor cuvinte de legătură. Reluate, pronumele neaccentuate își asumă funcția de întărire a demonstrativității articolului în dativ și acuzativ: „întru care **o** au lăsat pre **e** ca să-și grăbească”, „dragul ei soț **o** au fost adus-o” – **Polidor și Hariti**.

Ideea de superlativ este redată prin structuri lexicale și gramaticale de diferite origini (latină, slavă, formații românești): *prea, foarte, cel mai, stră*; prin enunțuri întregi: „pre mare bucurie”, „pre mare întristare”, „prea duioasă rugăciune”, „foarte păgubaș”, „foarte gingașă pătimire”, „bietul Polidor aștept ca un tardute cu foarte mare dureri sferșitul micălășăilor lui”, „fiul cel prea drag al tătăni-său”, „cea mai ascunsă a lor pătimire”, „celi mai înfioratice părerii”, „străvrednică priveliște”, „peste măsura a lui nenorocire”, „prea bogate-n noiri”, „mult drag orașenilor”, „atâta de dorită” etc. În unele cazuri, superlativul este transmis prin propoziții întregi: „Dar *cât de mare au fost mierare lui* când Hariti neașteptat s-au tras din brațele lui”.

Abandonarea vechilor împrumuturi livrești din slavonă se produce prin abordarea fonetismelor populare pentru acea perioadă și prin inovații morfologice, care tind să se impună – alte surse de îmbogățire a limbii literare.

Tendența de modernizare a limbii provine și din substituirea articolului genitival invariabil **a** cu formele variabile **al, ai, a, ale**: „*O scumpă și dragă a lui tovărăsață*”; „*Fiul cel prea drag al tătăni-său*”; „*tovarăși ai dragostilor*”; „*O gheață pre răce cuprind ale lui mădulări*”. În același context al înnoirilor, se observă renunțarea la forma veche *pre*, normă pentru perioada respectivă, în favoarea formei noi *pe*, ambele circulând, însă, paralel: „Au binecuvântat *pe* betrănul Nafsicurat”; „O noaia priință au învioșat pe Polidor și *pre* Hariti”.

Locuțiunile, echivalentele analitice, sporesc valoarea stilistică a expres-

siei: „...tănerul oștean ce o asculta cu o mare *luare aminte*”, „Bucuria *cari ei simță au îndoit a lor luare amine*”; „o prea dulce a voastră *aducere aminte*”; „*băgare de seamă*” etc.

Diversificarea stilului se obține prin utilizarea sinonimelor de diferite origini: *amoreză, a sa dragă, draga lui; osîndit, pedepsit; cuvînteză, vorovind, vorove, zice, au zis, îi zice; ostrov, insulă; dorință, vroință; ostaș, oștean; cugetări* (latinism), *gînduri* (maghiar); *durere, suferință* (latinism); *țärm, mal, liman; provedansul* (fr. providence, lat. providentia); *gondomeri, dondolă* (it.), *comandor* (fr.); *sclav* (fr. esclave, lat. sclavus); *frumoasa lor nouă captivă* (lat.); l-au rugat pentru *esclavă; alți robi* (sl. veche); *ostatic; a voastră vertuție* (lat.); prietenie, tovărășită.

Indicii ai modernizării limbii sunt și utilizarea construcțiilor infinitivale în loc de conjunctivul de origine greacă, propriu exprimării anterioare: „dându-i voie *a să descoperi cine-i*”; „Noaptea s-au întins întunecosul său veșmânt preste albăstrita cerealue boltă, nelăsând *a să mai înauri* frunzăle tufoșilor arburi de razăle soarelui”; „s-aveț bunătăți *a ne priimi* în corăbiili vostri”. În același scop, se apelează la unele latinisme moderne sau la unități lexicale relatinizate: „și deodată iarăși acum i s-au înturnat *esperansul* în inima lui” (în loc de *nădejde*); *deznădăjduire, dezesperantăe, esperanse*; „măngăerea lui era acum numai o sângure amăgitoare *esperanție*”. Calcuri după model slav (grec), dar cu elementul latin „foarte”: „răcnește *foarte* inima dragostilor”.

Documente lingvistice de o importanță incontestabilă, cele două manuscrise ale lui Dimitrie Balica constituie mărturii reale despre condiția limbii române din Basarabia primei jumătăți a secolului al XIX-lea, oferindu-le cititorilor de astăzi revelația întoarcerii în timp.

POLIDOR ȘI HARITI

ROMAN ISTORIC

Ian patru părț

SCRISUL CHIRILIC ROMÂN

Reprezintă o componentă a *paleografiei* (gr. *παλαιός* = vechi și *γράφω* = scriu). A fost elaborat metodologic de savantul francez Brenard de Montfaucon în studiul monografic *Paleographia greacă* (1708).

În spațiul de trai al românilor scrisul vechi grecesc a fost utilizat în antichitate paralel cu cel latin. Însă Vasăle Lupu manifestă „naționalism” și din 1643 abandonează grecismele. După instaurarea regimului fanariot (1711) din nou reapare greaca, dar fără ca să se anuleze scrisul slavon românesc.

Grafia chirilică română, respectiv scrisul chirilic român este atestat în 1392. În Moldova sunt oficializate din 1401 cu punerea lui Grigore Țamblac în fruntea bisericii ortodoxe de aici. La început slavona se utiliza în biserică, iar apoi și în cancelariile de stat.

Trecerea oficială la grafia latină a avut loc în baza Decretului din 1862 emis de domnitorul Alexandru Ioan Cuza.

ALFABETUL CHIRILIC ROMÂN DE BAZĂ

a-a, б-b, в-v, г-g, д-d, е-e ж-j (ž), з-z, й-i, и-i, к-k, л-l, м-m, н-n, о-o, п-p, р-r, с-s, т-t, оу,y-u, ф-f, х-h, ω,o -o ч-c, ц-č,j,g, ш-ș,ș, щ-șt,șt, ъ-ŭ ь-î ы-y, ѱ-ě,ia, ю-iu,ia, я - ia, Ψ - ps, γ - γ, θ - th, ζ - ks, я - ia.

NORME ORTOGRAFICE (SELECTIV)

Se citește și scrie:

ѣ și ѥ = la mijl. cuv.- **ă**, la sf. cuv.: **ă**, **ŭ**;

ѣи - **ia**, â; nazalele я - **ia** și ж - **ia**, â;

ч și ц - **ce**, **ci** și **ge**, **gi** (dar fără ca să se scrie **e** și **i**;

ia - **ia** (f. rar), **ю** - **iu**;

щ (consoană dublă) - **șt**;

оу și у (nu se face deosebire) - **u**;

і, и și ѣ (nu se face deosebire) - **i**; ѣ 8(**i** cu tremă)

с (f. rar) - **dz**;

θ (f. rar) - **th**;

у (f. specificare, se utilizează în scrierea numelor străine) - **i**

т - **m**, **t**.

În texte frecvent se scriu litere, sălabe și abrevieri în suprarând sau subrând.

Dăruit (BAR) de Alex. Lăpedatu, 2 iunie 1912

POLIDOR ȘI HARITI

roman istoric

Din elino greceștile istorii acum întâia oară tradus și compus, pre cum se vede în limba daco-romano-moldavă, de comisul Dimitrie Emanuilov Balica în patru părți și patru gravure, în oblastia Bessarabiei, orașul Bălților în anul 1843 luna ianuarie.

Acistu fragment s-au lucrat ian copii tălmecirii ian anul 1848 luna iuanuarii, iar pe acit caier s-a ianceput la decembri, 27 anul 1847, și bolnăvindu-mă l-am gădit după iansănătoșare me la fevroari anul 1848.

D. Balica comisu

РОМАНЪ ИСТОРИИ
ПОЛИДОР ШИ ХАРИТИ

Romanŭ istoricŭ

POLIDOR ŞI HARITI

dină elino-greşeştile istorii acum iantăi oarŭă tradusă şi compusă pre cum să vedi iană limba dacoromanomoldavă de comisul Dimitrie Emanuilov Balica ianŭ patru părţă şi patru gravire! ian oblastul Bessarabiei opaşulă al Bălţalor, an anulŭ 1843, luna Ianuarie.

**Domnului domnu, marelui agă
Costachi de Negruță**

Trecire timpului iandepărtare uime cunoștința ochilor celor muritori, aducire aminte iansū rămăind purure dacū fandasie nu să-ngămfeazū ian duhul omului.

Ieu, păstrând pe-ace din mijloc, ca celui născut a poezū, a descrie gustosă prozăi, a ian cunoștința pre al său popor, cu vechile lui vertioasă ș-onorati fapți a compoza tot lucru ce ar filonica nebuna cuviințū, și a face bine iantot prilejul patrioțālor dumilorvoastri, am iandreptat, mai iantāi acistu al mieu prostatnic poem cătrū domnievoastrū.

Rugāndu-vū, milostivule domnu, ca să-l povățuiț iantru-ncunoștințare, autorilor tineri și tinere, și a doritorilor de asămine obiecturi, compatrioț iansān-aț ian procuvăntare mea, ce stă-nainti, și tot odatū ca un sistimatic nou, ce sânteț cei de astăz metode, repetuind altū a me-ndeletnicire, vă rog iandreptațā-i smintelile, ș-adăogindu-i neajunsul, mijlocițā-i tipărire lui, printr-un abonament public, spre a mă cunoaști, cu răspect.

al domnielor voastre,
mai mic patriot
ș slugū plecatu,
Dimitrie Balica comisu

anul 1848 fevr. 27
oraș Bălțālorū

**Domnilor onorați tineri și tinere,
autoare ai daco-romano-moldaviei.**

De cătrū al mieu rău noroc aruncat, găsāndu-sū intre-al Besarabiei pāmiant trecut acum 12 ani, ochii mii n-au contenit a priivi cu mare māhniciune cătrū țarmurile patriei meli daco-romano-moldavie și de câte ori videm că s-ascunde cu māndriațā'ngāmfare soarile razāle lui ian munțāi cei răcoroș al Carpatului lăcrāmam, mānguindu-mū că fārū a simțū, m-am ianstreinat de drāgāstoasa me patrie și obosit de nefolosātoarile meli cugetāri, a trecirii meli ian trānsa, plin de māhniciune, mă cuprindem iarăș de-ntunecatul hobot al noptāi Besarabiei.

Patrioticescul entuziazmu iansū nu-mi da răpaos nici noapte și ca-ntr-o previdenie mă-nvāluem cu feliori de mulțāmitoare hāluciri, parc-acu mă videm de un patrioticesc zefirū, aburindu-mā ian a streine tăceri zāduf. Parc-

acum videm iancălzit de soarile patriei meli, când eram răcit ian totul de ghișul maștii meli. Parc-acu, mergând prenatalile stânci, surpături cumplite, și poticnit ian piire dejnădăjdut patriei meli, mă simțam sprijănit de o mână patriotică și-nspăimat, trezându-mă, nu videm altă-nprejiurul meu, decât aceli ce mă urmăre-n locul streinătății. Iantr-al meu auz răsunând nu numai un eho, că patrie me-nflorești și crești pre ai săi fii cu celi mai sămple și gingașu santimenturi.

Dorul de a mă găsi și eu iantrua sa inimă, mă-nvăpăe foarti și căci că nu-l putem iandeplini, mă spălam ian lacurile meli, ce să fac spre a me oareșcari mângăeri și spre o aducire aminte, măcar că și eu sânt daco-romano-moldav și că cu din suflet poftă doresc ca să-mii văzū ianfrumsățare neamului meu. *Trăducând din grece am compozat altū istoric romană.* O iantămplari din timpurile vechilor ellini, a doi tineri de bun niam născuți, intre carii din prunciie, crescând cu a lor vrăst și dragoste soțăetății și pentru c-amândoi vrură a să uni printr-o deapurure legătură cu a părințalor săi binecuvântare. Norocul i-au făcut a cerca feluriti de pătimiri.

Alcătuirei foarte frumoasă și c-o santementalū ianțălegire, prea gustoasă și dulci la cetit, și pe care găsându-o foarte moralnică pildū sieclului nostru, *șă-n apropietū asămănare iantămplărilor meli.* O iancunoștințaz și voia, dragilor mii tineri și tinere daco-romane-moldavi, rugându-vă a priimi întrubăgare de samă micul acist al meu mugur al iandeletnicirilor meli și-ertându-mi greșălile, ce-am putut face ian traduție din lipsa lexiconului daco-romano-moldav șă-n compozație din nediprindire me întruritoricire cu-vintelor. Faceță-i ne-npiedecat un mic abonament spre a să tipări prin păzăta întruasămine rânduială ian folosul unui iancujbatū ian strămtoriri al vostru patriot și care vă va rămăne voaia ai mii omogheniț aducire aminte despre al meu patriotismu. Iar eu întrusurierita, că-ncurând voi sălta lângū sacrificastul patriei meli, împreună cu voi prin mijlocul îmbrățoșării voastre mă-n sămnez prin tot răspectul.

al voastru mai mic patriotū,
Dimitrie Balica comisul
1848,
feb. 27
oraș Bălțalor

...и оуоѣ въ брѣвѣ мнѣшнѣишѣ до оуа кузнецкѣхъ
 ѣ вѣрѣхъ до мѣстѣхъ оуа мѣстѣхъ.

ХАРИТИ
и
ПОЛИДОРОВЪ :

ЕЛИНЕСКА РОМАН ИСТОРИКА
ПАРТЕ I.

Есть Империя Си Агхи Атина Гра с'ка,
Диа Кай май дидуропити, и' Доротима империи а Ел=
Ладии Кари' и елириа Кии Дриа' аорети' и коир' - ,
Атинеи' битиез тоади' иф'оратиаз пратнеу' Ге, Агхи'
сп'ет Кертат Кенд' и' аб'т об'таи'е'р' Кх Минос
Дидурети'а Критики' -

Писистрат ачет Крединчос и' изг'чат
Дурити а Дидурати'аи' е'с мем'и'а Елинеска'
Лок' , Ге'л м'ат Дриа' Ог'шени'ор' Агхи' е'с Аг'ат
Дидурети'аека Кертат Дидур' К' ак'им' и' сп'ет
Дидурети'а Побезурине Агхи' май' м'ат Д'с е'ф'и' сп'о=
Лое'ити'е'р' , - Аг'г'е'ра Ел а'лт'е' Д'с К'е'т

HARITIS
și
POLIDOROS

ELINESCUL ROMAN ISTORICĂ

PARTE I^{iu}

Supt stăpânirea lui Agheu Atina era una din celi mai ianflorite și norocite imperii a Elladii, care-n sănurile unii prea bogate-n noiri, atinenii uitasū toate-nfioratile răutăț ce li-au fost cercat când au avutū octășăre cu Minos, iampăratul Critului.

Pisistrat, acest credincos șă-nțălept prietin a iampăratului său temeiul atinescului loc, cel mult drag orășănilor lui au lăsat iampărăteasca curte pentru c-acum au fost iancetat povățuerile lui mai mult de a fi folositoare. Nu cerea el altū decât

Polidor și Hariti

Λιμνίρα, κάρε επιπτα δε μισυτ' οκταπταίος
 κενυτ' εἰς πρῶτε διὰ κέρταε δῆαυρος κάρε
 φραγτα Λιί ἔα βρηε, δαυερεπιχρα Λιί, εἰς,
 εὐδορητ' ἀεσπρι Πίζμα αβρο-καυβαδιν
 πρηνε κενυτ' ορραμίνε. —

Δαυπιντα δε λα πιρῶα /α/ δοῦν
 μίαντι δαυεπεροταῖα. δε λα ορραμ εὐ βῆδι
 ορρεμυατ' Μοβίε αεσπρε κάρε εποχα κο-
 ροαδελορ δε επιβητε εἰς Χυροβῆτι μάι
 διὰ δαυεκιμα κη λακρηριελατορ Λιί
 Ποιδον /α/

Λα' ατεῖα Λοκ ἔρα φροαυρα
 Πυοταμικίε ακρη βιδιτε εὐκαμυατ'
 ατεῖα Ποιδον δεδε ε' αδηνά Λακρητορ
 διὰ πρῶτα Λα Ιτικίε /β/ δε κενυτ' βα ορη

/α/ ικλαρ, λαυ πορταα Ατινίε,
 /α/ λαυ κενυτ'ιμ, Λακρηε ἔα διὰ βεκιμα εἰσπερ' εὐκα-
 κομίε, κη εν Λεε εἰα αριεσε, δι' αδρηε μί' λακρη
 φρηρι, Αδισαορμ, μί' φρηε μιντε δακρητιρε-
 εἰ εἰσπιβερ. —

/β/ Παρταε αἰε δε Λοκ εἰ κη με μεατε κη ατεῖα
 κη με λαυ πρῶτιμ, αβρε δε κημ' εἰ κη με-
 ατεῖα ζερετα Λα μαδῶα μρηίε. —

liniște, care atâta de mult o căpătasă când s-au tras din curte, iantru care fapta lui ce bună, ianvățătura lui au pornit asupra-i pizma a vro-cățva dinpreună cu el orășani.

Ian stânga de la Pirea¹, doaian miluri iandepărtare de la oraș, să vedi o răsfătată movilă, asupra cărie epoxa noroadelor de a munce, au hărăzăt mai din ianvechime un sacrificiastru lui Posidon².

La acel loc era foarti prostatnic acum ziditū o capniște a celui Posidon, unde s-aduna lăcuiitorii din părțale Ităcāi³ de câteva ore

¹Șcăle sau portul Atinei.

²Sau neptium, pe care cei din vechime oameni îl socotie ca un zeu al apilor, ia-i aduce și carificuri, o deșartă și fără minte ia-nchipiure a oamenilor.

³Partea ace de loc, să nute toate cu acest nume sau putem a zice că așa că nume acel țanut la malul mării.

Palidar și Hariti

Παισι Ξυρεσιν ἀνὰ δένδρα μαλαρμυρίοισιν κέχυται
 Ζεὶ Λορὸν Πεντρὺν ἀδελποστειρίοισιν κάρη Λί-
 εἰ' ἠπαρσοῦν' / α / — Ὀδασίρσορ εἰρήμβορ εἰσι-
 πικὴ Λοκέρια ἀτίετα, καὶ δεπικοπαιὶ εἰρήμ-
 βυλλὰ νίτι ὀδασίε κη Νίκα', Λίνιτινίωδαν εἰσομότη-
 ρί' κ' ἀκκικηπατίωρ πύραα, ἀκκικηπύσορα εἰ-
 λαρε, καὶ πύρατιρὰ εἰσομότη, πεπύρετὰ εἰρή' εἰ-
 τίωδαν ἄσλορ ἄσικηπύπικη εἰσομότη ἀκκί-
 ἀτίετι Λοκέρια ὀδασίε εἰρήμικη, καὶ ἄσικη εἰ-
 λατίωδαν Λορὸν κὼδσερμύπικη πύραεμύπικη
 / α / ἄσικηπύπικη ἀκκίε εἰ ἀνὰ ἀτίετα ἀκκίε κέτυ' εἰν βε-
 κίτιε οἰκισί' εἰσομότη, καὶ μύπικη δεπύρρι, καὶ δε-
 σικηπύρ κητὰ βροκίε, καὶ πύρετὰ, Λοκὸτὰ καὶ μύ-
 πικη ὀδασίεπικη, καὶ Λίε εἰρήμικη πύραα, ἀκκικηπύπικη
 δεπύρρι εἰν ἀκκίε δεπύρρι, καὶ μύπικη βροκίε,
 κέ νίτι εἰρήμικη δεπύρρι καὶ ἀκκικηπύπικη εἰρήμικη,
 κη εἰρη ἀκκίε κησικηπύπικη ἀκκίε ἀκκίε, — εἰρήμικη
 κηρὰ πύραα καὶ ἀκκίε καὶ Λορὸν καὶ εἰρήμικη
 κη κησικηπύπικη δεπύρρι εἰσομότη καὶ κησικηπύπικη
 ἄσικηπύπικη Ζεὶ, καὶ Ζεὶε, Πεκέρια καὶ πύραεμύπικη
 ρί, καὶ καὶ ἀκκικηπύπικη, εἰρήμικη εἰρημύπικη
 κησικηπύπικη, κακίε, βροκίε, εἰρήμικη, βροκίε,
 καὶ Λορὸν καὶ πύραα ἀκκίε κησικηπύπικη, πύραεμύπικη
 ὀδασίε καὶ μύπικη, δεπύρρι εἰρήμικη εἰρημύπικη
 πύραα εἰσομότη. — κησικηπύπικη καὶ πύραεμύπικη
 ἄσικηπύπικη Λορὸν, καὶ κησικηπύπικη πύραα εἰρημύπικη
 ἀκκικηπύπικη εἰρημύπικη εἰρημύπικη δεπύρρι Ζεὶ. — εἰρημύπικη
 καὶ εἰρημύπικη ἀκκίε καὶ Πεκέρια. —

pe anŭ spre a-ș aduce mulțămirea cătrŭ zeii lor pentru adăspostirile, care li să-
 npărțŭ⁴. O deapurare primăvară stăpâne locurile aceste, și de pe copaci frunzăle
 nici-odată nu pica, liniștitile zgomoturi a iancujbatilor părae, iancetișoara
 suflare și tragire a vântului, petrece prin inimile celor ce să-ntâmpla a să rătăci
 prin aceli locuri o săntŭ frică și umple sufletile lor c-o desfătătoare tremurăturŭ,

⁴ Cetitoriul însă să aibă aducire aminte că cei din vechime oameni stăpâniț mai mult de păruri și de o săngură numai
 vroință, șe poftē, născocē și multe obiecturi ce li să fece ușărae, ian trăgănare de mulți ani a unii deprondere și mai
 vertos, că nici ființa dumnezeirei ce adivărate fățiș, nu era încăcunoscuti bine lumii. Fiēștecare popor iș ianchipue și
 zeul lui și pentru că cu mulțeme popoarelor sau adunat și ncămnate ciate de zeii și zeitē, pe carii ca pe niște pândari
 ia-i și ianlunca, ianperțiuai a fi de fișcari neputință, patime, vertuție, stilhie, vrednicie și zeul țaitori acei numiri,
 pre cum să vede-n mitologie, de cari idei fiind a me țin v acelor viețuitorii siecluri. Crede că și-n fericirile lor și-n
 nefericirile lor, și-n toate iantâmplare s-ar fi ocrotind de acii zeii. Deci și aciastă latură avea pe Posidon

Polidor și Hariti

menind chizășăe unii dumnezăești folosănțu.
La poalile aceștii mobile au cerut Pisistrat a afla lupta-nprotiva ne-
dreptății ominești și scăpare despre nemulțămitoriul său sieclu, stare ce-nde-
lungatū a luiarilor aminte l-au ianpietrit ianprotiva plecării norocului și inima
lui sămțū ea numai pe jumătati ticăloșăile, iantru care cunostința atâte ori i-au
fost pregătit-o, iară asprime l-au fost ianvățat căt de puțin poati că să razăme
cineva ian vrednicie și-o din lăuntru simțăre, iai propune necontenit, că ar fi
fost nenorocire să fii cineva cu fapte bune dacū-n săvârșările lor nu va gășă
vr-o dulce mulțămire și mulțămea prietinelor, carii nu mai iantru fericire ia-l
cuprindea, l-au fost părăsit. El priivea l-alor depărtare fără să să turbure și-n
locul scăpării sale, avea numai pre fiul său și pre a casnicii lui zăi, care-i făcea
lecuirea prietinească. —

menind chizășăe unii dumnezăești folosănțu.

La poalile aceștii mobile au cerut Pisistrat a afla lupta-nprotiva ne-
dreptății ominești și scăpare despre nemulțămitoriul său sieclu, stare ce-nde-
lungatū a luiarilor aminte l-au ianpietrit ianprotiva plecării norocului și inima
lui sămțū ea numai pe jumătati ticăloșăile, iantru care cunostința atâte ori i-au
fost pregătit-o, iară asprime l-au fost ianvățat căt de puțin poati că să razăme
cineva ian vrednicie și-o din lăuntru simțăre, iai propune necontenit, că ar fi
fost nenorocire să fii cineva cu fapte bune dacū-n săvârșările lor nu va gășă
vr-o dulce mulțămire și mulțămea prietinelor, carii nu mai iantru fericire ia-l
cuprindea, l-au fost părăsit. El priivea l-alor depărtare fără să să turbure și-n
locul scăpării sale, avea numai pre fiul său și pre a casnicii lui zăi, care-i făcea
lecuirea prietinească.

Polidor și Hariti

Πολιδος ἴακῃ ἔρα'ν ὑποστατικῶν
ὑπὸ τῆς κούρῃς μορτῆς, καὶ ἐπέστη ἕως ἁλῆ-
ναι ὑπὸν κατὰρ ἰὴ' ὑπὸν μαϊκά'ν, καὶ ἕτω-
εὐτὶ ἕτωπῆν ἰβίρῃ ἰὴ' ἰὴν ἰὴν Πισιστράτ
καὶ ἐπέστη δεσπυρῆν δ' ὀλίγην καὶ ἄρα-
αὐτὸν τοῦ ἰβίρῃ, ἰὴν ἰὴν ἔρα' ἐπί' τῃ ἕτω-
αὐτὸν ἄρα καὶ πῆμῃς. —

Δεσπυρῆ μορτῆ ἰὴν τοῦ ἰβίρῃ καὶ
ἐπέστη ἐπί' τῃ πῆμῃς, καὶ ἰὴν ἰὴν ἰὴν
καὶ ἰὴν ἰβίρῃ καὶ ἰὴν ἰὴν, καὶ ἰὴν
κατὰρ ἐπί' τῃ ἰὴν, καὶ ἰὴν ἰὴν ἰὴν
αὐτὸν καὶ ἰὴν ἰὴν ἰὴν ἰὴν ἰὴν ἰὴν
ἐκατῆ ἰὴν ἰὴν ἰὴν, καὶ ἰὴν ἰὴν ἰὴν
ἐπί' τῃ ἰὴν ἰὴν ἰὴν ἰὴν ἰὴν ἰὴν
καὶ ἰὴν ἰὴν ἰὴν ἰὴν ἰὴν ἰὴν. —

Ἀπρὸς τῆς δὲ τοῦ καὶ ἰὴν ἰὴν ἰὴν
ἐπί' τῃ ἰὴν ἰὴν ἰὴν ἰὴν ἰὴν, καὶ
ἰὴν ἰὴν ἰὴν ἰὴν ἰὴν ἰὴν ἰὴν ἰὴν
ἰὴν ἰὴν ἰὴν ἰὴν ἰὴν ἰὴν ἰὴν ἰὴν
ἰὴν ἰὴν ἰὴν ἰὴν ἰὴν ἰὴν ἰὴν ἰὴν
ἰὴν ἰὴν ἰὴν ἰὴν ἰὴν ἰὴν ἰὴν ἰὴν
ἰὴν ἰὴν ἰὴν ἰὴν ἰὴν ἰὴν ἰὴν ἰὴν
ἰὴν ἰὴν ἰὴν ἰὴν ἰὴν ἰὴν ἰὴν ἰὴν

Polidor încă era-n prostatnica pruncie când moarte ș-au făcut ei-s platū prin naștere lui, pre maică-sa și, cu toati că prin ivire lui ian lume, Pisistrat s-au fost despărțit de o scumpă și dragă a lui tovărăsățu, însū tot era fiul cel prea drag al tătăni-său.

Despre toati ianpovorările, părăsit fiind Pisistrat, au ianpărțit timpul său iantru servire zăilor și-ntru creștere fiului său și iansuș bărbatul acela, care-ntr-o-ndelungatū epohă cărmue scaunul iampărățăiei, au știut să afle o mulțămitoare iandeletnicire iantr-o de preatutindini prostatnicū stare.

Aproape de locul, care el lăcuie, să afla o tănărū văduvū numită Steropi, care de doi ani trăe iantru aciaștă singurătati șă-ș tângue acolo pre dragul ei soț Iepofant, carile iandatū cum s-au ianceput ostășăre cu critienii,

Polidor și Hariti

Ραὺ δ' ἔτι δὲ μαιᾶ Ανδρῶν ἴα / Χαρίτη
φρίκα ἐὰν εὐδὲ ἴη κερκα' ἀκρυμιά, εὐβί
εὐδὲ ἴρι' ἑρσικα' ἀνδραγυλὰ ἐὶ μαι' ἑρσικα'
βία καὶ κρητισμῶν, καὶ ἀποπρὶβίτιαν
ἐὰν κερκα' ἀκρυμιά, ἀκρυμιά δὲ πρὸς τὴν, ζικῆδι'.
„ Δράδα με, δράδα με, Μήτη μὴ μὴ Λαῖ
„ ἐρσικα' ἀκρυμιά ἀκρυμιά, καὶ ἀκρυμιά
„ ἴα — ἀχ φρίκα με, ἀκρυμιά ἀκρυμιά
πὶ. ἀκρυμιά κερκα' ἀκρυμιά ἀκρυμιά ἀκρυμιά
Γρῆνδ, — με καὶ δακρυμιά ἀκρυμιά ἀκρυμιά
„ ἀκρυμιά ἀκρυμιά ἀκρυμιά ἀκρυμιά, καὶ ἀκρυμιά
„ ἀκρυμιά ἀκρυμιά ἀκρυμιά ἀκρυμιά, ἀκρυμιά ἀκρυμιά
„ ἐρσικα' ἀκρυμιά ἀκρυμιά ἀκρυμιά ἀκρυμιά ἀκρυμιά
„ ἀκρυμιά, ἀκρυμιά ἀκρυμιά ἀκρυμιά ἀκρυμιά
„ ἀκρυμιά „

Ἀποπρὶβίτιαν καὶ ἀποπρὶβίτιαν κερκα'
ἴα ἀκρυμιά ἀκρυμιά ἀκρυμιά ἀκρυμιά ἀκρυμιά
καὶ ἀκρυμιά ἀκρυμιά ἀκρυμιά ἀκρυμιά ἀκρυμιά

ἴα ἀκρυμιά ἀκρυμιά ἀκρυμιά ἀκρυμιά ἀκρυμιά
κρυμιά ἀκρυμιά ἀκρυμιά ἀκρυμιά ἀκρυμιά
ἀκρυμιά. —

s-au ucis de măile lui Androghu⁵. Hariti, fiica sa ades iai usuca lacrămile sali, adesū ori s-arunca ian brațăile ei șā-i vorovie cu-n jiumătățātile și nepotrivitele sale cuvinte alcătuite de pruncie, zicāndu-i:

- Draga me, draga me, mamă, nu mă lāsa sā trāesc pentru tatāl mieu și pre mine.

- Ah, fiica me, ia-i rāspunde Steropi, atunce cānd o auzie așā de nevinova-tū grāind, măcar dac-ar vroi bunii dumnezei sā-ț scurtezū viața ta și sā te triimatā dupā tatāl tău, mie iansū, de ar fi cu putințū sā-mi mai lungeascū ian vāpere, c-o prea dulc-a voastră aducere aminte.

Apropiere și o deopotrivū nenorocire au unit mai cu strānsoare pe Pisistrat și pre Steropi. Ianpreunū pātimire, pe

⁵ Acest-au fost mai marile oștilor Critului, care au iantrat ian Ellada

Palidar și Hariti

*Къра Опъти Кеноротиъре шилпичоасе пхпегор
 афратти аине, Агера есидхре кхтай притимиле ке
 сас пилат дитраа лок и'онсгаржиниша конлаверте
 ачѣшиа мѣи веропѣе есгхре талчртѣе дитѣ-
 вешиаа лѣр дехроуѣе адитититѣер до еша,
 ѣша аалта, Дитре ке кеноротиша, кѣтай дн
 адхерѣе ахпхи кенороти, афхе тѣнеѣе, кѣ шѣ-
 раѣе л'еаале дхрѣе, — Родул де аиче гѣа бѣе-
 латити дитраа, Къра ес кѣтѣеѣе, дн прѣ-
 даотитѣе рѣе кѣтѣеѣе, кѣ къра лопѣеѣе
 дитѣеѣе пиопи дѣана верѣе де вое дѣекеѣе —
 Писистрат на ерѣе дн кѣ прѣкѣт вѣе-
 па дѣадешиа, кѣ лѣрѣе де асѣе дитраа
 дитѣеѣе, кѣ пиѣе ачѣеѣе ес ач прѣоѣеѣе
 дн ерѣеѣе ашѣеѣе, кѣ мѣи дн кѣе ач лѣеѣе
 ес ес лѣеѣе де адхѣеѣе кѣ дитѣеѣе, де
 кѣтѣе ес лѣе дѣ еиче дитѣеѣе вѣеѣе дѣе-
 тѣеѣеѣе Палити, Аѣи пѣеѣе ке вѣе ерѣе
 ашѣеѣе кѣ дитѣеѣе, вѣе ѣеѣе асѣеѣе кѣѣе-
 тѣе адѣеѣеѣе лѣр лѣеѣе ес ѣеѣеѣеѣе
 ке вѣеѣеѣе ке ѣеѣеѣе, Ритѣеѣеѣеѣеѣе*

care o naști nenorocire și lipicoasă putere a faptii bune, nu era sângure, numai pricinile cari s-au legat iantr-un loc c-o nămerginătū conglăuire aciștie mai vartos sāmșesū mulțămire ian mengăetica lor descriere a ianțâmplărilor sale, unul altue, pentru că nenorocitul nu mai ian adunare altui nenorocit, aflū măn-găere și ușurare l-a sale dureri. Rodul de aice era o răsplătītū prietenie, care să-ntemeează iantr-o deopotrivū respectație, și care hotără pentru totdeauna o firū de voe plecare.

Pisistrat n-au fost iancū trecut vrăsta dragostilor și Steropi de abie ian-trasū iantrānsa, cu toati aceste ei, au părăsit-o ianfărșet amāndoi și, mai iantāi, au hotărāt să să lipeascū de adunare cea ianpreună, de cât să să lasă pe sāne întru o asāmine primejdieoasă patimū, și pentru că vor fi amāndoi credincoș, s-au jiuat asupra cenușāi adormițālor lor tovarăș ai dragostilor că vor păzū ne-jăgnitū simplătate

Polidor și Hariti

— πρὶς Πισιστρατῆ, —
Ὁρῶ βλεπὸν ἄσπετον ἀπὸ τοῦ ἕρου,
ὅτε σποπρὶβὲ βρέθη' ἀδελφοῦν ἑστίον ἕλκυσμα ἔχον
ἐλευθέρου, κενῶν ἀπορίας, ποσὶ αὖ μιν ἀναστῆ
καὶ φῆμι δὲ Πολιδόρου, καὶ τὰς ἁρτίων δὲ σποπρὶβῶν
ὅτε βρεθῆναι δὲ ἔστιν ἄνθρωπος ἑστίον, Πισιστρατῆ
ἀλλὰ ὄφρα οὕτως ἀλλὰ φῆμι ἑστίον, καὶ δὲ
ἀεὶ πρὸς κοπιδάκων εἶς, καὶ ἁρτίων ἁρτίων δὲ
πρὸς μαίκα μαίκα τῶν ὀκροπύμων δὲ καὶ δὲ ἁρτίων
Πολιδόρου. — Στεροπὶν ἀνεπύρομα δὲ φῆμι πῆ-
πυρ ἀμείβοι, καὶ δὲ σποπρὶβὲ καπὶ. — ἀρτίων
δὲ καὶ μαίκα ἁρτίων τῶν ἀνθρώπων ἁρτίων,
ἁρτίων τῶν καὶ Πισιστρατῆ, εἰ ἁρτίων τῶν
δὲ ἀνθρώπων ἁρτίων καὶ ἁρτίων τῶν ἁρτίων
μαίκα ἁρτίων, καὶ ἁρτίων τῶν ἁρτίων
ἁρτίων τῶν ἁρτίων δὲ πρὸς τῶν ἁρτίων. —

ἁρτίων τῶν ἁρτίων καὶ ἁρτίων τῶν ἁρτίων
Πρὸς τῶν ἁρτίων, ἁρτίων τῶν ἁρτίων
ἁρτίων τῶν ἁρτίων ὅτε ἁρτίων τῶν ἁρτίων,
ἁρτίων τῶν ἁρτίων ἁρτίων τῶν ἁρτίων
ἁρτίων τῶν ἁρτίων ἁρτίων τῶν ἁρτίων
ἁρτίων τῶν ἁρτίων ἁρτίων τῶν ἁρτίων
ἁρτίων τῶν ἁρτίων ἁρτίων τῶν ἁρτίων

prieteşugului.
Drăgăstoasa unire a părinților deopotrivă vrăst a deprinderii curățanie
ce avea unul cătrū altul, toati au mijlocit ca să facū pe Polidor și pe Hariti
deopotrivū vrednici de estim iantre dănșii. Pisistrat avea dragoste asupra
fiicăi Steropii ca iansuș asupra copilului său. Și Hariti nu ave despre taicū
mai multă ocrotire decât de a lui Polidor. Steropi ave purtare de grijă pentru
amândoi și deopotrivă-i căuta. Aciaște dulce maicū lua-aminte pentru adunare
lor ian timpul când Pisistrat să-ndeletnicie de-a ianrădăcina ian crescuțū-i săi
cunoștința cei mai curati, mai nevinovate și mai pre-nbunățățate petreciri.
Ian toati zălile iai ianvăța a lăuda pre zăii săi, puindu-i, intre altile, să
cānte dānțuitoarele ode a lui Orfefs, pe urme le tάλmace minunile firii și fă-
ce luiatori aminte la buna rānduialū ce vrednica de minuni, care stāpāne la-
ianpreunū

Polidor si Hariti

море буркуніе амере дилкаре ерпінћор днѳ,
 Дс карин' ерѳта лѳ амере нунѳ дѳ одатнѳ
 Ерта'. Еи унѳ елтпунѳ днѳ зѳче' еррѳте,
 ле бѳре, ку тоатнѳ кѳн ен амер нѳ дѳ
 ервѳрѳнѳре еи стѳторнѳнѳре днѳ атѳвѳта дѳ
 мѳн' атѳторнѳнѳре унѳре дѳ кѳрѳ мѳкар кѳ
 одѳтнѳ ерѳ' еи' днѳкрѳднѳрѳре ерѳта бѳ' ле'
 ле фѳрѳнѳте, днѳс ен нѳ одѳкѳрѳнѳте. —

Draga mѳ Steropi! au zis Pistrat iantr-una din zѳli, unire fiilor nѳstri
 are sѳ iantѳreascѳ pentru deapurure mai cu strѳnsoare ѳi pe a noastrѳ ѳi dacѳ
 moarte me va rѳpi de la voi, ia-ћ rѳmene fiul mѳeu. Aћ fiul mѳeu, care are ѳn
 curѳnd a fi ѳi alѳ tѳu.

Moarte aћ zis? Steropi au ѳntrebat, cum, sѳ te pierd ѳi pre tine? ѳi pre
 mine sѳ te plѳngu? Bunilor mѳi dumnezei! Dar sѳ poate ca ѳi prietesugul sѳ fie
 atѳta de otrѳvitori, pre cum sѳntѳ

mare bucurie ajera plecare a fiilor lor, pe carii vrѳsta lor acum numai deodatѳ-
 ћi erta. Ei unul altue ia-ћ zѳce frati ѳi sorѳ, cu toati cѳ-n ei acum cu desѳvѳrћare
 sѳ statornicisѳ prin aceasta o mai apropietѳ unire, pe cari mѳcar-cѳ odatѳ era
 sѳ-i iancredinћzѳ vrѳsta lor ѳi legiuirile, iansѳ ei nu o ianћaleje.

- Draga me Steropi! Au zis Pistrat iantr-una din zѳli, unire fiilor nѳstri
 are sѳ iantѳreascѳ pentru deapurure mai cu strѳnsoare ѳi pe a noastrѳ ѳi dacѳ
 moarte me va rѳpi de la voi, ia-ћ rѳmene fiul mѳeu. Aћ fiul mѳeu, care are ѳn
 curѳnd a fi ѳi alѳ tѳu.

- Moarte aћ zis? Steropi au ѳntrebat, cum, sѳ te pierd ѳi pre tine? ѳi pre
 mine sѳ te plѳngu? Bunilor mѳi dumnezei! Dar sѳ poate ca ѳi prietesugul sѳ fie
 atѳta de otrѳvitori, pre cum sѳntѳ

Polidor si Hariti

„Здравствуй ? давай же дружок не поворачивай и не
„Враги совершил отступил же друг мой не поворачивай,
„Ну вы сами знаете ? и вы не знаете, поворачивай
„моя прелесть была тогда которая и вы же
„Вся доброты же как и была моя. —

Итак встал встал и начал говорить.
Говорил он Дружок дружок и да как бы не
красив же дружок твой, же не было бы не
моя пороки и вы же кто вы же кто вы же
я как бы не дружок, тогда же кто вы же
иду же дружок как бы не дружок, же вы же
кто вы же дружок дружок дружок дружок дружок дружок
аллилуйя же да вы же кто вы же, Дружок
красив дружок твой же и дружок дружок дружок дружок
дружок дружок, же дружок дружок дружок дружок дружок
дружок дружок дружок дружок дружок дружок дружок дружок
дружок дружок дружок дружок дружок дружок дружок дружок
дружок дружок дружок дружок дружок дружок дружок дружок
дружок дружок дружок дружок дружок дружок дружок дружок
дружок дружок дружок дружок дружок дружок дружок дружок

dragostile? Dacă și pentru nenorocire să găsești vre-un sfârșătū pre cum și pentru norocire, nu am mai multū ce să mă temu, norocul m-au făcut după toati altile să sămțasce cu-ndestulare ticăloșăile mele.

Iantr-acesta-ș chip să mângăe nenorocita Steropi pentru durereli ei, pe care cu lacrimi le iantovărășū și pe lângă aceste mai mari norocire ea nu găsūalta decât asprile lacrimi le iantovărășū și, pe lângū aceste mai mari norocire ea nu gāsū alta decât asprile lacrimi al dragostilor. Noapte ades o apuca întru această iandeletnicire și viitoare dimineațū, o gāsū înotând iantrānsăle. Căte puțān, puțān o îndulce viitoare nenorocire a schimbatii cei de acum a ei stări, prime cu mare mulțāmire ca să descrii istorie dragostilor sale cu pre dragulū său soț. Adesā ori iantra ian cele mai din lāuntru locuri ale păduriu ca să poată acolo ceti

Polidor si Hariti

δηλα πησχηρα βρεσνικηα δεκυβισπαρε ασε
δυραρε , αμοκο τερε' εα δε' οεροατηγ' εμ
ερα καδυμινε δερελετυπιερε κυμιαρε βτυρε:
Ταπιε. δε κερε δε ερερε βρεκυρετι με μαμυ
εδαμ τε ερεερετιε μιερε ασε δυραρε κε
λαρε ερε ημεδυθε βλαρε. -

Οδατε αυδοβερε ημετερε, ε ερεερε:
ερατε βιε', δε αμινδοε κοτιε, δε ερεερε
δυρε δετυρετε μερε, ημεε αβε δετυρεερε (σε:
ροπε, δε εημερεε μαε' δε ατηερε, κερε αθε:
με ερε αθερε μερεερε ακοθε κοτιε δερε:
ερε, δε οδατε αυδερε βλαεμαετιε' δε ερε
ερεερε δε αυ ερεερε καεε' δεε ημεερε
εα ηρε ερεερε ερεερε αυ δετυρετε
μαε ημεερερε πεερε, κοπιε μαερε αυ
ερεερε καεε' δεε δεμαετε, ηρε ερεε:
ερε, δε βρεερεερε δεε ερεερε -
λαερεερε κερε κυβιερε τε ερεερε
κερε ερεερε λαερεερε αμοδερε =

iaie turburare, vrednica de cuvântare a ei dureri, acolo cere ea pe bărbatul ei de la dumnezeiștile puteri cu mare strigătu, pe care le ar fi prelungit și mai mult, dacă ce foarte mare a ei dureri nu s-ar fi înădușat glasul.

Odatu au povătuie întâmplare și fierbințala zălii pe amândoi copiei la țărmurile unui depărtat izvor, unde ave deprindere Steropi de a întârzăe mai de apurare, care acestu a ei adeasă merjire acolo copiei, neștiindu-o diodatū, auzând glasul maicii lor, s-au sculat și au alergat ca să-i iasū înainte, ea însū, fără să o înțăleagū, au iantrat mai înlăuntru pădurii. Copii mai era acum pregătiț ca să-i iasă ianainte, însă respectulū și buna onorație i-au oprit la fiștecare cuvinte ce grăe Sriropi. Curge gingașăle lacrămi a copiilorū

Palidar si Hariti

πε Οβριμκί Λοζ Κιστινίω Καρα Νάαπια Ιντιτέρι
 ρι. - Ινβιόμαζα Ρεμπζαριί Τεΐνβεπλε' επί
 Λαγροσί, Ρεπζοζ' Κασπιοζκόςου Δυϊνί Ινιμικί
 Πικυρίοζ, - Δαζ' ατιέ Κέζοζ Ιν' οεζιζζέ
 Ηζ ζζα' βρε' ο' ατιέτα Δε' Λαζροζελαικί εαζ-
 ζζοζ, Κεζε αβί' δε Κασζοζ' πρε' Κεϊνίζοζ,
 Ήρα' ο' Ιντιζροπινβικί ατέι' Δεζφρπιζοζοζ εζ-
 ζζρε. - Κεζοζ Ιδεα Ξυί' Κεζυζτε Ηζμαί' Δρα-
 ζοζτε Ηζ Ολκεί κίρι' οδεπυ εζ εζ Ιντιζροζζε
 εζζοζ Ροκοπινίζοζ. -

Στεροπι Τεπιέ εκζαζ Κεζρεζη Κεβί-
 πιζοζ ατέ Λοζοα Κρμαπιί Κεζν' Οζοζαί'ι
 Λόζ Ούζ εφρετ' αδζοο Λα Ρακζιεριαζοζ
 Ζεζοζ Ιμιν ΙαΙ Κε' Ρεζ' Ξυί' τεζιζαζ
 πιζοπιδε αζα. - Τεΐ εζζοζ μεζεζαζζι,
 ρε Ινιφροζζοζαζρε αδεζφρπιζοζοζ Κεζε ζε
 Ινιεζα εζιζζέ' Ιντιζρο' ατέεπιε μινζατε
 Οζαζοζιέ Δραζοζτεζι ζι, ατέεπιε δε εζοζτε

ΙαΙ Ελλινί' Ιππιοζ Τεΐ Δίω ζεζιμε =
 τεζατέεπιε Ιδουζ Ιδουζ Ηζμαί' Ζεζοζ Ιν
 Ροζιζοζι' Ρεζ ατιζοζπιζοζαζι. -

pe obrajii lor căutând unul l-altul ian tăceri. Ianvioșare simțarei ce-nvăpăe pe Steropi, să păre c-au trecut prin inimile tinerilor. Dar acie, care ii o sămțu nu era vre-o atăta de-scârbelaicū sămțare, care ave de camarad pre căințu. Era o ianprotivnicū acei desfătătoare sămțare, care idea unii născute numai dragoste, nu o lăsa nici o dată să să iamprăștie fără socotințu.

Steropi cete acum cursul cuvintilor acelora urmati, când dragul ei soț o au fost adus-o la sacrificastul zeulu Emin⁶ și s-au unit pentru totdeauna. Cea fără meșteșugire ianfătoșare a desfătării, care ea iansuș simțā iantr-aceste minunte bucurie dragoste ei aceste de atâte

⁶ Ellinii și toț cei din vechime pe acictu idolū il nume zeul iansoțarei sau a meritișului.

Polidor si Hariti

ори мултисрапице и јурјаминте, каре ва
акот ле тмаи дурјимеа ке онов помгу,
и ки китра чеа дебраце, ан драволпиуко,
дипрос кево тачијисна л' дипросмоте
ди кејипица да втијеројии, пивејат о.
пихрорге, и о'рок и че че ево ево аи
Ии тма драволпиуко. —

Полидор ди мијлоклел ачејипира
ири' тачијисна харитии' дипрос ахси, и о'
олтјорке' ди чеа, ди чеа, оковатјор, о
ди тјорге, и о' сејтјера, и о' сејтјера е' а-
ротиа' и тјоратјорди' пинери, и евојор Ии ти,
евојорди' дипросотјор, де' опотјор аи ари-
кејт ди дипросотјор лејо браце, ии' ко' и втице,
ије лтјорлојор лас литил ојор, де ојор, ии'
пиреј риндери, лтјор аи чејорат ег војораске,
и де пјорди' ори еијкајте кејоритјор лејо ди
јорге, бсјорди' кејор и сејтјера ас лтјорот ахо
лејор ејтјор, лтјороти кејор и си' дипрос:
лије дртјорге' дипрос тјорге лтјороти еи'
ле, лтјоротијор аи чејор ас лтјороти дрс' ојор:

ori multuratice jiuṛăminte, cari ea acum le mai priimea cu o noia pomgŭ și chi-
pul cel de fațŭ al dragostilor, întru care măhnciune l-ianprumutŭ ian nainte
dezmierdării, toate o turburŭ și răcnești foarte inima dragostilor.

Polidor ian mijlocul acestora țane mănușuța Haritii întru a lui și o strănge
din cias ian cias, o căutăturŭ, o zimbire și o simțare, ș-o simțire s-arăta-ntr-
amăndoi tinerii, ș-a lor inimi, săltând iantrănșăi, de-opotri s-au aruncat ian
iantinsăle lor brață și co-nvăpăiate strânsoare s-au lipit buzŭ de buzŭ ian trei
rânduri, apoi au cercat să vorbascŭ și de trei ori să-ncălce cuvintile lor ian
gurŭ. Bucuria cari ei simțŭ au iandoit a lor luare aminte. Steropi, cari nu-i
ianțalege, urmăre întru cetire istoriei sale. Sfărșătul aceștie au făcut pre dăn-

Polidor și Hariti

ში ეს იყო ძრწველიც დიპროვიც აკორი-
დიპროვიცაც. ახლა და დიპროვიცის
ქალაქი, ჰარითი ვაროვ, ზი დეპროვიცის
ვარსა დიპროვიცის პოლიდორ - დარ ვატი და მარე
აქ ვრეტი მიერეა ლი, ჰინდ ჰარითი ზეაქტატ
ვაქ პროვიც დიპროვიცის, ჰინდ ზი ვაქტა
ჰარითი აქ ვრეტი ზი მაი მარე, ეა ვიპო-
პროვიცის პოლიდორ, ვრეტი ვიპოვით ვიპო
დონა. —

Ночью гонимые шумом истре-
бителя Лилии Зали, мах дикими дикими
пчелами вь вештуют, Дрелти илане прелта
каралва болта, Келесид ас мэй д'арэ
врундва торова д'арэ д'арэ д'арэ со-
врундва, дупт илане д'арэ алти в'арэ
ეს илант в'арэ в'арэ — в'арэ в'арэ в'арэ
Лилия, аш мей д'арэ ზი აქტა ეგ კუვიკ ას
დეპროვიცის დ'არე დ'არე დ'არე დ'არე
მი პიპრე ლეა დ'არე ვ'არე ზეა მაი ვ'არე
დ'არე დ'არე დ'არე დ'არე ზეა ვ'არე ზეა.
Полидоридор торок и каинте мей

șăi să sămtŭ prepuelnic o norocire, a cărie intrebuițare nu le era iancŭ lor cunoscutŭ. Hariti s-au roșat și o nedepriusŭ vâpae eșăe din ochii lui Polidor. Dar cât de mare au fost mierare lui, când Hariti neașteptat s-au tras din brațale lui. Încă și spaima Haritii au fost și mai mare. Ea să-npotrivie lui Polidor fărŭ ca să poată găsŭ rezonul.

Noapte, gătindu-sŭ acum a năvăli asupra luminii zălii, ș-au iantâns iantu-necosul său veșmânt preste albăstrita cerească boltă, nelăsând a să mai ian auri frunzale tufoșalor arburi de razăle soarelui, dup-a căroră ian-alti vârfuri el acum s-ascunsesŭ. Steropi au lăsat ace lature, așăjdire și aciștie să cuvine a să depărta de un loc, iantru care dragoste și iantâmplare le-au descoperit cea mai ascuns-a lor pătimire, făr-ca ei să știi ceva.

Polidor merge-n nainte, tăcând.

Polidor si Hariti

Χαριτίϊ ἰσῆρτῆ Λίϊ Κῖσκιϊ πῆσκαζὺ μῆρῶ,
 τῆς κ' οἰκονομίας Κλακκίον, — ὄντι ἀτῆς
 παδὲ σῆς ὄρῖ Χαριτίϊ βενιῆ λα ἀτῆσ' ἄβῶρ
 Πολιδῶρ κῆσαι ἠ' αὐτῶσ' ὄσῆρτῆρ εἰ, τῆς αὐ-
 κλακκίον ὄρῖ ἰσῆρτῆσ' λα Λικκίον Λίϊ. —

Λῆ τῆσ' οἰκονομίας ἀτῆσ' ὄρῖ ἰσῆρτῆσ' εἰ
 κῖ σῆσ' ἀτῆσ' οἰκονομίας Δὴν Λατῆρ Πιρῆ
 τῆς εἰκῆσ' οἰκονομίας Δὴν Ἀβινὸν βενιῆ, — Δίη
 λα Δίησ' οἰκονομίας Σῆρτῆσ' οἰκονομίας Δὴν Κιτῆ
 Ἰτικῆ, ἰσῆρτῆσ' Ἀνδρῶν Κῆρ εἰκῆσ' Δὴ
 τῆσ' εἰκῆσ' οἰκονομίας ἀτῆσ' οἰκονομίας Δὴ
 ἰσῆρτῆσ' οἰκονομίας ἀτῆσ' οἰκονομίας Δὴ
 εἰκῆσ' οἰκονομίας ἀτῆσ' οἰκονομίας Δὴ
 εἰκῆσ' οἰκονομίας ἀτῆσ' οἰκονομίας Δὴ
 εἰκῆσ' οἰκονομίας ἀτῆσ' οἰκονομίας Δὴ
 εἰκῆσ' οἰκονομίας ἀτῆσ' οἰκονομίας Δὴ

Πιστῆρτῆσ' οἰκονομίας Δὴ τῆσ' οἰκονομίας
 πῆσ' Κῆσ' οἰκονομίας Δὴ Δίησ' οἰκονομίας
 Δὴ τῆσ' οἰκονομίας Δὴ τῆσ' οἰκονομίας
 Δὴ τῆσ' οἰκονομίας Δὴ τῆσ' οἰκονομίας
 Δὴ τῆσ' οἰκονομίας Δὴ τῆσ' οἰκονομίας

Hariti in urma lui cu-ochii plecațu-n jos și c-o-ntărzăetū călcăturū. Dup-aciașta, de multe ori Hariti venie la acist izvor. Polidor nu mai n-ave voi s-o urmărezū și ascultori fiindu-i, rămāne la lăcuința lui.

Ian mijlocul aceștii drăgăstoașū șteni a cāmpii de supt movila din latu-re Pireii, ce sā-nfāțoșā de doi nevinovați tineri, din nou s-au ianceput iarāș ostășāre ian cāmpii Iitici. Singur Androgheu, care au ucis iantru cea dintāi bātālie pre soțul Steropii, au ianconjuro Atina c-o mare numeroasū vrednicū de cuvāntat ostășāscū puteri și nenorocitul oraș ian puțāne zāli au fost iangreuet sā facū o prea rușānatū pace, care era mult mai ticāloasū decāt bātālie.

Pisistrat iantracești iantāmplāri trāie cu familie lui iantr-o vrednicū de pizmuit liniște, pe care o naști nevinovāție și cari ia-i o urmārire a simplātāții creștirea copiilor iai mijloce asāmine atāta norocire

Polidor și Hariti

καὶ σὶ ἀγάρι ἐσσι μαί' ἀναλτα τρεπτι τε εὐ
 οδαπὴ ὀκλαιοίε'. — Ἄνα φερμὸτ εἶσα λυά ε.
 προτιύτ ἀγὰ ἰδυππορ κάγορ εκκαβινά κα'
 μαί' κὶ σ' ἐπυρολοάγορ εἶσα κνίσεως ἀρεφίη
 κα δόγο, — τὰς οἰουδιὸτ ἀγία ε. ἐκινὰς
 βροναγορ, ἀεὶ ἰδαπαίνι δὴ τέτ' ἀε ἀδωοβε
 τε εἶσα εἶσα Πατρονικὸσ ε Ζεφυλὶ Ποσειδὸν
 τε ἄτοτ εὐνα ἀκολὸ σερσαί. —

εἰρήνι κάρε κ' οἰαρεβδύερε ἀυατά ε.
 κνίσεως ἄροσιπὴ τανύατο, Πισεστρατ ἀφ, λὰε
 ἰδυππορ ἀγίαετὴ ἰνεαίρο, Σπιλάνα κὶ τινδύρε
 ἀγυροκνέρορ δὴ, Ἰπεροπι εἰτγὰ κ' ἀσ ἀγτε
 πῖπτ βερπη ἀ δνβία ἀγ' εἰε ἰεξροαβικὸσ Πασκά
 σοί, — τὰ κάρε ὀνάμυ ἀετμηάρο, κὶ κάρο' ἰ
 εἰπτα ἰκσβίηζατὴ εἰτγ, ἰτοευσρορ βερδα
 πῖ, ὀκλὸτ πρῖηζγὲ αὖ δνβίοσκατ, Πὰ Πo-
 λιδὸρ, κὶ Πρὰ Χαρίτι δ' ἰεσῖε εἰ μῖνηυὲ
 ὀρεε δε βρακρῖα δὸρ εἶτγ' ἰεῖνε. —

.. κῖπτ ἰδι κἀππῖηζγὲ εε εἰ ἰνδοεασκα
 , ἀγ' ἰδνίεακα κὶ δραιοσπῖ κοαίτρο κὶ πῖρη
 κκὲ ὀεραεττ εε εἰζῖα δε ἀπῖρρορ Ἀέβαν τρε-

ca și aceli a lui mai ianalte trepti, ce el o datǘ ocuparisǘ. Ian fǎrșăt, zioa s-au apropiet acea, iantru care să cuvine ca mai cu strǎnsoare să-ș uniascǘ pre fiica lor. S-au orǎnduit aciastǘ sentǘ sǎrbare a sǎ-ndeplini ian cea de a dǎo zǘ, ce era zioa Patronicǘ a zeului Posidon, ce-n tot anul acolo o sǎrba.

Fiișticare c-o nerǎbidare aștepta aciastǘ norocitǘ menuntǘ. Pisistrat af-la-sǘ iantru aciastǘ-nsoțire stilpul și mǎngăere bătrănețǎlor lui. Steropi simțe c-au ianceput iarăș a ianvie ace a ei sǎcretnicǘ plecari, pe care o naști asǎmăna-re și care-i atăta-ncuviiianțatǘ simțitoarelor sufleti, o nouaia priință au ianvioșat pe Polidor și pre Hariti, iansuș ei minunându-sǘ de bucurie lor, zăce-n sǎne:

- Cum ia-i cu putințǘ să sǎ-ndoeascǘ prieteșugul și dragoste noastrǘ? Și pentru ca s-o facem să sǎ ție de a purure, n-avem tre-

Polidor și Hariti

Tatausm . Kae ei porokialka tis dromou
kayou kai tige , en asot de' deperanti ohi
pragiatu epiorame , vaete , si meuzgou ,
lokka lau vmpot de deperantiu , ki' ducit
mat' dromot , pexna de kayou Itaka , Tlaesa
diti proutouze te kon meuzgou kai rera pion e'
asria eis tise ducitame , kai epriar pist lokka ,
pura ka' neidratika Lakinez' aisi Tleietrat. —

„ Ah ! epia mia „ a strigat atunca batranu cu
lacrime ka' laurmita n' ohi — Mi ar ep' epot
„ de otkoriv' eg' eis petreioe ma' te' nprucek ,
„ kai' apotiera de mine , kai korocitila mai
„ batranu' ma' ep' epot ei si pi noa-
„ raria ducitame' a la' v' ep' ma' , —
„ Ah ! ei kovin' e' me' deperanti' de
„ mine , a' t' ep' adsi' o' ma' meuzgou
„ ei proutouze' , diti' de' a' ducitame'
„ ki' ep' ep' ma' , ka' petreioe ka'
„ pura diti' ducitame' diti' , kai' ei meuzgou
„ v' korocitila , — Apoi' a' t' de' ma' Tleietrat
„ ki' ducitame' ma' ep' ep' , —

Gata cum ca să porniască pe drumul către capiște, au auzit de departi o ianprăstietă strigare, vaete și tânguire, locul s-au umplut de dezesperanție, un ianspăimat zgomot, răsuna de către Itaca, glasul unii trâmbiță, ce cu-n măhnicos și rară ton s-auzie, au pus ian spaimă și frică tot locul păru șă-n singuratica lăcuință a lui Pisistrat.

- Ah! Fiul meu, a strigat atunce bătrânul cu lacrămile-n ochi, mi-ar fi fost de bucurie să vez petrecire ta ce-npreună șă-n apropiere de mine și norocitele meli bătrânețu m-ar fi făcut să uit toati rălile pătimiri ale vieții meli.

Ah! Eu să cuvine să mă despartă de tine aciastă-nduioșată răsunătură a trâmbiții, ia-mi dă a ianțalegi foarte mult, că patrie noastră iai ian primejdie șă i să cuvine ocrotire. Apoi acel, ce mă găsaști ian timpul cel mai fericit, a

Polidor și Hariti

„Ο αἰσῆμα, Δαπορίᾳ τις ἀπέτι, ἐπ' αἶ' ἔ:
 ἢ παρῆ κῆτι βῆι' τισμῶ. — 1α /
 „ Δέτι' δῦτιε λῆρε' ἀπερῶρε' ἔ:
 „ βῆι' πποερῆᾳ δροᾶπι βορῶ δρεκκνοαμπε
 „ ἐβερῶερῆᾳ μάσῃ πε κῆρε τις δῆ βῆι'
 „ ρατ-πῆπι κῶ ἐρατῆρε' δῆ οἰῶ. — Ἄθ'
 „ ἔπιρεκκῶ κῶ τις δῆπερῶρε' δῆ' ἀτῆρε
 „ ἔρεπῶ' ἔλεπε' εἰ' δῆδρεπῆτ, ἔπ' ἔρε
 „ ἀεπί, δῆ' ἀπερῶρε' μά' μάι' κῆ λῆρε:
 „ βῆρε, κῆτι' ἀπῆ δαπορίῳ ἔρε μάι'
 „ δῆπῆ δῆ' ἄ' δῆδρεπῆρε' Πεπῆρε. —
 ἢ ἔπῶ' ἀπῶ' δῆ' ἐτα μῆρεῆρε, — ἐ δῆ-
 „ περῶρε' δῆρε δῆμαμῆι, ἔρε βροῆρε
 „ ἀεπῶρε' Πεπῆρε, ἔπ' ἀπῶ' ἀπῆ' δῆρε:
 „ πῆρε κῶ ἐτα ἀπορε' ἔπ' αἶ' ἔρεπῆ:
 „ ἄ' δῆπερῶρε' πε δῆρεπῶρε' πῆρεπῆ:
 „ πῆρε, ἔπ' ἀπῶ' ἀπῆ' κῆδῆρε' κῶ δῆρε:
 ἢ ἐρεπῆρε' δῆρεπῶρε' δῆρε βῆρε. — Ἄθ'
 „ . . . Ἄθ' ἐρεπῆρε' μῆρε. —
 „ Ἄθ' ἐρεπῆρε' ἐρε, δῆρε δῆρεπῆρε' δῆρε μῆρε

1α / ἐπῆρε' ἀπῆρε' κῶ δῆρε' πῆρε' ἀπῆρε' κῶ δῆρε'
 ἔρεπῆρε' δῆρε' ἀπῆρε' κῶ δῆρε' πῆρε' ἀπῆρε' κῶ δῆρε'
 μῆρε' ἀπῆρε' δῆρε' ἀπῆρε' κῶ δῆρε' πῆρε' ἀπῆρε' κῶ δῆρε'. —

o ajută. Datoria me faci să o aperi cât vei pute⁷.

Deci, du-te spre apărare ei, viitoarele poati vor pre-cunoaște săvârșările tale, pe care tu le vei răsplăti cu facire de bine. Nu stricū că te depărtez de aceea, ce tu astăz ai iandrăgit și era a fi ian apropiere ta mai cu strănsoare, căci a ta datorie ce mai iantū iai a ianbrătoșa patrie. Ș-apoi pe a ta mireasū, a ianprotivi pre dușmanii, ce vroescū a-ț robi patrie, ș-apoi a te desfăta cu a ta amarezū ș-a ei haruri. A ianproșca pe dărāmătorii patriei tali, ș-apoi a te-ndulci cu dezmiardările drăgalașāi iansoțiri. Nu!..Nu! fiul meu.

Nu! Să cuvine să-ț laș patrie ian ce mai

⁷Acista fiind nu zilog către patrie lui nici cruțat nici pre-nsuș fiul său și toate alți i mai gingășū desfătari.

Polidor si Hariti

„Димидије брѣтне атинскѣ хероствѣ дѣ
„ мѣстѣ Грехомашевскѣ, въ тѣ аѣ сурѣ
„ въ ѡтиспѣе гурѣ аѣ гѣтѣнѣ ѡдорѣеу
„ рѣтѣеу. — а тѣе тѣе въ кѡтѣеу
„ Де кѣнѣ аѣтѣеу дѣ кѣтѣеу дѣтѣу
„ Аѡртѣеу дѣтѣеу тѣеу. —

„ Аѡртѣеу въ аѡртѣеу кѣ
„ аѡртѣеу дѣтѣеу кѣтѣеу аѡртѣеу кѣтѣеу
„ аѡртѣеу аѡртѣеу дѣтѣеу, въ кѡтѣеу
„ кѣтѣеу аѡртѣеу, аѡртѣеу въ аѡртѣеу
„ аѡртѣеу аѡртѣеу дѣтѣеу кѣтѣеу, — Гурѣ
„ мѣстѣ аѡртѣеу, дѣтѣеу кѣтѣеу
„ въ мѣстѣ аѡртѣеу кѣтѣеу дѣтѣеу,
„ дѣтѣеу аѡртѣеу дѣтѣеу аѡртѣеу.
„ Въ дѣтѣеу кѣтѣеу аѡртѣеу дѣтѣеу
„ дѣтѣеу аѡртѣеу, дѣтѣеу аѡртѣеу,
„ въ дѣтѣеу кѣтѣеу аѡртѣеу дѣтѣеу
„ ма, дѣтѣеу аѡртѣеу дѣтѣеу кѣтѣеу

tempurii vrăstū a tinerețelor tale ian mânăile vrăjmașălorū și tu ace vremi să o petreci întru a-ț împlini o dorințū muritoare. Atunce tu-ț vei căpăta laudū, când aciasta iai sacrificiia pentru libertate patrii tale.

Aciasta-i și a me mulțămire ca să-nplenim iancepire spre a cărie sfârșăt astăzū sântem pregătiț și cătū bucurie sāmțe sufletul mieu, văzând aproape sfârșătul doprințălor mele. Dumnezău o cunoscū, dar și pentru cătū mă măhnescū, văzându-mi patrie ian peire iarăș providansul ia-mi poate fi martur și iarăș cu cătū ruptoare de inimū priivăscū la doaia de o potrivū întâmplări piire patriei și despărțare ta de mine ce pentru totdeauna, pentru totdeauna zice că poati, grăbin-

Polidor și Hariti

„Dyma! La' Inocentia ake mahe batranizra Ny'
„ptis eon' ma' biva, te ake' de obreua de ata
„Dra' de tozia! Sufletul tu' o poate spune
„Dre' vradu' tu'

„Ma' batranu' pisistrat' kurlind vo-
roava lu' z' nekanduy' bla'ay' kalymitke, de'
kara' hameu' tuptanduy' ake otare', kara'
ka doia' dre' vie' n'boara' kurek' e'okim'ay'
de' vradizra' lu' de' batranizra' obreua, k'ay'
silatne ky' hini'as' ake tiorne' d'atary' v'ro' k'at'
ba' menunte. —

„Fiiul meu, au zis iara' pisistrat'
„Dyma! Dyma! k'ate' d'atorie' me' k'iamu, ka'
„d'atny' e'ay' obreua' d'ymar'ike' mahe' d'atny'
„d'atny', te' ake' obreua' ka' d'atny' d'atny'ar-
„d'atny' mahe' te' h' d'atny'ar' e'ay' ky' k'atny'
„a' d'atny' d'atny'ar', te' k'ate' d'atny' d'atny'
„d'atny' d'atny'ar', k'ate' d'atny' d'atny'ar'

du-mă la moarti ale meli bătrânețu, nu me voi mai vede și ace pe o vreme de a ta, dragă soție! Sufletul nu o poate spune pre organul gurii.

Aice bătrânul Pisistrat, curmând voroava lui, în necăn-du-i glasul lacrămile, pe care ne mai putându-le a le opri, care ca doiaia pre vie izvoară, curge din ochii lui pe zbărcițu-i lui de bătrânețu obraz, le-au lăesatū cu liniște a să porni pentru vr-o cătiva menunte.

- Fiiul meu, au zis iarăș Pisistrat, du-te! Du-te! Căci datorie te chiamū ca iantăi să-ți obosăști puterile tali pentru patrii și, al doile, că iantru dezmiardările tali celi drăgăstoas, să uiț cum că tu ai dobândit biruința și că ai lucratū dezrobire patriei, căci luptii patrioticește

Polidor și Hariti

„Заступи́! Дня́ лауда́ твѣ лѣтупра́иши. ахъ срѣра-
„Нѣтъ! Дѣтсѣи́ ате́нъ кѣндъ срѣи́ ѣи́ ѣи́ о дѣрзвѣеку”,
Муту́ шѣ дѣка́ти́ ла́тми́дъ ала́цѣта́ дои́ндаръ
а́тѣа́лѣъ вороа́вѣ, бу́дѣте́ бу́и́ кѣрѣти́урѣ́ есѣ́дѣи́
де́ одо́спрѣи́вѣ́ кѣндъ ла́та́тѣи́кѣу́ кѣндъ л’аморо́и́да
лѣи́”, Нѣ́маи́! Ду́дѣнѣ́ дѣлѣтѣи́ла́та́ Харѣ́те́ кѣс-
тѣ́ ми́рѣлоа́тѣ́ кае́еѣтѣ́ дѣѣѣ́тѣ́ дѣ́ еѣи́кѣ́ дѣи́ бу́ асѣ́
дѣдо́ѣ́ кѣ́рѣи́ аде́вѣрѣ́те́ ате́ѣи́ ау́дѣи́те́ ала́цѣ́
де́ дѣи́са. — (спѣрѣѣѣ́тѣ́ са́рѣ́ кѣу́ ѣ́кѣи́́ дѣи́кѣ́рѣи́а
лѣ́вѣи́а́тѣ́дѣ́ нѣу́и́и́ѣ́ дѣи́́ Іеро́фондъ́ аду́кѣнѣ́дѣ́
а́тѣ́и́те́ де́ а́тѣ́ла́цѣ́и́те́́ ѣ́тѣ́рѣ́ кѣ́рѣ́ ѣ́ау́ лѣ́са́тѣ́
дрѣ́” а́сѣ́тѣ́́ тѣ́рѣ́а́тѣ́ ала́цѣ́ мо́дѣ́тѣ́ ла́а́ е́тѣ́и́ѣ́.
Пу́дѣ́ни́ дѣ́и́а́ стѣ́и́дъ́ ѣ́тѣ́рѣ́ асѣ́ѣ́и́и́ѣ́ е́мѣ́-
ѣ́рѣ́ а́тѣ́ аду́на́рѣ́ а́нѣ́ви́но́вѣ́дѣ́ѣ́ е́сѣ́рѣ́тѣ́и́ѣ́дѣ́.
еѣ́ срѣ́и́ѣ́рѣ́ кѣ́рѣ́ дѣ́” ѣи́ кѣу́ кѣ́рѣ́ѣ́ау́ е́у, ѣ́ѣи́вѣ́рѣ́о́вѣ́и́
кѣу́ дѣ́тѣ́и́дѣ́тѣ́рѣ́ ѣ́а”, ѣу́ ѣ́е́ѣ́и́ѣ́ ла́ дѣ́ѣ́ѣ́ѣ́ѣ́ѣ́
ла́рѣ́ о́тѣ́рѣ́ѣ́ де́ ѣ́ѣ́ѣ́ аду́кѣ́ндъ́ ѣ́ дѣ́рѣ́ѣ́и́ѣ́ кѣу
дѣ́ѣ́и́ѣ́”, ѣ́” о́нѣ́ѣ́ѣ́ѣ́ѣ́ аду́на́рѣ́ ѣ́ѣ́тѣ́i”, ѣ́ ѣ́

destul iai lauda ce lăturașu. Ah, fericitū-i patrie aceea, când fiii ei nu o părăsăscu.

Mutu și plecatū la pământ asculta Polidor aciaastă voroavū, iuțale lui căutături să opre deopotrivū, când la tatāl său, când l-amoreza lui, numai puțānu iaspāimata Harite căuta mijloaci ca să să pleci pe sine iansuș a să iandoi c-ar fi adevārați aceli auzite acum de dānsa. Steropi iarăș cu ochii lăcrāmau cu viitiazū numile lui Ierofond, aducāndu-ș aminte de ace menuntū, întru care o-au lāsāt pre e ca să-ș grābascū a lui moarte la ostășāe.

Puțānū încū stānd întru asāmine amuțāre, astū adunare a nevinovățāiei sfātuindu-sū fiștiicare din ei cu cuțetul său și vorovind cu iantāmplare-sa, au sositū la lācuința lor o trupū de ostaș, aducānd inpreună cu dānșāi ș-o numeroasū adunare de tineri ș de

Polidor si Hariti

Καρς εθε ἤλυθε τῆς ἐς νεμεδὸς βρῆρας λαυ αρυκακασπῶ
Σταροττα δηνειροου πρηγυτῆς Ἀσπιωμετα, Δὲ
Καρς δην οργνημωδου Ἀσπιωμετῶ δηναδου, ὁ Χαρῖτες
ὠλεαρδὸς δὲ βραχρὸς μαυτῆς ἔαθε. Ἦε κὲ δὲ δὲ δὲ
δὲ μενεπήρῃ πηραε εἶδῃ τε ἀρε οριήσσεα κα ὠε:
ἔπιτε δ' ἄμωπιτε. -

Ἀντρε ἀτίετῃς ἀφρηαίτε Δὲ Χαρῖτες δὲ-
τηρυ ελα' ἐπεπαιεῖς κερμυπτορο ἀτίετῃς ομωμετῆ
ἴεπι. - εἶρετῃς εε εε οαερεαίε κέπι δὲ πυγῆνε' τε
ερεμωδου βρεπυρῆ Ἦε ωαυ ἀδύε δὲν μινεαοου ἤκρη
ἤρορυ βυτ' ἰσπεμσεκυ ἴεη οαερεμωτῆ Δὲ δρυμ. -

Ἰαμηνῆτι αυγιμ ἴρα' ἀτῆαίεπα δὲ κτηρυ Δο-
δὲ ὄρο εε ποετῆ μωδεκα' δὲ γεπιτότορο, Ἦε εεμωρεῖ
δὲ ἤπποβοροῖ δὲ δὲ κημῆδρε εε πρηετῆ δὲ κητῆ κρη-
αυκῆ, εε δὲ κητῆ, εε πρηετῆ δὲ κημῆ, εε κημῆ,
δὲ κητῆ εε κημῆ δὲ ἤπρηε κημῆ δὲ κημῆ δὲ κημῆ
κωκοπιηδ κὲ βα πρηετῆ κημῆ Δὲ ατῆ δὲ κημῆ, δὲ κημῆ
δὲ κημῆ εε αρυκα δὲ κημῆ δὲ κημῆ δὲ κημῆ δὲ κημῆ
H

care i-le însuflețu dejnădăjduire s-au aruncatū Steropi ian mijlocul trupii ostășăști, pe care ianbrăncându-o ostașăști ianapoi, Harite aleargă ian brațale mai-cii sale, ce căzând ian leșănăturū, trage jos și pre ficū-sa ca o eșetū din minte.

Iantre aceste au luatū pe Harite iantru a sa stăpănire cărmuitoriul aceii neomenete ceti, fără că să opreascū cât de puținū și țăindu-o de părul ei o au adus ian mijlocul încunjorului ostășășcu, ce-i ocărmue pe drum.

Ce menuntū acum era aceasta pentru Polidor să poati judeca de cetitoriu. El săngurū, iarăș înpovorat ian lanțuri, să trăge de lupii Critului, să zmănce, să turba de măn̄ie, să oțărū, uneori să răpezū intrū răpitorii dragostilor lui, socotind că va pute mântui pe a sa dragū, dar iarăș să arunca ianapoi de cumplīței acei ti-

Polidor și Hariti

рани, Приивиди Аумачи де департе ла ациасте
вредники де тингуире дри весте, се ку о осте.
не аке нумач рѣдока акурмоши ачѣ мѣ киторе
ѣтѣ ка еброаѣ дрс' думичѣу Петру ентурѣру
се ианповоратиле ку лацурѣ абуи мѣнѣ ѣзде
ле ѣрка аке ѣаѣѣ киторе драда дурѣ. -

Мѣхницуне, ѣлтура доржѣре аемоа дѣребо
дѣ, се кушпѣта дитроаунѣ пѣтѣмѣре, дах сарѣ
Харитинѣ ку бросѣре аумапо дитроаунѣ дурѣ се
ѣрѣко ѣ. - Виנדурѣ дѣтѣ амеинѣ кушпѣтурѣ
вѣне ѣр де драдѣ ѣ дохѣдор, ле кѣрѣ лау ѣ.
ѣ асѣмине дитроа ѣста, Мѣла ѣ лау дѣрѣ.
мѣкаѣ мѣтѣтѣ, дѣлѣ стѣрѣе свѣта вѣдурѣ ре
мѣ де ѣваѣ ѣ дѣтѣ, се кадѣ адрѣ ѣѣрѣ
лаѣтѣмѣнѣ, сарѣ стѣрѣнѣ Пѣвѣтѣра рѣмѣе
леѣнѣ стѣрѣѣте кѣсеѣ дѣдѣеѣ мѣмѣрѣ ѣ вѣѣѣ.
мѣмѣрѣ ке аѣѣѣте. дѣлѣтѣмѣтѣѣ кѣнурѣ по ѣрѣ
де аѣѣѣ, се дѣлѣ наѣтѣ есеѣнѣаске. ку вѣѣѣ ѣѣ.

rani, privind numai de departe la aciaste vrednicū de tanguire priveshte și cu o osteneală numai rădica lăcrămoșăi lui ochi cătră ceriu ca sa-l roagi pre Dumnezeu pentru ajutoriu și ianpovoratile cu lanțuri a lui măini ianzădar le cerca a le înpinge cătrū draga lui.

Măhniciuene, aspra pornire a comandirelor lor și cumplita împreună pătimire, dau iarăș Hariti cu grăbire ianapoi intrebuițăre sămțărilor ei. Viinduș, deci, ia-n săne, căutăturile sale cer pe dragul ei Polidor, pe care l-au găsit asămine intre ostaș. Inima ei s-au zdrumicat cu totul, ia-l strigū, scoati un duios răcnit din slabul ei pieptū și cade a doaia oare la pământ, iar bătrānul Pisistrat rămasū lângū Steropi, ca să-i păzascū măcar ei viața, măcar că aceste ianspăimate chinuri tot era de acum și ian nainte să să uniascū cu viața ei.

Polidor si Hariti

Купителд гурда җе диктунтунсыңа, Харитә ну
еҗтәиә. Иишә маһә мунтә Оккуптунһә аҗә
Делоттәре! Драгунһезә аҗәһәре һаһиһә лаһа
җә җә еһнәре җәһә дикнаһтә һәһә күһә һдрәдә-
һаһә , Ө һорәһә ! Һаһһәдәһә:
зтә тә рәдә . . аһ һәһәһәһә һәһәһә , Дәһ
аһә һәһәһә һәһәһә Һәһәһәһә
Һәһәһә Ө һәһәһәһә дәһәһәһә һәһәһәһә һә-
һәһәһәһәһә . —

Полідорә еһдәһәһәһә , те рәһиһә
һәһәһә һәһә , іс һәһәһә һәһәһәһә һәһәһә һәһәһә
аһәһәһә Мәһәһәһә , Одрәһәһә һәһәһә һәһә
һәһәһә һәһәһәһә . Дунтә өтәһәһәһә һәһәһә
Һәһәһә аһәһәһәһәһә һәһәһәһә һәһәһәһә
Дәһәһәһәһә дәһәһәһәһә , һәһәһәһәһә һәһәһәһә
аһәһәһәһәһә дәһәһәһәһә , өтәһәһәһә һәһәһәһә
өһәһәһәһәһә һәһәһәһә , һәһәһәһәһәһә һәһәһәһә
Маһәһә һәһәһәһәһәһә һәһәһәһәһәһәһәһәһә

asculând ruga ei ia-l mântuești. Hariti nu să temi nimic mai mult. O căutătură a ei descopere dragulu său alegire inimii sale și ea singură eșăe ianainte lui cu-ndrăznială.

- O, noroace! Ianblănzăște-te, te rog, au strigatū Hariti, dar, ah, înzădar te chiamū. Drăgăstoasa Hariti să hotărăști pentru fiorosul sacrificiastru.

Poliidorū să-ngălbinești și rămăne fără glas, o ghiațū pre răce cuprind toate ale lui mădulări, o prea mare foarte pornire îl urmărești. După o tăcută măhniciune ne-alcătuite cuvinte, fără vroință-i zbucenescu din gura lui, lac-rămile nesămțate izvorăscu din ochii lui, o turbatū strigare să-nprăștie ian aerū, încât toate aceste mai ianainte spunū amețala sămțărilor

Polidor si Hariti

Ce să , ce te pite mesurū a lui nenorocire,
 El picū iantr-o pre adăncū măhnicieune,
 ianstreinându-^l multile aceste ticăloșai de toate sămțările omenerii,
 iarū ia-ș vine ian firū și iarū să pierde, țăpetul lui străbati părū în celū mai adăncū
 pelagū al mării.
 - O menuntū măhnicioasă! O pământule, pentru ce nu-l sorbi ca să scapu
 de atite chinuri?
 El nu videa altū iandepărtare de la țăr murile mării de cătū necurmata
 iantindere a luciului ei și neogoitile ei valuri, asupra căroră plute vasăle, întru
 care s-afla ascunsū toati nenorocirile sacrificastruri inpreună cu prădătorii lor,
 unde și Harite unite cu eale, plănge soarta lor. Polidor nu-s sămțăști mai mult
 greutate lanțurile lui, răpede să scoalū pe

El nu videa altū iandepărtare de la
 țăr murile mării de cătū necurmata
 iantindere a luciului ei și neogoitile ei valuri,
 asupra căroră plute vasăle, întru
 care s-afla ascunsū toati nenorocirile
 sacrificastruri inpreună cu prădătorii lor,
 unde și Harite unite cu eale, plănge
 soarta lor. Polidor nu-^s sămțăști
 mai mult greutate lanțurile
 lui, răpede să scoalū pe

sale și ce piste mesurū a lui nenorocire, el picū iantr-o pre adăncū măhnicieune, ianstreinându-l multile aceste ticăloșai de toate sămțările omenerii. Iarū ia-ș vine ian firū și iarū să pierde, țăpetul lui străbati părū în celū mai adăncū pelagū al mării.

- O menuntū măhnicioasă! O pământule, pentru ce nu-l sorbi ca să scapu de atite chinuri?

El nu videa altū iandepărtare de la țăr murile mării de cătū necurmata iantindere a luciului ei și neogoitile ei valuri, asupra căroră plute vasăle, întru care s-afla ascunsū toati nenorocirile sacrificastruri inpreună cu prădătorii lor, unde și Harite unite cu eale, plănge soarta lor. Polidor nu-s sămțăști mai mult greutate lanțurile lui, răpede să scoalū pe

Polidor si Hariti

Μέντορα θυε δακτυλάδα, Λεπρετα' ερώρε αλα-
εμαρι, Δυράρεβα θυε' δα' δε' νόδα δυπέρε, θυ:
μά η' δαπερθεκεραύρα θυε' ιδεα βεάδδα' επίρε
βυρεβήπηθυε εση, με οτιεπρω' δεπιορε ιδε:
δυάωα' απι εποίρα'οι μερπηγυ'οι μεδλαρε
καρε η' κίμα θυε' δεμαρι'. -

θυ ποάτε ατέπτε κερμυγ'ιποριε
Χαριτίη' δακ'αυ'αυ' επώ' κελάπ μαθυρηε
Ατικαί', Πένπρω' κ'ε βεαπυ' δακ'ε ζυκ'ε'κο:
ρεαί'ηε δα' εκ'ε'ε' Πίρε'η', Πολίσορ' άγ'απ'ο
ακοή', δε'δεπάρτε'αυ' βε'δ'υ'π' ε'η' επ'α'α'υ'π'
ζε' επ'α' δε' βε'ρε'ρυ'ρηε' κ'α'π'α'ρ'ο'υ'ρη'ο', ε
με' δε' ο'δα'π'ε' τα'ρε'α' α'κ'υ'μ' η'λα'υ' η'π'υ'κ'α'π'ε' ε'ε-
πε'ρε'κ'ε'υ' δα' κ'ί'μα' θυε'. -

Αγι'α'ν'δ'α'ν'δ' ε'η' μα'η' απ'ρο'α'π'ε' δε'
λο'κ'η' δε'ο'ρ'ι'α'ζ'ε'α' ε'ά'η'ε', η'ε' με'κ'α'ρ' ο'α' η'
ε'ε'β'α' κ'ί'μα' κ'ο'π'ι'ρ'ά'ρ'ε' η'ε'η' κ'ε'ρ'ε' δε'α'δ'ε'λ:
π'α'η'ε', ε'η' δα' δυ'β'α'ε'α' α'γ'α' α'τέ'ε'π'ε' κ'ε'κ'ε:

pietri nu-l împiedeca. Le trece fără a le sămțu. Durerile lui iai dū noia puteri numai în ianflăcărățu-i lui ochi văia de stare sufletului său și o pătrunzătoare ianduoșatū strigare mărtirisū măhnire, cari inima lui o sămțu.

Cu toate aceste cărmuitoriul Haritii iancū nu au fost lăsat malurile Aticăi, pentru că vântul iancū țane corăbiile ian șchele Pirei. Polidor au ajuns acolo, de departe au văzut el steagurile ce sta pe vărfurile catargurilor și deodată iarăș acum i s-au înturnat esperansul ian inima lui.

Ajiungând el mai aproape de locul dorințai sale, ce măcar iai înșala ini-
ma c-o păreri, ce-i năște dragostili, el ian duioasa lui aciaștū călă-

Polidor si Hariti

Много ере тѣхъ Ера' ачум нумѣ доѣ:
Вурѣ амлѣтасере Ретѣранѣ, те преѣ нумѣ
днѣд' вѣдѣ' корабле те авѣ дѣтосеѣ Дре Дрѣда
днѣ Харите, те ку хотирѣ Ера' ке дакола
ерѣдепѣрѣ те атрѣпта' де ба' лиманѣ се еѣ
сереѣ ачѣѣ мормѣнтѣ д' авѣ мѣрѣ -

Анна ерѣтѣре атѣрѣ те стѣпѣни днѣ
пѣнтѣ атѣн' прѣдѣтѣрѣ' де кѣстѣрѣ ач дѣ:
нѣ Дре' дрѣ мѣрѣ рѣтѣтѣрѣ' мѣн' мѣн' дѣкѣ
днѣте ачѣр атѣтѣрѣ, те крѣтѣнѣкѣрѣ
днѣ дѣрѣ ерѣ се сѣрѣрѣанѣ Дрѣвѣдѣе' днѣ мѣ:
нѣнѣ, ачѣтѣрѣ мѣе Дре' вѣрѣкѣ вѣ' нѣнѣсѣ:
нѣрѣ ачѣ корѣдѣнѣтѣ, ба ускѣтѣ каѣсѣ нѣ нѣ:
дѣрѣ корѣ те нѣ пѣрѣнѣнѣдѣе. -

Днѣтѣнѣрѣ крѣтѣнѣ' те ера Дѣвѣдѣнѣтѣрѣ
оѣнѣнѣрѣ пѣрѣнѣнѣ' вѣрѣ крѣтѣрѣе Дрѣвѣдѣ
ачѣ вѣдѣ' де Дѣнѣдѣ' днѣтѣнѣ ачѣтѣрѣ дѣвѣ:
нѣнѣ ку дѣнѣнѣ' де те мѣнѣ' дѣрѣ кѣмѣнѣтѣ

Măngăere lui era acum numai o sângurū amăgitoare esperanție și trăe numai ian căt vede corabie, ce ave întrânsa pre draga lui Harite și cu hotărăre era, că dacū s-ar fi depărtat și aceasta de la limanū, el să-ș afle atunce mormăntul în adăncul mării.

Anna săltare a mării, ce stăpăni ian timpul acei pregătiri de călătoriei au ținut pre drumarii răpitori mai mult decât pieste a lor așteptare și critenii, carii nu dore să le să sfârșascū provizăelor ian limanū, au triimes pre vr-e cățva comisioneri ai corăbiei lor la uscat ca să le cumpere lorū celi trubuncoasū.

Un tănorū critia-n, ce era povățuitoriul oștenilor triimiș spre cumpărare proviziei, au văzut pe Polidor iantiinsu asupra năsipului cuprinsū de ce mai înfricoșată

Polidor și Hariti

дезесперанце, ацїастї вреднїкї де мїндрїтї
ведїре ау стїпанїт нїма ау' де ороацїе
їнлашї дїспресїнї дїтїмїре, - сау џ дїре оацї
дїтїна лакрїмїлор ау'. - Вї дутї те по-
мїрїе сау исторїсїт нєнорочїта лїу' дї-
тїлїтїларє, мїндрї оацї' те валїсїтїа лїу'
сїмїарє буарє амїнїте, дїрїмїндрї оцїе' ау'
дїтїнї дїтїнї' де дїндурїре лї мїхнї дїспрес-
їнї лї џн' нїтї' нїтїтї' сїн' дїтїнїарє
дї' ау' аморєдї. -

Делїсїтїа о'рї дї дї' венїе ацїе
лїтїрїїрї лї' нї', вї ацїе повїтїрїтїрїо и
лї' ау' сїтїа нїтї' одацї дї' тїралї' вїларє
де сїмї' ау' ес адрїодїї' дїтїк' нєнорочїтї'
дї' кїрїе ацїмї вї дїкїсї' нєнорочїк' нєнорочї'
арункалї дї тїрї' нї' хї' ое дї' нї' нї'!
„ ацї ау' дїе дїтїнїрї' нї' тїрї' мїндрї' нї' тїтїан
„ нїрїе ес адрїе нї' дї' нї' „ ацї дїмїндрї-

dezesperanțe, acıastă vrednică de mânguită vedea au stăpănit inima lui de o foarte gingașă împreună pătimire, l-au întrebată pricina lacrimilor lui. Și după ce Polidor s-au istorisit nenorocita lui iantămlare, tânărul oștean, ce o asculta cu o mare luare aminte, plecându-și ochii lui ian jios plini de iandurare, să măhne împreună cu el, căci nu pute să-i iantearne pe a lui amorezū.

De multe ori pe zi venie acea luntrițū la mal și acel povățuitoriu a eai, nu scāpa nici odatū de trasu-i băgare de samū, acu să apropie d-acel nenorocitū, pe care acum și iansuș norocul, care-l arunca-sū iantr-așa haoc, ia-l căina.

- Ah, au zis Polidor cătrū tânărul critean, care să aflū lângū dānsul, ah, dumneozāoae

Polidor și Hariti

„ае Палас / * / сѣзъ ерѣи ѿ ѿтѣ^о диагона и дрѣ
„адротѣрѣю^о, ꙗзъ дѣлѣтѣрѣу ка тѣу ѣзъ ма^о илѣдѣ-
„рѣстѣрѣю дѣ кѣт варварѣи^о карѣ ти^о акомпанѣ-
„рѣсѣкѣу, дѣрѣи^о илѣи, орудѣи^о илѣи аиѣ, лѣсѣзѣ^о
„сѣ ма^о вѣд^о одатѣи^о ѣиѣ аума драгоѣи^о ме, аиѣ:
„ма^о илѣи^о ес вѣд^о илѣи^о окѣлѣрѣи^о ѣиѣ обѣ-
„сѣзъ дѣ^о вѣсѣи^о, ѣиѣ аума икоанѣ адрѣи^о ма^о
„карѣи^о, ꙗзъ аиѣи^о вѣи^о мѣрѣ илѣи^о
„ꙗзъ ма^о мѣрѣи^о кѣлѣрѣи^о –

Стратонѣ / аша^о есѣи^о ацѣлѣи^о /
Дѣрѣ^о ка есѣлѣи^о ацѣлѣи^о ѣиѣ дѣрѣи^о
ка ѣиѣ ма^о мѣрѣ аиѣи^о илѣи^о ѣиѣи^о, По-
вѣзѣи^о карѣи^о аиѣи^о кѣлѣрѣи^о ѣиѣи^о
вѣи^о вѣрѣи^о, аиѣи^о дѣ^о кѣу аиѣи^о, ꙗзъ
поаиѣи^о ѣиѣи^о рѣи^о рѣи^о дѣи^о

/ * / Палас, вѣиѣи^о, ѣиѣи^о ѣиѣи^о
ѣиѣи^о, ꙗзъ аиѣи^о ѣиѣи^о
аиѣи^о, ꙗзъ аиѣи^о –

Palas¹⁰, să-ți fii totădeauna întru ajutoriu și pentru că tu ești mai iandurătoriu de cât varvarii, care ti acompanarisăscu, priimiț o rugămintе a me, lăsață-mă să mai văз оdată încă numai dragoste me, numai un menunt să văз înainte ochilor mii cei obosiț de lacrămi gingașa icoană a dragăi melu Harite, ș-atunce voi muri mulțămită și mai puțină nenorocită.

Stratonă, așa să nume acel tânără, dore ca săndestuleză aciaștă cerire, dar frica celor mai mari ai lui iai înprtivie. Polidoră, care s-au sculat ca sănbrațoșăză gienunchile lui Straton, au picat din nou la pământ și toate țărurile mării răsuna de tânguirile

¹⁰ Palas sau Minerva, elinii o ianchipue iantr-o figură ostășăscă; și anume a fi zeița ianțălepciunii și a ostășăei.

Polidor și Hariti

Ихъ инаго даръ вселѣ Стратонъ ели манрѣе
Ихъ опредѣляюще чюдъ пропущенъ Сперъ абу? а?
неупорно. —

Вѣнтурите инако томи ну евоа?
Вурухаре че пунта каел мучкаскъ тинитъ нѣ.
Диторичъ? Че Коричиче Спая Очериче ина
Лиманъ, ина Зѣдаръ Сакрисице Критски ма?
Ина Налтуну иворъ Зѣу, Карите деши ина аттѣ
Дѣу ина инавредиче чюдъ деосабите абу? ина
декаима, ануи инапратчаѣто дант ес ерекѣс
Сурдъ ла руга нѣ. — Ера? Зѣла Двѣионъ адере
адриичъ Атчикъ, каре дѣлрѣк ина малурелече,
мѣниос ерипидъ Дѣнтуръ Очериче че опредѣлѣос бри-
сакичеосъ Личуитѣиче чюдъ еррѣс ато? вродѣче. —

Дикъ овати аю диторичъ Критскии? ка-
ел лаел ина зррмуриче ина, че ес ерѣла Зѣбу?
аттѣосъ Очероспиричелъ Сакрисицеиче, Стратонъ
аю дѣлрѣк иначѣти? Ина тобичеосъ Дѣнтуръ а? евоа,

lui ianzădar, să săle Straton să-l mângăe cu făgăduințele, ce-i propune spre a lui ajutoriu.

Vânturile iancū totū nu lăsa suflare, ce pute ca să meneasc timpul călătoriei și corăbiile sta opriti ian limanū. Ian zădar sacrifisū critenii mai ian naltului lor zeu, carile, deși ian alte dăț iai ianvrednicie unii deosăbite a lui băgare ian samū, acum iantr-acestū datū să făcusū surd la ruga lor. Era zeul Posidonū, apărătoriuл Atichii, care iai țane ian malurile Sali, mănios fiind pentru dările, ce făgăduisū critenilor, lăcuitarii lui fără a lor vroințū.

Iancū odată au hotărât critenii ca să iasū pe țărmurile acele și să facū zeului apelor o sărbătorească sacrificire. Straton au ianștiințatū pe Polidor pentru aceasta,

Polidor și Hariti

„o cunoaște-mă”. —

„Мя и возглаголетъ гдѣи ая мѣхъ мѣнторъ
 „Которо мѣнторъ драголюбъ, даи полатъ
 „Соупинца азъ се ва десеринца, да рѣка мѣхъ
 „Норокъ, да даиъ соорта ме не ва хотиръ,
 „ка пачитъ поитъ деана еъ те ае ахъ дикитъри.

Стратон даъ мѣтъ къвѣтлѣа малъ
 зрътѣя лѣи, къ къра ел тѣкаро прѣа да дѣри:
 та лѣи дикитълѣа еъ еътѣра дикитълѣа
 дѣа аѣтѣа Норотѣя те полатѣ аеѣ. — ”

Политор еро кътѣвѣа тѣнѣае Стратонъ
 кѣдъ мѣтѣя, каеъ соупинца мѣнторъ къ
 къра еъ къвѣа е амеѣеае аѣрае аѣтѣа
 а о стаѣлоръ критѣи мѣи къвѣтлѣа. —

Политор ера тѣнор, да аѣрѣтѣа
 ле лѣи аѣтѣаеаеа къра ка еъа дѣкѣ:
 пѣеаеа дѣтѣа околѣа, кърѣзѣа
 кътѣа, да пѣтѣа зѣаеаеа еѣ:
 прѣдѣрѣаеа, еу къвѣа дѣ мѣтѣа
 лѣи Стратонъ, еѣаеаеа лѣи, къ къра
 тѣноръ аѣторѣаеа, еу дѣаѣрѣаеа

o cunoaște-mă.

Tu-nsfârșăt ești al mieu mentor cătrū muntile dragostilor. Dacă toată socotița nu să va desființa de răul mieu noroc și dacă soarta me nu va hotără ca pentru totdeauna să me aflu ian chinuri.

Straton i-au tăet cuvintile mulțămirei lui, cu care el măcar părū la dorita lui ianțământare să sătura, ianchinuindu-ș numai norocire ce poati ave.

Pentru vr-o câteva menunte, stăpănind tăceri, ca să socotească mijlocul cu care să cuvine s-amețească luare aminte a ostașălor criteni mai c-ușurințū.

Polidor era tănăr și frumșețăle lui pute foarti ușor ca să-l ianchipuească iantr-o copiliță curățanie chipului iannalta gingășă me a deprinderilor, au născut ian minte lui Straton aciastū idei, pe cari tănărul amorezat o au ianbrețoșat

Polidor si Hariti

ку mare dym'nye kai buurye, - buu arka=
kut detupai o'oi dia brumazi li, da ai=
toare li, dia koptoida, dia eozota, ser na=
miria de peritima li de arkatopisa
li de oina p'vna prin xena badozo li.

Zimbire zorilor dimineai, esand din
palaturile sale ian albicioasa sa
trasuru pe orizon, dupa care urma ca un prea mareț urieș soarile cu razali sale
pe-nroșutul ceriu, cere și liniștitile zefiruri să jiuca cu albicoasăle mici valuri
ale mării ce să asămăna cu-n nesfârșad pudu ian Crișae, Polidor acum era
la țarmul mării, cu nerăbdare așteptând incepere sacrificului, care dup-a lui
dorințu prea mult iantărzăe.

Necontentit cugeta la norocirea ca să vază iarăș pe Harite, de la cari,

cu mare priințu și bucurie. S-au aruncat de multe ori ian grumazăi lui, la
picoare lui, ia-l cuprinde, ia-l săruta, i-ar numirile de părintile lui, de făcătoriul
lui de bine răsuna prin usna buzălor lui.

Zimbire zorilor dimineai, eșand din palaturile sale ian albicioasa sa
trăsuru pe orizon, după care urma ca un prea mareț urieș soarile cu razali sale
pe-nroșutul ceriu, cere și liniștitile zefiruri să jiuca cu albicoasăle mici valuri
ale mării ce să asămăna cu-n nesfârșad pudu ian Crișae. Polidor acum era
la țarmul mării, cu nerăbdare așteptând incepere sacrificului, care dup-a lui
dorințu prea mult iantărzăe.

Necontentit cugeta la norocirea ca să vază iarăș pe Harite, de la cari,

Polidor și Hariti

ah, în tot menuntul foarte departe-l țâne spre a să arunca la picioarele ei. Ian-
 vioșare sămțarilor lui iai făce acum să vorovascū cu dānsa. O auzie, o strāge
 ian brațale lui, o udū cu lacrāmile lui ș-apoi iarăș să mānie, pārandu-i cā ea
 l-au uitatū, adāpatū de aciastū māngāitoare și māhnicioasū idei, ce o naște
 cārmuitoriul dragostilor ian sufletile ominești, au slābit cu totul și mai-nainte
 esperanta lui norocire, pre cum și urmārire sortāi lui, el cu-n norocitul acestu
 entuziazmu le trecusū cu vedere.

Menuntā sacrificisului au venit, Straton ian adivār ave paza corābiilor,
 iansū iandatū au lāsāt aceastū iandeletnicire numai ca să-nplineascū fāgā-
 duința lui datū cātrū nenorocitul amoretat. Polidor au văzut acum de departe
 luntrița, care ave să-i iei

ah, în tot menuntul foarte departe-l țâne spre a să arunca la picioarele ei. Ian-
 vioșare sămțarilor lui iai făce acum să vorovascū cu dānsa. O auzie, o strāge
 ian brațale lui, o udū cu lacrāmile lui ș-apoi iarăș să mānie, pārandu-i cā ea
 l-au uitatū, adāpatū de aciastū māngāitoare și māhnicioasū idei, ce o naște
 cārmuitoriul dragostilor ian sufletile ominești, au slābit cu totul și mai-nainte
 esperanta lui norocire, pre cum și urmārire sortāi lui, el cu-n norocitul acestu
 entuziazmu le trecusū cu vedere.

Menunta sacrificisului au venit, Straton ian adivār ave paza corābiilor,
 iansū iandatū au lāsāt aceastū iandeletnicire numai ca să-nplineascū fāgā-
 duința lui datū cātrū nenorocitul amoretat. Polidor au văzut acum de departe
 luntrița, care ave să-i iei

Polidor și Hariti

„Или нощта и катар утрината де каре е в ста'та:
Винд където е фручичитибул' теае! — Ен Диаси'
жур де алул' киме, 'де оуиур'е и де финда
весефтаж'е теосимз' дитурд'еатс иа паса'
струдур'е ег' . —

Впрѳатен ау навидат'е дера ие
аг'а ма' де де Добиѳ'о де мизе ии' в'ице —
„Вино страинуре ненорочите, иа приимеѳе
„Де есидур'а ерѳит'е де оине каре ур'екарте =
„ѳи'е днако одаме норочу' приетим'еиу' . — Ине
фручимте мие к'оме в'и' дитур'на' де на корѳ'е
,оие дур' днако ау ес в'еррѳе' в'ар'иѳ'иѳ'аѳур'е
,дитур'у днаку аг'а'ету в'ае те ауиу' т'е' — ауи'
„м'аѳе де мизе

Тобиѳ'о Диуи' ну ауѳ'иѳ'е уиим'ит'у'
де алул' т'иѳ'е 'де в'есефтаж'е дитур'д'еатс
жур' вале . — Аѳ'иѳ'иѳ'е ну в'аде ! Аѳ'иѳ'иѳ'е ну ес
Триѳ'аѳе . — Тепоат'е ес ер'идѳ'еѳ'е аг'ид'иѳ'е'

iannotând câtră țermuri, pe care el sta priivind căpătare fericitului ceas! El diabile țâne pe a lui inimă de bucurie și de gjingașa desfătare ce o simțe ian-prăștietă ian totă trupul său.

Straton au navigatū pārū la acel mal, ie pe Polidor de mână șă-i zăce:

- Vino, străinule nenorocite, și priimești pe sângura facire de bine, care ță-o iartū ție iancū odatū norocul prietenului. Înșu jurămi-te mie căte vei ianturna de la corăbii pārū încū nu să sfărșū sacifiasturul iantru iansum acestu vas, ce acum te priimești pe tine.

Polidor nimic nu auzie uimitu-o de a lui plins de desfătare ianplinire a dorințai sale. Nimic nu vedi! Nimic nu să grijaști. Ce toate să făgăduești a ianplini.

Polidor și Hariti

бадиакъ дутіимі' бінє анч' нхрєдѣза'. Къстратр-
тѣ вичитѣ менунтѣ, Де' ар сѣрє ерѣвєт љнда:
торѣрє Лун' Стратонѣ' а вогдѣ шє прѣ' зєгѣбу-
рѣвє лєдубурѣ', Іє вєрєрє вѣтѣ' а дѣтѣрѣ' кѣ'
Лунман' еє доатѣ' Лотобѣ' Дорітѣ' кун' а шєт-
тѣрє' аман' вєдѣѣ' Лє а бун' Дрєдѣкѣшє Харити.

Іє вє шѣтѣ тѣнєрѣ ерѣтѣшє сѣрє, ерѣтѣ:
ає дѣтѣрунѣо' пѣрє кѣ' нхрѣсѣсѣрє, Лєр а' чѣ'
шѣтѣ тѣнєрѣ ерѣтѣкѣшѣ, ерѣ' тот Лє љн' вѣв'
днєє дѣтѣрѣтѣ корабіє . — ерѣрє еє ерѣтѣ'
кунѣскулт Лєрѣдѣр ач' трѣкѣтѣ Гардѣ' кѣрѣбѣ-
лєрѣ' Дрѣ' а дѣтѣрѣ' Дрєсѣрѣчѣрѣі' сѣлѣ, шє ач'
а дѣтѣсѣ' вѣ' Стратонѣ' Лѣвѣчѣтѣ' Дѣрѣ' кѣ' бѣ:
кун' љндѣ ерѣ а мѣрѣдѣ' кун' дѣтѣкѣшѣ. —

Іє шѣ ебѣсѣкѣшѣ, шє дѣдѣбѣшѣ вѣдрѣвѣ:
лѣ' дѣтѣрунѣо' ерѣтѣкѣ, шє вѣзѣсѣтѣрѣшѣ ерѣтѣ:
еє дѣтѣрунѣ' мѣн' Дѣтѣ' ерѣмѣ' мѣрѣтѣкѣрѣ! — Кѣ'
Лѣрѣкѣ, дѣтѣкѣшѣ, кѣ' ерѣн' обѣдѣшѣ, кѣтѣшѣтѣ

ba, iancū putemū bine a nencredința, că-ntrașū scumpe menunte. De ar fi fost iandatorire lui Stratone a-l băga și prin zghiaburile iadului, el s-ar fi unitū a iantra, ca numai să poată potoli dorita lui așteptare a mai vedea pe a lui drăgălașū Hariti.

Celi șapte tineri fetișoare, era toati iantr-un loc pusū la-nchisoare, iar acei șapte tineri flăcăoaș, erau tot la un loc, iansū iantr-altū corabie. Fărū să fie cunoscut, Polidor au trecut garda corăbiilorū prin ajutoriul prefacerii sali și au ajunsu de Stratonu povățuitū părū la locul unde era amorea lui iancuetū.

Ușa să deschide și deodată o privealū, întru care frica și dezesperație ajunsāsū iantru ce mai de pe urme mărginire. Cu părul iancălcitū, cu ochii boldiș, capetile

Polidor și Hariti

иъ' есиуриѣ згъриѣти, ка куми ам вѣдѣ' дѣ' ма':
бъриѣ гѣсѣдѣти въри' дѣлѣбъзѣриѣ нѣ' бахѣ. [*]
аша' ащѣта' дѣлѣбъзѣриѣ тѣнѣриѣ ку спайѣи мѣ:
нѣ'та кѣнуриѣ' нѣ'. — Харити еи аша' дѣлѣбъ:
локу' нѣриѣ дѣлѣбъзѣриѣ дѣриѣ дѣлѣбъ, кѣндъ иъ' кѣндъ
дѣлѣбъзѣриѣ дѣлѣбъзѣриѣ зѣ мѣнѣи кѣнуриѣ' зѣ,
Политоръ вииндъ апроапи иъ' тѣнѣриѣ ку нѣ' нѣриѣ:
бурѣ ку дѣлѣбъзѣриѣ нѣ' нѣриѣ едѣлѣбъзѣриѣ, въриѣ
дѣ' Харити' ларъ зѣ дѣлѣбъзѣриѣ лѣ а зѣи' нѣриѣ:
нѣриѣ нѣриѣ рѣлѣбъзѣриѣ, Политоръ маи' зѣриѣ зѣриѣ ку
рѣлѣбъзѣриѣ нѣ' въриѣ зѣриѣ, иъ' Харити' дѣлѣбъ:
нѣриѣ ка еи' дѣлѣбъзѣриѣ рѣлѣбъзѣриѣ, еи' о зѣриѣ нѣ'
еи' лѣриѣ зѣриѣ кѣнѣи иъ' нѣриѣ дѣлѣбъзѣриѣ, Политоръ
адѣи' въриѣ зѣриѣ, иъ' рѣлѣбъзѣриѣ едѣлѣбъзѣриѣ
иъ' дѣриѣ дѣлѣбъзѣриѣ зѣриѣ, въриѣ' нѣриѣ зѣриѣ
амѣриѣи' тѣнѣриѣ зѣриѣ нѣ', вѣдѣбъзѣриѣ нѣ' ку ашѣ,

[*] Бахѣ ера сочитѣ' дѣ' дѣлѣбъзѣриѣиѣ ма
нѣриѣ' дѣ' тѣнѣриѣиѣ зѣриѣ, зѣ' бѣриѣ зѣ'. —
бѣриѣиѣ тѣнѣриѣиѣ. — Зѣриѣ еиѣ тѣриѣиѣ. —

și sănurile zgărieti, ca cum am văzue pe mandrile ce să gătisū spre iansuflețire lui Bahis¹¹. Așa aștepta ianchisăle tinere cu spaimū menunta chinuirei lor. Hariti ce afla ian mijlocul lor iantinsū pre pământ. Când și când iantinzând neputincoasăle ei mâini cătrū ceri. Polidor, viind aproape, șă-ntunerecul ne lăsându-l cu desăvârșat nimic să deosăbească, strigū pe Hariti, iar ea iandoindu-sū la a eai norocire, nu-i răspunde. Polidor mai urmează cu răsunătoare lui strigare și Hariti ianzădar ciarcă ca să-i poate răspunde, să sāmțe ca să scoațū vru-n cuvânt și nu poate. Polidor, apoi o cunoaști și, răpăzându-sū asupra eai, o apucū ian a sale brațū, uitū-nsfârșătū amāndoi pătimirile lor, văzindu-sū unul cu altul

¹¹Bahus era socotit de deșertăciunile oamenilor de trecutile vecur zeul beței. Vezi mitologie despre aste prostii.

Polidor și Hariti

Ξα ἀγαύτα λέ γρά' δέστυ, συστίνυριθε βοσπί:
 γυρίθε βύρο, ἀνιδυαίροε λαύριμιθορο βο', ουκί:
 ρία βο', Ξα λάνιχίνη, μισοτυρίεε εμιζυίρε
 γυ' στράδινε βδε όποτυρίεε. —

Ξα Πρεκυμ Ορφέσε/*| οδίνιοαρε
 Πρε' αλάθε κεντιίτε αυ δικτίπυκτίε' κίνυρι
 οεσάνδιτθεθορο ατέθορο ερίνιζε, αυεα' ακύμ
 δικεργεσοαίροε Ξα' ηπιελίρε ατίετορ δο' αμορε:
 θαυ, αυ δικτίεδεκαίτε λαύριμιθε, γέθοροελάτε
 δικίεε, κάρε αυυ γρά' δικτίεε όάρε εο μι:
 κέ ωερε' κάρε βυρραρε απτιμίριεε θεμα
 κυ κρυδίμεε θε' αμύττα'. —

Συμπτα δεσερτυριε αυυ' δομιορο
 Ξα α Χαρίτιε', δε κάρε οαυ δρεζυίε' κυ αυ:
 πε κίνυριεε ρεοδίρε', δε γρά' οε αυ κέβτιίτε,
 κίτη' στράτομ κάρε εε μά' δε περταεε πυζε'.

/*| ατί' στα' γόβίνεεκυθ αλ κέ τυρτίε' δε κέ ττίε
 Ξα στί' λυρί, αδί' στα αυ δέ λυρί, θεθε αυ εφρυμωα'
 εε δικτίπυκτίεε αυυμί, Πρε' στί' κερ' ε κέντι' τε. —
 τυρ' κυμ' Ξα απτιεε εε βδε. —

și aceasta le era destul, suspinurile lor, strigările lor, ianădușare lacrărilor lor, bucurie lor și măhnicieune mărturisū sămțare cei stăpâne deopotrivū.

Și pre cum Orfefs¹² odinioară prin a sali cāntice au ianchipuitū chinurile osānditelor acelora ființū, așa acum ianfātoșare șā-ntālnire acistor doi amorezaț, au ianpiedecat lacrāmile celoralalte ianchisū, care acum era iantāie oarū o micū oareșcare ușurare a pātimirilor ce mai cu cruzime ne aștepta.

Scumpa desfātare a lui Polidor și a Haritii, pe care o-au prețuit cu multe chinuite rābdāri, ian grabū s-au clātitū, cāci Straton, care sā mai depārta-sū puțān

¹²Acista-i ellinescul alcātuitoru de cāntice și stihuri, acista au descris cele mai frumoasū iantemplare a lumii prin stihuri și cāntice pre cum și astezū sā vād. (Orfeu era de origine tracică – aut.)

Polidor și Hariti

Да аково, К' оисъаде сау дикънати Дикънд
кэти Добърор.

„ Сакрорисъаде сау апропиети а ет
„Ворорвѣ, та пророръа таго ка'идестеет
„Дитре, Саго дикънатиъ „ Дикънда ка:
Кэ Добърор кеег ааег астиа Дитиъ да дѣт:
пара мекънатиъ, — Дикъндагъ тѣрке аѣ
прѣае мекънатиъ де та кутиридиго ефраге:
тухуъ прѣт ахаритиъ, — Мокмѣ етѣ:
те кѣнд ех прѣ Трѣае олтегнѣа а еуба:
тухуъ еи дескѣкѣтаѣс да Дрѣаху, аѣ
куат мѣа Стратѣ, Кѣа Кутиридиго
естриѣмѣа кутириѣа де' мѣа, де' аѣу
кэ та' ма' мѣае' аѣ корѣнѣа' дитреаег ѣ
аѣутирѣа хѣра' . —

Вектѣ Парке Ера Сау Добѣрѣа
де Добърор, Сау а Харитиъ де Сау пѣтѣт
аѣа' ку'ипротѣвѣа де кулау да прѣта ваѣу

de acolo, c-o iuțală, s-au ianturnat, zicând cătă Polidor:

- Sacrificul s-au apropiet a să sfârșu și trebuința ceri ca-ndatū să iantre iarăș ian luntrițū.

Ianzădar ciarcă Polidor ca să lasū aste pline de desfătare menunturi. Ianzădar ciarcū a-ș tragi mănile de la cuprindire fragetului trup a Haritii. Tocmai atunce, când el prin greli osteneli a sufletului să discleștasū de draga lui, au luat științū Straton, că-i cu neputințū să triimatū luntrița pe mare, pentru că cei mai mari ai corăbiei iantrasū ian leuntrul lorū.

Văitul parcū era supt povățuire lui Polidor sau a Haritii, de s-au purtat așa cu-npotivire, de nu s-au depărtat vasul

Polidor și Hariti

Чужде Драговете кунъ Дързъ ꙗко ехъ ехъма въду-
то, ꙗко ахъма Дѣстуръ къ въ Сѣрѣа дѣ-
Дуѣнѣ ахъмаду сруриѣа', сѣу Дорѣи къ
Бѣндѣр ахърѣа', ꙗко Корѣоѣрѣ ꙗ-
Вѣкѣдухъ ахърѣа', ахъ Дѣкѣе пѣнѣ-
къ, ꙗко ехъоѣнѣ къ маѣрѣ Сѣрѣоѣрѣ дѣ
Бѣуриѣ Мѣхърѣа' Дѣмѣдѣуѣуѣ
мѣрѣоѣрѣ', ꙗко Чѣхъ маѣ Дѣ пѣуѣ-
ма рѣдѣоѣнѣ', дѣтѣу Сѣрѣоѣрѣ Чѣхъ
маѣ Дѣ пѣ Дѣма Сѣрѣоѣрѣ', - ахъ
сѣрѣоѣрѣ дѣ ꙗко ахърѣа', сѣу пѣнѣ.
Сѣрѣоѣрѣ дѣмѣдѣуѣа' а-
тѣуѣ ꙗко пѣнѣоѣрѣ сѣу Дѣ, „Дѣрѣ-
тѣма Дѣхъ Драговетѣоѣрѣ', ꙗко ахъ
сѣрѣоѣрѣ Бѣхъ ехъ сѣрѣа' хъ дѣтѣу а-
„Дѣоѣрѣоѣрѣ“ ꙗко къ Дѣоѣрѣ сѣу дѣхъ.
Дѣтѣу дѣтѣуѣуѣ къ сѣрѣоѣрѣ Сѣрѣ-
оѣрѣ дѣтѣу ахъ дѣхъоѣрѣ, сѣу сѣуѣ

ce țâne dragoste lui părū ce el au mai văzut-o și acum pentru că ei s-afla ianpreună, alinându-ș furie-sa, s-au pornit cu blândetū a sufla și corăbierii rădicându-ș anghierile, au deschis pânzăle și sārbind cu mare strigări de bucurie, mulțāmind dumnezeului mărilorū că celi mai de pe urmū rugāciuni iantru sārbare celui mai de pe urme sacrefis, au fostu de el auzite sau pornitū.

Stratonū, ianbrātoșend atunce pe Polidor i-au zis:

- Prietine, zeul dragostilorū și al faptii bune să-ți fii țāe iantru ajutoriu.

Și cu grabū l-au iancuiatū împreună cu fecioarāle osāndite iantru a ce ianchisoare, s-au dus,

Polidor și Hariti

Πολιδὸρ ἀποφασίζων ἑρπυλίων
ἐπιβῆ, ἦτορ δὲ Διὸς ἑρπυλίων
ἰδὼν ἰδὼν ἰδὼν, — Πολιδὸρ ἰδὼν δὲ
ἐρπυλίων ἀποφασίζων ἑρπυλίων
ἰδὼν ἰδὼν ἰδὼν ἰδὼν ἰδὼν
ἰδὼν ἰδὼν ἰδὼν ἰδὼν ἰδὼν
ἰδὼν ἰδὼν ἰδὼν ἰδὼν ἰδὼν
ἰδὼν ἰδὼν ἰδὼν ἰδὼν ἰδὼν
ἰδὼν ἰδὼν ἰδὼν ἰδὼν ἰδὼν
ἰδὼν ἰδὼν ἰδὼν ἰδὼν ἰδὼν

εὐφραδύνει, περὶ δὲ, δὴτῶ.

lăsând asupra norocului sfârșatulū celor de dānsul lucrati iantāmplāri. Polidor iansā dispre toate aceste ianpreunū cu Harite, ian așā menunte, era nebāgāitori de samū multāmiș, fiindū acum deodatū iancāt sā afla.

SFĀRȘĀTU PĀRȚĂI IANTĂI

партъ а-2 = фара бб-

Аѣ Јеппеора кибѣи м Армасида. —

Polidor și Hariti

Ανευμάρα ἤρ' ποῦτε ἐκείνην ἐπίφοσεν
ἀτὰρ ἄκουσεν, κακῶν ἀρορε' ἔβρον ἐς ἄστυ·
ὅτ' ὄν' ὄκιν' ἐρηγεμασθησὼρ ἄορ, ἔκ ἐσκαί·
Νεθε μνησῖν ἄορ ἔκ ἐκείνην, Ἀρμῆ
Χαρῖται αὐ γίμῃ ἀκκῆσῖται, ἔκ ποδῖδο
Καρῖτε ἰσθῆ να διτοσρῖτε ἔκ λαυ λυησῖται,
Ἐαρ καὶ ἰπῶρδῖται ἠεὶ ἀεὶ γῖμῃ μσκαρ
Ἐστρ' ἀκῆν' Ἐρδῖτοσῶεσ ἀμορῖτε κα νυ
κυμβῶ εὐκ κυνοσῖτε. —

Ἐκ μῖσρῶεσ αὐ βεσῖται κριμῖσῖται
Κικυμῶρ Μῖσρῖτοσρ Χοτῖρῖται Ἐστρ ὄσῖ·
ἔκ ἠεὶ ἠεὶ Μῖνοτῶβρ, ἔκ ἠεὶ μῖσῖται
ὄσῖ κῖμῖ ἀτῆκ κυβῖσῖται, ἀεὶ ἀεὶ ἔκ
ἀρτῖκυρῖτε πῖσῖται, ἔκ ἀρτῖκῖσῖται
ὄσῖτῖται ἔκ ἔκ ἔκ ἔκ ἔκ ἔκ ἔκ ἔκ ἔκ
ἔκ ἔκ ἔκ ἔκ ἔκ ἔκ ἔκ ἔκ ἔκ ἔκ
ἔκ ἔκ ἔκ ἔκ ἔκ ἔκ ἔκ ἔκ ἔκ ἔκ
ἔκ ἔκ ἔκ ἔκ ἔκ ἔκ ἔκ ἔκ ἔκ ἔκ

lăcrămăre prin toate unghiurile firoasă-i acei lăcuință, ca cum ar fi vroit să s-ascunză di ochii vrăjmașălor lor și să scape de mâinile lor celi ucigașă. Numai Hariti au rămas neclintită și Polidor, carile șăde la picăarele ei, s-au sculat, dar n-au iandrăznit nici a să uita măcar spre a lui drăgăstoasă amareză, ca nu cumva să-l cunoască.

Cu mîerare au văzută critienii, că numărul tinerilor hotărîte spre ospățul lui Minotavru, era mai mult de cătă acel cuvenită, a să lua prin articurile păcii și Filocleu, unul dintr-acei ce era față, când le-au pus ian corăbii, înzădar să sirgue ca să-ntăleagă secretul, căci dragoste, sau mai bine a zăce, lucrare unii puternice mănă

Polidor și Hariti

невезута кара гутта Гритса Денгуну Хаюитс
спръв де фінуръ ау домолитт Ниима Кароми-
Глоагн Кюиттіккосо.

Ацесту Ачоменитс Кара ау азсе
дн' инетпийматтиска Велира Дн' поаете фра:
мичикхе Мтикка, Кара ауретитт ед де Хаюит:
те'дн' бразрар Вхин' маинче Кара гутта ед ед
моаръ, — аилу Идн'те' даатт ау ерост
емхуритори' Денгуну Вириницагиттискашове
те' ау Хаюитт Вилиттуріаска дан' пур
лоерттин' Врніа Дн' уна Дан' Аеноротитса
спрїнуръ. —

„ Идн'тинитори'хе Вхин' Аендодуттхе=
ка'те Аеліуръ — ау дн' е'к — камроа Камаради
егн — „ Пери аилу нс датуротта' де х' а'т'елу
, х'ок , іоаре ерїва де датурот'с Глоапурт ка'
„ ед ншургурму' Аеноротіуріхе х'д' ? Ну! Не!
„ Да а дс Вїро! Дак туру а'т'елтс Вирганне іуинууръ”

nevăzutū, care purta grijū pentru Haritū fārū de ŝtiinṭū, au domolit inima cār-
maciului critienilor.

Acestu neomenitū, care au adus ian ianspāimaticū uimire pe toate fa-
miliele Iticāi, care au răpit și pe Harite din braṭāle unii maice, care pute sã și
moarā, acun iantāieș datū, au fost sāmṭători pentru strāinile înticāloșite și au
hotārāt sã măentuiascū dintr-a soartii urgii pe una din nenorocitele fiinṭū.

- Ianplinitorilor unii neianduplicate legiuiri, au zis el cārū camarazii
sāi, pārū a nu ne depārta de l-acestu loc, oare fi-va de datorie noastrū ca sã-
nmulṭāmu nenorocirile lui? Nu! Nu! Iai adevār! Dintru aceste streine uni nu-i

Polidor și Hariti

„ Χοττιρίτι Πυρσ' ατισπιίμια' Ιντιπρυκε Κηΐς:
„ Ησκαττιε, ερεε Ινδρατίσ'εε θαεσίμινω α:
„ πυρ Ιπρεμάδς, τεε θρεσίτια κάρε Μαγ σοε:
„ Πούτ βα αήρε Ιρε αΐς μαΐ' νοροσίμω —
ατα βοροσίμω Παύ θυ Μα Κορασιό Ινκπυρ
Κάρε αβ' εγ'επ δαεε Ιρε αΐς' μαΐ'τε
τινίρε, τεε Ιεγμ Ινκαπ'ον' Ιντιπρυκε
αηυ' αυ βενίτι'. —

Μαρεω Κάρε Δελπάροτε Ντιπκε
δα ΐνδρκα Κριπυκην' Ιντε Κηνοσωπιε
θα πριτίμα ηυ' Αεαύ, μαΐ' αλεε Κε τε Ιυ=
μιθε κλαυδαΐ θυτε δίνεγ, Αεέο Πέθαδ', τε
~~τεε~~ Ιντιπρυκε Ινκαπ'ιθς ΐνδρθε, Κηρ
Ινκαε Ετπαυ τε αΐγμ ακοτερίτιε Κηΐ
μυκτιρεθε Κερκοεράδρτε ΐεβεδεε ΐβελ'
παθε μζρίμια, τεε Ιπρυμεσζ'αρτε, Δι'ε
Ερα' ΐνυθ' Ουλ' Κικθαδε / * / Κάρε αυ πρ'
/ * / Κικθαδιθε εεππ ηίρε κωζυθε τε' αεε μαρεω

hotărătū spre a pătimi împreună cu celelalte, să să iandreptezū o asămine asprū greșalū și urei-ta, care le-au osândit, va alegi pre ace mai norocitū.

Așa vorovind, s-au dus la corabia, iantru care ave supt pazū pre acei șapte tineri și pe urm ianapoi îantru iansuș a lui au venitū.

Marea, care desparte Itica de inzulă Critului ian cunoscutū din pricina lui Aghei, mai ales, că și numile i s-au dat după dănsu, Agheo Pelagū și iantre nenumăratile inzulă, care încū stau și acum acoperite cu multele sarcofaguri, ce vedesc ian vechi malor, mărimē se-n frumsățare Dilos, era unul din chiclade¹, care au prii-

¹Cicladele sânt niște inzulă pe ace marie grămădite la un loc și are ian ieli așa munțū iannalțū și așa de mari și multū că și, răsipind și apuind Soarile, umbra lor să vedi pe țermurile inerului.

Palidar si Hariti

Его видъ каиныхъ словъ Миды сей преобразуютъ
моу и думаютъ 1 а 1

Итакъ сей видъ сей тира члтанъ ина:
де каре ау ерлету мѣнъ бунъ ау поронитъ
Командиръхъ вричелуна каеа праде лу ма
де ер лу о етѣ. ерсеуеа Деи дн ки'сѣа мѣнѣрѣ а'
агѣа де каре ба'вурѣ' сеертаа саа а' о:
мантуѣ' де ха кинурѣ'. —

Трѣмеселу сей депрматъ ку ача:
ме поронка, вричелѣ сей идатурна'тѣ'
идн напѣнъ ку вредника' де драдолѣи ха:
рѣтѣ' вричелѣ'. —

Ерѣта ау шотитъ вричелѣ ачѣа
ерѣхъ ина Хахитѣ ку тоту', ервѣду'тѣ'
1 а 1 алтанъ ерѣтѣа ерѣтѣа де вричелѣ ачѣа ачѣа'
тѣрѣа', де индѣа ерѣа ку ача ерѣа, ка
сеа иричелѣ ачѣа де тѣа ачѣа, каидъ Мидѣа ина' ачѣа
вричелѣ ачѣа ерѣа ерѣа, де ерѣа ачѣа ачѣа
ма каишѣа тѣа, каишѣа ерѣа ерѣа ачѣа
де' ачѣа тѣа' ачѣа ина' де ачѣа ачѣа ачѣа ерѣа
вричелѣ', де тѣа ачѣа ачѣа ерѣа ка' де деидъ ха:
ту сей Мидѣа сей идатурна'тѣ'. —

văzând capul lui Midu, s-au prefăcut toți ian piatri⁴.

Iantru unul dintr-acesti inzule, care au fostu mai bună, au poroncit comandirul stolului ca să tragă la mal și să scoată afară din ianchisăle tinere pe aceea, pe care va vroi soarta ieai a o mântui de la chinuri.

Trimesul său depărtat cu aciasă poruncă și-ndatū sau ianturnatū ianna-poi cu vrednica de dragosti Hariti, zicând.

- Ursita au șoptit spre ajutoriul ei, Hariti cu totul, avându-ș gândul

⁴Asta-i o critică făcută de Elhini asupra lăcuitoarelor din inzulă Sirefo cu așa-nțales că ieai, fiind atăta de ticăloș, când midienii au venitū asupra ellinilor, de fricū au rămas ca niști pietri, nici putând ellinilor a da ajutoriu și nici midienilor a le fi-n protivitori și pentru aceea să zăce, că văzând chipu lui Midu s-au ianpietritū.

Polidor si Hariti

Λάλορες εἶπ'· — Κύ θεοβροχίται' κυτρίνεδος
μαχνησίση, θυτυτιέ κα' εὐήυχθααῖε μινῶ
Ὀ' εἰς εἶπε, λαυ δὲ κυνηγορά' τῆ εἰ' νυ βῆδε,
δὴν βοροβῆ τῆ εἰ' κῦ' αὐδία, τῆ εἰ' τῆ κῆμα:
βάρη βουκῆρα θυ' οαρέρη' κυνοβίτην δακί' νυ
οαρέρη' Ὀσπερῶντ' Ὀσ Πολιδόρ'· —

Ἰδὴ βραρυεῖται' τυτυρῶ εὐ δαῖτῶν
εὐ' νοππίδῃ βυκτυρίησ λαυ ορεκῦτ' μα' ρότῃ,
φρίρεα μά'· κῆνῆσιπῆ δὲ θεο δαρῆται' θυ τυτιέ
εὐ' εὐ' κῆνῆσιπῆσ' Πάκτυνυ κα' ακῦν' Ὀ' δαῖτῶ
Ὀσρεβῆα εὐ' δαῖτῶν δὲ κῆνῆσ' βυκτυρίησ· —

Κῆμα βυκτυρῶν' κῆμα λαυρῶν' νυ
βερῆα' εἰ' δαῖτῶν αἰεαῖται' Ὀσπερῶντ'· Ἰεἰ' εὐ'
κῆνῆσ' αὐγῆ· εὐ' βῆ· πεδε· κοραδία, κῆμα ἰε' α-
ρῆτα' οροάρησ' Ὀσρεβῆσ'· τῆ εἰ' εἰ' αἰεαῖται' Ὀ'
Ὀσρίησ· — Ὀκῆσ' εἰ' πῶτ' δὲ κῆνῆσ' Ὀσ δαῖτῶ
κα' τῆ κῆμα' κῦ' εἰ' κῆμα' τυτιέ εὐ' βῆσ' μά'
Ὀσπερῶντ'· Ὀσρεβῆσ' βυκτυρίησ, τῆ εἰ' κῆμα'·

I-amorezul eai. Cu desăvârșăitū cuprinsū de măhniciune, nu pute ca să-nțăleagū nimic de aceste, o au iancunjiurat și ea nu vide ian vorove, și ea nu auzie, și nici schimbare locului nu o ar fi cunoscut, dacā nu o ar fi despărțit de Polidorū.

Ian sfârșătul tuturor, au ianceput să nopezū, vānturile s-au făcut mai răci, firea mai liniștitū, însū Hariti nu pute să să linișteascū cā acum, de datū o grābea să intre iantr-o luntrițū.

Cāte suspinuri? Cāte lacrāmi au versat ea întru acestū despărțāre? Iea să cuvine acum să lepede corabie, care is-arāta foarte prețāioasū șe-i era atāta de doritū. Ochii eai tot ianapoi iai ianturna și cāuta cu ei, cātū pute să vazū mai departe, dar iandatū vānturile șā-ntune-

Palidar si Hariti

рѣкуръ Нопѣяи, ау днѣстрейнѣмъ дѣ пѣтѣ
фрѣнѣи дѣ мѣнѣрѣ, днѣдѣуръ днѣтрѣба дѣ
оуѣнѣи 7ѣ оуѣтѣ днѣтрѣ соѣрѣта лѣи. — Кѣтѣ
оуѣнѣи тѣрѣ рѣтѣнѣ днѣтрѣнѣрѣ лѣи,
днѣрѣтѣнѣдѣурѣ нѣмѣ нѣмѣи дѣ кѣтѣ нѣ.
мѣи хѣиѣурѣ днѣрѣтѣнѣ кѣ рѣтѣнѣрѣ
оуѣтѣрѣоу лѣи. —

Аѣиѣнѣи днѣ рѣтѣнѣи хѣи нѣ.
дѣрѣ рѣтѣнѣ рѣтѣнѣи Мѣнѣрѣ дѣи
оуѣнѣи днѣтрѣнѣ днѣтѣрѣнѣнѣи дѣрѣнѣ
хѣиѣи, кѣ днѣтѣнѣи днѣ нѣтѣи днѣ нѣтѣнѣ
лѣи, днѣнѣнѣи днѣдѣнѣи рѣтѣнѣи аѣоуѣи. —

Уѣрѣнѣи днѣтѣнѣ рѣтѣнѣи дѣ рѣтѣнѣи
лѣи хѣиѣи кѣиѣи еѣ вѣдѣнѣи днѣ еѣнѣи лѣтѣ
рѣтѣнѣи днѣтрѣнѣи кѣиѣнѣи лѣиѣи. — днѣтѣнѣи
рѣтѣнѣи днѣ вѣдѣнѣи днѣнѣи еѣнѣи лѣи, кѣ
лѣиѣи кѣ рѣтѣнѣи дѣнѣи кѣтѣнѣи нѣиѣи нѣиѣи
тѣнѣиѣи днѣнѣиѣи нѣиѣиѣи еѣнѣиѣи нѣиѣиѣи

ricul nopții, au ianstreinat-o de totu feliul de mănghăeri. Ianzădar iantreba pe oștenii, ce aduce pentru soarta ieai. Căci o adăncu tăceri stăpâne ianpejiurul eai, nerespunzându-i nime nimicū de căt numai haosul iai răspunde cu repetuire oftărilor eai.

Ajiungând la țermurile unii inzule, scot afarū prechia tănărū doi oșteni iantăceri, iantovărășându-o păr la un loc, s-au ianturnat iannapoi la luntre lor, lăsându-o pre dănsa singurū acolo.

Ceriule, ian ce feli de stare s-afla Harite, când să văzu-sū pe sine lăsatū sângurū iantru necunoscut locū? Luntre s-au făcut nevăzutū dinainte eai și măcar că spre dănsa căuta, iansū nu obidea, ci numai ianliniște nopțai auzie lovitura

Polidor și Hariti

Великого де епа мара', та и збитура великихор
де сеніа Агитісі: —

Шуература вѣтुरилор, сунетулѣ
мари', та и инкѣ мей мулт а зѣте' кочулѣ
рука кара едѣкулѣисра', ерѣте' мѣнѣ
вѣнѣмѣтѣисра' вѣнѣсра' деан', ер' неперорѣвѣде'
Дирѣра, — та кучорѣмурѣ де аузирѣла теки
вѣнѣтунѣнѣ инѣ ерѣтѣисра' де' Тлакурѣ де'
кара де неурѣ енеурѣтѣте', та' кочулѣрука
шопурѣ', ер' та мѣа де вѣзѣнѣ Агитісі, та' алѣ
деа' де аузѣ де кѣтѣ ерѣтѣисра' де шопѣте', инѣтѣ:
мѣнѣтѣсра' кара вѣнѣде' ерѣте' олѣулѣ' нумѣи'
кедѣ ерѣтѣтѣнѣ инѣтѣру'н Агитісіулѣтѣ но, та'
де' ерѣтѣисра' инѣтѣисра' та' мѣнѣ' адѣнѣ' елѣ нѣпѣ:
нѣтѣ', кара' нѣтѣсра' ерѣтѣнѣ кѣ улѣурѣвѣтѣисра' ерѣ:
мѣнѣтѣисра', мултѣ, мѣнѣ мултѣ ерѣтѣра мѣнѣ'
ерѣтѣисра' ерѣтѣнѣ Дирѣра. — Инѣтѣра' ерѣтѣисра'
де аузѣисра' неперѣтѣ Харитѣ, аузѣисра' ерѣтѣ

văslilor de apa mării și izbitura valurilor de usnile luntree.

Șuierătura vânturilor, sunetul mării și iancu mai mult a zăc-ntunerecul, care o iancunjiura, făcea mai ianspăimaticu stare ieai, să-nfioreaze de păreri, să cutremurū de auzirile celi ianchipuute ian felurimi de glasuri, pe care le naști sângurătate șă-ntunerecul noptăi, să temea, nevăzēnd nimicū și altū ieia nu auzie de cătū felurimi de șopote ianspăimântătoare, care le aude ureche omului numai când să rătăcești iantr-un necunoscut loc șă-l cuprinde iantunericul cel mai adănc al noptii, care-njiugat fiind cu turbăciune ellementurilor mult mai mult să pare mai fricoasū iantămplare. Iantr-aciaștū stare aflāndu-sū nenorocita Harite, au ianceputū

Polidor și Hariti

απλῆναι, καὶ Κυχαύριμα ἄρῳα πρὸς Ζεὺς οἶα.
„Ὁ Ζεφε, Ὁ Ποσειδὸν, Ὁ Μινέρβο Δρεπ-
„τρέπτορ Ζεὺ Ὀκροπτόροισ' μίῃ, βοῶ Καρὰ μίῃ
„Αὐβίνοβροῖα, καὶ Κυρρῶν'ε Δορίντζιῃ μέλι, ἔα!
„Δεῖτρυ τίς κὺ μ' αὐδοῖ; Δεῖτρυ τίς μίῃ αὐρῳ-
„καὶ Δαττορ' ἀγέπῳ Δελταματῆρ ἡὸκ; ἄμ
„Ὁσφρῆματ Κυρδίντζε βοῶτορ; Λεὺ ἀμ πορ-
„ποῦτ Λυκρῶρ'ε βροῦνιτὸν δε' οὐβῆνδ; — ἀχ, ἀχ
„πταμ δαγῆῖν βοῶτορ, κρῳαμ δαβυρπυρ'εορ
„μαῖτῆῖ μέλι, ἔγγ' ερῳμ Τατῆ ἀκκατῆ καζῆρ
„Ὁδοῖτ, καὶ Δυῆα Δυλῆρ Λεοπῶ, Δεκεμορδῆοκ
„μίῃ αὐρ Λεὺ ποτῶτ Δίῃ βρῳζῆλ μετῆ, καὶ Δακ'
„ερ ερῆορλατ Δυῖν Δυπῆνερ εὐκ δαβυρπυρ'ε' ἀ-
„κῳῖα, ἀμ ερῆ κῳμπυρῶτ ἀδῆατῆ κοροτῆρ κῳ
„τίς κῳ ματ' ερῆορδῆνερ Λεὺρῳμ, — ἀχ Πορῆδ
„τίς ερῆ ερῆρῆ κῳαῖν; Δεὺ ποτῆρ τίς ερ
„Ἄ' αὐδῳ κα' Λεὺ κῳ αεβῆῖν, κορῶ; Δεῖτρυ τίς
„οὐμ'ποῦτ καὶ Λεὺ ἀμ δρῆμῆκδῳ κῳ πῆν

a plânge și cu lacrimi a ruga pre zăi săi:

- O, Zefe! O, Posidon! O, Minervo! Dreptălor zăi ocrotitorii mii, voi care știți nevinovăție și curăție dorinții meli, ah! Pentru ce nu m-auziți? Pentru ce mă-ați aruncat iantr-acestu ianspăimatic loc? Am defăimat credința voastră? Sau am poftit lucruri vrednice de osândă? Ah! Ascultam lețile voastre, urmam ianvățăturilorū maicii meli, ieu eram gata a căpăta un prea dorit și prea dulce scopos. Pe nenorocitul meu soț l-au răpit din brațile meli și dac-ar fi fost prin putință să-l ianbrătoșez, acumă aș fi cumpărat aciastū norocire cu celi mai fierbințū lacrămi. Ah! Polidor, ce are să fie cu mine? Dar pentru ce să n-aibu și ieu un asămine noroc? Petru ce să nu pot și ieu a mă primejdui cu tine

Polidor și Hariti

„a tot puternicilor zăi! Pre voi vă chiamă, veniți cătr-ajutoriu unii nenorociti! Dacă mă și pedepsiți, arătați-mi ian ce v-am [mancariat], iar de mă cereați, pentru ce osândiți pre dragul meu?”

După aceea căzută la picioarele
 De vro cătriva' oră Numiște lui Polidor, Ni-
 morile, și Sirinele⁵ / ea egadur numai
 Numiște adâncurilor mării, auză tânguirile
 și zăii⁵ apelor încă au vărsat
 vro cătriva' lacrimi pentru a cătriva
 nenorocit și pătră adâncul adâncului.

Cu o mare neliniștire au petrecut

[a] aceeași se vorbește și din zilele noastre că ni morile
 și canoierii și sirinele și adâncurile, și numai pentru
 Partenona, Lighea, și Telexiona, care zăce că ar fi
 era de la cap pară la mijloc în chipul omului, având fețe de pre frumoasă vergură, iar de la mijloc
 ian jos, ian chipul de tiao, ianotătoare de apă, și muză bine că prețu.

a totputernicilor zăi! Pre voi vă chiamă, veniți cătr-ajutoriu unii nenorociti! Dacă mă și pedepsiți, arătați-mi ian ce v-am [mancariat], iar de mă cereați, pentru ce osândiți pre dragul meu?

Dup-aceste cuvinte, strigă de vr-o câteva ori numile lui Polidor, nimorile și sirinele⁵ săngurū numai lăcuitoarele adâncurilor mării, auzū, tânguirile ieai și zăii⁵ apelor încă au vărsat vro câteva lacrimi pentru aciastū nenorocitū iantru adâncile lor vǎgăuni.

Cu o mare neliniștire au petrecut

⁵ Aceste le prescriu cei din ianvechime că-s nimfile și că ar fi fost fiicile lui Ahelos și lăcuitoare inzulilor sițilienește și că numera trii ființū: Partenona, Lighea și Telexiona, care zăce că ar fi de la cap parū la mijloc în chipul omului, având fețū de pre frumoasă vergurū, iar de la mijloc ian jos, ian chipul de tiao, ianotătoare de apă, și muzū bine că prețu.

Palidar și Hariti

Харити прамисага ноптја микар де те
де' михта збутимае ах Тандурикопа'
деа ку дубте сомну ео тимр еа кутуринд'о:
ки', жес ага нупит е' олтумалеу ку де мот
те кум еу г'трат' ас' негунна паврластале
Дорико', деа' ку Транмапе е' погор' де'
кромитра кии' ланте те сау ердла нунд'у
те' де' м'оркума н'аане, притпу к'от'пурри
Д'ер'е ест михта де асминс л'оннаур
Дри ланте, те Хубе п'е ест нунд'ут / —

П'инд'е м'ит'и'не те дурепи обосит'
епид де т'рда нопт'ји' е' дубте' Тандид, те
кутундубте коупа л'онпир' л'аби деа дро.
Д'ет'е Те дур'е' т'ас'бид'а, ас'о'а'г'и'н'д'
епиде' б'елте б'аде б'ро к'уба' т'о'а'а'а'
Тон'ндубте п'ум'и'е' хор д'и' п'идур'е' ка'к'опу,
Д'ел'и' м'ата м'ика'о'ас' Харит'е еу ер:
т'и'и' де' ас'о'о' б'р'ид' ас' е'лунд'е, де'
Ас'п'и'о'о' д'е'а'г'ит'р'у'х' л'ур'а'п'у'ри'ко'р'е,

Hariti rămășița nopții, măcar de și din multa zbuциumare al gândurilor iei un dulce somnu să găte ai cuprinde ochii, însu n-au putut s-ostenească cu detot și cum nu ianceput a să-năsmna răvărsatul zorilor, iea cu grabă mare să pogoră din crăpătura unii stănce, ce iau fost lecașul cel din trecuta noapte, (pentru că-ntri celi părți sânt multe de asămine scobituri prin stânci și hrube pe supt pămiant).

Plină de măhniciune și dureri, obosită fiind de truda nopții, să duce, gândind și căutându-ș locul scăpării sali ian apropietile păduri, ce să videa acolo ajiungând fără de veste, vedi vr-o cățva ciobani, gonindu-ș turmile lor din pădure la câmpu. Ianspăimata micăloasă Harite, au fugitū de acolo, vrând a să ascunde din nainte lor ian lăuntruл surprăturilorū,

Polidor si Hariti

60e kope. Ipa' dhu zepny' utika. Tovanii z
 ee kopia' vuyepidat vedyto, Lykhdye
 dynt' d'ula, de kromp'ezgo d'kto'kua'
 Ipa' uyon k'vinito'oro ky k'vini' ee aep'
 de d'k'ny'a b'vini' v'vini' z' ey d'nd' T'vacy'
 rika Tomashop In' t'p'ny' d'k' v'vini' k'v'
 k'v'ky'. - ep'o'v'vini' k'v' ay T'vini' Ipa' M'
 v'vini' d'k'vini' k'v' v'vini' t'p'ny' d'k'v'
 v'vini' k'v'ny' v'vini' de' d'v'vini' d'k'v'
 k'v'. - de k'v'ny' d'k'v' d'k'v' d'k'v'
 z' ey d'k'v'ny' k'v' v'vini' d'k'v'ny'
 t'p'ny' k'v'ny' d'v'vini' d'k'v'ny' d'k'v'
 d'v'vini' aep'v'vini' v'vini' d'k'v'ny' n' v'vini' v'vini'
 T'vini' d'k'v'ny' d'k'v'ny' d'k'v'ny' k'v'
 v'vini', de d'k'v'ny' ny d'k'v'ny' d'k'v'
 k'v' d'k'v'ny' d'k'v'ny' T'vini' d'k'v'ny' d'k'v'
 v'vini' d'k'v'ny' k'v'. -
 d'k'v'ny' d'k'v'ny' d'k'v'ny' d'k'v'ny'

de care era plin țărnul acila. Cobanii însu, carii o au fost văzut-o, luiându-să după dânsa și urmerindu-o iantocmai pre cum un vânătoriu cu căinii săi, aflū lăcuința bietii ciuti ce, auzând glasurile gonașălor ei, tremurū ian slabul său culcuș. Foarte ușor au găcit pre nenorocita Hariti, care sta tupilată supt o micū stăncușoară și-nlemnitū de fricū. Și cunoscându-o de pe hainile, ce era ianbrăcatū că-i streinū și pentru ca să să poată descoperi de la dânsa pricina aflării sali iantru-n așa sânguratic inzule, o au luat ianpreună cu dânsii și, ducându-o nu departe o au ianchis iantr-un mare gărlici de stâncū foarte iantunecos.

Acestu loc, iantru care fur-

Polidor și Hariti

ка адевърат клироном скаунулу ианпăрăтăи нахулу и де цăтрѹ тоѹ и-сă да тот
фелии адевъртăи и мăрле пентру норочире це-л аштепта.

Зіоа иансоѹării луй ну с-апропиесѹ ианцѹ и тăнăрул приинѹтѹ тот чипуе,
цăута ка с-о май прелунгиасцѹ аштептаре уни адучăоаре де фолос иансоѹăре, иаи
плăцеа-н адевър. Дар непотривиреа врăстии луй ку а аѹие це о аштепта а сă-нсоѹтѹ ку
иеа, иа-л ианспăима ка о реа и де ку тотул не-нцувиинѹтăтѹ, пентру цă ацеа миреасѹ
ера а с-ресте и де бăтрăнѹ.

Chidipi / acista era numele logodnicii lui Aghinor / Dă dăstă eu
ианцурăе аѹиăоароіе луй аѹинор, цу ку
ианцурăе аѹиăоароіе луй аѹинор, цу ку
ианцурăе аѹиăоароіе луй аѹинор, цу ку

și adevărat clironom scaunului ianpărătăei Naxului și de cătrѹ тоѹ i-să da tot
feliui de onorațăi și mărire pentru norocire ce-l aștepta.

Zioa iansoțării lui nu s-apropiesă iancă și tănărul priințu tot chipue,
căuta ca s-o mai prelungiască așteptare unii aducătoare de folos iansoțare, iai
plăcea-n adevăr. Dar nepotrivirea vrăstii lui cu a acie ce o aștepta a să-nsoțu cu
iea, ia-l ianspăima ca o rea și cu totul ne-ncuviințată, pentru că acea mireasă
era urâtă și bătrână.

Chidipi, acista era numele logodnicii lui Aghinor, dindatū au ianțales
fdiaforie lui Aghinor și că un cuvânt al ieai era-n destulū

Palidar si Hariti

καὶ ἐὼς τὴν ἄνοιαν, ἡτοίμασται ἑαυτὴν ἰδίως
ζῆρον, ὅπως ἰσχυρῶς καὶ ἰσὺς ἔσται
ἐπὶ τὴν ἀνδραγαθίαν, ὁπερ ἔστιν ἐν ἑαυτῇ
ἐπέκεινται ὅτι ἡ ἀνδραγαθία καὶ ἡ ἀνδρεία
ἐστὶν ἐν ἑαυτῇ. —

Πορ. — ἵνα πρὸς τὴν ἐπέκεινται ἐπὶ τὴν
καὶ τὴν ἀνδραγαθίαν καὶ τὴν ἀνδρείαν, καὶ ἐν
αὐτῇ ἀνδραγαθίαν καὶ τὴν ἀνδρείαν ἀπὸ
καὶ τὴν ἀνδραγαθίαν καὶ τὴν ἀνδρείαν ἀπὸ
καὶ τὴν ἀνδραγαθίαν καὶ τὴν ἀνδρείαν ἀπὸ
καὶ τὴν ἀνδραγαθίαν καὶ τὴν ἀνδρείαν ἀπὸ

ἡ ἀνδραγαθία καὶ ἡ ἀνδρεία ἀπὸ
καὶ τὴν ἀνδραγαθίαν καὶ τὴν ἀνδρείαν ἀπὸ
καὶ τὴν ἀνδραγαθίαν καὶ τὴν ἀνδρείαν ἀπὸ
καὶ τὴν ἀνδραγαθίαν καὶ τὴν ἀνδρείαν ἀπὸ
καὶ τὴν ἀνδραγαθίαν καὶ τὴν ἀνδρείαν ἀπὸ
καὶ τὴν ἀνδραγαθίαν καὶ τὴν ἀνδρείαν ἀπὸ
καὶ τὴν ἀνδραγαθίαν καὶ τὴν ἀνδρείαν ἀπὸ
καὶ τὴν ἀνδραγαθίαν καὶ τὴν ἀνδρείαν ἀπὸ

ca să străce, hotărât-acum iansoțare, dar pentru că iea iai Aghinor era-ndrăgitū, o făcea să uite tot felul de nebagare-n samū a lui Aghinor. Iantr-acestu feli era stase curție ianpărăției Naxului, când au scos afarū l-au luat pe Harite acie cruzū critiene, iantr-o inzulū, întru care să-npila așa cu lesnire legile dragostii de streini.

Așa dar, sălbaticii acie suptū, a căroa stăpănire s-afla nevinovatu, Hariti dându-i voie a să descoperi cine-i iea cu fragitul său glas li-au istorisitū, că-i de la Atina și că crețenii, carii o au răpit-o din patrie iei, o au lepădat-o, mai pe urmă, pe aciastū inzulū ia-n noapte trecutū.

Polidor și Hariti

Простатника ѝ повѣстија таї каї:
пувоваавѣа ѝа оїна ѝамакредѣнѣнѣ прѣ
авѣмѣторѣа ѝау кѣваїно дѣрѣа адрѣ:
турѣа ку кїагѣтаї, ѣа ѝау фѣдѣдѣчѣтї
то фѣкїѣѣ дѣа аѣуторїнѣѣ даѣа ва хотѣрѣ.
оїна ѝау рѣу сѣпѣторѣа кѣ дѣторѣуѣа мѣдѣшї. —

Адоаїа дѣа ѝамакредѣнѣнѣ кѣ сѣ пѣдѣ.
кѣ ѣа ѣа оїнїа турѣа дѣа ѣа, ѣа Харїта
аурѣаа фѣдѣрѣа мѣтурѣаа ку аїїаѣѣ
Довоѣрѣа ѣа ѝау кѣнѣдѣрѣаа дѣтѣрѣа аѣа ку
аурѣа аѣїїаѣ. —

Дѣаа Лѣїїа ѝамакредѣнѣнѣ кѣ
ѣнїаа тоїаѣа ѝау порѣїаа фїїаа кѣтѣрѣаа, ѣа
ѣїїаа кѣторѣа мѣаа аѣїїаѣ пѣдѣрѣа, кѣ
ѣаа Дѣааѣа Дѣааѣа Дѣааѣа дѣааѣаѣа ѣа турѣа:
мѣа — ѣнѣа аурѣаа дѣаа мѣаа фѣрѣа дѣаїїаѣа:
кѣаѣа ѝамакредѣнѣнѣнѣ кѣаѣа. —

Пѣскїаа Ноїаа Пѣлѣторїнѣѣ турѣаа

Prostatnica ei povestire și chipul voroavei ei bine iancredințând pre ascultători o au lăsat-o iarăș a petreci cu liberta și i-au făgăduetū tot felїul de ajutorințū dacū va hotărū bine sau rău să petreacă ianpreună cu dănșāi.

A doaia ze au iansărcinat-o ca să păzascū și ea o micū turmū de oi și Harite au rămas foarte mulțemitū cu aciastū povoarū ci io-au spānzurat-o iantr-a ıei luare aminte.

Deci, luiand ian māinile sale un mic toiağū, s-au pornit fiica Steropii în lāuntru celor mai adānci pāduri, ca să-ș pascū prin poene iancredințata ei turmū, unde au dat drumul fārū ianpiedecare lacrāmilor sale.

Pāscānd nooa pāstorıțū turma

Polidor și Hariti

ca' ian codrii' Naxului', obositu', și ostentitū de multa mahniciu-ne, s-au aruncat la pământ supt umbra unui tufos stejarū, unde s-au cuprinsu de un prea dulce somnu, rămânind ca o nesimțitū. —

Aghinor tocmai iantr' aceli ciasuri' pierzând drumul său la vânat și ră-tăcidu-sū de toț ai lui inpreună călători, au nemernicit prin ace pădure pârū când au ajiunsu la cel loc, unde dorme preafrumoasa zinū a acelor codri, pe care, văzându-o au ianlemnit și ca când i s-ar fi arătatū vre-o dumnezeăoe a dumbrăvilor, așa să uimise uitându-sū la Hariti, lui i să păre că vedi acum pe Artemida⁷!

/* прелекум пѣнтору тоати 7е омух дѣтте есераке 7чѣтте, аве осевоит, думннзггг дѣтте 7е пѣнтору вхнатт ивѣ пѣчѣтѣтте 7еигѣ де Артемидѣ. —

sa ian codrii Naxului, obositū și ostentitū de multa mahniciu-ne, s-au aruncat la pământ supt umbra unui tufos stejarū, unde s-au cuprinsu de un prea dulce somnu, rămânind ca o nesimțitū.

Aghinor, tocmai iantr-aceli ciasuri, pierzând drumul său la vânat și ră-tăcidu-sū de toț ai lui inpreună călători, au nemernicit prin ace pădure pârū când au ajiunsu la cel loc, unde dorme preafrumoasa zinū a acelor codri, pe care, văzându-o au ianlemnit și ca când i s-ar fi arătatū vre-o dumnezeăoe a dumbrăvilor, așa să uimise uitându-sū la Hariti, lui i să păre că vedi acum pe Artemida⁷

⁷Precum pentru toati ce omul poate să facă ellinii, ave osăbiț dumnezei de ci și pentru vânat ave pe aciastū zeițe, pe Artemida.

Polidor și Hariti

иъ даки къ ѡрѣи' авутъ ѡгарѣ амимте ла'
Гіодигіескѣ Іан' тоіагѣ, Агте асрѣе Іѡѣ
Де ате Іѡѣ . — Рѣспрѣѣе акого', ес
ѣтте къ ѡгарѣ амимте, ес мінуніагѣ 'ѡ'
атітте гінѡамѣ фрѣуамѣгѣ. — Діапѣуу къ
аднѣтте ѡамунѣ, Іѣ фрѣрѡгінѣаа дѣ
Ііи' фрѣкнѣдо мѣи' Іурѣіѣ атеуа' мѣу
міѣрѣіи' Іѡѣ Агнор. —

Очи ѡу' с'апринѡ де о'кагѣгѣтте
рѣ Іѡрѣіѣ ѡасрѣтѣгѣ — Інѣма къ егнѣе
де ѡдрѣа дѣрѣе пѣттеіѣрѣ. — Іѡ'афѣрѣе де
сѣне с'апрѡтте кътѣрѣ 'ѡгнѣа. — Інѣсрѣѣе
гѣтте де' о'аѡѣтте Іѣ дѣкѣрѣіѣгѣ ѡрѣгѣгѣ,
— ес късѣтте Іѣттеіѣма мѣтте, Іѣ
къ мѣрѣгѣгѣ де асѣрѣѡе ла гѣіѣрѣ къ
Іѣгѣіѣтте Іѣ Іѣнорѣіѣа Харітте. —

Іѣрѣгѣгѣ Іѣа' ѡгн' ѡамунѣ Іѣа' Іѣ
ѡсѣтте 'ѡи' амимте еу Іѣіѣтте Іѣ рѣкнѣтте,

și dacū nu ar fi avut luare aminte la ciobānescul ea-i toiagū, nici ar fi eșāt de ace ișei. Să oprești acolo, să uimū cu luare aminte, să minuniazū de atāta gingașū frumsāțū. Pentru cā adāncime somnului și fierbintāla zilii, făcāndu-o mai nurlie, ajuta mult mierārii lui Aghinor.

Ochii lui s-aprind de o cāștigātoare parcū desfātare. Inima lui sā-nple de o prea dulce pātimire. Ș-afarū de sāne s-apropie cātre dānsa. Iansuflețit de o ianvāpētū ne ianțeasū dorințū, el nu sā poate stāpāni mai mult și cu nerebdare de a se folosū la uimire lui deștiaptū pe nenorocita Hariti.

Trezāndu-sū iea din somnul iei ca o eșetū din minte, au lāsātū un rācnet

Polidar si Hariti

φοῦρτοι ρεσυνῶτοι βεῖνδυρ ἄρε' ἔκ,
ἰανῶδαρ Ἀγῖνον Πίκα κα πῖοαρι ἰεῖα-
ἰανῶδαρ βροῖα κα ε'οπριῖα, κατ' ἰαί
ἰατὲ εὐε κατὲ βεῖνῶτοι εὐα πρῶ' ἢ βινε' ἢ
κορδα ἄρκ' εἰ ρεπέδα ἔε κα ἰτῖνερε
Ἀτλανδία λαοὶ ἰεῖα ἄρε ἰρῖνῶπι, πῆν'
εὐε ἰεῖρερε, ἔε πρῶυρῶρ, ἔε ἰ'ἀσκῶ-
εὐε ἰν' ἰερεῖαπῖρῖα, αἰε' πῶυρε. —

Ἀγῖνον αὐ ἰεῖνῶ κα βενῶνῶ
εἰ εἰεῖνῶ κα ἰανῶνῶ εὐρε'ρε εἰεῖνῶ ἔε
ἰεῖνῶν. — Οὔτερε εὐτε αἰε' εἰε
ἰεῖνῶν ἰεῖα πῶυρε, ἰεῖνῶ ἰανῶν ἔε
ἰεῖνῶ ἀρῶρε ἰεῖνῶν. —

Ἐπῖρῖορ ἰεῖνῶ αὐ ἰεῖνῶ ἄρε
ἰεῖνῶ ἰεῖνῶ ἰεῖνῶ, ἔε εὐ' ἰεῖνῶ-
κα αἰεῖνῶ ἰεῖνῶ ἰεῖνῶ ἰεῖνῶ
ἰεῖνῶ εἰ ἰεῖνῶ, ἔε αὐ ἰεῖνῶ
ἰεῖνῶ ἰεῖνῶ εἰ ἰεῖνῶ ἰεῖνῶ κα

foarte resonători, văzându-l pre el. Ianzădar Aghinor pica la picoarile ieai, ianzădar vroești ca s-opriască, căci mii, sute de cătū o săgeatū dintr-un binecordat arcū să răpedi și ca o tănărū Atlandia, lasū ieā pre prințip plin de mierare și tulburare, și s-ascunde ian nerzbătuta ace pădure.

Aghinor au început cu denadinsul să sămțascū iandoitū durerea săgeței ce-l pătrunsū. O puteri după acee adesia-l mână la cea pădure, iansū ianzădar el cerca aflare Haritii.

Depărtare ieā-i au îndoit dragoste lui cătrū dunsā și din pricina acieștii a ieā-i ascundiri, el mai mult că-nvăpăea și au hotărātū toate chinurile săntrebuințazū ca

Polidor și Hariti

цѣлѣ дѣлѣтѣхъ Дѣтима ѡубѣ.—

Харити дѣлѣтѣхъ Дѣтима ѡубѣ,
аѡрѣдѣнѣ Лѣтѣхъ ѡубѣтѣхъ ѡубѣтѣхъ,
ѡубѣтѣхъ ѡубѣтѣхъ ѡубѣтѣхъ ѡубѣтѣхъ,
ѡубѣтѣхъ ѡубѣтѣхъ ѡубѣтѣхъ ѡубѣтѣхъ,
ѡубѣтѣхъ ѡубѣтѣхъ ѡубѣтѣхъ ѡубѣтѣхъ,
ѡубѣтѣхъ ѡубѣтѣхъ ѡубѣтѣхъ ѡубѣтѣхъ,
ѡубѣтѣхъ ѡубѣтѣхъ ѡубѣтѣхъ ѡубѣтѣхъ,
ѡубѣтѣхъ ѡубѣтѣхъ ѡубѣтѣхъ ѡубѣтѣхъ.

Иѡ дѣлѣтѣхъ ѡубѣтѣхъ ѡубѣтѣхъ
ѡубѣтѣхъ ѡубѣтѣхъ ѡубѣтѣхъ ѡубѣтѣхъ,
ѡубѣтѣхъ ѡубѣтѣхъ ѡубѣтѣхъ ѡубѣтѣхъ,
ѡубѣтѣхъ ѡубѣтѣхъ ѡубѣтѣхъ ѡубѣтѣхъ,
ѡубѣтѣхъ ѡубѣтѣхъ ѡубѣтѣхъ ѡубѣтѣхъ,
ѡубѣтѣхъ ѡубѣтѣхъ ѡубѣтѣхъ ѡубѣтѣхъ,
ѡубѣтѣхъ ѡубѣтѣхъ ѡубѣтѣхъ ѡубѣтѣхъ,
ѡубѣтѣхъ ѡубѣтѣхъ ѡубѣтѣхъ ѡубѣтѣхъ.

ѡубѣтѣхъ ѡубѣтѣхъ ѡубѣтѣхъ ѡубѣтѣхъ

să-ș iandestulezū patima lui.

Hariti, ian săngurățăāli Naxulul, aflānd liniște sa trāe mulțāmitū căștigasū asuprā-i buna plecare sălbaticilor lăcuiitori a cei lature și ciobanii, carii lanceput o tratarisū ca pe o fugare captivū, acum o respectui-sa ca pe o ocrotitoare a lor zeițū.

Iea ianpreună cu dānșāi ianpline celi mai grele lucrāri și s-arāta că lucreazū fārū cel mai mic zgomot. Norocul iansū ș-aice s-au pizmuitū foarte pentru aceastū a iea-i liniște, pe care cu atāta scumpetie o căștigasū și ian grabū i-au întānsu prinzātoare cursū aș pierdi ș-astū mic a iei desfātare.

Aducere aminte a celor văzute

Polidor și Hariti

De dansa 'o opre' mai mult De amia-
te L'ate' de d'ure , te era j' de mna:
pe de' erriki , ka pistosytiros ka' or
frie de ka zrrimuribe mroin' , La karie
Priivirca Pshadosyluy' te o au de mparoz'
De dorituy' Iei' Polior, de trage a-
kobo' ma' ku' negtare maitike kate te
Douyismati kuzumayri' , te ka niște 4ei'
ma' de de urme mairtura' adalereptirid'
kate de adute te amintie kuznpr'ia ki:
nișitit' kiti Norotiros 7'cau Iierdyt. —
Nu atăstii frațitii katur' bi'
dekliduyri' de petreche toatit' z'nișie
Iei' , — te alimudira sozozay' dute ver-
eruribe erburidoro Idurin' ma' kaitit' d'f:
te inurnduro ka sozros stopyri' kurme de:
de kstnitiroz Iei' , de aduna' turme te
Pne anu bin' negrei o adute deklitina sa. —

de dansa, o opre mai mult de a mergi la ce pădure și era îndemnată de frică ca petrecire sa să fie pe la țărmurile mării, la care priivirea Pelagosului, ce o au despărțit de doritul iei Polior, iai trage acolo mai cu-nsătare măntile sale și zbu-ciumati căutături și ca niște cei mai de pe urmă marturi a desfătării sale iai aduce și aminte cu-n prea liniștită chin norocire ce-au pierdut.

Cu acești fragite, ca prin vis ianchipuri, iai petrece toată zilile iei. Și ascundire soarelui după vărfurile arburilor pădurii mai înainte iaunștiințându-o că sosire nopții curmă ian de letnicire iei, își aduna turma și până a nu bine-săra o aduce ian stăna sa.

Polidor și Hariti

Да къ ама' Кити Харити дна мекитиура да:
 погиде Рабе Купе алау ридуятъ де ле'
 а дѣн' Роу'тти . - Кинд идитру вна дѣ
 Дѣн' вѣде къ астрѣре Стре дѣнеа отине-
 ре Тен' Рап'ате К'арѣи о Кастѣлѣ, къ Кѣре
 ес араме къ оар руда Дѣн'тру Тѣва К'он.
 втѣре ереарте мѣре . -

Харити Ера еимѣтосѣе Дрочу
 поу Аноротиѣре астрѣне Оау д'чалурре,
 Рау ду' Стре' нтѣтѣне'ре аѣн' Рѣкѣве,
 Купе киданду Ла-пѣоаре ордѣа' Лоас-
 Кунде дна врѣнѣо нѣтѣтѣ Стре' алевѣе
 Дѣлѣре Стре' Домнѣнѣу' есу де на Кѣре
 мекитиу'ѣре Дрѣн' ерѣре , аѣнеа аичѣи о-
 Каетѣ ка е' оарѣе . -

Андѣмнате дѣтѣ' мѣн' ерраѣте
 дна врѣнѣе Дѣтѣнѣре Харитѣ Ордѣке дѣ
 Андѣмнѣ, къ дѣбрѣреандуе нег ерѣдѣе

Și cu așa chin Hariti ia-ș măntuie datoriile sale, cari i s-au rânduit de la a ieai soartă. Când, întru una din zile, vedi că aleargă spre dânsa o tânără, ce-i s-arată c-ar fi o captivă și care să arată că o-ar ruga pentru ceva, c-onvăpăeri foarte mare.

Hariti era simțitoare, precum toț nenorocițăi aceasta o au deapurare, s-au dus spre-ntâmpinare acei esclave care, căzându-i la picioare, o ruga s-o ascundă ian vre-un loc neștiut, spre a scăpa despre urgie domnului său, de la care măntuindu-să prin fugă, acela acum o caută ca s-o afle.

Iandemnată de-ce mai fragită împreună pătimire, Harite o rădică de la pământ și ianbrătoșându-o i-să făgădue

Polidor și Hariti

„О! Нороаче! — ау стрігат біата Харі-
те Плігінд... — Іаа! Контаі ідиє ту' де а:
ме Дрігоні? аша' Прічуріе фраті ту' ераті
буне? — Іе аша респлатіре даі' Драгості'
де стрігіні? — „

Трєі інтрегі зїде ау шєзут Харі-
те Гєндїнд, Іе фреге ка се мєнїте 7є ва 7:
курєре лє. Іахїнзїнд асїан' о'кн' кєнд, Іе
кєнд, кїтї' обосєз фрїнд' асїан' кєн' шуте
Іахїзїе, Іе і'н мїсїокуе, асїан' а Ієан'
Іаконокосєз мєкїтїєнє одїдубїтє Іурїан'
адїчурє а мїтїе асїан' рулїєгу прїа' дрє:
Гєнїанг Нортдорє. —

Ієа Ієкє авє Гєнїану' егу воабї'
Іакарє Дєтрїндїре Мїсїрїнор дїсурїа' Грєв'
каєєт пєсїрїа' дїдїсїїє Сєрєзїрїа' Іахїзїе,

Сєу де бєзє, Сєу мєждраїє, кєрїн' дїдєтїе
нє асїан' Дєсплатїє 7єкєр де асїан' Іа кєрїн'
пєрїа' Іахїдєрїе. —

- O! Noroace, au strigat biata Hariti plângând, n-ai conținut iancū tu de a mă prigoni? Așa prețuire faci tu faptii bune? Și așa răsplătire da-i dragostii de streinii?

Trei întregi zile au șazut Hariti, gândind și fără ca să mănânce ceva în curgire lor. Ianchinzând a ieai ochi când și când, căci obosăț fiind de lacrimi, nu-i pute ianchide și-n mijlocul aceștii a ieai nenorocoasă mănnciune o iandulce numai aducire aminte a tănărului său prea drăgălașu Polidoru.

Iea iancū ave galbănul său voalū, pe care deprindire tinerilor iansuraț era ca să-l poarte ian zilile sărbării nunțai

sau de bețu, sau mejdrați, carii iandeplini atunci datorii celor de astezi la cărmuitori jandarme.

Polidor și Hariti

122

122

122

și, pe care i-l-au fostă dată mirile ieai cel dragă iantru iansuș acieș zi, iantru care s-au iancepută pătimirile sali, ia-l dezleagă, ia-l iantinde și scrie asupră-i cu ipsos numile lui Polidor, ia-l ștergi iarăș și scrie pe al său ian locul celuiialtă, asămine apoi mai de multe ori le une și pe amăndoia la un loc.

A patra zi tocmai au venit cruzii acie oameni, carii o au fostă rănit-o din liniștitul loc al scăpării sale și scoțându-o dintru acei ianchisoare, o au dus ian-nainte localnicii judecătoriai.

Kleonidis, un vovod al gardii lui Aghinorū să-nfătoșază ca un prieten dator a Haritii. O defaimă, zicându-i c-au fost ocrotitoare unii captive a lui și cerea ca pe Hariti s-o supuie

Palidar si Hariti

liniștitul loc al scăpării ieai și să-ș poată iandepłini dorința Aghinor, domnul său.

Iandatū dup-aciaștā-nplare sau ianprăștietū voroava prin toatū inzula Naxului, cum că tănărul prințap iai iandrăgit întru una din tinerile esclave a unuie din favorițū-i săi magnaș.

Printeasa iantr-a cărie urechi au ajiuns iai grabū acesti cuvântări, s-au aprins de mănıe iantr-o Tiva nenorocıtii păreri a dragostilor lui Aghinor. Ș-au poroncıt să chıemi la dānsa pe Kleonidi, căruie i-au făcut cerire ca să-i hărăzascū ieai dreptate de a o ave esclavū pe acea tănărū streinū. Kleonidi ianzādar au căutat mijlocire ca să să descurce de această cerire a prințasei, căci iea ianspāimendu-l că-l va da la osāndū, dacū nu-i va

liniștitul loc al scăpării ieai și să-ș poată iandepłini dorința Aghinor, domnul său.

Iandatū dup-aciaștā-nplare sau ianprăștietū voroava prin toatū inzula Naxului, cum că tănărul prințap iai iandrăgit întru una din tinerile esclave a unuie din favorițū-i săi magnaș.

Printeasa iantr-a cărie urechi au ajiuns iai grabū acesti cuvântări, s-au aprins de mănıe iantr-o Tiva nenorocıtii păreri a dragostilor lui Aghinor. Ș-au poroncıt să chıemi la dānsa pe Kleonidi, căruie i-au făcut cerire ca să-i hărăzascū ieai dreptate de a o ave esclavū pe acea tănărū streinū. Kleonidi ianzādar au căutat mijlocire ca să să descurce de această cerire a prințasei, căci iea ianspāimendu-l că-l va da la osāndū, dacū nu-i va

Polidor și Hariti

ადუცა პოლიდორის დამკვირვებელი ატა, ლა
ნარე პორონკე ზე პროცე ალ სუტუმო. —
ჰარითი ღრა უმან დე დონ ვიხე
დაკედა ლე კლეონიდის დატრე კარე ამა
სუტე პეტრეჩილა, ავინორ ბე კურმატე
ოდინდენა კატრე დატრეჩილა მუხვამიჯრეხე
მკინდუჩ თოატე სრედუიალა ლე კეი ვა იან-
დედინიო, თე უტე დნეუ ვილა კეი ვა დერუ-
სიდერატა იარეშ. ნაუ ნუტუმეგრატე ელ დი-
ტე ზა ნიმიკო. — ლდურე ამინთე დე ამბ-
ტე სუ პოტიგორე, ღრა მუხტი მან ვიხე დე კე
კაეს თოატე ალუხტა პე ტრეიჯრე, დეაჯი
სრედრე ვინე ზე ავინორე დე ეტსმეტი
ატიჯინ ა სან დრიდონი, დატრე კარე ამა
სლა ე ალრა ლაქრეჩიტი. —
ჩიდიტი ლე ადურეტი უნოთუ
და როაჯა სუჯინი ბე დინუ ტრე მიჯრა ლა
ჩაიტბე, ლე ფრუმეჯრე ჰარითი ზე დე დეოი

aduci pe Hariti ian menunta acee, la care poroncū ei trebuie a să supune.

Harite era numai de doia zile ian casa lui Kleonidis, iantru care, așa scurtū petrecire, Aghinor ne curmatū o iandemna cătrū ianplinire mulțămirei lui, menindu-i toatū fāgāduala sa, că-i va iandepłini-o și nici iansuș zisa, că-i va dāruı libertate iarăș, n-au putut-o face să să plece la nimicū. Aducire aminte de amantul său Polidorū, era mult mai vie decât ca să poatū asculta pe prințāp. Iea știe foarte bine că Aghinorā iai începātoriul aceștii a ieai prigoniri, iantru care acum iea s-afla sacrificisitū.

Chidipi s-au aburit cu totul de roșāța rușānii, vāzānd pre tānāra sa captivū și frumsāłli Haritii, au iandoit

Polidor si Hariti

Πόλιμα λην', περαι υτορεπι δηκυφρατυλ εδ
ειν ροεπλεπιασκε κυμπαθιτ, Συμαν', περ κυμα',
αταετα δηδελεστικιγρε αβανδ θα ει ποατι αφ-
λα' τινχοκυ αταβα, κυμ ειμιαν' Ρτοροεασκε κι-
μυριθη Χαριτιν', Ποεπιε ρυμιζαθε καρ-
πο' οδρεκε Δι'προ' ηβεπιεπι μακιοσεε Δρα-
βολπε, βραυτιη δηκυκρερε.-'

Πορεπυμιοθη, οκεριθη, τσημιαν'
Τραθη δηδελεστικιγρε, Ποεπιε κυ κυυδωμε-
θε αταριμε Λατρραουζα κυ Χαριτι, περ δη
δραρης κυβιατε αδιε, Νιμικε Η' αυ ηρεα' κερε
ει μυρε μαδιστ δε' Χαριτι, (- περ κιδιτε ει
Ζαυτρωμα κυ ενεπρωπυαζι' λαν' κυμ εφρ
μιαν' αφρεθα ποαδ, ζ μα' κυμκρε αηπιε οεπι.
Καεε βλυ' αευτρα βεπιθη' Χαριτι. - δε' κερε
ποεπιε ατελεπε δηατρραουζερρε Χαριτιν' εφ-
ερα μυκτε μια' τριημιοι δε' κρε Ροιαρε
βριτ' κειμιοι αηυ' κ'λεονιδε. -

pizma iei și s-au jurat ian cuțatul său să-i răsplătiascū cumplit, numai și numai aceasta iandeletnicire, având ca să poatū afla mijlocul acela cum să mai sporeascū chinurile Haritii. Toate răutățile, care pot odrăsli dintr-o-nvăpăetū mănioasū dragoste, le-au pus ia-i lucrare.

Defăimările, ocările, celi mai greli iandeletniciri, toati cu cruzăme și asprime le-ntrebuința cu Hariti și ia-i puțane cuvinte a zice nimicū n-au lăsat cari să nu fi măhnit pe Hariti! Și Chidipe să zbuçiuma cu enspertuație ieai, cum ar mai afla noaia și mai crunte alte osănz ca să pui asupra bietii Hariti. Pe cari toate aceste iantrebuițări Hariti iai era mult mai priimiti decât stare unii captive lui Kleonidis.

Polidor si Hariti

Πυθαγόρας Πυθαγόρειος Ουρανίου
 Δητρω ερωσῆτε στυν εὐρυτά, καὶ ὀπώτῃ
 εὐρυκῇ, δὲ Πυθαγόρας ἄν' αἰνῶν, δὲ καὶ ἰα
 μαιῶν παρὰ ἐκ' ἡρώων, καὶ δὲ καὶ δὲ πρῶτῃ
 εὐρύτῃ δὲ πρῶτῃ, καὶ πῦρ εὐ εὐ μί
 πῦρ. — Κυπῶτα ἀγῆτα ἰαεὶ Παπαῦ
 Κιδίπῃ, καὶ ἔρα ὅδ' εὐρυκῇ ἰαεὶ Πυ
 θῶνα, καὶ ἄεινον αὐτῶν μίμῃ
 καὶ ἄλλοι ἀκόρ' ἰαεὶ καὶ ἄλλοι
 εὐ εὐ Πυθαγόρας ἰαεὶ μίμῃ δὲ καὶ ἄλλοι
 ἰαεὶ καὶ ἄλλοι δὲ καὶ ἄλλοι καὶ ἄλλοι,
 Κιδίπῃ δὲ καὶ ἄλλοι μίμῃ
 καὶ ἄεινον ἰαεὶ καὶ ἄλλοι καὶ ἄλλοι
 δὲ καὶ ἄλλοι καὶ ἄλλοι, καὶ ἄλλοι καὶ ἄλλοι
 πῦρ ἀκὴ ἰαεὶ Πυθαγόρειος. — καὶ πῦρ αὐ
 εὐ εὐ εὐ καὶ ἄλλοι καὶ ἄλλοι καὶ ἄλλοι
 καὶ ἄλλοι καὶ ἄλλοι καὶ ἄλλοι καὶ ἄλλοι
 καὶ ἄλλοι καὶ ἄλλοι καὶ ἄλλοι καὶ ἄλλοι
 καὶ ἄλλοι καὶ ἄλλοι καὶ ἄλλοι καὶ ἄλλοι

Puterile prentăsăi o au ianchis-o iantr-o foarte bunū sigurita, ca s-o poată feri de pornire lui Aghinor, de care iea mai tari să-ngrijū și de care, depărtatū fiind de preințeasa, nu pute să să mântui. Cu toati aceste însū palatul Chidipii nu era o de sigurū scăpare pentru dănsa, căci Aghinor au găsit mijloace, ca săntre acolo pe ascunsu și Hariti ar fi pătimit ceva mai rău, dacū Aghinor ș-ar fi căpătat dorita lui pornire.

Chidipi, descoperind mrejăturile lui Aghinor ian clipealū, le-au făcutū de toati nefolositoare, cu celi mai nainte ale iea-i pregătiri. Și părū acu să răvărса ian că zorile, iea-au triimis pe Hariti spre dezbărnare prințălui de tot esperansul, la celi mai depărtati locuri

Polidor și Hariti

αὐτὴ ἡδύχαια, δὰνδὺν δὰκὲ καὶ δεδωτορῶν
ἠγῆται, καὶ εὐαγγελίῳ δε μὲν ἐφῆλθε
δε δεδωτορῶν δὰκὲ καὶ δεδωτορῶν, καὶ δεδωτορῶν
καὶ δεδωτορῶν δεδωτορῶν δεδωτορῶν δεδωτορῶν
δεδωτορῶν δεδωτορῶν δεδωτορῶν δεδωτορῶν
δεδωτορῶν δεδωτορῶν δεδωτορῶν δεδωτορῶν
δεδωτορῶν δεδωτορῶν δεδωτορῶν δεδωτορῶν

Doia luna au pitrecut Harite
ian săngurătate acee și numai atunci-i scote
herăle, când era-ndatorită a lucra pământul.
Dacă arșta soarelui și osteneala
iandeletnicirilor sale o iandemna ca să să linietească puțin, foarte cu cruzime o
rău tratari-să ocuparisitorii ieai fără să gândească că au ostenit, păru ce iarășu
s-apuca de-ndatorire sa.

Așu pățu sărăimana Hariti, pre cum odată au pățit Nimfa Io, cari prigo-
nită de cătră Dimitra păzită de cătră înrăutățatul Argos, au cercat

ale inzulii. Dându-i iancă și păzatori trupului, ca s-o aperi de tot felii de pre-
gătită întâmplare și, între aceste, s-opui să facă celi mai greli iandeletniciri.

Doia luni au pitrecut Harite ian săngurătate acee și numai atunci-i scote
herăle, când era-ndatorită a lucra pământul. Dacă arșta soarelui și osteneala
iandeletnicirilor sale o iandemna ca să să linietească puțin, foarte cu cruzime o
rău tratari-să ocuparisitorii ieai fără să gândească că au ostenit, păru ce iarășu
s-apuca de-ndatorire sa.

Așu pățu sărăimana Hariti, pre cum odată au pățit Nimfa Io, cari prigo-
nită de cătră Dimitra păzită de cătră înrăutățatul Argos, au cercat

Polidor și Hariti

Уаха маи⁹ Отравѣतोара Чинурѣ /*/—
ѣи Аѣинор Ианболдит Де Драгосте ॲ
Кѣторѣ Харитѣ, Иандемнате Де Оианпреунѣ Пѣ-
пѣимирѣ, Ну мултѣ Сау Збуциумат, ѣн⁹ н
Грѣаѣ Сау Иандѣнѣяате Деестре Аѣоѣнѣ Дѣтѣрѣ-
Кѣрѣ а Харитѣа, ѣн⁹ ндаѣте аѣ Лоптерѣ⁹
Ка'нѣок⁹ Сѣд⁹ Доборѣаѣа Кѣ Дорѣнѣаѣу⁹ маи⁹
оѣнѣ Сѣимитѣа Де' Кѣнурѣ. — ѣѣ одаѣнурѣ⁹
нѣ Дѣнѣ Дрѣ аѣотѣорѣнѣа Аѣн⁹ Кѣнѣидѣс аѣ
аѣдунѣатѣ ну маѣрѣ Аѣунурѣ Де муѣлѣаѣ аѣн⁹ ѣнѣ⁹
Де'екѣаѣѣ, 104 оѣѣнѣ⁹, Кѣрѣмуѣитѣорѣ аѣнѣнѣдурѣ⁹
Иѣнѣ⁹ аѣнѣ Сау Дѣс аѣнѣа⁹ Ла Кѣкѣнѣ Вѣнѣѣ Сѣ Дѣѣ⁹
Аѣнѣорѣнѣаѣа Харитѣ . —

Аѣунѣ аѣрѣ⁹ Ноаѣтѣѣ, ѣн⁹ Харитѣнѣ аѣ-
нѣа⁹ Кѣ аѣѣ аѣдунѣаѣрѣ Иандѣтрѣ⁹ одѣѣнѣрѣтѣаѣѣ Кѣ-
нѣнѣ, Аѣнѣорѣ⁹ Ноѣѣнѣѣ аѣрѣѣ ѣнѣнѣѣрѣ аѣкоѣѣ,

/*/ аѣнѣаѣѣѣ Иандѣмнѣнѣаѣрѣ ѣнѣ Кѣнѣ Зѣѣрѣѣѣ Кѣ⁹
сѣнѣ аѣнѣ⁹ 7ѣтѣнѣтѣорѣнѣаѣ оѣтѣоаѣѣѣѣ ѣнѣ Иандѣаѣѣѣ маи⁹
Кѣнѣаѣнѣнѣрѣѣ Дѣаѣ⁹ аѣнѣѣтѣѣтѣ Аѣнѣнѣболѣнѣ —

celi mai otrăvitoare chinuri⁹.

Aghinor ianboldit de dragoste ce către Hariti, iandemnată de o ianpreună pătimire, nu mult s-au zbuциumat șă-n grabă s-au ianștiintată despre noiale petreceri a Haritei și-ndată au hotărât ca-nloc s-o ianpovorască cu dorința lui, mai bine s-o mântuie din chinuri. Și ianpuțāne zile, prin ajiutoriuл lui Kleonidis, au adunat un mare număr de cunoscuț ai lui, de sclavi și oșteni, cărmuitori fiindu-le iansuș el. S-au dus apoi la locul unde să găсă nenorocita Hariti.

Acum era noapte și Harite lăcue cu a sa adunare iantr-o depărtată colibă,. Aghinori lovește fără știință acolo,

⁹ Aciastă iantămplare și cum au fostu cursul ei cetitoriuл o poate și iandată mai cu lămurire dac-au cetit mitologie.

Polidar si Hariti

Строїке Лосурта Паркухур' ґ'ера' дитурзис:
рєк' колібія', дитурз' дєк' сєх'єтєрє, Лєдєтє-
рїя' вєчєкє ерєвєлєз' нєлєнє, вє втєчє ечєв'
н протєвє', бєтєкє еє сєрєтє Дурєа' кємєтєкє-
тє, дєк'єс'єчєкєкє кєрєчє вєкєсєшєлє Хєрї:
єлє лєдєтєтє Хєрєрєлє сєлє, вє нєнєсємєтє
Дурї' тур' ачєлє' дєвємєтє Дєа' сєрєчє прєсєчєрїє
Дє сєрїкє, вє сєрєрє Дє сїнє втєрє. ачєтє тєтє
Дє' локє' сєрїрє еє еє зїтє' н нєпєч' вє рєчєлє
Дурї' Дєч' сєч' Дєч'єтєрє оєрєтєрєсє Дєа', кєрє
Дє ачєтєтє' ієрє' дєк'єдєдєрє лїєвєч' кєрєч'єтє. —

Зорїкє ачєчє дєч'єч'єч'є ачєчєтєтє нє'
ґ'єрєсєлєкє ачєтє к' о' н вєтєч'єтє рєчєч'є, к'єч'є
дєч'єрєч'єтє сєрєч'єрє ач'єч'єсєсє лє' оєдєч'єрє Дє'
кєрє Дє дєч'єч'єтєтє вєз'єч'єч'є дєч'єтєрє еч'єч'єч'є
дєч'єч'єч'єч'єч'є еє ґ'рєсє с' ач'єч'єч'є сєч'єч'є сєрєч'
ач'є ач'єч'є ач'єч'єч'єч'єч'єч'єч'є. — Дєр дєч'єч'єч'
кє сєч'є вєрєч'єч'є Дурї' турє тєч'єрє, вє тєч'єч'єч'єч'єч'єч'є

stricū poarta parcului c-era ianprejiurul colibii, iantrū iai lăuntru păzătorii apucū armile-n mână și stau aici-n protive. Bătălie să face prea cumplitū, ianmijlocul căruie vâlmășag, Hariti scoati hierăle sali și ni-nsămnatū printr-un așa zgomot, iea fugє tremurând de fricū, ș-afarū de sine spre altū parte de locū fărū să să uite-n napoi și roagū pre zei săi pentru ocrotirea iеai, cari de atâte ori ianzădar li-o au cerut-o.

Zorile acum iancepusū a zămbi pe cereasca boltū c-o-nvăpietū roșățū, cānd nenorocita fugare ajiunsū-se la o pădure, pe care de departi, vāzāndu-o iantru a nopții iantunecime, să grābe s-ajiungū acolo spre a-ș afla adăpostul iеai. Dar diabolic ce s-au vārātū printre tufari și plecatū-se

Polidor si Hariti

Дери са паминт рамури аке копачико, Јак
Дети ау куноскути к ера' бокуч аде на интри
Каре дричури обзуче интри аде ктисе
Дети, — Дери еити Јаи инке потт е аурас
Впитонити кавромислабе атиотти бедеро
Дике аураскути касеке вуре ку коверире. —
„ ео Ненорочита де мина „ — ау втриа
Ја' кунороартс дуреро Јае — „ Са тине он е
„ ахеру еу ? е м дук ла циобанин' unde аи
„ Нелути онке , ма кејра мау вандути ? — е
„ ма инторну ла кидипи кејра мурити ? Ла'
„ Причури Накелури аурорс Дравоате тат ете.
„ Дине Ја мина инкелититеттаре де коти то.
„ артс ? — „ Ах, тат буздејеро, вуч васа аур ердеи'
„ а тат интри каре мина Нелути Ју ? ма ке
„ вуре коартамс ва контир еити инкелити'
„ мурити е вуре келити , мау вуртто каре
„ мурити интри аурдук мина Нобизор —

părū la pământ ramuri ale copacilor, iandat-au cunoscutū, că era locul acela, iantrū care prințul o văzu-sū iantru ace-ntăieș datū. Părū aice iea iancū tot ș-au fost stăpănitū lacrămile salī, aciastū vedere iansū o au făcutu ca să le versū cu covârșăre.

- O, nenorocita de mine, au strigat iea cu-n foarte dureros glas, la cine oi să alergu eu? Să mă duc la ciobanii, unde am păscut oile și carii m-au vândutū? Să mă iantornu la Kidipi, care mă urași? La prințul Naxului a căruе dragoste ce-l stăpăne ian mai ianspăimăntătoare decât toate? Ah! Ce luceafăr, sau stea au fostū aceea iantru care m-am născut ieu? Și când oare soarta me va contenea mă-ndemna mai multū să vărsu lacrăme, mai vartos, care nu sânt pentru dragul meu Polidor.

Polidor și Hariti

Акум і с'апропієс де малул мării,
и єшату єрінду д'а мінте де мулта са
мăһнире, вроє' єє с'арунче іан адăнкурї
їи, ідєс мїкушарїтє єріндуї дуттєрїтє
с'ати, деу єдрїт де са' іасєліну єрєтїтє
кадє' нєрчєтїтє де нєпутїнчєр д'є малурє',
и здрумїскаїта іанї єрїрє вєрїнкє іанчїм
де пєчумє луттє, кєур єра тїот бдєтє ку
вїтєчєр єєч кєурє иє тєоєтї мэдєл'тїонїє іан'!

Ачєстє єрєїи єу дєтєрєчуттє ієа рє:
мєтєїчє дїдїї, 1/2 мєїч' осїндїтєарє ієєїє
єлтїпїнчє, ієа іу дормє вїєа јїумїскаїтє
вєрїїтїтє, шє шє' нкїтїчє дїєнєкорїтїтєчє
Полїдорє, арункаїтє іа єр'їєрє крїтїчєчє,
нєє Пєрє кєєнчєрєчєрє крїєрє' ии' амїїтїчє-
лїч' єу дїєтєрєчїєчє мєкїк' амїчє єрінду де
Мїнотавру, - вїчїчє нєє дїєрє кє вєїїнєрє
єу ієєїтє Прїєїєчїєчє дїєнєкорїтїтє ієч' в'тєрє

Acum s-apropiesă de malul mării și, eșată fiind din minte de multa sa măhnire, vroe să s-arunci ian adăncurile ei. Iansă, micușarite fiindu-i puterile sali, o au oprit de la o asămine faptū. Cade-ngreuetū de neputințū pe maluri și zdrumicata ieai fire o aruncū ian ce mai de pe urmū luptū, care era tot odatū cu vīiațū să-i curme și toati măhniciunile iai!

Acestu feli au petrecut iea rămășăța zilei, ce mai osinditoare i de-i o stăpāne. Iea nu dorme, visa јїumătate deștiaptū, șā-șe-nchipie pe nenorocitul Polidor aruncat la fhiara Critului, i să păre că sāngerățū-i crieri ai amantului sāu ianprăștieț, māncat acum fiind de Minotavru. Acum i să părea că Aghinor au gāsīt pilejiul ian nenorocita iei stare

Polidor și Hariti

eai', Iea' iau' Deschid' negrii' saii' frumosi' ochi' ved' odatu' cu' lumina' zillii' si' pre-
 doritul' sau' Polidor, pe' care-l' ave' de' pierdut' si' pentru' care' nu' o' mai' inbuezu'
 esperasul'.
 Iea' ceri' de' la' Polidor' ca' sa-i' spui' celi' vrednice' de' mierare' a' lui' iantam-
 plari' si' de' abie, iancepad' el' ai' spune, iea' ia' curmu' voroava' lui' sa-ncepi' ai' spune
 pe' a' sali. Polidor' le' ascultu' cu' luare' aminte' si' fiistecare' obiect' iai' aprinde' a' lui
 bagare-n' samu' si' fiistecare' sa' sarguesti' a' o' sti' si' a' o' tipare' mai' cu' statornicie
 ian' inima' lui.
 Istorisire' lui' Polidor' au' fostu' foarte-n' scurtu', ian' putane' zile' dupa' des-
 partire' lui' de' Hariti, au' ajuns' el' la' Crite, au' mai' trecut' ian' mijloc' iancu' patru
 paru' ce' li' vor' fi' cu-

eai. Iea ia-ș deschidu negrii săi frumoși ochi, vedi odatū cu lumina zillii și pre doritul său Polidor, pe care-l ave de pierdut și pentru care nu o mai înbuezū esperasul.

Iea ceri de la Polidor ca să-i spui celi vrednice de mierare a lui iantămplări și de abie, iancepând el ai spune, iea ia curmū voroava lui șă-ncepi ai spune pe a sali. Polidor le ascultū cu luare aminte și fiistecare obiect iai aprinde a lui bagare-n samū și fiistecare să sărguești a o ști și a o tipăre mai cu statornicie ian inima lui.

Istorisire lui Polidor au fostū foarte-n scurtū, ian puțane zile după despărțire lui de Hariti, au ajuns el la Crite, au mai trecut ian mijloc iancū patru părū ce li vor fi cu-

Polidor și Hariti

Κορανία, αλυστρα ζαρμυλνυα Τε μακ' ἔστιν ἡ
ἐραυρμόρα καρὶ λαυ ἀρῆτια Ἰπναῖτις ἢ α-
Τεῖ μακ' ἔδε μάγυρ αὐ ἐρίων Ἰσποροσίτα αὐτ' ὀ-
ζυῖε, ἢε καρὶ εὐαυρῆται ἐρίρῃ εὐμζῆρῃ. —

Ἐραυρμόρῃ Ἰποβελπίρῃ σαυ κῆματ'
Λαυρμυλνυα ἀμινδυρῃρα αμιορῆρῃ, ἢε
ἔρεῖτια ἕορῃ καρὶ λαυ Ἰπνοσίτη εὐτιρῃ ἢε
πιρῃ, ἢε ἡμα' ἔδε μῆρῃ, λαυ ἡνίτη ἰαρεῖ
λα ἡν ἡοκ' ὄρῃ ἀπίτη μῆρῃ ἡεπίμῃρῃ. —

εὐμζῆρῃ. ἢε ἡε ὄρῃ ἀμινδυρῃ Ἰπνορῃ κῆματ'
ἐράτῃ κῆματ' μῆρῃ ἢε εὐμζῆρῃ, ἢε ἡν ἔ-
ἔρεῖ, ἢε ἡν ἡνίτη ἔρεῖ ἢε ἀπίτη, ἢε κῆμα
αὐτῃ ἔρεῖ ἢε Ἰπνοσίτη ἢε ἡεπίμῃρῃ ἢε ἡ-
πιρῃ, ἢε κῆμα ἢε ἡνίτη ἢε ὄρῃ ἀμινδυρῃ
ἢε ἡνίτη, ἢε ἡν ἡνίτη ἀμινδυρῃρῃ ἢε
μῆρῃ ἢε αλυστρα ἕορῃ, ἢε ἡνίτη ἢε ἡνίτη ἢε
πιρῃ ἢε κῆματ' ἢε ἡνίτη ἢε ἡνίτη ἢε ἡνίτη. —

Ἰπνορῃ κῆματ' ἢε ἡνίτη ἢε ἡνίτη ἢε ἡνίτη

corabie, asupra țărmlui ce mai întâi înfătoșare, cari s-au arătat ianainte-i pe
acel mal de mare, au fost nenorocita lui soție, pe care o au aflat fără sămțare.

Fărășătul povestirei o au curmat lacrămile amândurora amarezălor și
ursita lor, cari i-au prigonit atâti de mare și așa de multu, s-au unit iarăș la un
loc dup-atâte multe pătими. Să-nțălege că și dumnezăire pentru ca să-i facū
ca mai mult să sămțascū și cu sufletul și cu inima unul de altul și ca să aibū
între ei dragoste nestrămutatū în statornicie și ca să nu-ș uite și datoriile lor
cătrū dānsa, ș-au tras ajitoritoarele sali miine de asupra lor, lāsāndu-i a să
bāntui de toate cumplitile iantāmplāri.

Ianbrātoșāț cu strānsoare n-au

Polidor și Hariti

вронъ е хаѣтъ енъ бокыт ачѣха донкѣ мучителъ
Гіаѣурѣ, Дакѣ Покіѣоро Агъ ерѣрѣ Діѣ Харити
еи еи Сокотіалѣс днде еи ерѣтѣ, тѣ дакѣ мѣ-
ерѣрѣ дндѣмнѣ оманъ нѣкѣтѣ еіамѣрѣ а чѣрѣ
агъитѣорѣ, тѣ лѣстѣаѣорѣ Дѣлѣтѣрѣ ~~вѣ~~ онѣвѣдѣтѣ
дндѣтѣхѣорѣ Ачъ чѣхі маѣтѣ мѣтѣрѣтѣрѣ Дѣ чѣ-
мѣ ачѣха Котіонъ. -

Нѣ Грѣтѣмѣнѣ еи ерѣмѣнѣ Лѣчѣлѣтѣа Ха-
ритѣ, Дѣтѣрѣ Кѣ еи илѣрѣтѣ Кѣ еи нѣ вѣкѣтѣнѣа-
Кѣ тѣлѣтѣорѣ Дѣ аѣорѣ, тѣ Дѣ одѣтѣ Кѣндъ Дѣлѣтѣ-
нѣ аѣ Покіѣоро Дрѣтѣтѣурѣлѣ Сѣкѣ, аѣ вѣзѣтѣ
Дѣдѣ Корѣотѣ Кѣрѣ аѣлѣтѣтѣтѣ етѣрѣотѣ Дѣ
мѣлѣурѣ, - „Сѣмъ еи нѣуѣвѣнѣурѣмъ ачѣлѣтѣу
„Прѣкѣтѣтѣ” - аѣ Діѣ Харитѣ”, еи мѣрѣтѣ ^{нѣ} Кѣтѣ
„Корѣотѣ”, Кѣрѣ Пѣотѣтѣ Кѣлѣтѣорѣсѣу Кѣтѣрѣ
„Пѣтѣрѣнѣа Аѣлѣтѣрѣ, тѣ Дрѣ мѣнѣхѣотѣрѣ Кѣрѣ
„сѣ нѣтѣурѣмѣ мѣтѣтѣ оіѣнѣ Дѣрѣнѣурѣхѣорѣ Нѣцѣрѣ
„Кѣтѣнѣ Дѣ Кѣрѣ Сѣу КѣтѣтѣтѣКѣтѣтѣ Діѣ ерѣДіѣорѣ Нѣѣтѣрѣ,

vroit să lasă ei locul acela încă multe ciasuri. Dacă Polidor nu ar fi zis Haritii să să socotiascū unde să aflū și dacū nu-i ar fi iandemnat o mai nainte simțire a ceri ajutori și scăpare despre ce o nevăzutū iantāmplare la celi mai cu apropiere de țărnul acel a colibi.

Cu greutate să priime l-aciasta Harite, pentru că să-ngrijū ca să n-o viclească păstorii dennou și diodatū, când iea spune lui Polidor prepusurili sale, au văzut doaia corăbii, care au stătut aproape de maluri.

- Ian să-neuviințām acistu prilej, au zis Hariti, să mergim l-aceli corăbii, care poate călătorescū cătrū patrie noastră și prin mijlocire lorū să-nturnām mai bine părințelor noștri liniște, de cari s-au lipsit cu pierdire noastră,

Polidor și Hariti

„Іно́ Плати́и кѣ́ плѣну́ мѡвѣрѣе́ Моуѡвѣрѣе́ ,
„Іре́ Кѣ́мъ Іу́ амъ Івѣнео́ Де́ а́та́ Моуѡ́ ѡмѡ́рѣи
„ахо́рѣ ма́рѣ мѣлѣіѡнѣ́ , де́ ка́ Моуѡ́ а́тѣрѣѣ́ ка́
„еѣ́ дѣіѡпѡтѡліѡмъ „—

„Іама́' ѡвѣрѣ́ Іу́ вѡрѡвѣндѣ́ Корѡніѡнѣ́
а́тѣрѡпіѡндѣѣѣ́ де́ ма́турѣ́ а́у Іѣтѡпіѡтѣ́.
„Іу́ вѡрѡкѣ́ѣѣ́ вѣ́ Корѡніѣ́рѣ́ Іѡшѣндѣ́ а́фѣрѣ́ ,
„Іа́ ѡлѣ́а́тѣ́ Іѡпіѡвѣрѣѣѣ́ Іѡ́тѣрѡтѣ́ де́ ѡлѣ́
„таѡѡ , а́у Іѡпа́нѣ́таѡтѣ́ Іѡрѣ́ Іѡмѣлѣ́тѣ́ , Іѡ-
„Іѡѡѡрѣ́ Іѡма́нѣ́ Іѡндѡндѣѣѣ́ а́у „Іу́ а́тѣрѣ́а́ кѣ́тѣ́
„ахо́рѣ́ кома́ндѣ́рѣ́ , Іѡкѡндѣ́ѣ́. — „ Моуѡ́ ѡлѣ́ѣ́
„Іѡпіѡнѣ́ , Іѡрѡпіѡ́а́ Іѡа́ѡтѣ́рѣ́ Іѡу́ Іѡпіѡкѡтѣ́
„Іѡнѣ́ а́тѣ́ѣ́ а́тѣ́ѣ́тѣ́ Іѡрѡпіѡндѣѣѣ́ ахо́рѣ́ Іѡрѡдѣ́ , а́у
„Іу́ Іѡ́ рѡдѣ́ Іѡрѣ́ вѡнѣ́ Іѣ́ а́ѡѣ́ ѡуѡнѣ́таѡтѣ́ а́нѣ́
„Іѡпіѡнѣ́ Іѡнѣ́ Корѡніѣ́ѣ́ Іѡа́ѡтѣ́рѣ́ Іѡ' а́нѣ́ ѡуѡѣ́
„Іѡ' на́тѡнѣ́ Іѡа́ѡтѣ́рѣ́а́ Іѡа́ѡтѣ́рѣ́ѣ́

„Іѡрѡпіѡндѣ́ Іѡкѡндѣ́рѣ́ вѡрѡѡѡѡѡѣ́ѣ́ , Іѡма́нѣ́
„Іѡрѡпіѡнѣ́ Іѡ' а́ѡѡрѡпіѡѡѡѣ́рѣ́ Іѡнѣ́ Іѡу́ рѡѡѣ́ѣ́

iei poati că plângu foarte noastră, pre cum eu am plâns-o pe a ta. Noi sămțăm a lor mare măhniciune, de la noi atârnu ca să li-o potolim.

Așa dar, ei vorovind, corăbiile apropiindu-să de maluri au stătut și vro-câtva corăbieri, eșind afară la uscat, iantovărășăț c-o trupă de ostaș, au ianaintat spre pământ. Polidor ne mai gândindu-să au și alergat cătră a lor comandir, zicăndu-i:

- Noi săntem atinei, corabie noastră s-au stricat ian apile acesti, făcându-să a lor pradă, acum eu vă rogă pre voi s-aveț bunătate a ne priimi ian corăbiile vostre ș-a ne duce-n-napoi la patrie noastră.

Sfârșând Polidor voroava lui, comandiriul c-o amărătoare zimbire i-au răspuns,

Polidor și Hariti

По пофта луй иандатѣ сѣ ванDESTула, шѣ кѣн-
дату вор дитра тарѣ инваеибѣ л'абѣ, ашѣу-
тѣ Политор кунолуенд д'ѣ емниѣ нѣ, шѣ дитѣ
стрѣибѣ нѣ, кѣ амандодѣ ачѣетѣ вѣсѣ зрѣа
плѣтѣ дѣ пѣлхурѣ дѣ мѣрѣ фрѣнѣкѣнѣ, кѣрѣ
дѣн нѣтѣ дѣ кѣнѣ зрѣмѣрѣибѣ мѣрѣнѣ нѣманѣ
кѣсѣртѣаѣкѣ норѣадѣ! Дѣрѣ тѣ фрѣнѣ зрѣа ашѣ
тѣрѣдѣ, шѣ мѣкѣрѣ дѣ шѣш мѣлѣтѣра кѣрѣтѣ
егѣ дѣнѣтѣрѣ ашѣнѣ дѣ бѣларѣ нѣамѣ, дѣрѣ дѣнѣтѣ
дѣнѣтѣрѣ, дѣнѣтѣрѣ кѣманѣ мѣрѣтѣ нѣ зрѣа кѣтѣ
стрѣа а дѣнѣтѣкѣмѣ оасѣминѣ трѣшѣнѣ. —

Așa dar, cărmuitorii acelor
fioroase vase n-
e întârziindu-se mult să
aibă înăcură rău
înțurcat la plături.
toarele lor lăcuințe,
dintru care dă-
deamă și n-
e vrând să polidor
ca să-i urmeză.
— Pe Polidor
hă n-
e năpăd
nos dăkicōare
eunib'korēnē,
și dē ha-

că pofta lui iandatū să va-ndestula și că-ndatū vor iantra iarăș ian vasile sale. Atunci Polidor, cunoscând din sămnile lor și di pe straile lor, că amândoia aceste vasă erau pline de tălhari de mare finichieni, care iannoaptū pe lângū țermurile mării numai ca să răpascū noroade! Dar ce folos era acum, târziu și măcar de șă-ș muștra cugetul său pentru a lui nebăgare-n samū, dar i-au fost ianzădar, pentru că mai mult nu era chipū spre a iantocmi o asămīne greșalū.

Așa dar, cărmuitorii acelor fioroasū vasū nentărzăindu-sū mult pe aceli maluri, sau ianturnat la plutitoarele lor lăcuințū, iantru care iandemna și nevrând pe Polidor ca să-i urmerezū. Pe Polidor l-au băgat iantr-o din nou ianchisoare a unii corăbie și pe Ha-

Polidor și Hariti

μῆτιρ ἀείμῃσι σὺν Διὶ ἰδαίεσθαι τὴν Κίρασι
ἰδαίε-Δαίρ ἐξ ῥοῦλε ἀκ Κὰ ἐκὺκ ὄσε-περὶ
Χαρῖτιν, Κίττ μίμῃ σὺκ ἀγῶε, πῶ ἰδαίε-
ἰθίμῃσιν ἰδαίεσθαι ἰρῶσπῖρῖθι Κίρῃσπῖρῖθι,
τὴ σφῆρῃ Βαλαῖ μὲν ἰμὲν ἰμὲν σφῆρῃ ἀγῶε-
Κατὶ ἰνῶσπῖθι, τὴ ὕμῃ σὺν ἰμὲν Κῦ ἰμ-
ῆσπῖθι σὺν πρῶσπῖθι πρῶσπῖθι ὄσε ἰμὲν
μὲν ἰμὲν ἰμὲν. —

σφῆρῃσπῖθι πρῶσπῖθι ἀ. 2^ο

rite asămine o au dus ian ceealtū corabie. Ianzădar să roagū el ca să nu-l des-
parțū de Hariti, căci nimi nu-l aude, toț iandeplinescu iantăcere pregătirile
călătoriei și fără mai multū-ntărzăere au rădecat angherile și un bunū vânt cu
iūțalū i-au pre depărtat de la țermurile Naxului.

SFĂRȘĂTU PĂRȚĂII A 2^ο

parte a III. Fața o sută undprezi.

Încercarea de a se salva din mormânt, dar s-a născut oprită pe o
cămină dintr-o pădure. —

Partea a Treia

Abie numai ce iambe corăbiile au iannotat câteva ciasuri iandatū au ianceput toatū natura să să iantoarne [a...]răle cu vrăjmășie, mare au ianceput a fierbe, vânturile au ianceput cu turbăciune să rădice spumoasăle valuri, care-n-nălța plutitoarele vasū pārū-n ceri și iarăș le afunda pārū ian celi mai turbure adâncuri.

O, Afrodito! /*/ au strigărat Harite,
 „Poronțește vânturile care te au văzut născân-
 du-te că ea e îndără doaa Persoană ce din curățanie au dragoste unul cătrū
 „amorul au dragostea vântă cătră abie, — e d
 „amorul domnule a tuturor dragostilor lumești, mântuești pre cel mai
 „frumos lucru

1*/ Pe aciasta ellinii și toati vechile limbi o ave dumnezăoae dragostilor, a frumsății și a lui
 Cupidon, adică amoriului mamū, zicând și aciasta că iea s-ar fi născut ian valurile apilor.

PARTEA A TREIA

Abie numai ce iambe corăbiile au iannotat câteva ciasuri iandatū au ianceput toatū natura să să iantoarne [a...]răle cu vrăjmășie, mare au ianceput a fierbe, vânturile au ianceput cu turbăciune să rădice spumoasăle valuri, care-n-nălța plutitoarele vasū pārū-n ceri și iarăș le afunda pārū ian celi mai turbure adâncuri.

- O, Afrodito!¹ Au strigat Harite, poronțești valurilor, care te-au văzut născându-te ca să aperi doaa persoanū ce din curățanie au dragoste unul cătrū altul. O, amorule, domnule a tuturor dragostilor lumești, mântuești pre cel mai frumos lucru

¹Pe aciasta ellinii și toati vechile limbi o ave dumnezăoae dragostilor, a frumsății și a lui Cupidon, adică amoriului mamū, zicând și aciasta că iea s-ar fi născut ian valurile apilor.

Polidor și Hariti

„ахтунъ” и ахтунъ джоръ джоръе руждѣтунъ
евъкърмъ джоръ ехтунъ джоръе джоръе.—
Пхенътиде рѣсунъ кунъконтунъ джоръ ахтунъ
ехтунъ пѣкѣ кунъконтунъе ахтунъ ехтунъ
джоръ и хтунъ ехтунъ ехтунъ ехтунъ
кунъконтунъ ехтунъ, тожъ джоръе ехтунъ
Техтунъ ехтунъ, кунъконтунъ ехтунъ ехтунъ,
Нхтунъ ехтунъ, ехтунъ ехтунъ ехтунъ,
джоръ ехтунъ ехтунъ ехтунъ ехтунъ
джоръ ехтунъ ехтунъ ехтунъ ехтунъ.—
Ехтунъ ехтунъ, ехтунъ ехтунъ ехтунъ ехтунъ
ехтунъ ехтунъ ехтунъ ехтунъ ехтунъ,
ехтунъ ехтунъ ехтунъ ехтунъ ехтунъ,
ехтунъ ехтунъ ехтунъ ехтунъ ехтунъ
джоръ ехтунъ ехтунъ ехтунъ ехтунъ
ехтунъ ехтунъ ехтунъ ехтунъ ехтунъ,
ехтунъ ехтунъ ехтунъ ехтунъ ехтунъ,
ехтунъ ехтунъ ехтунъ ехтунъ ехтунъ.

al tău! Aceste prea duioasă rugăciuni să curmă prin strigările gondomerilor. Tunetule răsună cumplit ian aer și fulgerile picū cu neconținere asupra cartururilor și neobositile vânturi suflū cu mai multă tărie. Toț drumari să-n gălbinescu, cărmaciul lasū cărma, iannăpădești noapte, spaima să-ndoești și intr-un cuvânt toț priivăscū iannainte lor mormănturile lor ian adăncul mării.

Furtuna și aspra vijălie a elementurilor au ținut părū a doaia zi și iansfărșatul tuturor, puțan mai conținend și umizându-sū și de zioia bine. Polidor pretutindine căuta să vazū valul, care ave pe Hariti, iansū ianzădar ianturna iansălațai lui ochi iancoace și-ncolo, căci iea acum să făcusū nevăzutū pe întinsa marea.

Polidor si Hariti

Πορπητὸς δὲ βάλισσι, μανάτῳ, θυπὴ
βροχῶπιβα' ἴδαι κορασιῶν ἄβια δελεῖσθε
αἰ αἰγίσιε λα Ἰσθλα Σίστον, κινδύποκτι
απιτὴε ἐς ἐρρα' ἴδαι λῆ' ἄδοναδ, καὶ οὐδε
ἐρα' αἰνὰ κρεδινῶν, Τριδιστορῆι Ἐαρῖται
κωμὴε βορ βινδὴ ἀρσῶν, ἴδαι κινδύποκτι
κωρ ἠοῦν καπαίβε, εἰσῆνδ κῆ κινδύποκτι
ἴδαι, ἴδαι κινδύποκτι δεοῦσται δε αἰγί
ποκτι λατῶν αἰγίε. —

Υπατὸς Σίστον ἐς ἀεὶ λαλεῖσθε
νῆε λατῶν καὶ ἔρρα' κωμὴε καὶ δεοῦσται
κωρ ἐρρα' αἰγίε λατῶν, καὶ κινδύποκτι
κωρ βινδύποκτι ἐκινδύποκτι, δε λατῶν
κωρ ἠοῦν καπαίβε, εἰσῆνδ κῆ κινδύποκτι
ἴδαι κινδύποκτι καὶ κινδύποκτι ἴδαι δεοῦσται
εἰσῆνδ κῆ κινδύποκτι — / ε /

/ε/ πρὸς κττ μάλιστα δεοῦσται ἴδαι λατῶν ἄβια
οἰσῆνδ κῆ κινδύποκτι πρὸς κττ αἰγίε καὶ δεοῦσται
δεοῦσται δεοῦσται, κινδύποκτι κινδύποκτι δεοῦσται
ἴδαι κωρ ἠοῦν λατῶν καὶ αἰγίε, κῆ αἰγίε κορασιῶν
πρὸς κττ πρὸς κττ ἴδαι αἰγίε καὶ δεοῦσται
πρὸς κττ κινδύποκτι λατῶν καὶ αἰγίε. —

Purtatū de valuri, mǎnatū dupū vr-o cǎtiva zǎli, corabie ce avea pe Hariti au ajuns la inzula Siston, unde tocmai atunci sǎ sǎrba zioa lui Adoneu și unde era bine-ncredințat prǎdătorii Haritii cǎ-ș vor vinde prețaios pre frumoasa lor noaia captivū, fiindcǎ-ntraciastū zi s-aduna mulțame de oameni de prin toate laturile acele.

Cetate Siston sǎ aflū la Hersonis, ian margine unui jǎratic cot de mari, care are acelaș nume și chiar apa carii udū zǎdiurile sǎ numești Elispnodos, de la Ellǎna, sora lui Piru, care-ntr-un timp iantr-acești pǎrțū, cu prea lǎudatul țap de aur, au fost petrecut².

²Precum multe deșǎrtǎcuni ian idei avea oamenii cei din ianvechime pǎr a cunoaști ce adivǎratū dumnezeire, crede-n feluriti d-eresui, din care unul iai și acesta, cǎ adicū sora lui Piru ar fi prefǎcut pre amantul ei spre a nu-l cunoaști ian țap de aur.

Polidor și Hariti

Αγίασμα δε προινδερὸ οὐβὲ δὴν
πρὸς νβεκίτη Λακίτιορῶν Σίστονκαλί κα' ἰδ-
εσπίτη δατορία εἰ εἰ ἀδὸνη ἀκολὸ Ἰκτιόρῳ
ακίη κα λα κλαύατο, κερσὶα Ἰκτιόρῳ εἰ τέα
δὴ κ ναιντὸ λὸρ λα κιστιορῶν Σαῖ δαπ κιστιόρῳ
Κροακὸρ καὶ Ἀδονίη, κα' ἀφροδίτην /α/ κερσὶα
Κυνοβούτις ἀγίηδ δε ποῦζ ἀκίη πὸ-
ρίη δὴν Μιτιόρῳ ἀκίη, κα' ἀρα
ἀκίη πὸρῶν λα κιστιόρῳ, κα' Ἰλλὰδα
κα' ἀκίη πὸρῶν πὸρῶν πὸρῶν ἀκίη
μῆρι. — Ἀκίη εἰ κιστιόρῳ κερσὶα
ἀκίη κίη κα' ἀφροδίτην, κα' Ἰκτιόρῳ
κα' ἀκίη εἰ πὸρῶν δακίη τὸρῶν
κιστιόρῳ πὸρῶν κα' ἀκίη.

Ἰκτιόρῳ Ἀλπί κερστιόρῳ, εἰ

/α/ μάι δὴ κα' Ἰκτιόρῳ δακίη δὴν ἀκίη πὸρῶν
κα' ἀκίη πὸρῶν κα' ἀκίη κερστιόρῳ, εἰ
μάι ἀκίη ἀκίη ἀκίη κερστιόρῳ
πὸρῶν εἰ ἀκίη πὸρῶν πὸρῶν κα' ἀκίη
πὸρῶν πὸρῶν κα' ἀκίη ἰδὸν πὸρῶν
πὸρῶν πὸρῶν, κα' ἀκίη ἀκίη
κα' ἀκίη.

Aciastŭ deprindere o ave dintru-nvechime lăcuiorii Sistonului ca o sentŭ datorie sã sã adune acolo iantotŭ anii ca la un bulciu, cãruie ianșuș a cei din-nainte lor lăcuiitori iau dat numire serbare lui Adoneu ș-Afroditii³, care cunoscutŭ fiind de toș lăcuiatorii din timpurile acele, ce era vãețuitori la rãsarit, ian Ellada și acelor trãitori pe malul acei mãri. Alerga acolo toș spre a sã-nchina Afroditãi și inpreunã cu dãnsa sã tãngue pentru moarte nenorocitului ei amarez.

Iantre alti sãrbãtori sã

³Mai zãce încă oamenii din acel timp cum cã totdatŭ cu alte sãrbetori sã mai face aducire aminte cã-ntracistu timpu sã fi vãzut intãe oarŭ Leandro pre Ira, pe care-n urtŭ o au îndregit-o foarte tare și iau fostŭ amantu lui vãz Mitogie.

Polidor și Hariti

сърба на есростпоѡрѡ Драголюбѡ, Дѡмѡвѡ
карѡ адумѡвѡ Нѡродѡ аѡвѡрѡдѡ ѡтѡвѡ аѡ ѡвѡ
срѡвѡвѡвѡ Дѡтѡвѡвѡвѡ вѡвѡвѡвѡвѡ, —
Дѡтѡвѡ вѡвѡвѡ вѡвѡвѡ вѡвѡвѡвѡвѡ
Дѡвѡвѡвѡвѡ вѡ вѡвѡвѡ вѡ вѡвѡвѡвѡ
Дѡ Полѡдорѡ вѡвѡвѡвѡвѡ вѡвѡвѡ, Дѡвѡ вѡвѡ
Дѡ вѡвѡвѡвѡ вѡвѡвѡвѡвѡ вѡвѡвѡ, вѡвѡ
вѡвѡ вѡвѡ Дѡвѡ вѡвѡвѡ вѡ вѡвѡвѡвѡвѡ
вѡ вѡ вѡвѡвѡвѡ вѡвѡвѡ, вѡвѡвѡвѡ вѡвѡвѡвѡ
вѡвѡ вѡвѡ, вѡ вѡ вѡвѡвѡ вѡ вѡвѡвѡ, Нѡрѡдѡ
вѡ вѡвѡвѡ вѡ вѡвѡ Дѡвѡ вѡвѡвѡвѡвѡ
Дѡвѡ вѡвѡвѡ вѡвѡвѡ вѡвѡвѡ вѡвѡвѡвѡвѡ, Дѡвѡ
Дѡ вѡвѡвѡвѡвѡ вѡ вѡвѡ вѡвѡвѡвѡвѡвѡвѡ,
Полѡдорѡ вѡвѡ вѡвѡвѡ вѡ вѡвѡвѡвѡвѡвѡ, вѡ
вѡвѡвѡвѡ вѡвѡвѡ вѡвѡ вѡ вѡвѡвѡвѡвѡ
вѡвѡ вѡвѡ вѡвѡвѡ вѡвѡ вѡ вѡвѡвѡвѡвѡ
вѡвѡ вѡвѡ вѡвѡвѡ вѡвѡ вѡ вѡвѡвѡвѡвѡ
вѡвѡ вѡвѡ вѡвѡвѡвѡвѡ, вѡ вѡ вѡвѡвѡ вѡвѡ
вѡвѡвѡ вѡвѡвѡ вѡвѡвѡ вѡвѡвѡвѡвѡ

sărba sărbătoare dragostilor, pentru care adunatul norod hără-zū întru a ei desfătatū petrecire o iantreagū zi.

Iantru aciastū ianșuș timpuri, acei prădători ai mării au stătut la Siston. Pe Polidor ianpreună cu alțū robi, l-au scos ian adunare tărguirilor spre vânzare. Mulțāme, cum l-au văzutū, au lāsat sărbătoare și au alergat acolo. S-adunū toți ianprejiurul lui șe iae samānū cu flori. Norodul cugetū că vād pre Dumnezāul dragostilor, care, înndemnat fiind de a lor sacrificisuri, s-au ianvrednicitū cu darul ianfătoșării lui. Polidor stă neuit de iantāmplare sa și secretul inimii sale cu anii săi tupilat înjos iai aduce ruga sa cătrū acelaș Dumnezāu al dragostilorū și lui acestū sărbătoare, iantru care stăpāne bucurie iai

Polidor și Hariti

Πρίντιν' ἄνθρωπον εὐκλειστοῦσιν ἀδύτῃσιν ἀμείψω,
Ἄνθρωπον ἀγέστον θεοκταμίην ἀφείμαι
ἀπὸ Πόλιδου, ἐξ ἠερῶν ἔσθ' ἰσχυρὰ δὲ ἰσχυρὰ
θεῶν ἰσχυρὰ ἰσχυρὰ ἀφαικίῃ, ἐξ ἠερῶν ἔσθ' ἰσχυρὰ
ἰσχυρὰ ἰσχυρὰ ἰσχυρὰ ἀφαικίῃ, ἐξ ἠερῶν ἔσθ' ἰσχυρὰ
ἰσχυρὰ ἰσχυρὰ πῶς Πόλιδου ἀδύτῃσιν ἀμείψω
ὅστις Πόλιδου, ἰσχυρὰ καὶ πῶς ἰσχυρὰ
ἀφείμαι ἔσθ' ἰσχυρὰ. —
ἰσχυρὰ πῶς ἰσχυρὰ —

I
Πρίντιν' ἀνοστήσῃσιν ἰσχυρὰ.
ἰσχυρὰ πῶς ἰσχυρὰ ἀφείμαι ἔσθ' ἰσχυρὰ!
Πῶς ἰσχυρὰ ἰσχυρὰ ἀφείμαι ἔσθ' ἰσχυρὰ.
ἰσχυρὰ πῶς ἰσχυρὰ ἀφείμαι ἔσθ' ἰσχυρὰ!

II
Πῶς ἰσχυρὰ ἀφείμαι ἔσθ' ἰσχυρὰ.
ἰσχυρὰ πῶς ἰσχυρὰ ἀφείμαι ἔσθ' ἰσχυρὰ!
ἀφείμαι ἰσχυρὰ ἀφείμαι ἔσθ' ἰσχυρὰ.
ἰσχυρὰ πῶς ἰσχυρὰ ἀφείμαι ἔσθ' ἰσχυρὰ!

III
Πῶς ἰσχυρὰ ἀφείμαι ἔσθ' ἰσχυρὰ ἀφείμαι ἔσθ' ἰσχυρὰ.
ἰσχυρὰ πῶς ἰσχυρὰ ἀφείμαι ἔσθ' ἰσχυρὰ!

pricinue numai o măhnicoasă aducere aminte.

Iantre acești uneltiri a ursății lui Polidor, să-nfățășază iannainte lui dan-
țul tinerilor flăcăi și fecoare ianbrăcaț ian haine albe șe apropiindu-sū cătrū tot
poporul adunat acolo cu o linū pășăre înpreună, cântând urmetoarile ode de
laudū:

Cântū toț ia-npreună:

I
Priimești a noastră cântare
Pre puternicule Dumnezeu!
Tu, car-i-ai dat foc cu-nvăpăeri
Din ceriu oarecând lui Profimeu!

II
Tu, care stihiile orânduiești
Și dintr-a lor haos li-ai scos!
A firii iansuflețire bine vroești
Supt a ta ocrotire a fi cu folos!

III
Pe-a lui Chiteron petrecire părăsând
Te mutū-ntra noastre părțū!

Palidar si Hariti

То и́ куда́ и́пороси́с къ ко́нъ дѣи́и тво́и .
е́же по́вѣда́хъ да́ ѿрѣ́ша́ ю́ды тво́и ? !

Пѣ́ни е́рѣ́тѣ́ско .

Дѣ́лано́й е́е е́и дѣ́лѣ́тѣ́хъ тво́и . -
а́тѣ́ и́думѣ́хъ тво́и ѿрѣ́ша́ ко́рѣ !
По́рѣ́тѣ́и нѣ́еи ѡ́у лу́кѣ́хъ тво́и
о́тто́кѣ́хъ вѣ́хѣ́хъ тво́и , ѡ́тѣ́ра вѣ́сто́хъ тво́и !

II

ѡ́у дѣ́лѣ́хъ тво́и пѣ́ни ѡ́дѣ́хъ .
му́жѣ́хъ тво́и нѣ́о нѣ́по́вѣ́рѣ́хъ тво́и !
Нѣ́и ѡ́у е́а и́нѣ́рѣ́хъ тво́и дѣ́лѣ́хъ тво́и .
ѡ́у и́нѣ́рѣ́хъ тво́и пѣ́ни ѡ́дѣ́хъ тво́и ! -

III

Мѣ́хѣ́хъ тво́и , пѣ́ни , ѡ́у и́нѣ́рѣ́хъ тво́и .
ка́рѣ́ нѣ́о а́ду́хъ тво́и дѣ́лѣ́хъ тво́и ѡ́у и́нѣ́рѣ́хъ тво́и . -
Нѣ́и ѡ́у и́нѣ́рѣ́хъ тво́и дѣ́лѣ́хъ тво́и ѡ́у и́нѣ́рѣ́хъ тво́и .
ѡ́у и́нѣ́рѣ́хъ тво́и дѣ́лѣ́хъ тво́и ѡ́у и́нѣ́рѣ́хъ тво́и !

IV

Но́роади́хъ тво́и а́скулѣ́хъ тво́и пѣ́ни .
ѡ́у ка́рѣ́ нѣ́о и́нѣ́рѣ́хъ тво́и ѡ́у и́нѣ́рѣ́хъ тво́и .
Дѣ́лѣ́хъ тво́и дѣ́лѣ́хъ тво́и дѣ́лѣ́хъ тво́и .
ѡ́у и́нѣ́рѣ́хъ тво́и ѡ́у и́нѣ́рѣ́хъ тво́и .

V.

Și unde-npreună cu noi lăcuind
Să ne păzăști de orice răutăți!

Parte flăcăilor

I
De la noi să să depărteză
Ace-ndumnezăire orișicare!
Poartă-n săne și lucrează
O pocăință vicleană și-otrăvitoare!

II
Și pe a cărie pasuri nici odată
Mulțămire n-o-ntovărășăști!
Numai cu ea-npreună-i zburată
Dintr-a lui pandon clești!

III
Măhnire, pizma și-amărăciune
Care n-aduce-iantre noi fericire!
Nici cu poati priimi orișicine
Prin eli desfătare cu mulțămire!

IV
Noroadilor, ascultață-ne pre noi
Și ca să n-o urmăriți, ferită-vă pre sine!
Depărtând deacum dintre voi
Totă lucrul ce v-aduce periciune.

Polidor și Hariti

Di un esperans țehō nehorroțîș.
 Care pătîmescu într-a lor iansoțire.
 Că ngrabă de măhnire vor fi măntuiț!

V

Și n' puzturō de dî statornicîș.
 Care priimascu cu răbdare!
 A lor prisosnică ticăloșie
 Ce totdeauna prefacîre are!
 Moș la țîn șok.

Voi dragîșhor noștri ascultătoriș.
 A voastră vertuție cunoscând!
 Astorū auzite fiț crezătoriș.
 Pentru că n' vrednicescu orișicând!

II

Da pra voăștoră bîndurō are!
 Ce kajr puzturō cu xim dorre!
 Ce poati totdeauna avî dărui.
 A lumii toată buna fericire!

„Cunecda me Hariti, au strigat fărū de veste
 Polidor, acista-i Dumnezăul
 Care măhnire mă? Ce de kajr eu
 Pentru dăptură mîrîcîș rîdō?”

IV

Asta-i zioa care dă-npărțire
 Di-un esperans celor nenoroți!
 Care pătîmescu într-a lor iansoțire
 Că-ngrabă de măhnire vor fi măntuiț!

V

Și tuturor le dă statornicie
 Ca să priimască cu răbdare!
 A lor prisosnică ticăloșie
 Ce totdeauna prefaciri are!

Toți launloc

I

Voi, dragilor noștri, ascultători
 A voastră vertuție cunoscând!
 Astorū auzite fiț crezători
 Pentru că-n vrednicescu orișicând!

II

Ia-ntr-a voastre gânduri a fi
 Șe care purure cu ne-ndoire!
 Vă poati totdeauna avî dărui
 A lumii toată buna fericire!

- Scumpa me Hariti, au strigat fărū de veste Polidor, acista-i Dumnezăul, care cinstește inima me? Și pe care eu numai pentru tine-l rog?

Polidor si Hariti

Нороду ау ұттықар дэ' коу' ок' ко
Кысары Дэн'у, кум ау рол'тэ' да ат' иу
Кыс'и'тэ, кээ' кытта кы м'и'р' ұттықарат:
Дан'и'тэ'р'тэ' Ока', кэнд' ун' ұб'к'ит' д' дэ:
Ан' б'т'р'и'н'у' Д'а'т'р'р'р'к'ид' д'а'д'о'ар' м'у'з'р':
мэ' к'а'р'у'к'э' а'у' д'ра' к'у'н' Д'о'т'и'д'ар' кээ' ұ'р'р':
ж'о'а'д'э, - э'д' а'т'и'т'э' а'р'и'о'к'и'т'э' / а'у' д'э'
а'т'и'т'э' б'т'р'и'н'у' / А'н'к'а'р' к'о'а'р'т'а' мэ' м'и'л'а' ж'о'
т'и', кээ' А'н'к'а'р' А'о'р'о'к'у'к' м'и'т'э'у, М'б'т'и'
"Д'у'м' Д'э'н'т'р'о'у' Д'э'т'и'т'и'р'и'т'э' м'э'к'э' м'и'л'а'у'
"Д'э'т'и' Д'э'н'т'и'о'н", Д'ар'т'э' д'и'... А'н'к'а'р' а'р'и'т'э'
"Д'э' б'р'а'к'т'э'н' а'т'и'т'э' А'о'р'о'д'у'к'э' а'н' л'и'т'а'к'у'
"к'у'к'э'т'э' ?" Ы'р'т'и'т'э'р'и'т'э', кум б'э' д'у'т'и', э'и'м'э'
"К'о'к'о'т'и'т'э'", кээ' а'т'и'т'э'у' ж'о'д' д'э' а'р'и'о'к'и'т'э'с,
"К'о'м'и'т'э' а'р'и'т'э'т'э' А'н'к'а'р' м'а'у' а'р'и'т'э'у' М'э'л'у'к'т'э'
"а'т'и'т'э'т'э', ж'о'д' а'т'и'т'э'т'э' а'с'у'с'у'а'р'т'э' д'э'
"а'р'о'к'и'т'э' Д'и'т'и'т'и'т'и'р'и'т'э'т'э'", к'а'р'э' а'у' д'о'к'
"а'н'к'а'р' м'а'х'и'т'и'т'э'т'э' м'э' : -

Norodul au înturnat din nou ochii lor către dansul, cum au rostit el aceste cuvinte să-i căuta cu niște împreună pătimitori ochi, când un învechit în zăle bătrănu, despărțând ian doaia mulțame, s-aruncă asupra lui Polidor să-l îmbrățoșază.

- Ah, acesta-i fiul meu, au zis acest bătrân, pe care soarta me mi l-au răpit și pe care norocul meu, jălindu-mă pentru pătimirile meli, mi l-au dat ian napoi. Dar ce zice? Ce feli de vrajū-n aciasta, norodu-le al Sistocului? Ertațamū, am văzut a mă socotitū, că acistu rob ia-i fiul meu. Sămnile feței lui m-au făcut neluatori aminte, însă aciastū asămănare iai jiuchirie iantāmplării, care au ianoit numai măhniciune me.

Polidor și Hariti

Аларейкаш— / ат'етра ер'иинд нулит
 ат'ейк' батр'иинъ /— дупе ат'етра кувитте дм-
 бр'еуоинд лар' де нот'ишо, каеибс р'етт' ер'и
 де ечингате д'атр'ос'инг п'ат'иинг'е в'етт'и др'едн
 еу' елаеи д'ет'иини, — стта' ер'ипс ачеи и ача
 аеи' к'у' д'неу' аеу' ет'инд хот'ар'еос в'ор'еу'.
 Акун к'ар'м'итор'ио ат'ейк'ор'ид'еу'
 в'роа' ха'и'н' д'иет'ар'еу' д'и'Аларейка' ер'оате
 еи' в'инд, ес'вад' де нот'ишо, те' де'те м'и
 аеу' ер'уме'еу' ер'е'валу' те' ас'ем'е'ар'с к'у'
 ер'ито'еу', леу' р'елум'тар'а' де' ха' ат'е
 .Хар'е, те' иу' д'ате' л'ау' те' к'у'ат' д'атр'ос'инг
 к'у' д'неу' ха' ка'еа' д'не', Алероду' м'ар'т'у
 ае'еп'ин', ч'индате, — те' м'ар'е'ау'е' еу'е'и', ау'
 б'ине к'ув'ак'т'ат'и де батр'оинъ Аларейка'те
 те' м'ут' л'ау' р'уд'ат'и, д'е'н'тр'оу' е'а'х'ал'е'
 ка'е'те' к'у'х'т'и'вар'е'ас'е'к'е, к'у' б'унд' к'ум-
 п'ок'и'о, те' б'анд'е'у'е'. —

Nafsicrat, acesta fiind numile acelui bătrănu, după aceste cuvinte, ianbră-
 țoșând iarăș pe Polidor, carile răpit fiind de o gingașu ianpreună pătimire uitū
 pre iansuș a sale pătimiri. Sta fărū a ște ci are a fi cu dănsul, așteptând hotăräre
 sorțai lui.

Acum cărmuitoriul acelor tălhari vroa ca să-i dispartū, ians Nafsicrat
 foarte să-nvinge, să vază pe Polidoră și de ce mari a lui frumucețū fireascū și
 asămănare cu fiul său, l-au răscumpărat de la acei tălhari și îndatū l-au și luat
 împreună cu dănsul la casa lui. Norodul marture aceștii gingașu și măreațū
 ștenū, au binecuvăntat pe bătrănul Nafsicrat și mult l-au rugat pentru esclavū
 ca să-l cultivariesascū cu bunū cumpănire și blăndețū.

Polidor și Hariti

Βατρικὴ ἀφρονέων λαζαρικῆ μάρτι
αὐτῆς ἀπὸ τῆς ἀνδραγαθίας αὐτῆς, ἕως
ἀναβίβῃ ἀναβίβῃ κενὸν ἄξιον Πατρὸς
τῆς Λαζαρῆς, καὶ ἐκ τῆς ἡλικίας αὐτῆς
αὐτῆς ἐν ἀφρονέων ἀνδραγαθίας ἑσπέρων αὐτῆς
Πατρὶν ὅδε ἐπιέποντο. —

Πλουτὶνδ ἐν ἡλικίας αὐτῆς ἕως
ἐκ τῆς ἀφρονέων ἀνδραγαθίας αὐτῆς
Πολιδόρ, καὶ ἐκ τῆς μαιήτικῆς ἀφρονέων
ἐκ τῆς ἀφρονέων ἀνδραγαθίας αὐτῆς
ἕως ἐκ τῆς ἀφρονέων ἀνδραγαθίας αὐτῆς
ἕως ἐκ τῆς ἀφρονέων ἀνδραγαθίας αὐτῆς
ἕως ἐκ τῆς ἀφρονέων ἀνδραγαθίας αὐτῆς
ἕως ἐκ τῆς ἀφρονέων ἀνδραγαθίας αὐτῆς
ἕως ἐκ τῆς ἀφρονέων ἀνδραγαθίας αὐτῆς
ἕως ἐκ τῆς ἀφρονέων ἀνδραγαθίας αὐτῆς
ἕως ἐκ τῆς ἀφρονέων ἀνδραγαθίας αὐτῆς
ἕως ἐκ τῆς ἀφρονέων ἀνδραγαθίας αὐτῆς
ἕως ἐκ τῆς ἀφρονέων ἀνδραγαθίας αὐτῆς

ἕως ἐκ τῆς ἀφρονέων ἀνδραγαθίας αὐτῆς
ἕως ἐκ τῆς ἀφρονέων ἀνδραγαθίας αὐτῆς
ἕως ἐκ τῆς ἀφρονέων ἀνδραγαθίας αὐτῆς
ἕως ἐκ τῆς ἀφρονέων ἀνδραγαθίας αὐτῆς
ἕως ἐκ τῆς ἀφρονέων ἀνδραγαθίας αὐτῆς
ἕως ἐκ τῆς ἀφρονέων ἀνδραγαθίας αὐτῆς
ἕως ἐκ τῆς ἀφρονέων ἀνδραγαθίας αὐτῆς
ἕως ἐκ τῆς ἀφρονέων ἀνδραγαθίας αὐτῆς
ἕως ἐκ τῆς ἀφρονέων ἀνδραγαθίας αὐτῆς
ἕως ἐκ τῆς ἀφρονέων ἀνδραγαθίας αὐτῆς
ἕως ἐκ τῆς ἀφρονέων ἀνδραγαθίας αὐτῆς

Bătrânul ajiungând la țărmul mării, au intrat ian plutitoriul său vas, și-au ianceput a naviga cătrū adiiu patrie lui Leandru. Și atunci Nafsicrat, acesta să afla iandreptul Sistonului iacee parte de Elispond.

Plutind ei în călătorie lor, Nafsicrat cu luarea aminte, priive pe al nostru Polidor și cu măhniciune privede el mierare, ce a să iantămpine pe a cui nenorocitū soție, când va vede pe acel esclav. Ea era la mal și aștepta cu nerăbdare pre soțul eai, a căruie iantărzieri și prelungita petrecire iandepărtare de dânsa, o turbura.

Când acum luntre lor s-apropiesū de mal și Nafsicrat eșū afarū din trânca înbunățăita în fapte

Polidor si Hariti

Тогда алуқта алиорага Лыч Полдор Лыч
индуретин бы атопта лунтоттама Кеке
бернатты ги, те амандон ну мах дубома
де ах дуброгоса, Лича Кытта дубома, —
Удес ор индуретин на те оидоу:
исодито ервтер де оина Капр ау брэт
ебс мидуртис Неноротиср лор, Полдор
кепрс Сакремита лор, Вереа индуретин
лы динес Де аласте, те ау Ле мидур ат-
та на те ке индуретин алу махитонс ау,
Китта атлету Хар, Кеке ерваке Дур
ахэра Неноротиср. —

Ах берпретин ау кеатт зрр:
мурити мурити, те Лыч дубома индуретин
дубома, Капр ерваке Лича индуретин
дубома, Оурса реллективс ерваке
ау индуретин Лича Полдор, Кандо
ау индуретин индуретин лор, Бурн рел-

putut asculta istorie lui Polidor, l-au iandrăgit cu atăta scumpătate ca și bărbatul ei, ș-amândoi nu mai înceta de a-l înbrățașa și a-i căuta în ochi.

Adesă ori ia-l privie ca pe o ianduezăitū facere de bine, care au vrut să le micșurezū nenorocire lor. Polidor le șterge lacrămile lor, vârsa inpreună cu dānșai pe a sale și nu să măhne atăta ca cel ce iantru a lui măhnicuine au căpătat acestu har, ca să facū pre alțai norocițū.

Ian sfârșitū au lāsāt țarmurile mării și s-au dus ian lăcuința lor, care s-afla la iantrare ian liman. O prea răspectivū fricū au petrecut prin Polidor, cândū au iantrat ian cabanul lor. Buna rān-

Polidor și Hariti

Възлюбенъ, въ дръмърѣнѣмъ дръмърѣнѣмъ каръ акото
спиданѣ, лъу ермърѣнѣмъ акъ адъта аминте да а:
Тъа доа бърмърѣнѣ, карѣнъ дръмърѣнѣмъ акъ
дръмърѣнѣмъ Акмачъ дръмърѣнѣмъ дръмърѣнѣмъ,
къ, къ аминте бърмърѣнѣ да бърмърѣнѣмъ дръмърѣнѣмъ:
Тъа бърмърѣнѣмъ. —

Тоатъ а' и' а' а' доа' дръмърѣнѣмъ
бърмърѣнѣмъ бърмърѣнѣмъ, врьо къ вьа бърмърѣнѣмъ дръмърѣнѣмъ,
къ карѣнъ дръмърѣнѣмъ Акмачъ бърмърѣнѣмъ дръмърѣнѣмъ, къ аминте
бърмърѣнѣмъ, да' каръ дръмърѣнѣмъ дръмърѣнѣмъ
бърмърѣнѣмъ адъта бърмърѣнѣмъ да' бърмърѣнѣмъ бърмърѣнѣмъ
бърмърѣнѣмъ бърмърѣнѣмъ бърмърѣнѣмъ, — къ къ каръ
а' а' а' бърмърѣнѣмъ бърмърѣнѣмъ дръмърѣнѣмъ дръмърѣнѣмъ
доа' дръмърѣнѣмъ бърмърѣнѣмъ дръмърѣнѣмъ Акмачъ
къ къ дръмърѣнѣмъ бърмърѣнѣмъ, къ къ дръмърѣнѣмъ бърмърѣнѣмъ
дръмърѣнѣмъ бърмърѣнѣмъ, къ къ аминте бърмърѣнѣмъ
бърмърѣнѣмъ бърмърѣнѣмъ бърмърѣнѣмъ, къ
къ къ бърмърѣнѣмъ бърмърѣнѣмъ бърмърѣнѣмъ. —

duială și premărita prostime, care acolo stăpâne, l-au făcut a-ș aduce aminte de acei doi bătrâni, carii iantr-un timpu au priimit pe mai puternicul dintre dumnezăii lor cu atâta iubire de streini ian micile lor cabanuri.

Toată a acestor doi iansoțată bogăție era vr-o cățva stânjâni de pămiant, pe carii iai plugărie sânguri iei și o mică livăzuică, din care în tot anul în timpul serbatii adunări o parte din rodirile ei vinde la orașul Sistonului și pe care acești averi nu mai târziu decât după doaia zile le-au iancredințat lui Polidor nu ca unui esclav, ce ca însuș celui mai iubit a lor fiu. Și căuta toate mijloacile cum l-ar mulțami mai bine, ca să să mângăe iantru a lui scărbu.

Polidor si Hariti

Луаре аминте ши неленевице луй^у
Полидор, ай инебузур^е венитуринь домни:
бор луй, катя рясуринд соаринь ин ала^а
турма, ши че аданке сару ин думпанин^а
де друм думпанинуе луй турма акасу,
де бурис адуце батранулу лупте, ши
авул инережотаре ин дандуце мандити^е
менунте де кипе ин алауе бодилулулу =
мундураре, ши сару липса луй ин думпанин^а
де мандитице. —

Прин кичу ачиме Полидор лупе^у
ай Гейт ин Апиде ацеа невиновате
норочитие виажу кинде вурзураре, ши
де турбуле, сару ер^е стинице ачисте
де вурдени потин^а лате. —

Ел аве драдоште спре стापанин^а
луй. Прин ши ин асминь аве сару
огнеци, сару стин^а коротич, ши дур^е ару

Luare aminte și nelenevire lui Polidor au ianmulțat veniturile domnilor lui, căci răsărind soarile ian afla treaz și ce adăncū sarū ia-l întâmpina pe drum, înturnându-sū cu turma acasū. Pe urmu aduce bătrānului lapte și a lui ianfătoșare iai iandulce nenorocitulii menunte, pe care le nāscusū-o din lāuntru mulțāmire și iarăș lipsa lui le umple de māhniciune.

Prin chipu acista Polidor iarăș au găsit ian Apida acea nevinovată noricitu viațū, unde creștirea și deprinderea i-au fost făcut-o atāta de vredni poftii sale.

El ave dragoste spre stāpanii lui, precum și ei asāmine ave spre dānsul. I-au făcut norociț și însuș ar

Polidor si Hariti

αδεις ἰσρα εσδυτε' Ααφσεικρα αυτοο δεσ
αδυτε μυζημισποσπιε λαη πυρετρο' εβε'
λυη' θυμυριβειδ , δε'στυγ εραθεριεσ δε σει:
ηε θεηθε γυδιση' λιη' τεε αγρασε δε ατ':
σε ερε- οδε' ορανδυε'σσε γυττυγ κερε ε
αδυτε σμακ' λινδυρα'σσε τεε κρεδε'σσε
εακρ'ιερε'σσε ατε'στυ θυμυριβειδ . —

Τε μαι' μαρε' εραποσσε' εβηε'
Ααφσεικρα' ερε' βιοα γυττυγ κερε εη αυ
εαιτε' ηυ ηυε' εραδα κερε' κογιε' Μεμεισσο,
εη απυητε' κιεμει' ερε'σσο' ερε'σσε' εει'
εδε' γυκρυη'α' ηυ ερε'σσε' — εε' γυπερε'σσε' βινυ'
τεε' εηε' ερε'σσε' ηυηδισα' τεε' κερε'σσε' οε'σσε' εε'σσε'
εραποσσε' εει'σσε' . —

Α' α'ια'ε'σσε' εραποσσε' εε'σσε'
εε'σσε' εε'σσε' εε'σσε' εε'σσε' εε'σσε'
εε'σσε' εε'σσε' εε'σσε' εε'σσε' εε'σσε'
εε'σσε' εε'σσε' εε'σσε' εε'σσε' εε'σσε'

adecū ori să duce Nafsicrat acolo de o aduce mulțămитоarile sali rugăciun
acelui Dumnezeu pentru facerile de bine ce i le împărțu lui și afară de acele era
o zi orânduitū întru cari eli aduce o mai singuraticū și credincoasū sacrificisire
acestui Dumnezeu.

Ce mai mare sărbătoare a lui Nafsicrat era zioa întru care el s-au unit cu
pre draga lui soție Temisto. El atunce chiema pre toț prietiniī săi iai încununa
cu flori, le împărță vinu și uneori junghiie și căti o jiuncū sau vr-o tănărū mieorū.

L-aciasțū sărbătoare, după ce au măntuit toate ale sali iansărcinări și cei
poftiț s-au ianprăstiet pe la sălaşurile lor, Polidor au rămas

Polidor și Hariti

судур ла пичоарихо атра статуиѣ, ша
одати ку' итунеричур Аотунѣ ла ку-
принсу ша' сонмур. —

Мурти нау' дормити, шу' нѣ'
Дрѣа Дуреро' би' нау' дилитѣмаш, О
Доимнѣ! Мун' сеау' Пъротт, к' ау' џ-
вѣтти статуиѣ атра а Дзукуче Дра-
долнишого, Карихе к' вѣракиѣ идиѣ:
на' сеау' арстатти Де тинѣра куа' сожѣ дѣн'
Брацѣхе гуну' ахтѣ рѣвѣкѣ, Пърерѣатѣ:
та' сеау' Дормитити ау' тоитѣ Кѣимѣ куа',
ѣ' сеау' деащѣтѣ ку' вѣракиѣ дѣнѣрѣ' вѣтти:
дѣнѣ „ Недрепт ѣ' дрѣитѣ Му' ма' Пърдо-
„ иѣца Пърѣ ма' дѣбрацѣхе сонмурѣ мѣу',
„ рѣпаосѣ' карѣ на' тоатѣ вѣтѣитѣ пѣрѣ
„ дзрукуче, Дѣха мѣиѣ ша' Пѣ' аѣтѣ ма'
„ Гѣнѣ „ — Му'! Сугитѣ ма' Харитѣ, Кѣимѣ
„ Кѣимѣ ма' Дѣкѣ пѣрѣцѣхе дѣнѣ' аѣтѣ' адеѣ

săngur la picoarile a cei statuie și odată cu-ntunicul nopții l-au cuprinsu și
somnia.

Mult n-au dormit, și-ună prea dureros vis l-au ianspăimat. O, doamne!
Lui ie-au părut c-au înviet statuie aceea a zeului dragostilor, carile c-o fachi-lu
iai menū i-au arătat pe tănăra lui soție ian brațale unui alt rivalu. Părere aciasta
i-au zdrumicat cu totul inima lui. El s-au deșteptat cu sufletul ian gură, strigând:

- Nedrept! O, ursitu! Tu mă prigonești păru și ian brațale somnului
mieu, răpaosul, cari la toatū vietate tu-l dăru-ești, de la mine și pe acela mi-l
eai. Nu! Scumpa me Harite, cunosce inima ta, dacă trăiești. Ia-mi ești ade-

Polidor si Hariti

•••••

"Варати, ще вярваш ли в мене и аз съжалявам.
"Тыо Къимъ? аз съм сяднала в едно тилово
"дървото на титосарито, - алтъу вие да
"връщамъу сумна, везема? ех! Харити,
"Харити! ме държавите, алтъу вие да:
"нема вима та, вие в Тегеку дън:
"първилю аѣка касе дъвръне ку:
"те дърво къ, вонъ бала аѣвтъу хоъ,
"срѣвон, да аѣте, дае към нощи ка
"е вѣи тѣ дѣ дѣвръне вѣ тѣ дѣ:
"мисто, вѣ ку дѣмороѣити, дѣтѣтѣ
"алъ вѣрѣта сѣмъ прѣвѣмѣко аѣтѣтѣ:
"дѣка, дѣмороѣ, вѣ бѣна къвѣитѣр кън
"дѣвѣтѣ вѣ нѣвѣрѣ нѣ къвѣитѣ. —

Дънѣ вѣдѣте дѣ дѣвѣмѣко вѣ:
"вѣвѣтѣ дѣтѣтѣ касе аѣдѣрѣте, вѣ
"вѣ вѣ маѣ дѣвѣрѣорѣитѣ дѣвѣрѣте вѣ:
"да' дѣ вѣ вѣ еѣ", .. еѣтѣ тѣвѣрѣтѣ, вѣ

vărată și credincoasă mie soție. Dar cum? Au întrebat el, bătându-i pământ cu picioarele, astu vis iai vr-un sămnu dumnezăescu? Ah! Hariti, Hariti! Me defăime, altu stăpânești inima ta. Unde să găsești pe un răutățitul acela ca să-i ianfrănez cutezare lui? Voi lăsa acestu loc, fugi-voi de aici. Însă cum pot ca să las ieu pe Nafsicrat și pre Temisto? O, eu nenorocitul, pentru ce acum soarta să-mi prilejască a me-npiedeca datorie și buna cuviință, când dragoste și-nsoțire mă chiamă.

Iancu odatu ia-l iandeamnu o secretnicu putere ca să adoarmu și celi mai ianfioratice păreri le vede ian visul său.

- Sânt pierdut, au

Polidor și Hariti

Испирати се преоблудуе дин сумнул
сăу, „Май“ ну сакувине еми ндоес.
„Хурити Агунин Крединкоасă, мийеу рѣ:
„Дикаин Хопоту Орситискии дрте окити
„Иней Егун Драдолитор, Еу мѣ дѣ Сѣ
„Окѣрлау Пѣнтуру Аѣ Крѣдинуа Еи. ѣ дѣ:
„Еу Сразрѣ аморѣзубуа Еи, - май мѣ
„ну мѣ боа май Прѣрѣте, Драдолитѣ
„Очѣрѣ, Драдолитѣ Бѣруѣнѣ, Пѣнтурѣ:
„ѣтѣторѣ Кѣрѣ вѣдѣнѣ атѣрѣ, вѣ Кѣрѣ
„вѣдѣу нѣтѣнѣ мѣнѣ, Идѣрѣтажѣнѣ:
„вѣновѣнѣ мѣ, вѣ Нѣверѣнѣ Кѣ нѣрѣ
„вѣ мѣ нѣ нѣрѣ, Прѣ Пѣнтурѣнѣ Нѣ
„Сѣкрѣтѣ, вѣ Прѣ онѣрѣта Аѣ Рѣнѣнѣ
Адоадрѣ Идѣтѣ Нѣкѣвѣр Кѣ:
тѣнѣ Окѣрѣнѣ Пѣнтурѣнѣ Кѣтѣрѣ.
Аѣ Пѣнтурѣ, вѣ нѣ нѣрѣтѣ вѣнѣнѣ
Аѣ мѣ нѣ, Пѣнтурѣ Кѣ нѣ нѣ Иней атѣ:

strigat el trezvindu-să din sumnul său. Mai nu să cuvine să mă-ndoesc. Hariti nu mii credincoasă, mi-au rădicat hobotul orbiriunii de pe ochii mii iansuș zeul dragostilor. Eu mă duc s-o ocărescu pentru necredința ei, ian iansum brațele amarezului ei. Mai mult nu mă voi mai preface, dragoste o ceri, dragoste biruești puterniciloră, care vădești acește și care-i vedeț luptile mele. Iandreptați-mi nevinovăție me și covârșit cu norocire și mulțămire pre înbunătățitul Nafsicrat și pre onorata lui soție.

A doa ză indatū Polidor, căutând o corabie plutitoare cătrū a lui patrie și n-au fost zbuциumare lui multū, pentru că-ntru iansuș ace-

Polidor si Hariti

Ανα πλίμτη, Ορασην² Ανία πρστια:
τιςα Κέππορ Ζαη Επιδαβορβη¹ Ο
Χαρζόρρ Έδε Νίση Αρραμρεαίερ Τυρε-
Ζρηπαιζίι, Ή Κορασια Καρε Ξραβρε-
Δηπιότι Οπρε αδυτίρεα αδέππορα, εε
αφθα βαζρριμυρε Κυπινζιηε' ππίεε,
Πεθίζορ Αταυ Ριστιαζ Τρζυρζερζ Καση
αίβιμινε Τρζιβερε, Ή ε' ποχη πλίμτη,
Καεε ποαίτη αεε' ππυηα Ιηη Ελλεδα,
Ήε Αορνίνδυεε Κη ατε' πορασιε εεμιαβε'
Κη' η Εφερρανευ Τηη εραδόουε Κε Δερζε Βα' Τε-
εε Ιηη Χαριτίι Λεηδα Σραβίηηα Σπεροπτε,
Τηηδία Ήε ατίαλτηα, Κε Δακίε' ππυηηηαίερ
βα υηεητηε Καεεαυε Κεζιίεε ατεε Τεη
Βεππεαυε Κηη' Ιηη Δρροπιοδεί, Ουτε Τε επ^ο
Ατε βα μείη' Βεδεί Τρεππιαπτεηείε, εε εε
αρυήηε Δερρε Ιηη Κητσίεη μερπε', Ήε εε
Καυπηε Τρε Βιγυηηηα Κηη' Χαριτίι Ιηη.

laș timpu, orașul Ania trimetea cătrū zeul Epidavrului o hărăzire de niște pre-
măreațū prezentații și corabie, care era pregătitū spre aducirea acestora, să afla
la țārmuri cu pānzāle-ntinsū. Polidor n-au scāpat prețuere unui asāmine plilej
șā-n bun timpu, ca să poatā a sā-nturna ian Ellada și pornindu-sū cu ace corabie
sā māngāecu-n esperansu ce-i fāgādue cā iarăș va gāsi pe Hariti lāngū sfațita
Steropi. Gāndii și aciasta, cā dacū-ntemplare va unelti ca să nu-ș cāștige acee
ce-iu vāpāeare lui ian propoza, dupā ce apoi ia-ș va mai vede pre tatāl sāu, să
sā arunce iarăș ian luciul mării și să caute pre scumpa lui Harite ian

Polidor și Hariti

πολιδορὶ κικλαδικῆ 1*/.-

Κύ εὐεμίανε, ἰοπορρῆρε κέκλαδικῆ
ἐκ δίριμ βυτίκῃς μωρί, Ἰαγερίδου σφῆρε
Δαρρῆρε δε ραῦ, Κ' αὖ ἠελαι ἀτῆς ἐρρῆμῃ
Ὀμαίρεα κνδα ἐκ αερτῆας Δερρῆ Ἰε' ἰμῆρε:
ερί, Ὀρρῆρε ἀμῆντα δε κερρεκῆρα, ἐκ
Ὀρρῆρε κῆν Τεμῆστο. Ἰγῆ ἠεα' πατῆκ,
ρῆρα Δι' Δῆμῆρε κ' ἐκ ἐρίε' ἀμῆρε ραῖο:
πῆρε, κ' ἐκ δερε Ὀμῆν' ἐμῆ κερρῆρε.—

Ἰαροαίρερε δε βανῆρε μωρί Ἰε:
κλαδῆ ἰοπορρῆρε μῆρε αὖ Ἰε' ἰμῆρε
Ἰαῖρε (ερρῆρε κῆρε Ἰε'), κ' ἰδαῖε κῆ
αὖ Ἰε' ἰμῆρε Ἰα κῆρε, Πολιδῆρε κῆ Ἰε'
μῆρε ἀμῆρε, Ἰε' ἀδῆρε κῆρε Ἰε'
κῆρε ἀδῆρε Δερρῆρε, Ἰε' ἰδαῖε Ἰε' ἰμῆρε:

1*/ κικλαδικῆ ἐκ ἰμῆρε ἀμῆρε κῆρε
πολιδορὶ ἀδῆρε κῆρε Ἰε' ἰμῆρε κῆρε
ἐκ Ἰε' ἰμῆρε ἀμῆρε Ἰε' ἰμῆρε κῆρε
ἀμῆρε κῆρε Ἰε' ἰμῆρε.—

toati chicladile⁷.

Cu asămine hotărâre, călătorind el prin luciul mării, n-au fostu fărū pă-reri de rău, c-au lăsat acel țărnu de mare, unde el aflasū oare-ș ce mângăeri, aducire aminte de Nafsicrat și de soția lui Temisto. Nu-l lăsa pacnic, ruga pe dumnezăi să li fie iantr-ajutoru și le dore o mai bună norocire.

Apropiere de vadurile mării Elladii ia-n sfârșitul tuturor, au schimbat stare sufletului său și-ndatū cum au stătut la maluri, Polidoră nu au mai așteptat pe a doaia ză, când era ca să aducū darurile, ce-ndatū, eșând sãn-

⁷Chicladile (cycladile – aut.) să numeau iantr-un cuvând toati inzulili mici și mari, cari să găsăscu ian mărire despărțatoare intre Crită și Ellada.

Polidor și Hariti

290 291 292 293 294 295 296 297 298 299 300 301 302 303 304 305 306 307 308 309 310 311 312 313 314 315 316 317 318 319 320 321 322 323 324 325 326 327 328 329 330 331 332 333 334 335 336 337 338 339 340 341 342 343 344 345 346 347 348 349 350 351 352 353 354 355 356 357 358 359 360 361 362 363 364 365 366 367 368 369 370 371 372 373 374 375 376 377 378 379 380 381 382 383 384 385 386 387 388 389 390 391 392 393 394 395 396 397 398 399 400 401 402 403 404 405 406 407 408 409 410 411 412 413 414 415 416 417 418 419 420 421 422 423 424 425 426 427 428 429 430 431 432 433 434 435 436 437 438 439 440 441 442 443 444 445 446 447 448 449 450 451 452 453 454 455 456 457 458 459 460 461 462 463 464 465 466 467 468 469 470 471 472 473 474 475 476 477 478 479 480 481 482 483 484 485 486 487 488 489 490 491 492 493 494 495 496 497 498 499 500 501 502 503 504 505 506 507 508 509 510 511 512 513 514 515 516 517 518 519 520 521 522 523 524 525 526 527 528 529 530 531 532 533 534 535 536 537 538 539 540 541 542 543 544 545 546 547 548 549 550 551 552 553 554 555 556 557 558 559 560 561 562 563 564 565 566 567 568 569 570 571 572 573 574 575 576 577 578 579 580 581 582 583 584 585 586 587 588 589 590 591 592 593 594 595 596 597 598 599 600 601 602 603 604 605 606 607 608 609 610 611 612 613 614 615 616 617 618 619 620 621 622 623 624 625 626 627 628 629 630 631 632 633 634 635 636 637 638 639 640 641 642 643 644 645 646 647 648 649 650 651 652 653 654 655 656 657 658 659 660 661 662 663 664 665 666 667 668 669 670 671 672 673 674 675 676 677 678 679 680 681 682 683 684 685 686 687 688 689 690 691 692 693 694 695 696 697 698 699 700 701 702 703 704 705 706 707 708 709 710 711 712 713 714 715 716 717 718 719 720 721 722 723 724 725 726 727 728 729 730 731 732 733 734 735 736 737 738 739 740 741 742 743 744 745 746 747 748 749 750 751 752 753 754 755 756 757 758 759 760 761 762 763 764 765 766 767 768 769 770 771 772 773 774 775 776 777 778 779 780 781 782 783 784 785 786 787 788 789 790 791 792 793 794 795 796 797 798 799 800 801 802 803 804 805 806 807 808 809 810 811 812 813 814 815 816 817 818 819 820 821 822 823 824 825 826 827 828 829 830 831 832 833 834 835 836 837 838 839 840 841 842 843 844 845 846 847 848 849 850 851 852 853 854 855 856 857 858 859 860 861 862 863 864 865 866 867 868 869 870 871 872 873 874 875 876 877 878 879 880 881 882 883 884 885 886 887 888 889 890 891 892 893 894 895 896 897 898 899 900 901 902 903 904 905 906 907 908 909 910 911 912 913 914 915 916 917 918 919 920 921 922 923 924 925 926 927 928 929 930 931 932 933 934 935 936 937 938 939 940 941 942 943 944 945 946 947 948 949 950 951 952 953 954 955 956 957 958 959 960 961 962 963 964 965 966 967 968 969 970 971 972 973 974 975 976 977 978 979 980 981 982 983 984 985 986 987 988 989 990 991 992 993 994 995 996 997 998 999 1000

„După o călătorie de două mile iandepertare de la Epidavru, un păstor a unii turme ia-l oprești, zicându-i:
 - Streine, dacă vroești să te duci ian oraș, eu te-aș sfătui să aștept păru
 mâine, pentru că tu ai a trece ace pădure, care-n adivărū că nu țane mult, dar
 are atâte-n cujbături și strămbe drumuri, iancă

gur afarū, făce luare aminte locului și mijloacilorū, prin care ar pute treci Peloponisu și să să ducū la Corint.

Așa dar, măcar că să apropie iantunerecul noptăi, plecându-sū acum și soarile spre a-și ascunde lumina sa sup globul Epidavru, Polidor iansū cuprins de-ntusiasmul ce-l măna neostenit spre-nplinire dorinții sale, l-au ianboldit a să porni iandatū.

Dup o călătorie de două mile iandepertare de la Epidavru, un păstor a unii turme ia-l oprești, zicându-i:

- Streine, dacă vroești să te duci ian oraș, eu te-aș sfătui să aștept păru mâine, pentru că tu ai a trece ace pădure, care-n adivărū că nu țane mult, dar are atâte-n cujbături și strămbe drumuri, iancă

Polidor și Hariti

„Иди куми чутинице аму ес ратиме у ми⁴ кајра
„ту кумоајин доурије, ии мубајинице
„ку'нхелкије етес друми. — Де тургије:
„не, Деитру ке јатис аму идиоајиде, ке²
„и деце са кумијиде котијиде межијиде:
„кор дојра ау у катити а јиде ермије, рде:
„миј донде мије утис ајиде котије
„бу иди бој јиде, уи Дровтаник ајиде,
„де ермије. Де Деитру јиде иди бој Де
„хатис Дровтанис — „Јидејиде ајиде
„Соротије. ау ролтије Полидор, мика
„деј ер ролтије Зече Јидејиде јиде
„де ермије ератије та' ке јиде —

Мерганд еи деце идијејиде, о
Дре кумојиде ератије кумојиде ај
Дидејиде Де ермије, Де Де Полидор,
јиде е'адна ајиде Де кумојиде, кумо
е'адна ермије идијејиде јиде

ia-i cu neputință a nu să rătăci unul, care nu cunoaști locurile și nu vei pute
cu-nlesnire a găsi drumul. Zice părū măine, pentru că iațu acuș ianoptiazū, că
ei și de pe la cuhniile colibilor mejieșălor noștri au început a eșū fumul, rămăi
lămgū mine iantr-aciastă noapte eu îți voi găti un prostatnic așternut de frunzū
și pentru cine îți voi da lapti proaspăt.

- Priimăscu așa sfătuire, au răspunsu Polidor:

- Măcar de ț-ar răsplăti Zefc, prietinul iubirii de streini, fapta ta ce bună.

Mergând eii, deci ianpreună, o pre numeroasă familie cu bucurie, au
priimit pe bătrânul și pe Polidor. Toț s-aduna-acum pe lămgū dănșăi, cât
deodatū bătrânul ianalță glasul lui,

Polidor și Hariti

Δίκην - „(Streine) aciaștiu estinașu, și
„βυρρική, μη με αυλατιστείς δε ατηρρική,
„δε νόη, αυγυμ δε έρσο κωμικά ήμης, δε
„κάνω βετνήκίε ήμης βερών) Ας ευδάν
„ήμινιας τα έγγρημάτιε βίεγυι. —
ατιον ήνε έστια α υλογρηε γρ:
ματιοεργική ήμινιαν ερωεστί έργερεάλ
„Αναπρηχρς ετέετιε μάτ' δίν ήνε βεκίμω
„εε εχάτε ήγίεε γη ήμινιαν Τίεεμ [*)
„ήερίθε έρα' ήμινια έίετι ήμινιαν βίεμ,
„ατέεμυ Μολάρε ήνίεε κώ ήμινιαν
„Ποττε Αρεπποε έργεμιάρε, έργεμιάρε
„ήγ' έρα' ήμινια έε μάρε ήμινια έρ
„εργικήε ήνίεε ήνίεε έρε ήμινιαν
„ήνε ήνίεε δε ήνίεε έρε έρε έρε έρε
„ήνε ήμινια έρε έρε έρε, έρε έρε έρε
„ήνε ήμινια έρε έρε έρε, έρε έρε έρε
[*) έρα εε έε έρε έρε έρε. —

zicând:

- Streine, aciaștiu săltare și bucurie nu ne-au stăpănit de apurare pe noi, acum de vr-o câțiva luni, de când vetejie unui bărbat ne-au dat liniște și siuritate vieții.

Apoi iancepi a istorisi urmetoarile cu-n ton foarte dureros:

- Ianpărțale aceste mai din ianvechime să sălăsluisu un cumplit ghigant⁸, carile era la toț știut cu numile Simis. Acestu tălhari ucide co-npietrite poftu pre toț drumetăe, puterelui lui era atăta de mare că pleca vârfurile a doi plopil păru la pămiant și, legând de a lor vârfuri pe nenorocitele ființu, le da drumul și din iuțala rădicării copacilor să dispica iandoia

⁸Vra să să-nțaleagū urieș.

Polidor si Hariti

„Dyrapa, dace alunguimide lya' ypa, ^{no} ^{si}
„ Di'apritia lya' l'ime, d' alunguimide roya=
„ H'ime lya', Di'one te b'atay kymian
„ Kay Di'apritia b'atay lya', k'ud ^{no} ^{si} Mice
„ ay ajiune d'apritia l'ime l'ime, ^{no} ^{si} k'ud:
„ ajiune k'ud l'ime l'ime. — ^{no} ^{si} d'apritia k'
„ Kay ay d'apritia d'apritia d'apritia l'ime ay a=
„ d'apritia b'atay k'ud l'ime l'ime d'apritia l'ime:
„ k'ud. — d'apritia Mice l'ime l'ime l'ime
„ l'ime l'ime l'ime, ^{no} ^{si} k'ud ay ay ay ay ay
„ l'ime l'ime l'ime, — l'ime l'ime l'ime l'ime
„ Di'apritia l'ime, d'apritia d'apritia d'apritia l'ime
„ d'apritia l'ime l'ime, ^{no} ^{si} ay d'apritia k'ud=
„ d'apritia l'ime l'ime d'apritia l'ime l'ime d'apritia:
„ d'apritia l'ime l'ime l'ime, ^{no} ^{si} l'ime l'ime
„ ^{no} ^{si} Mice l'ime l'ime ay ay ay ay ay
„ d'apritia l'ime, Mice l'ime l'ime l'ime l'ime
„ onorisind, l'ime l'ime, ^{no} ^{si} l'ime l'ime l'ime

durare, iansu astupatile lui urechi sa-npietrita lui inimu, n-asculta rugheciunile iei. Diabie ce bietul critian s-au pierdut viața lui, când și Tisefs au ajiuns iantr-aceste laturi și cu toate că nu-i puternic. Și ce poati că n-aț auzit pentru acistu irou, au adaos bătrănul, curmând șarul cei dinntăi spuneri. Acestu Tisefs s-au făcut acum minune Elladie și care au apucat armile lui Alchide. El, după ci-au ucis pe Minotavru, iandatū din zioa aceea s-au pornit a să lupta și au pierdut cu desăvârșat de pre pământ o mulțame de ucigaș, care pustiisū Aheia și măcar de și tatăl său Egheas au muritū mai mult de un anu, Tisefs încū mai mult preonorisind, lupta și honorul pentru a lui

Polidor și Hariti

„ахарват кася дитрвэны ахитэ Латвэны
„Дхін да' Хоноро Букру, дучи кэре епю и:
„ам дч' ла кася мча” —

„Прыклад врокотыва' дичэ ма' ал'
„врумэ лаг' ачэрнуыт дэ' нойу' хтэвэ кэрт'
„Лэй кэч' дичэручэ вйагачуэ, кн мик кэртис:
„срэдэ, тэ' кэдровичэре ачэбуке ахтэ дн,
„Кучэвчэ срэвчэчуэ Лэй, кэре дичэручэ мч'
„вэчунча ма' дэнайтэ ач' срэвчэчуэ мч', тэ
„Тэпунэ ачэвчэчуэ дичэручэ кэртис мч',
„епю ач' срэвчэчуэ тэ' мч' кэ тупилатичэ, кэ:
„мичэвчэ, тэ' да' да' ачэвэ Лэй дичэручэ
„питэ дэчэна дичэручэ дэчэвчэручэ мч' мч':
„вэре кэртис Лэй, тэ' ач' срэвчэчуэ есч' —
„Чинэвчэ' мч' рэчэ кэртис срэвчэ, тэртэ:
„рэчэ мч' срэвчэ дэчэнайтэ чэртэ вчэвчэ:
„кэчэ да' дичэручэ ечэчэ, ач' срэвчэчуэ,
„тэ' ач' срэвчэчуэ, тэ' ач' срэвчэчуэ вчэвчэчуэ —

alergat ca să-i înpreună ajiut l-acestu plin de honor lucru, după care, apoi o am dus la casa mea.

Trecând vr-o câțiva zile, mai pe urmă iea, au făcut ian locul unde soțul său s-au pierdut viața lui, un mic sarcofagă șă-n apropiere aceluie altul, ian numile fratelui iei, care pre cum ia-și spunea mai denainte, au fostu murit și, gătind aceli mult prețuisasă sarcofaguri, apoi au făcut ș-o mică tupilatică colibeoară și din data aceea iea petreci totdeauna iantru iantovărășie mumiilor soțului iea-i ș-a fratelui său. Cineva, mergând cătră orașu, trecerei neapărat pe denainte cestor vrednice de priivire sămne a soțietății ș-a frăției, ș-a statornicii credințu.

Polidor și Hariti

„Милане не вом опри аколо, ші вей веде ші
іа ациест хок вредник де нечитаре. —

„Минери Пилдиль ачесте сент стім-
тру етте вродетт, дакэ зій дрида грастелі оу-
„ні, ші бука скорэре, су нумл'андоеску ка
„тучувей ери еімчроторіо Л'ачіелте Дуіівале
„ші'недівер іаа ва здроби'де'етте Іаміа. —
„ез лезем біатта танарэ аесм'ндае эчестре пі-
„срдіоре, адоав а Іаі ерііуре деуриоває ку та'
„крімиле валіі, Мэ'нез деодатэ дучте де пте
„лікішч'іш'і, Іеа'лнеумі'іну воі'деі' де шдрое
„Канд ве ерѣ піілтате кувіінгоє де ане порні.

„Пэрінтіле міеу, ау Зіе Полідор' Копі
„одэ де Трел де еуреріт' Кіанд'Іаміа' Іаш піер-
„де де Іа' аспіта де мухот дрівэ »—

„Дучт'ачелте легу діе Іаі Келаруче
Іа Іоаэ' афелте Іепііто Дуіітру Ка еа Доајоме,

Măine ne vom opri acolo și vei vede și tu aciest loc vrednic de neuitare.

Tineri, pildile aceste sânt pentru a ta vrăstă, dacă ți-i dragă fapta bună și buna onorire. Eu nu mă-ndoescu că tu nu vei fi simțitoriiu l-aciaștă priivală și-n adivăr iea va zdrobi pe a ta inimă. Să lăsăm biata tânără a să mângăie pentru pierdere a doaia a iei ființă pețuoasă cu lacrimile sali. Tu-nsă deodată du-te de te liniștești, ieu iansumi ia-ț voi da de știre când va fi timpul cuviincos de a ne porni.

- Părintile mieu, au zis Polidor, cât iai de greu de suferit când cineva ia-ș pierde pe ce atâta de mult dragă.

Dup-aceste s-au dus ian cămăruța ce io-au fostă gătit-o, pentru ca să doarmă

Polidor și Hariti

ми оулыгыиуи мѣхати де' деи' кынаше:
еат ес ес һиниуаеу, —

„Кум? Зәке эл мезарезе релтәгә
„Кумра' де некоротице мѣхатиго' деу:
„долтисо' де' деи' деи' деи' деи' деи'
„Миии' де' деи' деи' деи' деи' деи'
„деи' деи' деи' деи' деи' деи' деи'
„деи' деи' деи' деи' деи' деи' деи'
„деи' деи' деи' деи' деи' деи' деи' —

Ил җәһәтте диминиәзе ау деи' деи'
пат Мемфис / ациста епийн кумиле аде-
луҗ (бугири) де Полидор ми луҗ поркит а-
мандои' деи' деи' деи' деи' деи' деи' —

Поати ау де Мемфис / деи' деи' деи'
деи' деи' / Поати кумиле деи' деи' деи'
„деи' деи' деи' деи' деи' деи' деи'
„деи' деи' деи' деи' деи' деи' деи'

și o mulțime multă de idei nu l-au lăsat să se liniștească.

- Cum? Zăce el și iarăș răpetue, cum-ui de nenorocitū răsplătire dragostilor? Pentru ce despart doaiia inimi? Pe care aciasta o predau, apoi ia-i uitare și necredințū și să poati, deci a să temi de la toatul zăieștile daruri mai tare, o mai simțătoare inimū.

Ian ceelaltū diminiatū au deșteptat Memfis, acista fiind numele celui bătren pe Polidor și s-au pornit amādoi ian drumul cătrū oraș.

- Poati, au zis Memfis, iantrānd ian pădure, poati nu vom găsi tânăra văduvū ian coliba iei, pentru că iea iandemnatū de ce fără vroințū a hranii datorie de

Polidor și Hariti

„Ненорочити и дитице не е дуче
„Ла ора де кеде дитице тоаће храна ви:
„Зри рабе, дже ачеи доаи монументи
„А чеи ведеа фара идоиале. —

Наумеру де парти ие идаће лу
везит ачеи доаи джамиджи, те кпа' ска
идуп алта дитромурине де пдуре, каре е:
раде канатури одречити лу кипариш, ера'
доаи ну дри' нати ларкофадуре ие везофур
короа абе' коти о' зри дити' адутире
ларидиалеури де музидије дри ахат:
рми везејо, а' емидоаи абеа коти о'
Харматури лупие. —

Полидор кетри денесте апропиин:
дуче ач' кети де кеде ачеи лупиеори, те
ач' афхат ама' лупие „Аснороцитиуи кепи
апропииндуче те кетри ч' ахатити лупие

neapărat iai ian toati zălile să să ducă la oraș, de unde primești toată hrana viețai sale, iansă aceli doaia monomenturi, le vei vedea fără iandoială.

N-au mersu departi șā-ndatū l-au văzut aceli doaia piramiduri, ce sta una dup-alta iantr-o margine de pădure, cari era de la naturū odrăslitū cu chipariș. Era doaia, nu pre-nalti sarcofaguri, ian verful căroa ave căte o urnū pentru aducire sacrificasului de mulțămire prin a lacrămile vărsare ș-amendouia avea căti o harmaturū scrisū.

Polidor cătrū densăle, apropiindu-sū au cetit pe una din aceli scrisori și au aflat așa scris: „Nenorocitului Coriv”, apropiindu-sū și cătrū cealaltū scrisoari,

Polidor și Hariti

Видишь ли, давай думать, как же
яко рождался ерофейтово ерзе еина. —

„Азъ възвръщаю тебѣ „Астанъ“ въмѣ-
стѣ, какъ ержедикъ диктору ахтону върже-
е, ерже —

Политоръ е'атропие да дѣна ерзе
каеи'релтѣдѣ, е' въмѣнѣнѣ въ вроеши ро
омоаро аедурѣ мормѣнтулѣ лѣи' корив.
Киндъ Мемфисъ да идиѣдѣкатъ мѣнѣлѣ дѣ-
тѣ еи' мѣнтѣ влопѣсѣ лѣи' чѣнъ дѣдѣ-
натъ дѣ'еиндурѣ дѣрже еа'. —

Харити атигѣтѣ хрѣшнѣ, кидѣ
ла пѣтѣе'рѣи' лѣи' Политоръ, въ дакъ Мем-
фисъ да идиѣдѣкатъ да е' ержеи' мурѣт
дѣи' мѣнтѣ. Ячѣ мѣлѣи'чѣнѣ. — мѣ дѣ-
тѣ еи' елѣкѣтъ дѣнъ дѣнѣтѣнѣ каеи' вѣ' дѣнѣнѣ
въ мѣнтѣдѣрѣ дѣтѣ каеи' да е' вържедѣ, ачѣ
дѣ'нѣтѣ тоатѣ е'индѣнѣ. Лѣи' Политоръ, Зѣнѣ

sculându-să deabie, numai cătă l-au văzut iea, răcnește foarte fără săne:

- Nепреѣителе соѣ! Аста-и umbra ta, cari să rădică dintru al tău sarcofagă.

Polidor s-apropie de dănsa fără ca să-i răspundă, o zмăncești și vroești s-o omoare asupra mormântului lui Coriv. Când Memfis i-au iampiedecat mână lui despre a-ș mântui scoposul lui cel iandemnat de singură părere sa.

Hariti atunce leașănă, cade la picoarile lui Polidor și, dacă Memfis nu o ar fi ajiutat iea, ar fi murit de cumplita iei măhnicіune. Mai piste un secundoaia, iancepând ca să-ș vie ian săne șă-ntămpare, iantru care iea să vărcole, au ianoit toată gingășăme lui Polidor. Zule

Polidor și Hariti

Λαγ εφολετι ορατ, οτιες οηκτισμεδκαμε γα
δε εραζε, οηε εφρικομαρε μωρζα, ηι εφί=
κα ει μη θιαρδε δε χαριτω ηγε, μοαθη λαγ
δωτ δε χαριτω λαρε κωτηρ' αβηα' δραδωετι
εε θαπη δαδωλα, ηε ηιγι' κακην μια' μηη
ηηκ εμεδωκετι εφρικα, ηε κωδ χαριτω
λαγ πρωεδτ' οην αμεζυκα λα', λαγ βρετ' οηε
βρωζρη ηεηε' μια' εφραζιτ' δε ωπη το ηε-
δωτηρ μωρζιτωρε' εη λα' οαρωατ, ηε οκίη
λα' εβτωειδρε' δε εβωρβίσηη ηε' μαρσι λαγ
θιε εφραρπι εθαση'. —

„οδχ'. θαρωω θαεμωρζε θιατηρε
μακίμα' λαρε λα' βίαζρ? Λαεμω οηκ
„θαητω εε μωτρωπειδωεμ' δεμω πημ' μωρζι
„εη βρωπτι αμεδα' θραητε θιατηρ κίτω λα:
„κρωμ' αμ βρωατ πωτηρ τινε, ηε πίτηρ
„καπι θραημι' αμ βρωερεπτ', ηε' κωτηρ ηε δα:
„πημ' δεβτωεζρε' δε τινε, ηε' κωτηρ ηε θια

I-au fost orbit, iansū întâmplare ce de față ianfricoșare morții și fica să nu piardă pe Harite lui, toati i-au dat pe Hariti iarăș cătr-a lui dragosti, să uitū ian dānsa și nici ca cum mai mult nu-l stāpānești frica. Și cānd Harite s-au trezit din amețala sa, s-au gāsīt ian brațale celui mai frațit de cātū toț cielalțū muritori al iei bārbat. Și ochii iei, bātāndu-sū de slābāciune ce mari, i-au zis foarte slabu:

- Oh! Lasū-mū ca să moru pentru mă chiemi iarăș la viațū? Lasā-mū ian calme să mă prāpādescu, dacū tu, moarte ai vrut a-mi da platū pentru cāte lacrāmi am vārsat pentru tine și pentru cāti patimi am suferit, șā-ntru ce dintāi despārțāre de tine, șe-ntru ce de al

Polidor si Hariti

„Доайе, нумай каеу ериу крѣдинчоасѣ. — ах. Ах=
„пуру 74' нумам ермѣтѣ ѡсѣнчѣх Минотаврѣнчѣ?
„Дѣнстру 74' нам мурѣѣ ѡсѣнчѣх ермѣтѣ
„миѣ де кидѣи иа дѣнчѣх наке? Дѣнстру 74'
„нумам иаибропатѣ дѣнчѣх ѡсѣнчѣх ну' ерѣнчѣ
„маринѣрѣ? Сау пѣнстру 74' нумам ермѣтѣ
„капѣтѣв ачѣѣ де ендѣ нумам маѣ пѣнчѣх иаѣ
„иа ку пѣнчѣ? — Де капѣтѣ дѣнчѣх ѡ' аѣа' мѣ дѣрѣ.
„ѣ аѣѣ пѣнчѣ, иа мѣнчѣ дѣнчѣх ѡсѣнчѣх
„нѣ ку пѣнчѣ, еѣ дѣнчѣх аѣа' нѣнчѣ
„мѣнчѣрѣ, иа с' аѣѣнчѣх ка' етѣѣ ерѣѣ
„дѣ' етѣх кѣрѣх иа ерѣх аѣа' де дѣрѣ, ка'
„аѣ аѣѣнчѣх мѣнчѣх. Каѣ аѣнчѣх ку аѣѣ
„иаѣу мѣнчѣх 74' ѡдѣтѣх мѣ дѣнчѣх ѡсѣнчѣх
„ѣнчѣх, — ах Пѣнчѣрѣ пѣнчѣх ѡсѣнчѣх
„ка де' ѡсѣнчѣх? аѣѣнчѣх дѣнчѣх нумам' мѣнчѣх
„нумам' ка с' ѡсѣнчѣх чѣрѣх ку дѣнчѣх ѡсѣнчѣх, иа
„нумам' аѣнчѣх аѣѣнчѣх аѣѣнчѣх ѡсѣнчѣх, еѣ ѣнчѣх.

doile, numai ca să-ți fiu credincoasă. Ah! Pentru ce nu m-am făcută ospățul Minotavrului? Pentru ce n-am murit de osândile făcute mie de Chidini ian inzula Nax? Pentru ce nu m-am iangropat ian spumoasăle cu furii marineri? Sau pentru ce nu m-am făcută captivă acolo, de unde nu mă mai putem iantălni cu tine? De câtă după o așa mai dorită așteptari și mult prețioasă iantălnire cu tine, să priimescu așa cruntămulțămire și s-ajungă ca-astăză să văz pe acel, căruie iai eram așa de dragă, că acum atăta mă urăști, căt au vrut cu a sali iansuș măine, ce odată mă dizmierda să me ucigă. Ah, Polidore, tu mă socoț vrednică de osândă? Acista deci numai, mi-au numai ca s-o mai cercu cu desăvârșire ian ce cu de amăruntul a me să răimănie! O, zeilor!

Polidor și Hariti

„Poatice ka ieu emia' prăvly de' vrea
74' Polidor, kays zîn' Inima mē' mē-
3 vinovăștiu pentru nevinovăștiu. —
„Linuștește-te ochisorii mii Harite-
3 ritii „ Iau zis Polidor, curmându-ți tângui-
toare ieai voroavă, — „Contenești, dragul
mieu zălog al prunciei! Furiile
3 meli mieu s'arșit Inima mē' ațelată
3 vrsat otrava' nevinovăștiu mieu 74' Lysita-
3 ritioare, dar văzându-te mi-am venit ian
3 săne, furiile m-au lăsat, te cred și-mi ești
3 draga me Hariti! —
„Dar 74' zic? Mai sânt iancū ieu vrednic de viațū?
3 Pot ieu să am asupra ta prepus?
3 Și au fost cu puțințū? Nu! Să nu o crez nici
3 inima me, nici cugetari
3 me, nu s-au alunecat l-astū prodoși,
„Alunecat m'au d'le Hariti, p'bi-
3 du' voroava luy — 74' de vor' lozroare
3 an

Poati-să ca ieu să mai trăescu de vreme ce Polidor, care știi inima me mă-nvinovăști pentru necredință.

- Linuștește-te, ochisorii mii Hariti, iau zis Polidor, curmându-i tângui-toare ieai voroavă. Contenești, dragul meu zălog al prunciei! Furiile meli mi-au sfășat inima me, aceste au vărsat otrava-n sufletul meu ce <m>ulipsitoare, dar văzându-te mi-am venit ian săne, furiile m-au lăsat, te cred și-mi ești draga me Hariti!

Dar ce zic? Mai sânt iancū ieu vrednic de viațū? Pot ieu să am asupra ta prepus? Și au fost cu puțințū? Nu! Să nu o crez nici inima me, nici cugetari me, nu s-au alunecat l-astū prodoșii.

- Ascultă-mă! Au zis Harite, tăindu-i voroava lui, și dū voe soțăei <s>ali

Polidor si Hariti

Дакъ ку вроеѣшъ како ми дева-
и новозрече, иже воерзати мѣко аминѣти, бр-
и мѣриче, иже норооѣрико мѣти, како ми вѣче
и мормѣти, карѣче ам зидѣт иже нумилѣ
и пѣу, — ахъ иже дрекаине тѣам авѣли дѣтѣ
и пѣт деаѣна дѣрѣдѣти, еу ам адѣе кемѣрѣе
и адѣрѣеи тѣхи аминѣти, карѣе мѣеу ерѣдѣти ерѣ-
и кути иже вѣрѣче еуѣрѣеи вѣаѣа мѣ. — иже
и адѣтѣ аминѣти менунѣа иже иже пѣру карѣе
и пѣхѣуѣи дѣ мѣеу иже аѣрѣеи рѣвѣеѣтѣ
и пѣе дѣрѣеи мунѣти аѣнѣт дѣ вѣеѣ мѣе
и же пѣеѣе иже аѣти корѣеи, иже пѣеѣе
и вѣеѣтѣ вѣеѣе иже не вѣеѣи дѣеѣе
и пѣт деаѣна, дѣеѣеѣ дѣ ам чѣрѣеи дѣ
и пѣу аѣрѣеи ерѣеиѣе Ноѣѣеѣе! — ахъ мѣ-
иже вѣеѣе дѣеѣеѣе, . . . Иже мѣе
и дѣрѣеи, иже иже аѣти нѣѣѣеѣе мѣ

- Dacă vroești ca să mă dezvinovățescă iansfârșit, măcar ascultă urmerile nenorocirilor meli, caută l-acest mormânt, carile am zidit ian numile tău. Ah, ieu, pre tine, te-am avut pentru totdeauna pierdut, eu am adus sacrificul aducirei tali aminte, care mi-au fost făcut ian cū oareșce suferit, viața me. Ia-ți aduci aminte menunta acee, întru care tâlharii de mare ne-au fost răzlețăt? Te priivem cum te-au luat de lângă mine și te-au dus ian altă corabie, iantr-acea lecunt, când ieram ca să ne unim pentru totdeauna. Din acea zi am cer-cat din nou asprime ursitii noastre! Ah! Măhnicoasa despărțări! Inima me să zdrobisă și nimic altă nu poftem mai

Polidor și Hariti

„Auzi de kăt moartea mea, Atidokoyam
„Ka pu diimopoi' Holym. Dytte moati at'etv
„Hē ba' luōati, Laxxok, dēbpe okācaype
„amōpē, kē alom epsh' dēkāt lēd'vū
„kopānētā' mē mē hīmūm, dēdētō
„t'ay dēkāt'ytō' mōpōpōpō' Chīmētōpō'
„tūpōpōmōpō' Dīnt'uy biēgētā, p'ylām
„Pōz Lōz'zē Apōpōdītā Pōz Laxh' P'pāel-
„mīhō, Dēpō moētū ay ep'ōet dēb'ōpō' —
 “L'ep'ipōōā' ēdūt'jōr amintē, Kō-
„pōnētā' lēy mēp'dyō' dēpōpō' bāh'g
„Tūmēp'itū dēpōpōmōpō' kōkōmōpō' hō mīn
„māy ep'suyō' āpōpōt'ōmō, kym kōyū
„māy mēh't mōpōpō'pō, kīt'z Dēnt'uy Kō-
„pōnēt, nīt'z Dēnt'uy lōz'p' h' mī'ū. — kōt'z
„kymt'it'it'it' m bāh'pō' kym lōk' mōpō' hō
„Tēa' mōpō' alom omēm, kō kopānētā

mult decât moarte mea. Nădăjduie-mă că răpitorii noștri, după toți aceste, ne va scoati launloc, ian vre-o laturi a mărei și astū feli, iancāt videmū corabie ta mă mai liniștem. Iandatū ce-au ianceputū turburare elimenturile, eu tremuramū pentru viața ta, rugam pre zăița Afrodita, pre zeul dragostilor. Dar toati au fost ianzădar!

O! Fioaroasă aducire aminte, corabie ta s-au pierdutū iantre valuri. Glasurili inpreună călătorilor mii, m-au făcutū a prepune cum că nu-i mai mult măntuire, nici pentru corabie, nici pentru soțul meu. Căci cumplitile valuri cu săltare lor cea mare, alta omene, că corabie ta

Palidar si Hariti

„оау асрѣмѣдѣ дѣ адѣнкѣрѣ. — Еу аіуіи ну
„врѣскѣ аѣ дѣскрѣіс вѣарѣ мѣа дѣ етѣрѣ, да
„кѣтѣ аѣтѣа тѣлау дѣпѣмѣтѣкѣ дѣкѣрѣаіс кѣ
„мѣна, асрѣрѣ дѣ еінаміѣ, срѣрѣ еімѣрѣ, кѣ
„дѣтѣіи кѣ, ѣа тѣаіс ѣошѣи аѣдѣтѣ еітѣ мѣна
„тѣ тѣ' лау ерѣмѣтѣ дѣтѣрѣ-дѣтѣрѣ мѣіу. —
„кѣітамѣ мѣіѣтѣ, дѣнеі дѣа ну м' аѣдѣіѣ! мѣ
„арѣмѣкѣтѣ дѣ вѣітѣрѣ, даѣо ѣ' еітѣрѣ індѣрѣрѣ
„мѣу вѣіѣ дѣрѣіѣ, кѣ ерѣрѣ аіаіѣ врѣітѣрѣіѣ
„еі кѣвѣііѣ кѣаіс тѣрѣкѣіѣ, кѣ мѣ мѣіѣа аѣ-
„тѣрѣ іѣкѣрѣ дѣпѣмѣтѣкѣрѣ тѣрѣіѣвѣіѣтѣ вѣрѣітѣрѣіѣ
„мѣаіѣ кѣ' н еітѣрѣаіѣ кѣ вѣіѣ дѣпѣмѣтѣкѣаіѣ.
„врѣ' аіѣ кѣіѣ еіѣ вѣітѣрѣіѣ мѣіѣіѣ вѣрѣіѣрѣаіѣ
„тѣіѣ дѣ' кѣіѣа нѣ кѣмѣтѣ еіѣ аѣдѣтѣ кѣ кѣкѣрѣ-
„мѣіѣ мѣаіѣ, дѣрѣ аіѣаіѣта дѣрѣіѣрѣ дѣіѣаіѣ-
„тѣіѣдѣіѣ дѣрѣрѣа мѣа, мѣ' нѣдѣіѣа іѣ аѣтѣ.
„тѣ дѣдѣіѣ дѣіѣіѣрѣ іѣкѣрѣ тѣ' лау дѣ кѣіѣтѣа іѣ —

o au afundat ian adăncuri. Eu acum nu vroescū a-ŝ descrie stare mea de atunce, dar nici a ceea, ce s-au iantămplat ian corabie cu mine, afarū de săne-mi, fără sămŝtire, nu putem ŝti ce tecăloŝăi au dat pesti mine ŝi ce s-au făcut ianprejurul meu. Chiamam moarte, iansū iea nu m-auzie! M-aŝ aruncat ian valuri, dar o asprū-ndurare m-au scos iarăŝ ŝi fără a me vrointū ieu să cuvine ca să tră-escu ŝi mă mănăgem asupra unor iantămplări protivnice dorinŝelor meli cu-n esperansu că voi iantemesa în vre-un loc al scăpării meli. Sarcofagul tău, pe care necurmat să-l adăp cu lacrămile meli, drept aciasta părere, ianbătându-mi durerea mea, mă-ndemna a aŝtepta iandeplinire celor ce ieu le cugetam.

Polidor și Hariti

„Πολιδωρ ἄγε Πολιδωρ ἐπαγγίσσῃσι θεῶν
καὶ κορυβίσσῃσι, καὶ ἐς κορυβιστάων ἀγῶνι
ἀσπίδα λακρῖσις, δίαντ' ἔτι ἀνὴρ ἰσχυρὸς εἶ:
ἤλασθ' ἀμείβῃσι δακρυόεσσιν, ἀνὴρ ἄριστος ἀγρο-
νόμος δὲ μίμν' ἀλκίαν, ἀνὴρ κρυπτατὸν ἄδρυ
ἔστιρ' ἰσχυρὸς, ἐπεὶ μὲν βεβηκὼς κίμν' ἔκαστον ἄνθρωπον
μὲν δευρομένη μὲν ἰδετορῖσις, —

„Ἀπὸ τῆς ἐπιμνήσεως μὲν τοῦτο ποιεῖται
ἡ λαογραφία ἀπομνηστεύσασθαι τῶν κορυβιστῶν ἡρώων
τοῦτο, ἐπεὶ ἡ κενὴ γῆσι βεβηκὼς λαογραφία
μὲν ἔτι, ἐπεὶ ἡ κρυπτατὸν ποιεῖται ἡ λαογραφία
βεβηκὼς ἡ κρυπτατὸν ποιεῖται ἡ λαογραφία.
ἡ λαογραφία ἡ κρυπτατὸν ποιεῖται ἡ λαογραφία
μὲν, βεβηκὼς ἡ κρυπτατὸν ποιεῖται ἡ λαογραφία
ἡ κρυπτατὸν ποιεῖται ἡ λαογραφία ἡ κρυπτατὸν ποιεῖται
ἡ κρυπτατὸν ποιεῖται ἡ λαογραφία ἡ κρυπτατὸν ποιεῖται

1a) παρὰ τὴν ἀρχαίαν ποιεῖται ἡ λαογραφία, ἐπεὶ ἡ κρυπτατὸν ποιεῖται ἡ λαογραφία, ἐπεὶ ἡ κρυπτατὸν ποιεῖται ἡ λαογραφία, ἐπεὶ ἡ κρυπτατὸν ποιεῖται ἡ λαογραφία —

dragoste lui Polidor și-am jurat pe zăii iansoțirei ca să să mulțămiascū cu micul acista sacrifis. Diabie ce am mântuit aciastū a mea datorie, am auzit ian apropiere de mine un glas, am căutat iaprejurul meu și nevăzând nimica, mi-am urmat deprinsa me-ndatorire.

Ian toat diminiața mă găsū zorile la poalile mormântului tău, strigând cu mari glas și ca niște răuri, vărsând lacrămile meli, și cu atăta-m potolem câte puțină văpaea, ce mă arde cu nendurare sufletul meu. Întru una din zăli, când am venit la mormânt, văzū rămeșăturile unii sacrificiū, nu știem ceni au fost adus vinu și taur negru, un sacrifis, ce s-aduce numai zeii Ecatii⁹.

⁹Pe aciasta ian vechime popoarelor elline și altile o zăce c-ar fi zeita nopții și-a-ntunerecului, să-i făce sacrificsul cu taur negru. Vezi mitologia.

Polidor și Hariti

„Νέ, βρεδνίκω δε Δραδολπί Χαρίττω, μὲ
„Ὁὲ μίνυττα ἀγία ἀμυρεκυ. Κε παρκὸς =
„μικαυ ἰπὴ ποῦτ βίαζα, ἰδη ἀδὶβερο βικέ =
„Ὁυζ πίκιπ ἔμε Πρσά Ὁρσάδε ! ἔ ?
„επιὸν ἴε μὲμ φιορεβὺ ? — Ἄγ Χαρίττω, —
„Ἄστειμὶρσά δε Κυβίμμιβα μέκι, εἰμμε =
„ἔνδωμῖμμ Ἄε κέμεε ἰδακροεδινζαγρ =
„μὲ μαι φρμυτ κεζζία ἄγμῶεμ =
„ἰδακκαμ, — Ἄγ ἔζιμ Πημμῖμρσάδε μῶε
„μὲ δε κέμμοε Ἄεδζερπὸρσῖμ κερμ μῖαδ =
„βεδύττ Μημμῖμμζυ ἰδη οραμῶε Πρσζυλῖ,
„ατςμῖε μῖεμ βεῖε, κε μὲμῶεεὶτ κῖμ =
„ορσῶετ λαζρμυρμῖμ Ἄεκβζυζε, κερμ =
„αυ μυρῶτ μῶε βὲ ζρμμ ἰδη βεδύρρεκρ =
„μυρῖμ Πεμμζομ κέζοε μῖ κμυμῶτ μὲ μὲ =
„Ἄγμῶε. — Πημμ δε βδρσζῖε, Ἄμμω
„μῖα βὲρσ ἀγίαμμ ζεμμζῖεζῖε, ἰδωεμκ =
„κεμμζοεε φῖμῖμ δε βρε οεμζῖε κερμ μῶε =

vrednic-o de dragosti Harite și din minunta aceea sămțescu că parcū mi s-au iannoit viața. Ia-i adivār, zăcându-m, tu-mi ești prea dragū!... Și-apoi ce te-m fiorezū? Nu, Harite, nu te miera de cuvintili meli. A ta gingășime [ne lesne] iancăredințare ta m-au făcut ca ție numai să mă ianchinu. Ieu știu pătimirile tali mie de cătră neguțătorii, care te-au vândut tătăni-meu ian orașul Gnosului. Aceștie mi-au spus, că te-au găsit cu-n bărbat la țermurile Naxului, cari au muret mai pe urmă ian valurile mării, pentru care tu necurmat te mânguești. Plinū de zdrobire, inima mea petru aciaștū istorisire poate că, tras fiind de vre-o oareșcare tai-

Polidor și Hariti

„Ника Ахекаре Лувам сама ку деамарунтеш
2 тоати бривјрише табе, ку доа луна маи
3 иди наинте лу идиуми, ам фосту мар-
2 торул лауремисор таби, ик' неуреднићу
3 тине ми мидним дентру ела-дураре,
2 Драдолта савалун миду кетре тине вау иди
2 доит, ик' ниде одати нузе ере делуотарет
2 Драдолта ме дак' асери еросту кит ма
2 муте тиниу савекид, сарганим пепр:
2 атиште аш мели нувинтаре, ик' еи ну де-
2 фримеде да еи нечорочит, керс дурел
2 дучурн ик' вредник да ела ер, —
„Ура меа? — ам респуну деа — Ну!
2 деларе атиште еи ну те тине, кум по
2 лу кас ервиу да ерматориш да тине
2 еловхуе миду? — Сакрисиш керс ае
2 адус, елорити луа, мау де даторити ке
2 елу мартурисеку елрдеје еи-мартисис

nicu plecare, luoam sama cu deamaruntul toati urmarile tale, cu doia lune mai iannainte ieu iansumi, am fostu martorul lacramilor tali se-npreunu cu tine ma mahnem pentru a ta dureri. Dragoste ca vasul mieu cattru tine s-au iandoit si nici odatu nu ta-s fi descoperet dragoste me, dac-ar fi fostu chip mai multe timpuri s-ascund. Iartu-mu pentr-acieste ale meli cuvantari si sa nu defaimezu pe un nenorocit, care prea putan iai vrednic de a ta uru.

- Ura mea? Am raspunsu ieu, Nu! Despre aciasta sa nu te temi. Cum pot ieu ca sa urescu pe facatoriul de bine a sotului mieu? Sacrifisul, care ai adus umbrii lui, m-au iandorituu ca sa-t marturisascu harazare din parte me

Polidor și Hariti

„Кы азъ виновата мухъ рижора, маъ мухъ
„ ина ахъте мухъ, доате ерѣте дучъ шимамъ,
„ ахъ! Иа мухъте маъ данайте дъ
„ Прадате драгѣи мѣхи умбръ ка мѣрѣ а
„ ам ерѣрѣоити ахътеу саркофагъ, къ
„ бѣнда каѣрѣ воу драгѣи тоате рѣмѣи:
„ за вѣзѣи мѣхи. —

„Му ахъ драгѣте кѣтеу ерѣтеу
„ оуи, шима маъ курѣте алухъте сетѣ:
„ рѣ драгѣтеу мѣхи, къ драгѣи ка
„ рѣ ам кѣтеу драгѣ, къ ама къ дра
„ мухътеу / ахъ ерѣте ахъте ерѣтеу къ
„ цѣндѣтеу драгѣи / — драгѣи дѣу къ
„ мухъ драгѣтеу драгѣтеу драгѣтеу
„ къ ахътеу драгѣтеу драгѣтеу, ам драгѣтеу
„ къ му ахътеу драгѣтеу драгѣтеу драгѣтеу
„ драгѣтеу драгѣтеу драгѣтеу драгѣтеу. —
„ Драгѣтеу драгѣтеу драгѣтеу драгѣтеу. —

cu nevinovate mulțămire, mai mult ian altă nu-ți poati făgădui inima me. Ah! Iea cu multă mai dinainte iai preadată dragii meli umbri, la care a ne-am afo-roșit acestu sarcofağ și lămgă care voi petreци тоатă rămeșita vieții meli.

- Tu ai dragoste cătră fapta bună. Inima mai curată ascultă istorie dragostilor meli și datorie, cari am cătră dănsa și așa cu deamăruntul, au urmat a zece foarte cu gingăeșame Hariti, descriindu-i cursul iantămplărilor dragostilor noastre și a nenorocirilor noastre, am socotit că cu aciastă punire-n-nainte ian voi ianstreina despre toate surieritate. Dar ce să-ți spui? M-am amăgit!

Palidar și Hariti

„Ніемандына апон' днхтурснн ау-
 3 крнп'орн' мн' ла' ндр'б'т'к'н'н'р'н'н' п'м'н'н'н'н'
 2 м'н' мам' д'н' , н'с'н'н' д'н' к'ор'н'в' , ф'о'р'н'н'н'
 2 л'н'п'р'ат' , н'н' н'н'о' н'ем'р'г'н'н'н'н'н'н'н'н'н'
 2 д'н'к'н'н'н' д'н'п'н'е' а'с' н'н'н'н'н'н'н'н'н'н'н'н'н'
 „ А'д'о'а'н'н'н' мам' д'н'е' д'н'п'н' а'н'н'е' д'н'н'
 2 р'н'н'д'н'р'н'е' л'а' м'о'р'н'н'н'н'т' л'а'н'н' е'н'н'н'н'н'н'н'н'н'
 2 ф'л'о'р'н'
 2 а'д'н'н'н'н'н'н'н'н'н'н'н'н'н'н'н'н'н'n'n'n'
 2 р'н'е' е'н'н'н'н'н'н'н'н'н'н'н'н'н'n'n'n'n'
 2 а'н'п'р'о'в'к'н'н'н'н'н'н'н'н'н'н'н'н'n'n'n'
 2 к'н'н'н'н'н'н'н'н'н'н'н'н'н'н'н'n'n'n'n'

[а] Де ациаста вехиле нороаде о нуме а фи zeița а tuturor florilor și că ar fi iansoțetă cu zefrul, ian honorul cărora ave deprinderi iantr-un bobocire florilor ai face o sărbare întru care toati tinerile viergure, făcând o gherlantă de floare, să desfăta, jiuicând ianprejurul sacriafastrului ie-i să-ncununândul cu ace ghirlantă rămeșăța de flori le arunca ianprejuriul sacriafastrului.

Chiemându-mă apoi ianpreună lucrătorii mei la-ndeletnicirile pămian-
 tului m-am dus, lăsând pe Coriv foarte superat și ntr-o nemărginită turburare
 iancât pute a să jiuideca fără sămțare.

A doaia ză m-am dus, dup-a me deprindere, la mormânt, l-am acoperit
 cu florile ce li tăesăm foarte de diminiaț. Când mă-nchinam zeiții Flora¹⁰ fără
 să mă mai strămtoreză cineva. Așa au trecut multe zăle și mă bucuram, că nu
 văd pe Coriv și-m ianchipuiem că

¹⁰Pe aciasta vechile noroade o nume а fi zeița а tuturor florilor și că ar fi iansoțetă cu zefrul, ian honorul cărora ave deprinderi iantr-un bobocire florilor ai face o sărbare întru care toati tinerile viergure, făcând o gherlantă de floare, să desfăta, jiuicând ianprejurul sacriafastrului ie-i să-ncununândul cu ace ghirlantă rămeșăța de flori le arunca ianprejuriul sacriafastrului.

Polidor si Hariti

„Чѣ' нкургоузнѣ' амѣи' делѣиѣ'рѣ , ау кон-
з'тнѣт' дѣ' алу' кѣ'трѣмѣнѣ' дѣ'рѣловѣтѣ . —
„ Дѣ' дѣ'чѣ' аѣ'чѣ' тѣ'мѣтурѣ' вѣ'птѣнѣ'
з'мѣнѣ' , мау' дѣ'сѣ'рѣнѣ'т' ку' аѣ'тѣ' нѣ'дѣ'лѣ'стѣ'нѣ'—
„ Дѣ'рѣ' , дѣ'дѣ'тѣ'рѣ' оу'рѣнѣ'рѣ'дѣ'оу'ам' дѣ'кѣ'тѣ'рѣ'чѣ'вѣ' дѣ'
з' дѣ'уѣ'тѣ'рѣ' кѣ'амѣ' алу' сѣ'рѣ'вѣ'рѣ' , рѣ'мѣ'нѣ'д' кѣ' а:
„ уѣ' кѣ'птѣ'в' а' алу' а'дѣ'дѣ'чѣ'тѣ'нѣ'кѣ' , кѣ' дѣ' z' a
z' мѣ'нѣ' алу'сѣ'рѣ'рѣ' дѣ' Гѣ'рѣ'дѣ'на' бор' , кѣ' d' k
z' сѣ'рѣ'мѣ'на' тѣ'кѣ'вѣ'о'сѣ' , мѣ'лѣ'у'чѣ'нѣ'м' dѣ'тѣ'
z' тѣ'у' пѣ'рѣ'дѣ'о'мѣ'тѣ'о'сѣ'рѣ'нѣ' мѣ'нѣ' сѣ'рѣ'чѣ' кѣ'рѣ'
z' дѣ' нѣ'у'чѣ'рѣ'нѣ' мѣ'сѣ'у' пѣ'рѣ'чѣ'нѣ'у'чѣ'т' , кѣ' аѣ'тѣ'
z' мѣ'нѣ' мау'рѣ' рѣ'з'тѣ'чѣ'рѣ' . —
„ сѣ'рѣ'рѣ'vѣ' ау' кѣ'чѣ'мѣ'т' kѣ' wѣ'
z' пѣ'рѣ'чѣ'чѣ'тѣ' сѣ'рѣ'о'z'тѣ'o'сѣ'рѣ' dѣ'рѣ' pѣ'рѣ'чѣ'тѣ'нѣ'
z' алу' , дѣ'чѣ' мѣ'рѣ'кѣ'о'сѣ'у'чѣ' dѣ'дѣ'vѣ'тѣ'nѣ'kѣ'рѣ'
z' dѣ'чѣ' kѣ' m' aѣ'тѣ'nѣ'kѣ' dѣ' aлу' dѣ'аѣ'тѣ'pѣ'z' dѣ'kѣ'k:
z' sѣ'vѣ'тѣ'pѣ'nѣ'kѣ'rѣ'о'z' mѣ'z' sѣ'vѣ'rѣ' . Гѣ'рѣ' a' dѣ'у'чѣ'rѣ'
z' aлу' aѣ'тѣ'pѣ'o'z'тѣ'nѣ't' dѣ' mѣ'nѣ' z' nѣ'чѣ' dѣ' —

ce-n curățanie a mea descriere, au contenit pe a lui cătrū mine dragoste.

Ian iansuș aceli timpuri stăpăanii mii m-au însărcinat cu altū-ndeletnicire, iantrebuițându-mū iantru celi din lăuntruл casai lui servire, rămăind ca alțū captiv a lui a iandeplini și pe a ei meli lucrări din grădina lor și ieu sărăimana ticăloasū mă supunem ian totol prigonitoarii meli sortū, care iai puțănū mi-au pricinuit și alte mai mari răutețū.

Forvie au chiebat la o strălucitū sărbetoare pre prietenii lui ian mijlocul iandeletnicilor iai celi atinsū de a me datorie ian casa stăpănilor mie, unde era adunare, s-au apropiet de mine unul din-

Polidor și Hariti

„Тысячъ лѣтъъ дѣлѣхъ твоихъ истребленію
 и погубленію да не возгорѣтъ сѣмѣ твоимъ,
 и не маю истребятъ края мѣ патриіи моея.—
 „Іезу Іамъ исторііице не сѣмѣно:
 и куть елиодоръ дѣ атина, и не сѣ шери а
 и мѣиоръ некоротири ам ајиис, дѣ аспра,
 и есклэвиръ, куть нумай тиам прониелати
 и кутьи дѣ елиодоръ ирадати вѣау асприіекі
 и дукъ дѣ мѣиіе . —

„И ама не кутьіаіе абу чъ пур:
 и отіене ам дѣ ступти асприіура' кѣиі:
 и нѣ, и сѣи, и нѣ, дѣ обати асприіу =
 и спіерѣ муласприіу абу чъ спервѣ, ма:
 и дукъ и не кутьіаіе не кѣспарне кѣспри
 и стѣиіу мѣиу дѣиіуа куть нѣ спѣомѣ:
 и рѣ, — вѣиіура! куть поати сѣи:
 и аспри дѣиіуіаіаіа' асприіуіаіа' сѣи:
 и кѣиіе? асприіуіаіа' кѣиіуіаіа' нѣиіаіа'

tre cei chemaș la cel ospăț, carile m-au cunoscul de pe vorbă că sânt streinū și m-au intrebat cari mii patrie me.

Ieu i-am istorisit că sânt născutū slobodū ian Atina și din șărul a niștilor nenorociri, am ajiuns ian aspra esclavie. Cum numai ci am prononsitū numile de sclavū, iandatū s-au aprins ochii lui de mine.

I-așa nențăleasū a lui turbăciune, am ianceputū a tremura, neștiind ce să zic, când deodatū acistu fioros musafiru a lui Forbie, m-apucū și cu răpegiune mă-ntoarnū cătrū stăpānul mieu, zicādu-i lui cu posomorāre:

- Sumețule! Cu poati să-ș afle ian lăcuințata adăpostire o atiniancū? Ai uitat că Critul, numai

Polidor și Hariti

„αυθις, δε κημιῶν βασιλῆος Ἀτίνης ἐς θυ-
 γῆρας ἀεὶ μνησθῆναι; — Ἄνδρην καὶ βίον αὐτῆς ἄνδρην.
 „Ὁ γὰρ ἐπὶ τοῦ ἀνδρὸς ἀνίσταται καὶ θυγά-
 τῆρος ἴσως; — Ἄνδρην καὶ ἀνδρὸς εἰκότι
 „μνησθῆναι τοῦ γὰρ ἄνδρην Ἀνδρην.
 „Ἀτίνην, καὶ γὰρ πρὸς Μινώταυρον;
 „αἶψα κημιῶν καὶ Μίνω ἀνδρὸς ἄνδρην
 „Ἄνδρην καὶ μνησθῆναι, καὶ πρὸς
 „Ἀτίνην καὶ καὶ ἀνδρὸς ἀνδρὸς ἄνδρην.
 „κῆρος, μὲν καὶ ἀνδρὸς ἄνδρην, καὶ καὶ
 „πρὸς ἀνδρὸς, γὰρ καὶ καὶ καὶ καὶ καὶ
 „πρὸς ἀνδρὸς ἄνδρην; —

Domniule Licofrone au răspuns Forbie, Zefs cunoaști inima mea, ieu nu am știut pentru câte ț-au spus captiva aciasta, ieu am gândit că ieai ia la Naxu. Cu toati aceste, dacă datorie o cere aciasta ieu nu

auzând de numile unui atineu, să cuvine a să mănie? Nu știi că viteazul Androgeu s-au ucis de mâiniile acistui necredincios neam? Nu știi c-aceștie săntū mijlocul de s-au stricat legăturile Atinii și s-au pierdut Minotavru? Ai uitat că Minos, iampăratul nostru priimești mare mulțămire, când toț atinienii, ce cad iantr-a noastră stăpănire, mor cu defăimătoare și cumplitū moarte? Sau nu ești și tu critean? Răspende-mi!

- Domniule Licofrone, au răspuns Forbie, Zefs cunoaști inima mea, ieu nu am știut pentru câte ț-au spus captiva aciasta, ieu am gândit că ieai ia la Naxu. Cu toati aceste, dacă datorie o cere aciasta ieu nu

Polidor și Hariti

„мă voi ianprotivi unii drepte răsplătiri, Ieu o predau iantr-a ta stăpănire,
„Ieu o predau iantr' ață lăstărie. —

Думмă дăкхо рѣтлѣтїїї! ау
„Клїпїлат Лїкофрон, вросекї нуммă дѣкы:
„Вїтїпїтїи мїїтїи, кає курѣрлїи лїпїрїѣ:
„Пїрїи, тѣ мїїтїи, ка' нїи лїи тѣ мїи:
„мїїтїи лїпїтїи мїїтїи Андродеа в' н:
„Мїїтїи лїпїтїи лїпїтїи лїпїтїи. —

Дн дѣкы аѣтїи Гїаурѣ ерїкїлїпїтїи:
„еє дѣкы дѣкы лїпїтїи лїпїтїи, Гїаурѣ:
„лїпїтїи мїїтїи, мїїтїи лїпїтїи, тѣ мїїтїи дѣкы:
„кає Андродеа мїїтїи аѣтїи Лїкофрон, іѣ:
„Полїдорѣ мїїтїи, лїи тѣ ерїкїи дѣ керѣлїпїтїи,
„лопїтїи тѣ Лїкофрон аѣтїи мїїтїи, керѣлїпїтїи:
„Кова дїї лїпїтїи, лїи лїи дѣрїлїпїтїи мїїтїи:
„тѣ, кає нѣ тѣ Гїаурѣ керѣлїпїтїи дѣрїлїпїтїи:
„мїїтїи, тѣ аѣтїи тѣт лїпїтїи мїїтїи дн:
„Гїаурѣ а' іѣтїи, — дѣкы дѣкы лїпїтїи

mă voi ianprotivi unii drepte răsplătiri. Ieu o predau iantr-a ta stăpănire.

- Dumnezeu! Au strigat Licofron, vroescu numai iancuvințatul timpul, ca să curățescu sacrificiul și mă jiu ca-nsuș ieu pe mormântul scumpului meu Androgeu s-o-njunghii spre a lui răsplătitor sacrifis.

Ian iansuș aceli ciasuri făcându-mi-să iansuș ianpreună sărbătorii cu mine, garnizonul meu m-au luat și m-au dus ian casa neomenitului aceluie Licofron. O, Polidorul meu! Cu ce feli de nerăbdare soție ta Harite aștepta moarte, crezând c-o va uni cu tine. Ieu nu desfăimam moarte, ca una ce era curmătoare durerilor mei, ș-o așteptam cât s-ar pute mai iangrabă a o gusta. Ian trecire de vr-o cătiva

Polidor și Hariti

„Гіацырні вай адчынаў тоў ла каца Агэ' хікоп:
 „пон, вядэ вай інаксічым туй іагэполіа хэроіжэ:
 „кіа", Пятры кэла уаіміама", епіінаў вэітэ кі.
 „Дрэмаць кі' кпіаітэіа", Ах Іра' мугіаіаіа
 „Амаа вез мекандіа ка вэ лакгоіаіа асугра
 „аміаіа Агі Андродіа пі тоў Атаініаі' іа
 „піка іна мідкіаіа хор, іа інаўэ лавотіа.
 „Дыа, вэ ка іа кіа вэуаіаіа епііаіаіа
 „Атаіна абаа вэаіаіаіа ахэ кыаіаіаіа
 „вэдэ іа аіаіа, аіаа Дрэмаіаіаіа
 „Сэаіаіаіа Дрэмаіаіаіа аіаіа
 „іна дэаіаіаіа вэ' вэіаіа іаіа, аіа вэіаіа
 „вэ мей вэіаіа вэ іа' іаіа аіа іа іаіа
 „Іаіа аіаіаіа ма' аіаіа іаіаіа, іаіа
 „Дыа іаіаіаіа іаіаіа іа Іаа вэаіаіа:
 „Дыа іаіа аіаіаіаіа іаіа аіаіа іаіа:
 „Дыа іаіаіа аіаіаіаіа вэ вэіаіа іа мей:
 „мэіаіа Агі Андродіа, Аіаіаіа іаіа

ciasuri s-au adunat toț la casa lui Licofron, unde s-au ianceput și ierurghie curăețâniei, pentru că la critieni, fiind unite ne-dreptate cu-npietrire. Nu era mulțâmiț, numai să junghie ca un sacrificis asupra umbrii lui Androgheu pe toț atinienii, ce pica ian mâinile lor, ce încū socotindu-i și ca pe niște necurați ființū mai nainte, avea deprindere a le curățū cu o apă ce o nume, apa dreptățâi.

Sfârșând pregătirile aceli iandatorite de legile lor, au venit și m-au luat de la locul acela, unde părū atunce m-aflam ianchisū, m-au dus ianbrăcătū ian haina ce era deprindire lor a ianfrumseța pre acei orânduiț spre o moarte de osândū la mormântul lui Androgheu. Norodul s-au

Polidor și Hariti

„Αδυνατ' ἄα ἀνιάσῃσι θύβρασι, καὶ πρὸς ἅς
„κυντίοισι ἰσοκύβητ' εἰς ἀκέραιον ἕκαστόν ἐστι
„βαδὺς ἐπιόρατ' ἡμῶν θύβρασι, ἴσχυ' ἡμῶν
„ἀδριόδι' ὅτι ἐστί γὰρ λαμπροτέρα; Ἰσοκύβητ' ἡμῶν
„πρόδικα πάντα πάντα λινθῶν Λιχοφρόν' ἔστιν
„ἀναμνήσῃσι τὰ πρὸς ἡμῶν ἐπιόρα, κινδ' ἔστι
„αἰετῶν ἄνα ἡμῶν ἀνιόντων ὅτι ἐστὶν ἡμῶν ἰσχύς,
„εἰ κύνες λαμπροτέρησ' ὅτι ἐστὶν ἡμῶν ἰσχύς ὅτι
„ματ', Λιχοφρόν' ἐπιόρα ὅτι ἡμῶν ἰσχύς ἔστι
„ἴσχυ' ἡμῶν αἰετῶν ἀναμνήσῃσι τὰ πρὸς ἡμῶν
„καὶ δεοδάτω ἡμῶν ἰσχύς ἔστιν ὅτι ἡμῶν ἰσχύς
„ἡμῶν ἰσχύς, ἡμῶν ἰσχύς ἡμῶν ἰσχύς ἡμῶν ἰσχύς
„ἡμῶν ἰσχύς ἡμῶν ἰσχύς, ἡμῶν ἰσχύς ἡμῶν ἰσχύς
„μῖνα ὅτι ἡμῶν ἰσχύς ἡμῶν ἰσχύς ἡμῶν ἰσχύς, καὶ ὅτι
„ἐστὶν ἡμῶν ἰσχύς ἡμῶν ἰσχύς ἡμῶν ἰσχύς, ὅτι
„ἡμῶν ἰσχύς ἡμῶν ἰσχύς, ἡμῶν ἰσχύς ἡμῶν ἰσχύς
„ἡμῶν ἰσχύς ἡμῶν ἰσχύς ἡμῶν ἰσχύς ἡμῶν ἰσχύς.—

adunat la aciaștū privealū și toț lăcuiitorii Gnosului au alergat acolo să vadū fioratica me pierdire. Ieu m-am apropiet de săntul sacrificast. Preutul rădicū lenta lance. Săngur Licofron țane ian mână gata jāusiitoriu fier. Când neașteptat iai iansuș, acistu de pe urmă cias să curmū sacrificsul de un turburătoriu zgomot, Licofron fuge din locul, unde vroința lui aștepta a să mă ea firul viețai meli. Și deodată năvălești o trupū de ostaș ianarmat, iambrăcaț ian niște modeluri ianspăimântătoarū, mă zmănescu pre mine din mânăile răpitorilor mii și desfăcând mulțame, care mă-nconjiura. Doi betej bine-narmat, c-o mare iuțalū, aliargū cu mine pārū la țarmurile mării.

Polidor si Hariti

„Тяк мѣгъ видѣхъ видѣти, на ед' нѣкогъ дѣлаю
„корабльѣ же ед'нѣмъ нѣмѣмъ де' нѣкогъ ед'нѣ
„Тѣмъ ед'нѣмъ ама дѣлѣмъ, въ нѣкогъ
„декабръмъ дѣлѣмъ ама дѣлѣмъ де' де'
„пѣрѣмъ дѣлѣмъ видѣмъ нѣмъ нѣкогъ
„корабльѣ ама дѣлѣмъ ед'нѣмъ ма, въ'
„дѣлѣмъ дѣлѣмъ дѣлѣмъ .—

„Плѣнъ де' мѣрѣмъ нѣкогъ нѣ
„едкадѣ ама дѣлѣмъ дѣлѣмъ ама' дѣлѣмъ
„кѣдъ дѣлѣмъ ед'нѣмъ дѣлѣмъ корѣмъ, въ'
„нѣкогъ дѣлѣмъ ама дѣлѣмъ дѣлѣмъ
„де' дѣлѣмъ дѣлѣмъ .—

„Фрумоасѣ Харитѣ ама дѣлѣмъ
„едкадѣ дѣлѣмъ дѣлѣмъ дѣлѣмъ, де' дѣлѣмъ
„дѣлѣмъ ама дѣлѣмъ дѣлѣмъ дѣлѣмъ, по-
„ронцеѣмъ дѣлѣмъ ед'нѣмъ дѣлѣмъ нѣ-
„мамъ нѣкогъ ед'нѣмъ дѣлѣмъ, нѣкогъ

Iei m-au ian boldit ca să-ntru iantr-o corabie ce să păre că mai de-nainte era gătită spre a mă priimi. Și-ndatū, deschizând pânzale s-au pornit. De de parte iansū videm cum mulțamea norodului aliargū spre acel mal și striga, răc-nind ianzădar.

Plinū de mierare nu știem cui să cade a mulțami pentru a me scăpare. Când deodată să-nfățoșazū Coriv și cu-n prea sentimentalnic tonū mi-au zis iantracestaș chip:

- Frumoas-o Harite, aceste-m sânt celi mai dulci minunturi, de câte părū acum norocul mi-au dăruit. Poroncești-mi unde să te duc, iertându-ș numai ca să-ț fiu camaradul tău, nu te-n-

Polidar și Hariti

„Трима, хити ми тиши де борониће сви? Като-
„ појита драгоће, претиће мијак катко тиме
„ оај спринуће дринуће е контринуале. —

„Витрадиће кориб, — Јам претиће кы-
„ ойна кыноинче мијак спроте дучиће дестор!
„Дне е к' ажа евриа кы тиме? Пој ту ачум
„Джа' аевина' укыџираје, еоме мај' интот'
„не ла крима? —

„Ај ритат к'хи спмате л'ариаме'н-
„ тиниалејос' ај дие' ед- а'ји' триамин' ка-
„ рии' мај акисгорат' бор пурма' трине'нч'
„ деутро ромовија' Аорондуч' ми'с'. — Дне е
„ кум' пој е миндрине' Млече'нч' еји'нд' к' ак'с'
„ деодате, еонт' мај' мсат' норит' де кет'
„ аште' дите? Еу' чам' ментит' биче' та' де'
„ чиневос', не' деитру' к' е' кы' бине' е' ачум'
„ тем? Јан' адевор' ке' нити' де' инчече' З'ии',
„ претићим'ја'. —

grijă, nici te temi de vorbile unii nenorocite dragoste, respectul meu cătră tine o au făcut demult să contenească.

- Viteazule Coriv, i-am răspuns ieu, buna cunoștință, mi-i foarte dulce datorie! Iansă ce ari să fie cu tine? Poț tu acum dup-asămينة-ncugiurare să te mai iantorni la Criti?

- Aș uitat celi urmati l-aciastă-ntămplari, au zis el, acii prietini, carii m-au ajiutorat vor purta grijă și pentru rămășăța norocului meu. Iansă cum poț să mă-npreună jălești, fiind c-acum deodată sânt mai mult norocit decât altă date? Eu ț-am mântuit viața ta de cine apoi și pentru ce să cuvine să mă mai tem? Ian adevăr că nici de iansuș zăii răsplătirii.

Polidor și Hariti

„Arșițe au zburdăte am rugat mē ko-
„piē ee mēdykē la Imika dōpind cūmē
„mentye' tēte mar' dēte s pūe zīhi a bēzē mē
„dēte brāzēte māikame” Hymyhtē atōō kōka-
„tōpind, ”ēē hymyhtē, ee s pūe cōt, tya-
„bōpind noisāye mēpind, ”ēē tya s tōpind ee
„dōpind bōhūpikē sēē, ”ēē s pūe mēpūe
„dymyhtē korasōi' no dēte dym' a tōmēnty-
„pikōp bōpūe, māy dēte s pūe s pūe dēte
„kūē dēte dōpind, tē hymyhtē s pūe mā dēte
„s pūe mēpūe s pūe korasōi' kōpind. Korasōi' ko-
„dēte s pūe dōpind tē bōpūe mēpūe tōpind
„pūe, dymyhtē s pūe mēpūe s pūe dēte
„kūē s pūe, dēte s pūe s pūe korasōi' kōpind
„mēpūe s pūe dēte s pūe s pūe dēte s pūe
„dēte, hymyhtē s pūe s pūe s pūe s pūe
„tē s pūe kōpind s pūe māy tōpind s pūe
„la mēpūe s pūe s pūe s pūe s pūe s pūe
„dēte mēpūe s pūe s pūe s pūe s pūe s pūe

Aceste, auzându-le am rugat pe Coriv să mă ducă la Itica, dorind a-mi mântui celi mai de pe urme zăle a vieții meli ian brațele maică-me. Nu mult apoi, călătorind un cumplit și furios vânt, turburând noianul mării cu turbăciune, au pornit valurile iei și fără măsură, purtându-să corabie noastră dup-a elementurilor vrointă, m-au despărțit iarăș de locul acel dorit, ce cu puțane luni mai ian urmă mă-nstrăena-să norocul. Corabie noastră s-au zdrobit în vadurile mării Epidavrului. Puțenu au rămas să mă-ncui în adâncurile iei. Dacă viteazul Coriv, cari mă-ntuindu-să dintru-aciastră primejdie, cum ar fi apucat de hainile meli și prin chipul acista m-au, scos afare la margine uscatului.

I-aș mărturisăscu, dragul meu,

Polidor și Hariti

„Полідоре, нехай ти іменитітєрїш мїєш,
„Джез дїмє Дєрє дє рїє кає пїрїїїєєєєє,
„Вєрє фєрїєрї дє оїїє дє ка' аїтїєє єєєєє
„єєєєє дє'тїїєє, єє єєєєєє єє єє'єєєє
„єєєєє єєєєєєє єє'єєєє, єє' єєєєє' єєє
„тєрїє", дєрє дїє дїєїїєєєє, мєт дїєїїє
„єєєєєє єєєєєєє єє'єєєє", єєєє єєє єєє
„єєєє дїєє єєєєєєєє єєє єєєєє. — єє
„єєєє, єє єєєєєє єєєє єєєєєє дє оїїє
„єєєє єєє єєєєєє єєєєєє єєє' єєєє єєє
„єєєєєє єєєєєєє єєєєєєє єєєєєє єєєєє
„єєєєєєєє єє єєє' єєєє єєєєєєєєє єє
„єєєєє єєєєєєє єєєєєєє єє' єєє єєєєє
„єєєєєєє єєєєєєєє, єєєє єєє єєє
„єє' єєє єєєєєєє єєєєєєє єєєєє єєєєє
„єєєєє єєєєєєєє, єєєєєєє єєєєєєє
„єєєєєєє єєєєєєєє, єєєєє єєє єєєє
„єє'єєє єєє. —

Polidore, jălem pe mântuitorul meu. Iansă ia-mi păre și rău ca să primăscu vr-o faceri de bine de la altul cineva, afară de tine și măcar că măsărcinasă bărbatul acista cu atâte-ndatoriri, dar din pricinata tot hrăpiem asupra norocului meu, care m-au mântuit prin mijlocire lui Coruv. Cu toate, că pentru toate facerile de bine câte iel mi le-au făcut nici odată, n-au îndrăznit a-mi propoza nici un feli de răsplătire și, neavând altă ce face, ne-am sălășluit într-un sat aproape de malurile Epidavrului, petrecând ianpreună iandemănaț la celi noaia trebuitoari de cătră pescarii locurilor acelora. Coriv au înțeles strămtorire, ce ieu cercam, fiind ianpreună cu dănsul, întru una din zăle mi-au zis:

Polidor și Hariti

„Ты нумя кыроуе даде? Егъиде
„unde kygi' unipape ta', kyrode ke sy' dr' unyt
„cum epi' mnenmyto' a'italma' d'aus' agis'mio'-
„pish' miy' ky' gyp' epi' g'ol'my' t'renyimopi'
„dre'p'ra'mi' k'end' y'ke' m's' a'phi' de'ra'j'mi' de'
„d'at'ra' ma', o'ins' y'k'p'ed'iu'z'e'me' d'au' es'opi'
„k'eu' d'ate' ky'm' m'bo'n' d'yr'u' d'ra' b'ra'z'p'he'
„my'min' t'ab'u', m's' bo'n' de' m'p'ta' m'na'p'y'
„t'at' d'ra'y'na' de' s'end' t'ine', k'ae' m's' m'no'
„t'yn' de' o'ap'et'ap'e' k'ep'e' m'y' m's' o'ny'p'p'o'. —
„Агъунау а чхосноуи' луотосеу' миу. — ад!
„ce' e'p'in' ke' d'yr'u' t'oc'it'e' a'ital'me' s'y'm'e' d'y'ka'
„m'e' t'y' k'ind' b'ic'n' e'im'ye' d'ra'na'p'e' m'e' 1/2 d'
„aby'to', m'y'man' d'ra' n't'y' k'ae' t'y' m'ind'ya', t'e'
„k'i' am' d'ir'p'd'y't' m'y'man' k'ae' m's' lu'o'm'e'
„d'yr'u' t'ine' de' ha' ky'm' m'hi'z'e' m'ic'n' d'ri'lam',
„b'ic'n' k'ey'ta' d'ra' k'op'ibi' m's' k'ap' es' b'op'or'it'ye'
„ky' d'eny'h', t'e' k'y'h' b'ic'n' t'eci' m'it'e' o'd'ate'. —

- Tu nu mă cunoști iancū? Eu știu de unde curgi mierare ta, credi că ieu de mult aş fi mântuit-o aciasta, dacū ajiutoriul meu nu ț-ar fi fost trebuitori ian vreami când iancăte afli departi de patrie ta. Bine încredințatū ia-ioū să fii că-ndatū, cum te voi pune ian brațele mumii tale, mă voi depărta pentru totdeauna de lângū tine ca să te mântui de o arătare, care nu te bucurū. Nu cercaț a slăbănogi scoposul meu. Ah! Să știi că după toati aceste ieu mă ducū și tu când vei simți plecare me ce am avut-o, numai pentru ca să te mântui șe ce am pierdut numai ca să te scotū pre tine de la cumplițai tăi ucigaș, vei căuta pe Corivū măcar să vorbești cu dānsul și nu-l vei găsi nici odatū.

Palidar și Hariti

„ Mă dău adăcșo în dyne. 74' miay bo-
 zrovit aciasta kybieta în miay lătat, tă'
 „ Lay dorit de la mine spre țărnu, aciasta
 „ Lay tja' mîr' la'ohatșe dău aciasta dnyg'-
 „ tșe, epynidyeo amân' pșuror dău ci'ăto-
 „ pîna Hgum' tșo' cindyșe. —

„ Tîlora epo kșmiba dău aciasta
 „ Dorit spre' kșmiba abînd Hădămădă
 „ kăd'anocho' ky kșmiba vom tșe' dpyh'-
 Hg' am dyt' la kșmiba, tă' aciasta dău tșe
 ka, dntșe dntșe aciasta am dntșe
 tșe dntșe dntșe aciasta, kșmiba m-
 ray aciasta dntșe mîr' de aciasta, kșm-
 nădăto aciasta lay tșe dntșe kșmiba, dău
 „ dntșe aciasta aciasta aciasta dntșe aciasta
 „ kșmiba mîr' aciasta aciasta aciasta aciasta
 „ aciasta aciasta aciasta aciasta aciasta
 „ aciasta aciasta aciasta aciasta aciasta
 „ aciasta aciasta aciasta aciasta aciasta

Și ian adevăr că după ce mi-au vorovit acieste cuvinti, el m-au lăsat și s-au pornit de la mine spre țărnu, apoi s-au tras mai la o lature ian altă lăcuință, ferindu-să a mai rămâne pe viitorime numai noi sângure.

Peste vr-o câteva zăle ne-amă pornit spre Epidavru, având nădejde că de acolo cu ușurință vom găsi prilejul a ne duce la Corint și apoi la Atica. Iantrând în pădure aciasta am întâlnit pre-nbunățățul Memfis, carile ne au arătat drumul mai de a dreptul, când iandată atunce s-au ucis bietul Coriv, depnietritile măine a lua Simis, priivind cu ochii mii a făcătorului meu de bine moarti, fără ca să-i pot da vr-un altă ajutoriu de cât lacrămile. Și pentru că și pe

Polidor și Hariti

„tine dragul meu Polidore te socotiem de mort, am zădit cenuăei tale și
vrednicilor de tânguit rumpte măruntae a lui Coriv, acești doia sarcofaguri și
acestu loc mi s-au făcutu pentru totdeauna mai prețuos și n-am putut ca să-l las
hotărât, fiindca părū la sfârșitul vieții meli aice să mă sălășluiescu.
Hariti, mântuind părū aice istorie ie, pe care de atâte ori io-au fostu
tăeto, Polidor cu lacrimile sale, muștrat găsândușu de cugetul său pentru că
fără dreptati au învinovățit pe o așa gingașu și credincoasă soție cu toati că
s-ar cuveni a să da dreptati bietului Polidor, că au avut asămine păreri, căci
dragoste lui ce atăta de mare asupra Haritii, i-au născut o

Харита мученица моя:
Ужасно же ужъ въ крѣпкѣ де атѣтѣ оубо дѣла
погубитъ твою Полидора въ сагунѣица елика
мученица Трояныя де крѣпкѣ ойъ Пелопоннѣ
къ оубо дрѣматѣ, ая ѣбиновѣжи въ о
ама ѣиндѣи ѣе крѣдѣиоаѣе коѣе, къ
тоати къ коу ѣубѣди аеида дрѣматѣ оисти.
Хыъ Полидора, къ ая абыт аѣиуна ро-
пѣји, къ хыъ Драголюкъ ѣе амамади
маѣе алаѣеа Харитиѣ Сѣу аѣлуѣе о-

tine, dragul meu, Polidore, te socotiem de mort, am zădit cenuăei tale și
vrednicilor de tânguit rumpte măruntae a lui Coriv, acești doia sarcofaguri și
acestu loc mi s-au făcutu pentru totdeauna mai prețuos și n-am putut ca să-l las
hotărât, fiindca părū la sfârșitul vieții meli aice să mă sălășluiescu.

Hariti, mântuind părū aice istorie ie, pe care de atâte ori io-au fostu
tăeto, Polidor cu lacrimile sale, muștrat găsândușu de cugetul său pentru că
fără dreptati au învinovățit pe o așa gingașu și credincoasă soție cu toati că
s-ar cuveni a să da dreptati bietului Polidor, că au avut asămine păreri, căci
dragoste lui ce atăta de mare asupra Haritii, i-au născut o

Polidor și Hariti

Προδυσκνικε θυρω, κατα δε αδελφου' κ πο:
προφυγε, εντρα' κ κορυγη, λαυ αμορεδαζην'
ταν' ενκρυσεγηνε, εν οφειρα βικηαιε. —

Polidor oltregeuca' κ βραχια lu', o
cupte, εν βινδυο αμα κερρικατο δε' αδεεβα
εα ριδαμυερα' κ γυμ βαρβαρυ' κικοφρον
πυσατ δε μενιε τυρ γυρνε' κ μενικετα εα
ερανεροεγ' κ γυρνε' ενναυτα εαν' θυραδουδουε
α' ω' ανδρε', εεταμε βεατηκ Πολιδουε εν αυ
εοβιαυα Χαριτιε', κερρια αδεε' εεταμικου' δε'
μυ εαν' τα μαη' εκοου δε κωτ' εαυτηε, δε
οεαλυε νυμαη' αδυκίρε' αμικετα αμυμα=
κωτ' εκοου' εαν' ενταμικερα', εν δεαυτη κω'
ερατατα τα' ακ αυ θυε' αλυ' αρα Χαριται' εε
εομετα' ε' κωε' δε εαυε' αυκωτ' μα' ερα=
νικ δε' οεενδο. —

Μαη' αδυκινδυε' αποη' αμικετα δε'
εγ' εα εραμικε' αλυ' Κοριε', δε εινδυραταε=

pre prielnicu zule, care de apurare-nparatasti, intre-n sotatai, s-au amorezatai
cei ian curatania si faru violenatie.

Polidor o strenge-n bratale lui, o sarutu si, vazandu-o asa-nfricatū de
adesale ei repetuiri cum varvarul Licofron turbat de manie lui țane-n mainile
sale sangerosul cutat ianainte iei, pregatindu-su a o jiu NGHIE, sa teme bietul
Polidor si acum de viața Haritiei, care adese saltandu-i pieptul ieai cel mai albu
decăt laptile, de o sanguru numai aducire aminti a cumplitelor sali iantam-
plari. Si pentru nedreptate, ce el au pus asupra Haritiei sa socote iansuș pe dan-
sul mult mai vrednic de osandu.

Mai aducandu-ș apoi aminte de buna faptu a lui Coriv, de singurate-

Polidor și Hariti

мукъ сантиментъ, ꙗко не деапуруре ео кувине
аморн'лукъ Дикде, ꙗко кувине ео кувине ед'аа'
ерн'мукъ миторю, ꙗко мукъ даторю, Дур'
мъ ео не тити харе ровауау' еу, ео здро:
от'еи мукъ миторю Симиалукъ, ꙗко кувине:
Данд мормантукъ ате'на ꙗко кувине мик'
наинте Дорни'е буре, Дорни'е буре, ꙗко дур':
деманна ка ео кувине, Дорни'е Д'е мандитъ
бондукъ кувине кувине буре. —

„ Приимѣща брѣдѣ мѣу вѣтеа еркате
„ мик'де оине, ꙗко Сортис мандукъ буре ама
„ ꙗко де кувине аса нвѣтеаре Дорни'е буре мукъ мукъ мандитъ
„ ама вѣтеаре ерре тити харе. „

Харити' неи, ꙗко кувине мандитъ
бу кувине буре кувине, ꙗко мукъ мандитъ:
мандитъ, ꙗко рѣдиканду' де тити мормантукъ буре
кортис, мукъ тити Сортис мандитъ буре мандитъ:
ꙗко мукъ мандитъ мандитъ. —

Сортис мандитъ мандитъ

cul santiment, ce-n deapurare să cuvine ai fi lui pilde și căruе să cuvine el ai fi mulțămitoriu și mult datoriu, pre și de-ntâmplare răvalului său, să zdrobi-să cu totul inima lui și cuprinzând mormântul acela ce cu puțân mai nainte pornire lui, părere lui ia-l îndemna ca să-l surpe, plânge ne mângăet, udându-l cu lacrămile lui, zicea:

- Priimești, o, dragul meu veteaz, făcători mie de bine și iartă maicul unui amar, ce de cătr-a sa-nvăpăeri. Părere lui l-au lăsată a te-n vinovățu fără temeiu.

Hariti—nsă și cu Memfis, mângăindu-l cu de fața lui căștigare, iai șterge lacrămile și, rădicându-l de pe mormântul lui Coriv, s-au tras iarăș la locul, unde mai nainte au fostu șazutu.

SFĂRȘĂTUL PĂRȚII A TRIE

портр. св. еп'аго 192.

1. Διδάσκει τὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ καὶ διευκρινίζει αὐτὴν
2. ἐπὶ τῆς κοίτης, καὶ ἐστὶν —

Parte erî Patrula

Харити ай мантият илтопис ле' уа По-
 лидор ай йт'анъ, др'ала, оу алау'тат ай Аг'ар
 аинте, инте' ай м'одат др'усп'агъ са'л'ат
 Маг'еинат, уа д'исп'ур ай п'е д'е'а'т'у др'у'и:
 у'й'иб'е Аг'у' Д'е'л'Д'ор, - Аг'ар аинте к'а'р
 К'а'р'е'д'о'т'и'б'е Т'ра'ор о'а'б'е'а'у'р'д'о'у', А'с' с'а'у' к'е'а'т
 К'а'е'с' Д'и'т'а'а'е' к'у'е' ай Д'и'к'а'т' Т'е'п'у'гъ М'а'р'и'е
 др'а' а'у'а'г'а'е', А'е'у'г'и'а'г'а' С'у'л'т'и' А'и'г'и', уа
 Д'у'р'е'р'о'а'с'а' К'е'д'е'п'и' А'а'г' а'д'у'е' са' а'и'а'а'т'а, у'д'и'а'
 С'а'г'у'е'т' С'а'у' о'р'е'т' е'р'и'к'у'е'т' др'а' г'р'е'а'а'т'а'и' а'у'р', др'
 К'а'р'и' С'е'д'у'д'у'р' м'а'и' й'т'и'а'у' Харити ай п'е'к'у'е'т'
 к'у' о'р'е'р'е' др'а' е'и'а'с' Д'у'т'е'р'и'. -

„Т'а'и' а'а'т'а' ? Т'а' С'е'д'о'к'и'и', уа Д'о'а'т'и'е' о'а'у'
 „К'е' а'т'р'о'а'а'а' А'и'т'о'а'е' м'а'у'а'г'а'е' е'и'а'е' с'а'у'а' С'а'р'и'
 „К'е' е'и'а'г'р'е' ? е'с' Д'е'д'е' К'е'а'с' а'д'у'р'а'у' е'р'и'а'д'у'р'
 „Д'и'а'н' т'о'а'т'а' е'р'а'т'и'р' др'а' о'и'а' о'р'е'а'а'а'т'а'е'к'у' К'е'а'
 „Д'е'л'т'а' м'а'д'у'а'т'и'а'е'. -

PARTE AL PATRULI

Hariti au mântuit istorie sa și Polidor au început pe a sa. O au ascultat cu luare aminte. Iantăi au lăudat pe mărețul la suflet Nafsicrat și pe urmă au răs pentru ianchipurile lui Polidor. Luare aminte, care care o potrivă grabă o ave amândoi. Nu s-au lăsat ca să priceapă cum au picat bătrânul Memfis ian amețalū. Neputința vrăstii lui și dureroasa vederii l-au adus la aciasta și-ian scurt s-au fost făcut pe jুমাতати mort, pe cari, văzindu-l mai întâi, Hariti au răcnit cu o fără de săne puteri.

- Ci-i aice? Ce văz ochii și poati-să oari că-ntr-o așa lipicoasă menuntă să i să facū streinū sāmștere? Să vede că ne-nduraț, fiindu-ne zăii toatū facire de bine o răsplătescu cu-n zăcitu măhnicuine.

Polidor și Hariti

Сынъ Мемфиса, даждь слышиши
тако? Ты дерзко окличашь ея маи брѣви
Да аще капри каприхъ твоихъ слышиши
ах! Брѣви не оспрашивай къ ну слышиши
улыбну не оспрашивай да ея ковер-
ванъ къ ну слышиши да не слышиши. —

Аще полнуды да Харити, слыши
Полдор слышиши тоаи слышиши слыши,
аще слышиши слыши да слышиши Мемфиса
да слыши ея, къ къ слышиши слышиши
Слышиши слыши слыши слыши слыши,
спрашивай слыши Мемфиса слыши слыши
Слыши слыши слыши слыши слыши слыши
да слышиши, слышиши слыши слышиши,
къ къ слышиши слыши слыши слыши слыши,
да слыши слыши слыши слыши слыши слыши,
да слыши слыши слыши слыши слыши слыши,
да слыши слыши слыши слыши слыши слыши,
да слыши слыши слыши слыши слыши слыши,
да слыши слыши слыши слыши слыши слыши.

Bunule Memfis, n-auz glasul fiicii tali? Nu deschiz ochii tăi să mai văzi pe acii carii sfatul tău i-au întrupa iarăș. Ah! Ursitū nedreaptū, cum nu laș nici într-un menunt de fericire ca să nu-l covârșăști cu-n noianū de măhnicioni.

Aceste, rostindu-sū de Hariti, iarū Polidor, puinndu-ș toati puterile sale, au adus într-un tărzău pe bătrānul Memfis întru sine și cu o dinpreună ajiutorințū, sprijānindu-l l-au adus la lācuința lui. Familie lui Memfis, întrānd în prepus pentru întârzāere lui s-au fost înprāștiet pe cāmpii, cāutāndu-l și așteptāndu-l. Cum l-au vāzut au alergat ian anti lui, iai sāruta tremurātoarile și rācile lui māine. Memfis, ianbrāșōșāndu-ș copii lui și defāimāndu-i pentru ne-n-

Polidor si Hariti

kybickzatisbu sop shetepa' may porontim
ka echi' nretas' saupmita. —

Epipiy' biayin' syp' memoric' ep' auy
apoadi' de ac' tea', toate' ntyroyinyepa' kate
sen' opita' dintpy' luidape' tatyinytye' ochnabs'
deha' moapty', epa' n'edayo', wa' na' man' abind'
ant' miteho', kaptis' ay' die' ketye' dohi'vop. —

„ Ah! (abepriuy' dna' karnice' zeshy'
„ Ne' ucini' de' ketye' kuyntopin' adictyn' so', a'
„ N'eman' opish' syp' adoloh', wa' akoronidiv', mji'
„ Ke' tekhnir' / a / lay' kypelky' de' ketye' xi'po'
„ na', ay' dna' biayin' memoydyh' doftopacay', wa'
„ dna' xonopos' amoaate' Ellada, ka' sa' zesh' a' m'is'
„ ypirin', ketye' atilenna' e' abeprem', w' ady' k'endyi'
/ a / adinin' die' ke' n' atity' vishinir' sop' op' m'elay' syp'
„ sa' koronidiv' wa' zesh' amolen', wa' do'by'ndyey' m'ay' wa'
„ syp' botanist'icay', dna' kypel' wa' zesh' med'z'g'icay'!
„ m' n' hatypsho' Elladapshy' s'p'ind' k'atim'is' hys' dna'
„ k'ap'ia', moate' atsh' s'p'uy'pe' dna' d'p'sy'op'ra' wa', m'at'p'y'
„ atyp'ape' sop' de' v'ed'hi', m'it'ak'ovir' zesh' man' ay'
„ syp'ay' l'ay'm' d'ip'a' t'ic'le' d'ev'ay'z'p' zesh' k'adins'yi' —

cuviințatele lor plăceri ca să li-ncetezū lacrămile.

Firul viații lui Memphis er-acuș aproape de a să tăe, toatū-ntrebuiņare cātū iei o făce pentru scăpare bătrānului bolnavū de la moarti era-n zādar și, ne mai avānd alt mijloc, Hariti au zis cātrū Polidor:

- Ah! S-alergāmu ian capiște Zeului, ce să-nchinū de cātrū lācuiitorii acistui loc, acista-i fiul lui Apolon și a Coronidii știi că Asclinie¹ s-au cresut de cātrū Hirona, au ianvātat meșteșugul doftorescu șā-i ian honorul a toatū Ellada, ca un zeu al medețānii. Cātr-acista s-alergem ș-aducāndu-i

¹Ellini zāce cā pe acistu Asclinie l-ar fi nāscut Nimfa Corochis și zeul Apolon și ianvātāndu-sū meșteșugul botanicescu ia-l nume și zeul Medețānii! Șā-n laturile Etdavrului, fiind capiște lui iai sārba toati aceli locuri ian ĩmprejiurașū pentru apārare lor de boali. Mitologie ĩnsū mai cu lāțāme spune petr-acisti deșāțtū zei ellinești.

Polidor si Hariti

„ако нoастрi ругăцини Поати ќе нe вa дaрyи сaн-
тaтa лyгă Memfis, eн aдивăрaт вpeдницe
„Koaлтpъ Сиини“ Kаpеc Ky aдсвeпaт лeпaд-
„нитe, тe Keбснoвaтi Cаyсиpиeгъpъ Дeпpъ
„O Лeипe нeбyнитeгътe, тe oвpaтитoвpe н-
„Oмнoгъ дe ap aгъдe Дyмнoвeдъ Eаи:
„Dаkъpънъ рyдaтpонитe Koaлтpъ н-ay пeлe-
Tиoидopъ н-ay eн мepъжин eн Aгъpмeлa:
„Kpиcпиeгъ Дeнътpъ Дpъ нeбyнитeгътe Memfis
„Kpиcпиe Дeнътpъ oгънa лyгă Kynocпинeгъ нeн eсaтeгъ
„лyгă мyлтe ивaдaтepиe н-“

„Aay Дeпpътъ Kиay мyлтe, тe нeдa:
нe ay Дeпpътъ Kитpъ Kаcиpъ лyгă Aсclиниe-
„въ Koaлтe тe aмъcвeтe Дpъ тинъ eнoвe.“
„въ Aтaтe нъ TеKpъ aвeлтe Дeй“, Дeнътpъ
aтa Cynъ oвpaтe Дpъ oпpъмoдeлo Kapaтe:
Aгъмaнъ Дeпpъ тe нyгъ Дoхидopъ, бoм eидe
aмъ пeлeтитepъ oвpaтeи oгънъ ивaдoвънeгътe

ale noastre rugăciuni. Poati că ne va dăruî sănătate lui Memfis, să-i aducim curatile noastre inimi, care-s cu adivărat vrednice și nevinovati sacrificisuri petru o zeire-nbunătățărū și-ocrotitoare.

- O măcar de-ar auzi dumnezăul Epidavrului rugăciunile noastre, au răspuns Polidor, așa să mergim să-i aducem sacrificiul pentru pre-ncuviințatul Memfis, căruie pentru buna lui cunoștință noi sântem lui mult iandatoriț.

N-au pierdut, ciasuri multi și-ndatū s-au pornit cătrū capiște lui Asclinie. O, ce soartū te aștiaptū pre tine acolo? O, ce platū-ț gătești acestu zău, pentru a ta bunū faptū, pre frumoas-o Hariti? Nu mai puțan și ție, Polidore? Vom vide acūș răsplătire fattii bune ian locurile

Polidor si Hariti

ad'shopa 74'ny' Oup'sy'z'akny' .-

Na'awar Agn' Alusiniu' d'at'at'eb' E'ba'
Da' Epa' k'ynoluy'te, ta' at'ata' k'epod' l'ady'ka'
akoho', Ap'puy'u' d'na' d'et'hopic' ka' k'anniy'e' Agn' a'
r'ohoni', /a/ w'z'u' O'hinuy' Na' abuy' Dioc' /a/
at'iat'la' d'nd'ro'it'o' d'e' k'ent'p'et'ya' b'ep'asay' l'as'op'
m'u', k'ent'o' k'e'kont'ent' d'uy't'i' b'is'p'ey'ya', D'uy'
b'iy'ina' d'e' Ap'p'o'z', w'z' d'e' Ap'p'o'h'e's' Na'k'y'a' d'na' h'is'k'
u'p'a' k'anniy'i', na'k'ad'e' a'nt'et'ha' a'no'i' wa' k'ep'ay'u'

/a/ D'e'at'et'at' h'ny'm'u', w'z' op'p'au', w'z' ab'z' b'ak'ius' h'ep'ad'it'o'
Z'ax' D'it'in', d'e' a'ac'op's'ha', w'z' d'it'e' k'e' a'at'et'y' a'no'ho',
ep'opi' k'ynuy't' p'ey'ya' k'ep'ok'et'o' e'la'uy'e' l'ay', w'z' k'e'
k' ep'opi' p'od't'y' m'ep'na' d'na' D'ey'ria'u' /j' p'ra'h'e' M'y'd'e'
o'le'm'y'k'i', - k'y'ue' k'e' ab' ep'op'ep'olom' /j' e'p'h'ep'p'ey'p'o'
m'os'y'k'ep'o', w'z' ay' d'ep'p'it'at' m'et'o'y' ep'ad'op'm' e'
p'it'ep'it'i', /a'p' a'no'z' Na' Op'ak'o'by'h' e'z'hu' d'et'ep'ic'
D'p'ind'y'p'a' h'ya' T'ig'bin' e'z' d'it'la' to'at't' d'ep'p'ep'it'ep'
k'e'ca'ep'it'e', w'z' k'e' a'h' ep'opi'et'ic' m' /j' p'p'p'iu'w'w'ay'ya'
a'k'ay'p'o' T'it'ep'ona' .-

/a/ Na'na' Op'ay'ny'g'la' o'h'is'ny'g'la' d'nt'p'p'p'p'p'ic' E'pa' o'br'et'it'o' /j'
T'nd'oi'w'k'ap'it'o' Ag' Z'ay'p'e' l'ay' Dioc' k'ep'i' e'z' k'is'm'at'o'
m'ay'h' o'le'm'oy't'ic'uy', w'z' E'pa' m'p'ea' d'it't'e' m'at'p'y' m'y't'a'
no'ny'ic' k'e'rit'at'i' k'y' op'ak'o'by'h' k'e' a'ba'ca', d'e' m'at'p'y' O'
h'is'oi'd'it'ia'la' Ag'rit' /j' e'z' op'it'e' a'no'ho', /j' t'p'y' k'or'op'y'
Z'ax'ya' Dioc' d'e' k'amp'o' k'ep'p'ad'it'o' /j' e'z' t'p'y'm' a'no'ho'
d'ep'p'it'et'at'i' d'at'p'p'it'la' a'k'el'ha', a'no'ho' E'pa' w'z' e'z' t'at'y'g'is'
Agn' Dioc' k'ep' d'e' k'e' h'i' w'at'i' m'is'ny'g'la' a'k'ay'm'u' /j'

a celora ce nu o prețuescu.

Capiște lui Asclinie ian toată Ellada era cunoscută și atăta norod s-aduna acolo precum ian Delfis la capiște lui Apolon² și-n o limbu la a lui Dios³ aciasta iandesitū de cântărețū bārbaț și fāmei, cântū neconținut dulci viersuri o mulțeme de preoț și de preotesū lăcue ian lăuntru l capiștii pe lămgū altile, apoi și coprin-

²Pe acista-l nume și Feba și-l ave vechime noradilor zeul zillii și a Soarelui și zece că acestu Apolon ar fi cărmuit trāsura ce norocatū a Soarelui și că el ar fi fostu părtaș ian Parpai iantr-ale muzile osteneli. Cum că el ar fi fost însuflețatoriul poețālor și au deșteptat pe toț oratorii, a ritorici, iar apoi la oracolul de la Delfis prin gura lui Pifin dezlega toati iantrebările ce-i să făce și că el ar fi ucis pe înfricoșatul bălaure Pifona.

³Lămgū orașul Olimpului ia-n Peloponis era o vestite Pagodie hărăzatū lui Zefs s-au Dios, cari să chiema Templul, o limbicescu și era pre a știutū pentru multa bogăție căpetatū cu oracolul ce avea și pentru o limbiceștile lupti, ce să făce acolo întru honorul zeului Dios de cătrū noaroadile ce s-a<d> una acolo di prin toati laturili aceli. Acolo era și statuie lui Dios, una di celi șapți minuni a lumii.

Palidar si Hariti

„Dipa a 4-a” Palodis Epa' opoaptha isapra
ur endre toy kunoipotipre akohi' abra lha.
Dipa hop, Dintny ke akia kantiya adya
Achinnis da' dndpripa Dipe ur da' binoba:
zra' opa' ur kapa' fr dyro opohipre dr'
tuntkapa' er akduna' de rjira' alti' hony.—

Ajiungand deta' amoho la a tra da:
Dolis Amundoe minyini' amopra, Jay adye
dnd' annta Apetipapshya kopyia Jay opomut
dntandshya ur dopinzhahop Dikendye Lupitla,
„Hon' kune gydum Dintny epij' Doko:
„moe, dndey Dint' ipis, ur opoaltke hyn' dnt
& mptypiciura, kote' Arunynitopapre epitipya
, akh' papbator man' sune de kat' De Manepic
, It' ay, Dipe kyan dnt kypoluyt ur' n' mout
, Epidavrah, ur Dintny kapa' ston' am' E'rait
, auyeu er opoatam gydatom kelpo Achinnisuu
Dnt' i' acy g' h' ak' ipin' dnt' r' p' 4' s' h' 2' 60=

dire acei Pagodie era foarte mare și unde toț nenorocițai acolo avea scăpare lor, pentru că acea capiște a lui Achinie da iangrădire păru și la vinovațai orșicare, ce după feliuri de-ntâmplări să izgonie de prin alti locuri.

Ajiungând, deci acolo, la acea Pagodie, amândoi tinerii amorez, i-au adus ianainte arhiereului, căruie i-au arătat întâmplare și dorința lor, zicându-i Harite:

- Noi nu ne rugăm pentru vr-un păcătos, iansuș zăii știu și faptile lui iai mărturisăște, căci nemuritoarele ființu alt serbator mai bună, de cât pe Memfis, nu au, pre cum iai cunoscut șe-n tot Epidavrul și pentru care noi am venit acum să facem rugeăiuni cătră Aslipis.

Ian ciasurile aciștii iai npreună vo-

Polidor și Hariti

раба Архизрѣхъ Ага' лама Гѣрѣин' спрѣмезъ а
Харитин', въ Отрава Гѣ' дѣхѣ а' Амѣрѣхѣ, аѣ инѣпат
дѣа 'Крѣма дѣа', Кѣ тоати Кѣ ачѣалма Гѣ хая Крѣма:
Кѣ, Кѣ Грѣ' брѣ Кѣрѣтѣ еимѣрѣ: Гѣ хаярѣ Грѣхѣтѣ
Кѣтрѣ Отрадѣтѣ тѣрѣтѣ Харѣтѣ, Дѣнѣтѣ брѣ одѣ:
спрѣрѣрѣ дѣнѣспрѣрѣтѣ' итѣрѣнѣ бѣ'уѣрѣрѣ, Кѣтѣ
Дѣ ерѣрѣ' въ брѣтѣ Гѣ Кѣ' нѣ'сѣтѣрѣрѣ ерѣпѣ'Кѣ
Дѣнѣла Ачѣа Дѣтѣ, Ачѣрѣнѣд ачѣтѣ Дрѣрѣрѣрѣ Кѣтрѣ
Дѣнѣа Дѣ Кѣт ачѣтѣ Полѣдорѣ, мѣкѣрѣ Кѣ хѣн' Кѣрѣрѣ
Кѣнѣлѣтѣ. — Гѣ тоати ачѣтѣ ачѣрѣнѣдѣрѣ Грѣ' онѣ
спрѣрѣтѣ Дѣрѣрѣрѣ, Кѣрѣ брѣрѣ аѣо' дѣдѣтѣтѣа'
аѣрѣа' Дѣдѣтѣ Грѣ' Полѣдорѣ, въ Кѣрѣ дѣнѣ Дѣоѣ:
Дѣ'Кѣтѣ дѣнѣрѣрѣрѣ Аѣ' Грѣтѣа'а', — Хотѣрѣрѣрѣ
рѣ' Гѣрѣ въ Гѣ мѣн' Аѣтѣрѣ ачѣтѣ' Ачѣоѣрѣтѣ дѣнѣ:
Дѣрѣрѣ ачѣтѣрѣнѣдѣрѣ, Дѣ одѣтѣ аѣ Дѣтѣтѣ Гѣрѣрѣ. —
Сѣнѣа Лѣр рѣрѣрѣрѣрѣ дѣнѣтѣрѣнѣдѣрѣ дѣнѣтѣрѣрѣ
Кѣнѣрѣрѣ, Харѣтѣ, въ Полѣдорѣ дѣнѣ мѣкѣнѣдѣрѣрѣ

rave, arhiereul lua sama cereștii frumsețu a Hariti și otrava ce dulce a amorului, au iantrat ian inima lui, cu toati că aciasta ce l-au stăpănit, nu era vr-o curatū simțāre ce l-ar fi plecat cătrū dragoste tinerii Harite pentru vre-o petrecire ian nesfârșāta-npreunū viețuire. Cāci de ar fi și vrut-o el ca-n deapurare să fii cu dānsa nu să pute, nefiind a lui prețuire cătrū dānsa de cāt a lui Polidor, măcar că lui nu-i era cunoscutū. Ci toatū a lui aprinderi era o nenfrānatū pornire, care spre aș-o iandestula, afla piedicū pre Polidor și care iai ianbolde chipul ianbunārii lui în pofta sa. Hotārāre sa-īnsū și ce mai nainte a lui neomenitū ianchipuire, ascunzāndu-o de odatū, au păzit tăceri.

Senta lor rugāciune, iancepāndu-sū ianlāutrul capiștii, Hariti și Polidor iannecāndu-sā-n

Polidor si Hariti

Λαυραμιας ἄρα αὐτῶν δὴ καὶ τῶν ἰσοπέδων ἑστῆσι
τῶν Ἀσκηταῖν, ἐν κορυφαῖσιν αὐτῶν ἔστη-
σαν δὲ καὶ αἱ ἰσοπέδοι αὐτῶν Μενεψίς. —
Καὶ δὲ δὲ δὲ αὐτῶν ἐπὶ τῆς ἑστῆσιν ἑστῆσαν
ἐν τῶν αὐτῶν καὶ ἀρῶν αὐτῶν δὲ αὐτῶν μίση-
δῶν, ἄρα αὐτῶν ἰσοπέδων ἑστῆσαν. —

Tot norodul au început a striga că acista-i iansuș zăul, carile s-au arătat
ian schimbatū fațū, aliargū mai aproape să-i mulțāmascū pentru ajiutoriul ce li
menești. Dar din nou, rădicāndu-sū statue, pardosala să defaci și din lāuntru
rāsunū urmetoarele cuvinte:
„Noroadē al Epidavruskoy, aluyhtay dymny:
„Dzhalua vroyshy kays bi okrotshy, zē boi
„Veteshko priyatini pye kapii esperaney z ay-
„na kuyovshy kay vidnyat Novyshy dymny alyer
„ce spiy z kuyovshy kuyovshy dymny dymny dymny

lacrămile lor au picat la picioarele statuii lui Asctae și c-o fierbinte rugăciune cere de la el iansănătoșare lui Memfis. Când, deodată ce-nalțū pe deasupra statuei un șarpi, cari arătāndu-sū de față, mișcū-n dusū, iarăș s-au ianturnat ianlāuntru.

Tot norodul au început a striga că acista-i iansuș zăul, carile s-au arătat ian schimbatū fațū, aliargū mai aproape să-i mulțāmascū pentru ajiutoriul ce li menești. Dar din nou, rădicāndu-sū statue, pardosala să defaci și din lāuntru rāsunū urmetoarele cuvinte:

- Noroadele al Epidavrusului, ascultaț dumnezāiasca vroințū, care vā ocrotești și voi, vetejālor prietini, pre carii esperansul și buna cunoștințū s-au adunat, povātuindu-vū ai ce să fiț în credința-ț pentru rāsplata ianpreunii

Polidor și Hariti

„boactpa Bithuioi”, Memphi oia ba tuiiui' eoni.
„tuta, Zeia' ay dndpiveipi dntny deici”, br okpo-
„tueky biayz hyn”, dnec rprerphdybe sca' ariety
„xaps, rrp ka' xapite, mot deayna xepivite
„ce opie dntpe ndrhtuicijor atriemin” Hadode,
„leekhtis bakhuy dpevinea de copinayto hyn-
„Ioyty Poidore as' dy eayape la memphi.
„xepitin' Zeiekyh kopye auyr' Clechiria, ha'
„eh tae fymia kapi rere akym bay rpaq m
„bov' bidaz dna kuyor. —

Polidor adpina de onpdriveiyte muis,
me opie emian' mivdasi luntyn ho xude ea ce
aypha' ay tpeilat' sprocpto tpepatik, — Bux.
„Zitopishe, ky alty opebe' de amagitoape bik.
„hymydypp' vrozia ny emia' perruz rpe' aha
„man' luyimote mii, — Ha! mskap dake mo
„Zeia' miapda' wama' miiirpote poronka. ky
„bov' mypi man'naite' de ahio dna Pithi". —

voastre pătimirii. Memfis ia-ș va priimi sănătati, zeii au iangrijări pentru dănsul și ocrotescu viața lui, iausă împărțându-vă iei acistu haru, cer ca Hariti totdeauna hărăzătū să fie iantru-ndeletnicire acistii pagode a sclipie, o alegi pre dinsa de sfințătū lui, iar tu, Polidore, te du sângurū la Memfis. Haritii ziescul căștig a lui a sclipie și el tae funie, cari pârū acum s-au ținut pe voi legaț ian unire.

Polidor a prins de o nepriceputū mănîe și fărū să mai jiudefci sentul loc, unde el să afla, au strigat foarte fioratic:

- Vănzătoriu-le, cu altu felu de amăgitoare viclesuguri, vroești tu să-mi răpești pre acea mai scumpū mie? Ah! Măcar dacă toț zăii mi-ar da o așa-mpietrită poroncū! Eu voi muri mai nainte de a li-o ianplini!

Polidor și Hariti

ама'кѣмъ Полѣдоръ воровѣ' мнѣю' ехъ Кородъ инѣ лѣотъ асрѣрѣ , кѣ Дѣ Ка- рѣти' Кѣрѣ' врое' ес мѣрѣ дѣмъ дѣнегѣ о' одрѣскъ инѣтинѣнѣдо инѣ аѣнѣ , кѣ ар- хѣрѣскѣ ау' Поронѣт' де' ау' инѣкуѣт' кѣкѣ Пѣлодѣи' . —

Поѣти' ерѣ' оаре' Дрѣнъ Дѣтинѣрѣ едсе- лѣрѣ' Кѣнѣвѣ' мѣрѣрѣнѣ , кѣ Дрѣнѣрѣ' ау' По- лѣдоръ инѣтрѣ Дѣрѣнѣрѣ' кѣмѣрѣрѣрѣ ? Ехъ ау' рѣнѣа' Кѣ кѣ Дѣнѣт' дѣ' мѣнѣтѣ , ерѣрѣдѣ' енѣа' аѣрѣрѣ' нѣоѣти' Дѣрѣрѣрѣ , ес рѣрѣдѣ' рѣрѣ Пѣлодѣи' , рѣоѣти' дѣ' Дѣнѣмѣа' кѣрѣ' о' Дѣтѣрѣнѣа' рѣрѣдѣрѣ , кѣ о' Корѣрѣрѣ ерѣ- кѣрѣ Дѣ' ерѣрѣдѣрѣрѣ кѣ Дѣнѣ рѣрѣвѣаѣрѣрѣи' Кѣрѣ' , Дѣрѣрѣнѣкѣрѣ кѣ поѣти' ау'е' рѣрѣ- оѣнѣа' инѣдѣрѣрѣрѣа' . —

Прѣа' Здрѣоѣит' де' ерѣоѣрѣтѣ' мѣрѣрѣ аѣнѣ' инѣрѣнѣрѣнѣа' ес мѣрѣрѣрѣрѣрѣ де' врое

Așa, când Polidor vorove, mâniașul norod iai scot afară și pe Hariti, care vroe să margă după dânsul, o opresc ianpingându-o ianapoi și arhiereul au poroncit de-au iancuet ușa Pagodiei.

Poati fi oare prin puțină a descrie cineva turbăciune și nebunie lui Polidor iantru o asămine-ntâmplare? El au rămas ca un eșat din minte, fără de săne, aleargă-n toată părțile, să răpedi spre Pagodie, scoati din inima lui o puternică strigare și ocărăște făș pe arhiereu și pre servatorii lui, dar nimic nu poati așa răzbuna ia-n durere sa.

Prea zdrobit di foarte mari a lui măhniciune să tăvălești de vr-o

Polidor si Hariti

*Kitiba 6'oi de' Nepdola'isa. 7i' nKyn g'rosa ka' z
 Mizeo, 7e' 7'p'is'ind' 7i' n'ait' 7e' m'cho' 7e'
 K'ia'us an'ustop'is'ka 7e'p'is'ha? —*

*P'arsind'uh 7i' 7e' ten' ep'ip'is' a m'ian'
 lay k'ip'ome o'ch'or'no'it' 7e'p'is', 7e' 7e'p'is'ito-
 are n'is'he, 7e'p'is'ind' 7i' ce' ep'is' 7e'p'is'ka'
 7e'p'is' 7e'p'is'ind'is' 7e'p'is'ind'is' 7e'p'is'ind'is', 7e' 7e'p'is'
 7e'p'is'ind'is' 7e'p'is'ind'is' 7e'p'is'ind'is' 7e'p'is'ind'is'
 7e'p'is'ind'is' 7e'p'is'ind'is' 7e'p'is'ind'is' 7e'p'is'ind'is'
 7e'p'is'ind'is' 7e'p'is'ind'is' 7e'p'is'ind'is' 7e'p'is'ind'is'. —*

*D'um'ian' ten' 7e'p'is'ind'is' 7e'p'is'ind'is'
 7e'p'is'ind'is', 7e' 7e'p'is'ind'is', 7e' 7e'p'is'ind'is', 7e'
 7e'p'is'ind'is' 7e'p'is'ind'is' 7e'p'is'ind'is' 7e'p'is'ind'is', 7e'
 7e'p'is'ind'is' 7e'p'is'ind'is' 7e'p'is'ind'is' 7e'p'is'ind'is'
 7e'p'is'ind'is' 7e'p'is'ind'is' 7e'p'is'ind'is' 7e'p'is'ind'is'
 7e'p'is'ind'is' 7e'p'is'ind'is' 7e'p'is'ind'is' 7e'p'is'ind'is'. —*

cățiva ori pe pardosala ce-ncunjiura capiște și, strighând iannainte ușălor ei, chiemă ajutoriul ceriului.

Părăsindu-l ce dintăi furii a mâniei, l-au cuprins o slăbănoțită dureri și tânguitoare jăle. Neștiind ce să facă, umbla prin întindire Epidavului și spune tuturor orășanilor, cu care să-ntâlne, deșanțata lui iantămplare și ce au pățat de la iansuș serbatorului unui zeu, ce el l-au căutat de ai ianpărțu a lui iandurari și a da lui Memfis sănătate.

Dușmanii cei secretnici ai arhiereului să bucura de aciasta și s-au iandemnat de o ianpreună pătimire sau de vre-o ascunsă ură, făgăduie lui Polidor că-i vor sta-ntru ajutoriu la localnica comună adunare a norodului.

Polidor și Hariti

Тимпунь адуняри неспинд вала
кыполуды, Пидониты да абык креты, не-
претых да Зан, вк оамини, бреты кимиты,
амора Нобидор, кара са спунес пидунри
Агордунь ед, кувра амур мей ам
врсанты аждотинь Понинд мей кы аспин-
ны моажеты да не курмат окимия, да не-
ниси ачиаля. Ах ачиаля, — Ста амур
да амур креты бонтячи, та Ихань не
амурит Понту жова Ах Дин Ной да
таммаре. — Да ама чхы Ноби-
дор ах датрунт Дина мгы куд оар
амуртаты аждор саядат оармкыри вк-
раноу да ам кимия Дорита Ах притити-
ре, та адика чхы ачиаля даммуска.
пи чхы сая мей аждотинь Дина?
Тот орашъ Евидаврале аспун-
ор Ихань спинд да кх вродот Ачиаля.

Timpul adunării, nefiind iancă cunoscută, prigonitul de a lui ursitū, părăsitul de zei și oameni, bietul uimitū amarez Polidor, care să făcu-sū jiu-cărie norocului său, nu vroe acum mai mult vr-o altū ajiutorințū, poftind mai cu criințū moarte, ce necurmat o chiema, iansū nici aciasta nu-l asculta. Sta amețat de a lui crunte bântueli și plânge nemângăet pentru răoa lui din nou iantâmplare. Ian așa stare Polidor au petrecut zăle multe, când o neașteptatū auzire i-au dat oareșcari esperansu de a-ș căștiga dorita lui răsplătire și adică ce era aciaștū iantâmplari ci l-au mai însuflețat pe dănsul?

Tot orașul Epidavrulului fierbe, plinū fiind de un zgomot ne-nțăles.

Polidor și Hariti

el ce anjōnia kaei noate aepā' kalliōns
te badi Apitol nepodyh du netand duka:
kymū, bapōiay, spmū, kōrit, kōpī.
te bēpni, dīnōstāy d' aeprika kum' dū
duyūyāpē hōp, te dehiōep kār' kōmāpō:
dāpi aqāta kuyūyāpē kōpōdykūy, oīnē' nēpē-
dūyāt epīnū kīū' bōpōdā aepē kār' aluy-
tāpē kēyūyāpō' Aji, dīnōis nymai kēt dū-
tā dūpē dūmāsi, te' nuyūyāpē' nēatē' si luatē'
aepāpē aepē' ak' aluykū' tē' ak' dē' kōyūyāpē'
dīnōpē kōtōy epā' nēnūmāntay kē' ce bēdē'
tot aepāy dūkūyūyāpāt dē' bōpōmā, te'
dīnō dē' tūpōyāpē, kē' a' nēatē' epā' kē' atinē'
dīpōlōnīy epīnū dē' pēdōyūyāpē Aji Mīnōs
dūkūyūyāpē' kōpōdykūy, te' nēkōy dē' mē' kē'
mīnōmā dē' aepāpē' kōtōy Plōdōis Aji' Asclīpī-
nīy dūdōdār hē' aepē, kē' dūhōk dē' eōēn
nēnōi kōtōy dūmāsi Mīnōs, kōpē' nūi' nuyūyāpē'

El să aprobe ca să poată afla chestionul și vedea pre tot norodul, iannotând ian lacrimi, bărbat, femei, copii, tineri și bătrâni. Ianbătat de frică, eșăe din lăcuințele lor și Polidor, care c-o nerăbdari aștepta adunare norodului, bine-ncredințat fiind că-i v-or da o areșcare ascultare tânguirilor lui. Diabie numai cât iantra între dănșăi și mulțime-ndatū-l scoti afarū fără a-l asculta ce el le spune, pentru că toț era-nspăimântat, că să vede tot orașul iancunjiurat de vrejmaș și plin de turburare. Și aciasta era că atinei, prigonit fiind de răzbunare lui Minos, iampăratul Critului și măcar de și iei triimeti daruri către Pagodie lui Asclipie, ianzădar le era, căci ianloc de a sänblänzi cătrū dănșăi, Minos, spre mai multū

Polidor și Hariti

defăimari, au poroncit să nu-i priimască
din Katișca, înz măniiându-se atinei de
atacarisieră și aciasta, au pregătit o
mare oaste pe marea și, dezbarcarisind
prieind și staturile Epidavruului, spre
răsplătire unii așa badjocuri, le amenița o de istov
piire, dacă nu-s vor da supuș legilor ateniești.

Polidor acum nu ave mai mult a aștepta de la norodul Epidavruului ocrotire,
căci iei ave iandestulă iangrijări pentru iansuș dănșă-i. Și multămindă zăilor
săi pentru că i-au triimis ajutoriu pe iansuș oaste ianpreună orășanile săi, au
hotărât a mântui pe a sa Hariti cu bărbăție lui și să răsplătească necredincului
acestui oraș, care l-au înstreinat de ce mai dragă a lui. Ianfărășat, spre a să faci
vrednic, Haritii, prin

defăimari, au poroncit să nu-i priimască ian capiște. Și mănii-indu-să atinei de o atacarisieră c-aciasta, au pregătit o mare oaste pe marea și, dezbarcarisind în staturile Epidavruului, spre răsplătire unii așa badjocuri, le amenița o de istov piire, dacă nu-s vor da supuș legilor ateniești.

Polidor acum nu ave mai mult a aștepta de la norodul Epidavruului ocrotire, căci iei ave iandestulă iangrijări pentru iansuș dănșă-i. Și multămindă zăilor săi pentru că i-au triimis ajutoriu pe iansuș oaste ianpreună orășanile săi, au hotărât a mântui pe a sa Hariti cu bărbăție lui și să răsplătească necredincului acestui oraș, care l-au înstreinat de ce mai dragă a lui. Ianfărășat, spre a să faci vrednic, Haritii, prin

Polidor și Hariti

αρμίσθεσ δὴ καὶ ἀποστράφει ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ καὶ
καὶ εὐδύσει καὶ ἐπὶ τὴν ἀκρότητα τῆς ἀρμίσθεσ καὶ
μετὰ τὴν αἰσθησὶν ἔσται πρὸς τὴν ἀκρότητα
πρὸς τὴν ἀκρότητα τῆς ἀκρότητας αἰσθησὶν. —

Mai întâi au alergat să găsească pe Memfis
Dre Memfis, căreia au primit cu des-
chisă braț, a căruie copii au căzut la picioarele lui Polidore și le săruta cu
prea desfătătoare strigări. Memfis întreabă ce s-au făcut Hariti și nenoroci-
tul Polidor varsă lacrimi ian loc ca să răspundă. Ian sfârșit, apoi ia-i spune
nenorocire lui, asămene și mijlocire, ce are iansum Memfis, ia-l iandeamnă
câtră aciasta și să pornești împreună cu dânsul ca să afle vr-o luntre ca să-l
triacă la stolul atineilor. —

Ți-au spus din dăruire au căutat să-i dau
bidaja datăți și prină ca să afle vr-o

armile lui să depărtează de oraș, să jiuur, că-n curând sângur să să-n napoezū
cu armile-n mâinile sali, spre a-ș răzbuna asupra răpitoriului dragostilor sali.

Mai iantăi, au alergat să găsească pre Memfis, care l-au priimit cu des-
chisū brațū, a căruie copii au căzut la picioarele lui Polidore și le săruta cu
prea desfătătoare strigări. Memfis întreabū ce s-au făcut Hariti și nenoroci-
tul Polidor varsū lacrimi ian loc ca să răspundū. Ian sfârșit, apoi ia-i spune
nenorocire lui, asămene și mijlocire, ce are iansum Memfis, ia-l iandeamnū
câtrū aciasta și să pornești împreună cu dânsul ca să afle vr-o luntre ca să-l
triacū la stolul atineilor.

Ciasuri iandestuli au căutat iei ianzădar pe tot țărmul mării ca să afle
vr-o

Polidor și Hariti

нико нехудо сънѣтъ, Къто тоу Пелидору
дъвоу пѣсѣтъ де епѣота брѣмѣнѣтъ еси
дѣлѣтъ, Лѣтъ епѣотъ алаице дѣлѣтъ
дѣлѣтъ дѣлѣтъ дѣлѣтъ алаице мѣтъ, тѣ
Кѣтъ де Кѣтъ Кѣтъ брѣмѣ есе мѣтъ. Дѣлѣ
дѣлѣтъ. тѣ. Пѣ. —

Ноща акым ея дѣлѣтъ алаице дѣлѣтъ
де дѣлѣтъ. Кѣтъ ея. Кѣтъ мѣтъ пѣлѣ
пѣлѣ дѣлѣтъ дѣлѣтъ. Еси дѣлѣтъ, Кѣтъ
ея дѣлѣтъ дѣлѣтъ мѣтъ. Кѣтъ дѣлѣтъ
ея. Мѣтъ, тѣ пѣлѣтъ. Кѣтъ де
дѣлѣтъ. ая дѣлѣтъ. Кѣтъ, Кѣтъ
дѣлѣтъ де дѣлѣтъ. Кѣтъ, Кѣтъ —
дѣлѣтъ акым алаице дѣлѣтъ де дѣлѣтъ.
пѣлѣ тѣ Кѣтъ мѣтъ дѣлѣтъ. тѣ
дѣлѣтъ дѣлѣтъ тѣ. Кѣтъ, ая дѣлѣтъ
Кѣтъ дѣлѣтъ, Кѣтъ дѣлѣтъ. дѣлѣтъ
дѣлѣтъ дѣлѣтъ ея дѣлѣтъ. тѣ. Кѣтъ —

micu măcar luntrițu, căci toț pascarii ianfricaț de flota vrăjmașălor Epidavrului, s-au fost ascuns ian celi mai din lăuntru găvăuni a malurilor mării și nici de cum nu vroe să să mișce din locul ce sta.

Noapte acum să pregăte a-ș iantinde iai pune capul său hobot, mănând raza Soarelui după piscurile Epidavrului, când un pascari, prețuind măreața cunoștințu a lui Memphis și rugăminte lui ne defăimându-o, au luat iandrăzneală ca să treacă pe Polidor la stolul atineilor. Polidor acum apropiindu-să de ajutoriul, ce cu mari zberiat alerga și, văzând pre ce-ntăi corabie, au săltat cu inima o prea desfătătu pornire, sămțând în sângile său prin toati vinile sali. Iar

Polidor și Hariti

срочоc — Атинсін' Сай Агѣт' он баесте
шоп, та кутрѣмъ стелѣмъ къ кау ороето
адѣе ка когѣсінѣ' Сай дѣтѣмъ сапѣе ка
кѣрѣмъ дѣу. —

Атинсінсѣмъ ачаета Ачаеу дѣ-
пат' Атинсінсѣмъ кам дѣмѣнѣтѣ, та ерѣе
е дѣрѣнѣ' ачаеа сѣмъ Полидор, Тѣдѣнѣкѣ'
нѣ кѣмбѣ' е ерѣнѣ' брѣнѣ' Ачинѣ' нѣнѣ'
де кѣтѣрѣ брѣнѣмѣмъ сапѣ, Ачѣрѣ' ача' кѣрѣ-
ка' ачаоноу, та кѣтѣрѣ къ' ач. — та'
Ачѣрѣнѣ' каеахъ дѣу са Ардѣстрѣдѣнѣ' сапѣ
сай нѣнѣ' дѣнѣдѣтѣрѣ, та ечѣт' мѣлѣсѣ сапѣсѣ,
та е ечѣ ачѣмъ ерѣдѣтѣрѣсѣ' де кѣтѣрѣ ачагѣ' О-
рѣмѣнѣнѣ, мѣнѣ' ка мѣнѣ' къ ачѣрѣнѣмъ дѣ-
кѣт' де кѣтѣрѣ тѣдѣнѣсѣ' дѣ мѣрѣ. —

Адѣу сапѣ та Полидорѣ дѣнѣ' каеахъ
Магѣмѣнѣнѣнѣ' Атинсѣнѣнѣнѣ' Ачинѣ'
каеа' етѣ'
нѣ' кѣнѣнѣнѣнѣнѣнѣ' де къ' мѣнѣ' мѣнѣ' ачѣнѣнѣнѣнѣнѣ',

folos. Atineii l-au luat ian vasăle lor și luntrașul păscari, ce l-au fosto adus la corăbii, s-au înturnat iarăș la țărnul său.

Iantâmplare aciasta li s-au părut atineilor cam deșantatū și făce să prepui asupra lui Polidor, gândind ca nu cumva să fii vr-un spion triimis de cătrū vrăjmașă-i lor, spre a le cerca scoposul și putere ce au și, luiandu-l ca să-l ducū la arhistratigul lor, l-au pus ian legături și supt mari gardū. Și el acum să tratari-sū de către a lui orășanii mai că mai cu asprime, decât de cătrū tâlharii de mari.

Adunend pe Polidor iannainte maresalului atiniescului stol, care stancunjiurat de cei mai mari a lui boeri,

Polidor si Hariti

аіітпа Полідоро де феліурімі де ненороцірі,
Ініта хіі Сел'н нагріса хіі ппотапа, ші' маі.
а хіі акам б'аіінд к'а еі Твезуі П'аттіііііде.
Хіі' де Ла днеса аі' еіі' П'атр'іоу, Сел' хр'са хіі'
п'отпа, Ах' н'маі' А'т'р'аі' део А'і'і' т'акар а-
в'іде х'аііпа, ші' С'аі'оа С'а'о'ах'сі, х'а'р'а хіі' та,
сп'а'де С'а' н' наііпа Іа' о'р'ізоу Ел ш'аі' аііотур'і
х'а' маі'ііе С'а'і' сп'а'ца Ісі' е'т'енд' Іа'і' наіііпа
а'а'а'а' х'а'р'ах'іі'о'у. —

„Ііііу Ші' т'а? Аау д'а'т'р'а'а'а'т' х'а'р'ах'іі'о'у-
р'ііа Ші'і'о'у. —

„Іа' а'а'д' ? ґа. Глас' ? „І'т'р'ііа' полідоро, а-
„І'і'т'аі' т'а'т'а'іі'і'а'д', Іа'т'а' хіі' та' Твезека Іа'і'
„Наіііпа Іі'а'о'а'о'а'о'у А'і'і'. —

„сп'іііа' м'ііа' ! — І'т'р'ііа' Іі'і'і'і'т'р'а'а'т', ші'
„К'а'т' а'а'а' д'ра'а'а' м'ііа' І'о'х'і'д'о'а' ? сп'і'а'а'о'е-
„К'р'і'т'а'х'іі' в'а'д'еі' ? І'т'а'а'і' ма'т'а'і'і'т' д'ііа' в'а'д'ііа'
„Іа'і' ? — А'ш'а' ! а'ш'а' ! А'а'і'т'а'і' сп'і'ііа' м'іііа'
„А'т'і'і'ч'і'о'о'у б'у'а'р'а'а'а'а'а' Іа'т'р'о'а'а'а' х'а'т'а'і'е,
„Ел Іа'і' сп'і'ііа' м'ііа'с' п'р'о'а'а'а'а'а' т' е'р'а' р'а'а'а'а' =
„т'а'а' б'а'т'р'а'і'ч'а'а'о'у, І'а'і'і' а'а'т'а'з' м'ііа'а'а' д'а'р'а'і'

bietul Polidor de feliurimi de nenorociri, inima lui i să-nnegrisū cu totul și mai ales acum, văzând că să găsaști pătimindū și de la iansuș ai săi patrioț. I-să urășū cu totul nu numai a trăi, dar nici măcar a vide lumina și lucire Soarelui, cari cu tari falū să-nnainta pe orizon. El ș-ai acoperit cu mâinile Sali fața lui, stând ian-nainte acelui cărmuitoriu.

- Cine ești tu?, l-au intreat cărmuitoriu oștirilor.

- Ce aud? Ce glas? Strighe Polidor, acesta-i tatăl meu, iatū că mă găsașcu iannaimte picoarelor lui.

- Fiul mieu! Strigū Pisistrat. Și cum așa, dragul mieu, Polidore? Fioara Critului unde-i? Te-ai măntuit din unghiile lui? Așa! Așa! Acista-i fiul mieu, atineilor, bucurațū-vū ianpreună cu mine. El iai fiul mieu, spre care-m era razământul bătrânețelor, zăii astez mi l-au dăruit

Polidor și Hariti

„ Σαρειν δὴ κ' ἀποί' „ -

Πολιδόρο κ' ὄρῳ πτεδὲ καὶ βυμπάρου ἀποκίθε
ἄγε „ Ἀδ' ἠθάρα , πὶ κ' οἴνε ' κ' εὐκίθηζ' ἄγε
„ αὐ ἐροῖται ἐκρεθίικα ἀνδραγαθῶς αὐ ἀνίμω
„ μέλι εἰς ἀπο ἀφῆθ' Ἰαρειν Πρεπιατικὴ μιάδ' ἄν
„ πρεν δ' ἐπερπῶτ Λοκ , Πυτιμιρίαι μελί δ' ἔμε
„ ἀκστ βῶρ Ἀδ' Ἰερρῶται , πὶ μεί' τελετ κ' ἄ
„ ἀπο πτεμὶ δ' εἰ μίτικα ... -

Κιργερε Λαυρομίλορο γελορο ἕε εἰ ἀφῆκα
ὄραφραζ , αὐ πτετ' ἀφραγετιίθε λορο Ἰοσθ' ἰθ =
μερι , ἀγίαιτε ἀκπιπτεθερε λω ἀνεζ' ἰθζ' ἄτ
λα' πτετ' Κορσοίθε , βῶερη Ὀρπῶται , Τοκδο =
μερη ἕε ἀκαρε ἠθραγῆ , Βεππρε Αγοροθε
πι' ἀφῆθερε ἕε καυίθεσ Ἰπολαροθεσ ἄρο , ἀρῶπ =
ρα κ' εἰθ' ἰθ πῶζ ἀγίαι' ἀβ' οἴρεσ μαρε
ὄραφρετε , πὶ ρεεπτεκετ . -

Δῶτε ἕε κ' ἴθ' ἰθ πτε ἰθ πτε μίθκεπτε ἄ
ἀκπιπτεθερη ἄρο Πίσιεπρετ Ἰκπιροκ' ἄν
πρε ἄε' Κρεεαῦεσ Κάμερε , ἄρενδ' Κ' ἠδσο =
πτερε ἕε ἀκ' ἄπτε Δε' εἰθ' ἰθ εἰθ , κ' εἰθ' ἰθ
λω ἕερετ' ἰθ ἰθζ' πεκεπρε πτεαῖπὶ Κῶπε εἰθ

iarăș ian-napoi.

Polidor c-o răpede cuvântare atunce zice:

- Nu-n zădar și ne bine-ncuviințatū au fost secretnica iandemnare a inimii meli. Eu am aflat iarăș pre tatăl meu iantr-un depărtat loc. Pătimirile meli de acum vor lua sfârșit și mai mult nu am a mă temi de nimica.

Curgere lacrimilor celor ce să aflū de față au tăet frage-tile lor zbu-ciumări, aciastū întămplares-au ianștiințat la toati corăbiile, boerii, ostașāi, gondoterii să bucura-npreună pentru norocit-aflare ce căștegasū stolarhul lor, asupra căruie toț aciștie ave o prea mare dragoste și respect.

Dupū celi dinmăi răpedi minunte a iantămplării lor Pisistrat, iantrând iantru a sa crăescū camerū, vrând ca-ndeo-parte s-asculte pe fiul său, căruie i-au cerut științū pentru toati căte el

Polidor și Hariti

as δειπνῶντες, οὐ Πολιδὸρ κ' οἶσθε βοροα-
 βε τὰς εἴδῃ κατὰ μῆν' Ἰρῆ Λαγὼν Ἀπυρρίων
 κατὰ τὴν αἰσθητὴν δὴ πρὸς Ἐρῆτα δὴ κατὰ
 τὴν. — Πισίστρατος ἀλευαμένδων καὶ ἀεὶ
 ἀμῖντα μῆν' Ἰρῆ ἔργα τὰς εἴδῃ. —
 „φρὶνὰ μῆν'! κῆρι δὲ τῆσδε βῆνα νοροκόλ
 „ἦνι ὄδωτι' νεὶ ἐκστὰ ἠδοῦσι' ἔργα βῆνατῆ
 „ὄχτησδε ἔργα, ἰεὰ ρῖνα ἠπυρρίωντι δαμνῆσιν
 „ὄνι αἰὶ βῆνα βροῖνυε ἔε δῖον ἀνοδιρῆδων νοαστῆ.
 „Ἄεαί βῆνατῆ, α ἰαί φράσῃ δε βῆνα, ἀν' ὄκο.
 „μοῦρ μοῦρ ἀεπρῆσῃ, ἠμῖντε ἀπῆ δεκάτ.
 „κῆνυα ἠπυρῆ φρῆσι δῆνυρῆσῃ, ἠκνο-
 „ροτῆρ ὄποετι ὄνοι, τῆρ δεσπερῆσῃ ἠνο-
 „δομολῆρ. — οὐ ἔσ εἰν τῆρ κατὰ ἀλλ νοροκόλ.
 „Ἄν' βῆνατῆσῃ, — ἰεὰ μῆν' ρῆδῆσῃ δῆνυ-
 „Ἄν' μῆν' ἠεῖατῆ τῆρῆ, ἀλλ πατῆρῆ μῆνι,
 „οὐ φρῆρ ρῆδῆσῃ μῆν' βῆνατῆ τῆρῆ εἰ-
 „ἠε δῆκῆσῃ δῆνυε μῆν' ἠεῖατῆσῃ τῆρῆρ,
 „ἀκῆσῃ δῆν' ἠεῖατῆ μῆν' ἠεῖατῆ, ἀλλεῖρ
 „νοροδιρῆσῃ ἠεῖατῆ μῆνι, ἠπυρῆ βῆνατῆ
 „ὄνι ρῆδῆσῃ τῆρῆσῃ, κατὰ τῆρῆσῃ ἠεῖατῆ.

au iantâmpinat și Polidor c-o iute voroavă i-au spus cu cea mai pre largă lămurire câte el au pățat ian pre scurta lui călătorie. Pisistrat, ascultându-l cu luare aminte mai pre urme i-au zis:

- Fiiul meu! Cât de te-ar vâna norocul aici odată-nsă să nu te-ndoești spre bunătate dumnezeârei. Iea răul, nu triimeti oamenilor din a ei bună vroită, ce din ianboldirile noastre. A ea-i bunătați, a ea-i faceri de bine, iai o comoară neprețuită. Nimicū altū decât căința nu poati faci iandurătoare, nenorocire o poati ogoi, iarū dezesperație nu o domolești. Și eu am cercat ale norocului vâlțășaguri, el m-au rădicat ian celi mai nalte trepte, ale patriei meli și fără rezon m-am văzut iarăș pre sâne picat ian ce mai n-jioșamū strare, acum din nou m-au-nălțat, alegire norodului națâei meli. Iantr-o vrednicū de respect treaptū, căci, murind Egefs,

Palidar și Hariti

„ Ἰμπερατοῦρα ἡοῦτος ἐφίῃσα ἐκ μίεσφι ποφ:
„ μίηδ' μᾶι' μάτ' ἐπὶ μάροφ' οὐκί' πᾶσι
„ Δὲ κίττι Ρουστὰ Ἰμπερατισέκ' ἕρμαδ' ἕκ:
„ Λακτισπίσορ Λαί' Ἰρακλίε' /ε/ αὐ' πρὶς κίτ'
„ Κᾶ' βίδερα Δὲ ἀκέρμι', Ἰρε' ἐπὶ εἰς ἄρο' ὀδᾶ'
„ ἐπὶ ἐκίτ' Ἰμπερατισέκ' ἐτιάλαι Ὀσπίμερε ,
„ Ἠοροδῶα ἀξ βίηδ' ἐπὶ μάξ' Ἄρετ' δὴν ἀκίη:
„ ἕα μὲ , ἐπὶ Λίνιζίτα Ἐκτίερε , ἐπὶ πᾶσι ποφ' δᾶ:
„ ἐπὶ ἀποφ' Ἰμπερατ' ἄττι' περσε' πᾶσι ποφ' ἔμ
„ μίητις , Ἰρακὲ μὲ' ἐπὶ μάξ' Ἰμπερατισέκ' πᾶσι ποφ' ἔμ
„ ἀπ' ἐρετ' αὐ' ἐφ' ὄφ' βίηζα μὲ' , Κερε' δεσραβ'
„ ἐπὶ βᾶ' ἐραρῶε , Πίκαλοῦσε ἀξ Ἰμπερατ' ἐφί:
„ ἠκίη' ἐπὶ ἕρμαδ' , Κᾶ' ἠ' ἠερε' Δὲ' ἠοροτίσορ'
„ ἐπὶ ἠενοροτίσορ' , ἐπὶ ἠ' ἠερε' μᾶι' μάξ' πρὶ:

/ε/ Ἰρακλίε' ἀξ Ἰρακλίε' ἐκ ἐφ' Ἰμπερατ' ἠν βίηζα μίητις
ἐπὶ πρὶς ποφ' ὄμ , ἐπὶ δὴν ἐπὶ ἠακίη' μίητις ποφ'
ἐπὶ πρὶς ποφ' ὄμ , ἐπὶ δὴν ἐπὶ ἠακίη' μίητις ποφ'
ἐπὶ πρὶς ποφ' ὄμ , ἐπὶ δὴν ἐπὶ ἠακίη' μίητις ποφ'
ἐπὶ πρὶς ποφ' ὄμ , ἐπὶ δὴν ἐπὶ ἠακίη' μίητις ποφ'
ἐπὶ πρὶς ποφ' ὄμ , ἐπὶ δὴν ἐπὶ ἠακίη' μίητις ποφ'
ἐπὶ πρὶς ποφ' ὄμ , ἐπὶ δὴν ἐπὶ ἠακίη' μίητις ποφ'
ἐπὶ πρὶς ποφ' ὄμ , ἐπὶ δὴν ἐπὶ ἠακίη' μίητις ποφ'

împaratul nostru fiul său Tisefs, poftind mai mult și mărire unii puteri de cât scaunul iampărătesc, urmând călcăturilor lui Iraclis⁴ au trecut cu vedere de a cărmui pre al său norodū și acum iancepându-sū aciasțū ostășăre, norodul au venit și ma-u luat din lăcuința me și liniștita scăpare și pentru dănșai am fost ianboldit a-mi părăsū pentr-un timpu. Draga me și mulțămitoare petrecire ast felu au fost viața me, care degrab să va fărșū. Ticăloșăe au însămnat fieșcare a me urmū cu-n șăru de norociri și nenorociri și-n celi mai mari pri-

⁴Iraclis sau Gercules au fost ian vechile timpuri un prea mare om și dupe ce ellinii mitologhisăscu multe pentru dănsul, apoi zăce că el, fiind fiul zeului Zefs ș-al Chitenii, fetei lui Amfitrid. Împăratul Tabei, luându-l zăul biruințai și că i-au dat și de ai fi soșăe pe Heba, zeița tinerețălor, iar pe Tisăfos îl numie de jiumetati zău.

Polidor și Hariti

„mejdiî bŭna me' efatŭti, ŭi' dŭmnezŭeasca ajutorinŭa.
„ rŭiŭŭ Haritas ŭarŭeŭt, Dinŭtre ka ŭi' dŭmnezŭeasca
„ daturŭia ŭi' dŭndemnatŭi a' okrotŭi ŭe' ŭmŭla
„ ka bŭna efatŭti ŭi' —

Οικειωτὴν Πολιδὸρ καὶ Μαρὲ Μάρη εὐ-
μνήτῃ μαι' λα' ἔρωτῃ λαὺ δὴτιροῦντ' πρὸ πατῆρ-
εσσ' Ζικῆνδσι'

„Părintele meu, dar nu-mi spui nimic pentru biata Steropi,
cum să aflŭ?
„Dinŭtre biata Steropi, cum e' efatŭt? — Daturŭia
„Zi' — eu rŭtŭeŭtŭi ŭi' dŭndemnatŭi.

„Oare Ța Măre Măre ŭe' daturŭia ŭe' dŭndemnatŭi
„ a' daturŭia daturŭia daturŭia daturŭia daturŭia daturŭia
„ ŭe' daturŭia daturŭia daturŭia daturŭia daturŭia daturŭia
„ ŭe' daturŭia daturŭia daturŭia daturŭia daturŭia daturŭia

„Kam? Iea mai mult nu trăești? Au strigat Polidor cu ochii
ianlăcrămaș.
„Zi' daturŭia daturŭia daturŭia daturŭia daturŭia daturŭia

„Ah! Iea mai mult nu trăești? Au strigat Polidor cu ochii
ianlăcrămaș.
„Kam? Iea mai mult nu trăești? Au strigat Polidor cu ochii
ianlăcrămaș.
„Ah! Și-au mai putut iea ca să mai trăiască, au răspuns
Pisistrat, spre a răbda ianpietrire norocului, care așa tari o au
fostă pătruns? Zioa întru care au răpit pe Hariti din
brațele ei, au fost cea de pe urmă

mejdii buna me faptŭ și dumnezăeasca ajutorinŭa nu mai părăsit, pentru că și dumnezăeasca datorie iai iandemnatŭ a ocroti pe omulŭ cu bunŭ faptŭ.

Ascultând Polidor cu mare luare aminte mai la-urmŭ l-au întrebata pe tatăl-său, zicându-i:

- Părintele meu, dar nu-mi spui nimic pentru biata Steropi, cum să aflŭ?

- O, bunilor zei, au răspuns Pisistrat. Oare ce lacrimi n-au vărsat iea din ceasul despărțării de voi. Ah! Fiul meu, ce mehnicoasă aducire aminte mi-ai făcut cuțetului meu, Steropi mai mult nu-i.

- Cum? Iea mai mult nu trăești? Au strigat Polidor cu ochii ianlăcrămaș.

- Ah! Și-au mai putut iea ca să mai trăiască, au răspuns Pisistrat, spre a răbda ianpietrire norocului, care așa tari o au fostă pătruns? Zioa întru care au răpit pe Hariti din brațele ei, au fost cea de pe urmă

Polidor și Hariti

„авиѣзи' лана, вѣдѣи' си' да пиѣотар- / а /
„ аѣ аѣрѣат' дѣрѣтѣ дѣ дѣрѣрѣат', вѣ' дѣрѣрѣтѣ:
„ зѣтѣ дѣи' чѣнѣтѣ ес' дѣи' дѣрѣрѣтѣ' а ком' да вѣрѣтѣ
„ мѣрѣмѣтѣрѣтѣ. — Аѣи' нѣ ес' кѣвѣнѣ ес' нѣ' нѣ:
„ дѣрѣтѣ мѣхѣтѣ, дѣнѣтѣрѣ дѣрѣрѣтѣ ес', кѣнѣ мѣтѣ:
„ мѣ аѣрѣот' вѣа' мѣи' мѣрѣ нѣрѣтѣрѣ дѣнѣтѣрѣ дѣнѣ:
„ Са. Ка' вѣа' вѣ' дѣа' ка' мѣ' оѣтѣрѣтѣ дѣнѣтѣрѣ вѣи'
„ вѣи' ес' лѣкѣтѣ, дѣнѣтѣ вѣи' дѣрѣрѣтѣ дѣрѣрѣтѣ —
„ дѣрѣтѣ лѣз' дѣрѣрѣат'. — Дѣнѣтѣрѣ кѣе' нѣрѣрѣтѣ
„ чѣнѣвѣ' вѣрѣрѣ ес' аѣнѣ, аѣтѣ вѣ' ес' оѣтѣрѣтѣ
„ мѣи' мѣтѣ, дѣи' оѣрѣрѣтѣ кѣ' вѣрѣ' вѣ' рѣдѣкѣт'
„ лѣрѣтѣ, дѣнѣтѣрѣ мѣрѣтѣрѣтѣ кѣ' мѣтѣрѣтѣ...
„ Сѣрѣрѣат' дѣи' дѣнѣтѣрѣтѣ, Полѣдѣрѣ кѣ' мѣ:
„ рѣдѣрѣрѣ аѣ дѣи'. — вѣ' аѣи' мѣхѣтѣрѣтѣ дѣи'
„ мѣрѣ, вѣрѣтѣ кѣм' нѣрѣдѣтѣ дѣи' дѣрѣтѣ, дѣ
„ кѣрѣ дѣрѣтѣ' кѣ' вѣрѣ' вѣ' вѣрѣ' вѣ' мѣнѣтѣрѣтѣ вѣ'
„ вѣ' вѣнѣтѣ' дѣи' мѣтѣ' мѣи' лѣкѣтѣ...
„ Дѣнѣтѣрѣ мѣ' рѣрѣтѣ / аѣрѣтѣ мѣнѣтѣрѣтѣ /
„ дѣ' аѣи' мѣхѣтѣрѣтѣ вѣрѣтѣ' мѣтѣ, вѣ' дѣкѣи' кѣ'
„ нѣнѣтѣрѣ кѣ' ес' мѣ' аѣтѣ, дѣи' дѣнѣтѣрѣтѣ ес'
„ дѣнѣтѣ' мѣтѣ, вѣ' аѣнѣтѣрѣтѣ' мѣтѣ' дѣтѣрѣтѣ'
/ а / дѣнѣтѣрѣтѣ' дѣ' вѣнѣтѣ' дѣи' дѣнѣтѣрѣтѣ' мѣхѣтѣрѣтѣ' дѣнѣтѣрѣтѣ —
„ мѣрѣтѣрѣтѣ' лѣрѣ' вѣнѣтѣрѣтѣ' кѣ' дѣнѣтѣрѣтѣ, аѣ' вѣ' дѣи'.

a vieții sale. Umbra iei iantartar⁵ au aflat iarăș pe Ierofant și desființata iei cenușă să liniștești acum ian urna mormântului. Noi, nu să cuvine să ne-npre-ună măhnim. Pentru norocul ei, când moarte au fost cea mai tare norocire pentru dânsa. Ca una ce ie-a, ca și o moarte între cei vii, să socote după ce-ș pierdu-să pe al său drag soț, Ierofant. Pentru ca să trăască cineva fără să aibe acee ce el o poștești mai mult, iai o foarte cu greu de rădicat sarcină, pentru muritoriul cu sămțare.

Sfârșând Pisistrat, Polidor cu mare dureri au zis:

- Ș-ame măhniciune iai mare, fiind c-am pierdut pe Hariti, pe care poati că vre-un crud o-au lipsăt-o și de viața iei mult mii scumpe.

- Pătruns mă gășasc, au răspuns Pisistrat, de a ta măhniciune, fiul meu, și dacū-i cu puțințu, ca să te ajiut ieu, ianplinescu a inimii meli și a patriei meli datorii.

⁵Inainte de venire lui Hristos toț muritorii ia-și știe merțire lor dupe moarti că-i tartar sau iadū.

Polidor și Hariti

„Підоз аким ам ашептат в ро катива корабии де
„Каре ерамина нас фот прелугит де стоа
„Лар миинс кат ева замби зориле де тоати
„перзале вом лови орашул, пе еривамист
„Ви дове аев н кониура орашул де зориле пар
„пе кекачлал, ви ес вей авс ибринкору кат е
„пи латимире де лиманри”. —

Diabla, au inceput aev n ezna
Astina Zorilor de nroșata de al loșchis
peze Epizon al Epidavrusi, vi Polidor n
lșerugit de vnkimata dōrta adraletii, aev
rat de matruca ka eii dei Poroncū ce lovacke
kō vnkimata vnta Opașca . —

Pisistrat aev nroșat avsi bșerugit vi
alavimind prēminte avsi nroșate sar vi dat de
a avse Anar dūcaș Nre doi din cei mai deștepti
vi mai dūbucay avsi Avastri, pe Karovla, vi
de Dimocrat, kapii ley Poroncū anpreune ke
Polidor an Avastriale ține mai șoari, vi
vntind lu bekat fșerpe eii Avastriabacke vi
mōa, de katiore pzevplātina Zorilor an

Părū acum am așteptat vr-o cătiva corăbii, pe care furtuna le-au fost răzlețit de noi. Iarū măine, cum să va zămbi zorile de toati părțile, v-om lovi orașul. Tu, fiul meu, vei povū a să-n cunjiura orașul despre parte uscatlui și eu voi ave-n grijare, ca să pui stăpânire pe limanuri.

Diabia au ianceput a să-nsămna lumina zorilor pe-nroșatul de al Soarelui razū orizont al Epidavrului și Polidor iansuflețit de o ianbătatū poftū a dragostii, au rugat pe tatăl său ca să-i dei poroncū să lovască cu ostășăștile arme orașul.

Pisistrat au lăudat a lui bărbăție și, ascultând rugăminte lui iandatū i-au și dat de a ave lăngū dānsul pre doi din cei mai deșteptū și mai ianvățaș a lui nobeli, pe Cleovul și pe Dimocrat, carii s-au pornit ianpreune cu Polidor ian luntrile cele mai ușoari și, eșānd la uscat fără să-i ianprotivascū cineva, de cătrū rāvārsatul zorilor ian

Polidor si Hariti

зямбіре зэліі Оштіе акум ґра амідані дн
 бона рндііалі днтрнкта зідіуріср ґнідавруліі.
 Анфрїкаці Анїторі аціаста вэвн.
 'осо ау алспрат дс лау лїт дпр зідіуріср,
 пн ґпїдавренї днтро нделнкетн Пате,
 аксн ес ґрїкзг ґроартіі молатїї, Іса едн
 ґрїорї дс ґрї ґс ґрогторїср, нї дс ґрї
 шї кеуе нтнтпїср, — Полідор ведн
 илгср пнрарсрр Порончсшї келї гатн
 дутн тсшс шсгн олншїсї. — Дар дндатн
 ґс ау аїїне Ан апропїср лрат зідурї дн:
 ґрїкнмн Нордс ґрнкнл ґрнмн шс,
 нї дс кїднл Порзгнл калтн лншї, дн рн-
 нг пчнтро ндсрср, нї Полідор ка вїтн:
 рїторї днтро н ґрнмн шїлн днтро
 кнрн к'овї мнї ннїнтн ґрн шїкарїс Анї-
 торїср нї нї алспрат дс ґї ема дс
 кн ндрептн. —
 Архоерсн днтрат дн ґїлї мнї дн,
 лннпрн олнті нлс мнлтурїі Анї, кн
 вроу ка ема дс кїдн нтрср н лннтрн

zâmbire zălii. Oștile acum era așăzati ian buna rânduială ian prejma zidiurilor Epidavrului.

Ianfreată-i lăcuitoari aciasta, văzându-o au alergat de s-au suit pre zădiurile lor, toș epidavrenii dintr-o ndelungată pace acum să făcusă foarti molatici. Iei să-n fiора de orice strămtorire și de orișicare-ntămplare. Polidor vedi a lor turburare, poroncești ca să-i bată după meșteșugul ostășărei. Dar iandată ce au ajiuns ian apropiere supt ziduri ianfreatul norod, aruncând armile jios și deschizănd porțile castelului, ia-l roagă pentru-ndurare și Polidor ca un biruitoriu, iantră-n orașul acela, întrucare c-o zi mai nainte era iucărie lăcuitoarilor lui și-n lucrat de ei așa de cu nedreptate.

Arhoereul, iancuet ian celi mai din lăuntru bolti ale mănăstirii lui, nu vroe ca să-le deschidă ntrare-n lăuntru

Polidor si Hariti

Ді ес Дрепатіці ас апура, ісі ка'чсч ґ'ас ерсісн
Дидемусторіа Асі Мінос де ау псакат де Епідав:
рїтїні Каєс ер'акс ама' Номікіні Дрепатара алї-
нілоро, Телетандес де Еро Дреатїтє рслтсрїтїре,
Кїсма' мітїлокєа алкїста' дік мікіїсє Аор. —

Дїмократ Де дрепатїтї кутїрїнєнд есїт
алїсі Спїтїніїор тоїтє рїтїтїїєа Ер'асїлїсї, іс
Декїсє Мітансїорїа Каєс Дїтїор Кс Вїсїрїнєтє то-
їтє ер'сїтїа Аспїсіїїор. — І-єо Полїдор, Дї-
Арчїсє Кс Каловєа ас Алерсїт ла Капїтє Асі Аск-
Лїпїс, іс' ітїорнд Кс рїтїтїїїсє Дї Аскїтїор ас-
рїнїкє цїс Дрепїтє, Кєд Дї Спїтї'ї' аїтїтє, ісі
тоїтє Спїрїсїтї' Архїєрїсїлї Спї' асє аїтїр'а
ау ер'сїт ер'їрє де ер'сїтє, Кїчї Каловєа аїтїтє
тїнд Дєрїтє Асі Полїдор Оморєе ер'їрє Крїтї-
рє Дєпїтє Конспїрїтїорїї есі, Архїєрїсїлї ес де
Дї мітїїїа Асі Каловєа Кс' вї Капїтїв, Кєїор
Дєрїсїтїїї Кс ел пїї Дї Аскїтїрї де ер'хїїор —

Дї мітїлокєа Алїсїтїї Сїлтїїїаде ес
Дїїрїдї Полїдор, Іл ау Дїкрїт дік аїтїтє
Аор, Дїкдїдєр ес Дєтїнїкє аїл Кєтїа Дїїтї

și să pregătești a să apăra și ca cel ce au fostă iandemnătorul lui Minos, de au plecat pe epidavriteni ca să facă așa neomenită defăimare attineilor, temându-să de vr-o dreaptă răsplătire, căuta mijlocul a scăpa din mâinile lor.

Dimocrat, pe de-o parti, cuprinzând sunt a lui stăpănire toată rămășăța orașului, au deschis limanurile ca să iantre cu ușurință toată flota atineilor. Iar Polidor, ianpreună cu Cleovul, au alergat la capiște lui Asclapie, șă-ntrând cu răpejiune ian lăuntru, aruncă jos pre toț căț iai stau-nainte și toate stăruinț-arhiereului spre a să apăra au fost fără de folos, căci Cleovul, ajiutând iarăș lui Polidor, omorăe fără cruțare pe toț contratorii săi. Arhiereul să de ian mâinile lui Cleovul ca un captiv, care poroncești ca să-l pui ian lanțuri de arhier.

Ian mijlocul aciestui vălțășagū să pierdi Polidor. El au zburat dinainte lor ianzădar să ostenesc al căuta prin

Polidor și Hariti

ὄψα διὰ πύρας αἰεὶ ἔσφαζεν ὁ Πολιδόρου
ἢν ἀγαθὴ καπνίζετο, καὶ ἴδοντες ἄνθρωποι,
στρατηγὸν δὲ καίτε, ζήκοντες. —

„ὦ Δραγα μίαν Πολιδόρου πῶς εἶπες;
„Πριεπίωνα μίαν; τίς ἐστὶν ἡ καταστάσις
„Σερβῶν; —

ἀπεπικρατεῖ ὁ βοροσβε εὐχόμενος
ὄψα Πολιδόρου ἄνθρωπον καὶ ἄνθρωπον
πῶς καπνίζετο ἀγαθὴ, καὶ ἴδοντες ἄνθρωποι
ἀλλοτρίως ἔσφαζεν ἀγαθὴ, ἢν ἀνθρώπων
καὶ εἰς τὴν ἄλκιμον δὲ ἀνθρώπων, ἀγαθὴ ἔσφαζεν
βίτησιν στρατον, ἀγαθὴ κρίτην καὶ
καὶ μὲνταί καίτε καὶ ἔσφαζεν ἀγαθὴ
ἀνθρώπων καὶ ἄνθρωπον, καὶ ἔσφαζεν
ἐν τῷ ἐσπεράσῃ ὁ ἀγαθὴ βίτη. —

„Να πῶς πῶς καὶ ἄνθρωπον Δραγα μίαν.
„Πολιδόρου, — εὐχόμενος στρατον — ἔσφαζεν,
„καὶ πῶς πῶς καὶ πῶς ὄψα, καὶ
„Χαριτί ἔσφαζεν ὄψα διὰ τῶν ἀνθρώπων
„ἔσφαζεν. —

„καὶ Πριεπίωνα μίαν καὶ ἄνθρωπον

unul dintre acei aflaț de Polidor ian ace capiște să-i pusăsū ian fhierū, strigându-l pe nume, zicendu-i:

- O, dragul meu, Polidor, tu ești? Prietinel meu? Te am iantălnit iarăș?

Astu feli de voroave, auzendu-le Polidor, iaș iantoarce luare aminte cătrū acel glas și-ndatū-l cunoaști, aleargū spre omul acela, ia-l ianbrătoșazū și sângur el ia-l scoati din fierū. Acista era viteazul Straton, acel critean, care cu mult mai nainte, l-au fost băgat ian corabie la Harite, când el piersu-să tot esperansul de a o mai vide.

- Nu te temi nimicū, dragul meu Polidore, au zis Straton, eu am mântuit-o pentru totdeauna, pe Hariti o am scos din mâinile arhiereului.

- Cum, prietinel meu, l-au intre-

Polidor si Hariti

oat Πολιδωρο . — „Ποῦ τ' ἀγιάσμα ἐξ οὐρανό, ἔ
„κίττε κίττ' αἰ' λυσιπᾶτο ἔ; τί' κᾶτ' ἀπ' ἀπαιεῖ
„ερακ' κ' βενίμα τῆλυε τῆρ'ε Πενταρ'ε εἰτίας
„πιε αἰτία' Πρῶτοῦσας Ὀστεινταῖε ἔ; — Δεῦρ' ἔνδρ
„εξ οὐρανό ἔ; τί' ερακ' ἔ; ἐξ τῆρ'υῖν τῆρ' κ'ε
„ερακ' λα δύνει, τί' δ'ε τῆρ'ε ἀδοῖα ὠερεῖ,
„τί' δ'νεσε . — Ἔστ' αἰμα' ἀπ' κινδῶσε κ' ὠερα-
„ερεῖε καταρῶερε ἔ; ἐξ τῆρ'ε λα δ'ορῶντ' ἀπ' ἔρῶε.
Αἰετῶνδ' λα κᾶσα ἄντ'ι βᾶτρῆνε εἰρῆνε
Κίρ'ε ἀβᾶ' ἀκίρ'ε λα ἀπ' ἔρῶερε κ' ἀπ' ἔρῶερε,
Ἀκκῶερε κ' ἀπ' ἀπ' ἔρῶερε κ' ἀπ' ἔρῶερε
Ποῦ Π'ε Χερίττε . —

Plina de măhniciuni biata Hariti
din zioa aceea dintr-o casa care se despartea
de dragul ei bărbat, petrece-n casa acei bătrâne ascuns
nimeni auzind, nimic văzând,
și nimic răspicând cu minte sa de sfârșitul ce poati s-aibă iantămpla-
re ei, și-ntru-n cuvânt, să-nvăluie cu minte sa, fără-a găci ianchiere prigonire
norocului său, cum ari a fi. Când deodate

bat Polidor, pot aciasta să o cred? Cu ce chip ai scăpat-o? Și cum aş pute să-i fac cuvenita mulțămire pentru aciastă a ta prețioasă osteneală? Dar unde să află ea și ce faci? Să mergim mai cu grabă la dânsa și dămi-o a doia oarū tu, iansuș.

Și așa, apucându-să c-o fragetū strânsoare de mână, s-au pornit ianpreună.

Ajiugând la casa unii bătrâne fâmei, care-ș avea lăcuința la iantrare capiștii, necunoscutū arhiereului, unde Straton au pus pe Harite.

Plina de măhniciuni, biata Hariti, din zioa aceea, întru-carea s-au despărțit de dragul ei bărbat, petrece-n casa acei bătrâne ascunsū. Nimic auzind, nimic văzând și nimic răspicând cu minte sa de sfârșătul ce poati s-aibū iantămpla-re ei, și-ntru-n cuvânt, să-nvăluie cu minte sa, fără-a găci ianchiere prigonire norocului său, cum ari a fi. Când deodate,

Polidor și Hariti

не ашептат, ауре дхачиле ейс, ши' мэлт
дорити Глас а Ли' Полидорс. -

„Ел ли' ациста - ас рикит Харити
фрере де' ейне - ши' атинче дескизид уша
каеи' Соула деи' каре Дхачиле' кс таре
дхевпјаре, Р'аракка' ндескјиез деи' бра'
зи, ретзинд тлани' Гіасри' дхкретца
амандои' фрере Сетзјере. -

„Дхмзиди' акст дхфреші ау кон-
зтскит де аие тлани' Дригоки' ау зие Полидорс. -

„Нои' Ситетт дхиз' реттјорс пелт
„Дхевна, „ Харити ас реттјене еккјиез деи'
ейтзјеторі, ес' нпјоверошіе' кс Глани' млани'
фреретинчз Лакреті. -

Летпоріеинд Полидорс апои' Дхеві-
тірїане Ли' дїн Зїоа дїн прор кјоре Сїс
дхетрзјит, Харити' ас Плаше кс а таре
тодуртане Рпјетїї, ши' Полидорс кс пелт
Кіппа ес еурдї а' іс Деої. -

Аша' дејо дхтїе' Сїс' реткјорїт
дхвепетјорс Лор, Гс' нелїтїе дїн Дорцїл

neșteptat, aude dulcile său și mult dorit glas a lui Polidor:

- El iai acista, au răcnit Hariti fără de săne, și atunci, deschizând ușa ca-săi, soțul ieai, care o căuta cu mare iansătate, s-aruncă-n deschisă ieai brațu, rămăind mulți ciasuri iancreștat amândoi fără sămțare.

- Dumnezeuții acum, ianferșit, au contenit de a ne mai prigoni, au zis Polidor.

- Noi sintem unuț pentru totdeauna, Hariti au răspuns, a cărie glas simțători, să-ntovărășie cu celi mai fierbințu lacrimi.

Istorisând Polidor apoi pătimirile lui din zioa, dintru care s-au desprțit, Hariti au plăns cu amar moarte Steropii și Polidor, cu tot chipul, să sargue a o ogoi.

Așadar, după ce s-au răcorit ian văpăere lor, ce născutū din dorul

Polidor și Hariti

„unui de altul, lăsând capiște, au pornit ca să-i ducă la Pisistrat, Polidor, mergând pe drum, au întrebat pe Straton pentru ce au lăsat patrie lui și s-au mituit ian Pagodie lui Asclipie și Straton au ianceptu ai spune:

„Ianpreună pătimire, ce m-au iansuflețit ursita ta, au fost mijlocul surguniei meli din Crit, căci ianpreună orășanii mii, ianțălegând toată că eu am făcut pentru tine, m-au judecat de fotie legilor și m-au mănît afară de patrie me. Prigonit de dănșă-i fiind ian tot locul, am căutat scăpare me ian pagodii lui Asclipie, unde am petrecut între gi ani ian turburare aceea, când viclenie arhiereului ș-a ta dreaptă mănîe au ianpreună lucrat vâlmășagul știut ție ian ace capiște. Eu, fiind acolo, am cunoscut pe Hariti, pe care Ț-au fost răpit-o din brațu-Ț, am avut norocire ca

unui de altul, lăsând capiște, s-au pornit ca să-i ducă la Pisistrat, Polidor, mergând pe drum, au întrebat pe Straton pentru ce au lăsat patrie lui și s-au mituit ian Pagodie lui Asclipie și Straton au ianceptu ai spune:

- Ianpreună pătimire, ce m-au iansuflețit ursita ta, au fost mijlocul surguniei meli din Crit, căci ianpreună orășanii mii, ianțălegând toată că eu am făcut pentru tine, m-au judecat de fotie legilor și m-au mănît afară de patrie me. Prigonit de dănșă-i fiind ian tot locul, am căutat scăpare me ian pagodii lui Asclipie, unde am petrecut între gi ani ian turburare aceea, când viclenie arhiereului ș-a ta dreaptă mănîe au ianpreună lucrat vâlmășagul știut ție ian ace capiște. Eu, fiind acolo, am cunoscut pe Hariti, pe care Ț-au fost răpit-o din brațu-Ț, am avut norocire ca

Polidor și Hariti

„ce țiu mântui' adouă 'oapă .. —
Мульяминд аморезації Стратона,
Котили мнѣ Иудасторитиоере Кс-
вѣнтѣ мурѣ' н'аинтинд Спрѣмѣрѣ дѣн ърѣ,
Куд Латте Кѣ мѣ Писистрат Иудитра' н'аин-
тиос Иудитристра ърѣинѣи' Иудитристра,
де Олиамѣ Стратона, нѣ Иудитристра де Спрѣ-
риле Стратонѣи' Кѣрѣ'а прѣимѣ Кѣ мѣрѣ
Букриѣ, Харите алерганд Кѣ рѣпѣиѣ-
нѣ' н'наинте Стратона, Кудѣ Ла'пѣиоереиѣ
Сѣрѣ Кѣ рѣдикудѣ Олиамѣ'нѣ'нѣ'нѣ'нѣ'
Олиамѣи' алѣи' Спрѣиѣ, нѣ'апои' Зѣчѣ Кѣтѣ
Полідоро, Кѣриле амѣндѣрѣ Стратона
Кѣи'а Ла'пѣиоереиѣ Стратона. —
„Однѣ Сѣрѣ тимѣ Стратона вѣс'
Иудитристра алѣ Спрѣиѣ Корѣиѣ Стратона
„Нѣ вѣи' Иудитристра амѣнѣи' абѣиоереиѣ
„Кѣрѣ Стратона нѣ'нѣ'нѣ'нѣ'нѣ'нѣ'
„Лѣо Олиамѣ Овоѣ Сѣрѣ Кѣвѣиѣ” —
Спрѣиѣриле Стратонаи' алѣ Иудитристра
дѣн Кѣрѣ, нѣ'пѣиѣ Спрѣиѣ алѣрѣ Сѣрѣиѣ

să ți-o mântui a doaia oară.

Mulțămind amorezații lui Straton, cu celi mai iandatoritare cuvinte, merge-n-naintid spre șăre din oraș când, iatū că și Pisistrat iantra-n lăuntru ian triumful biruinței iancun-jiurat de ostașai lui și-ntâmpinat de strigările norodului, care-l priimie cu tare bucurie. Harite, alergând cu răpejiune-n-nainte lui, cade la picioarele lui, iar el rădicându-o o strănje-n brațele lui, o numești a lui fiică și-apoi zăce cătră Polidor, carile așăjdere sta-n jenunchiet la picioarele lui.

- O, iandestul timpu, norocul v-au ianprotivit a vă face norociț. Deci, nu voi iantărzăe a mântui a voastră iansoțăre, pe care și iansuș zăii dintr-a lor olimbu o vor bine cuvânta.

Strigările norodului au ianceput din nou și toț arăta a lor bucurie

Polidor si Hariti

Ky nhecutra Panmisor dentre aciatu'keozrs.-
 Nicistrat dypu'ntropu' n Opaie mepzi
 vpreat la katiue Mji'lekaiia, detropaze n. Ar-
 xierara Epidavruri din andatorijow ca', ki' pona
 Dpe'altza dnookra Ai', - Mliurpi' Miji' euapri-
 nia kmpoz lonta vropu', presenmba betae an
 keti' e' epde, cakriepiavropina dnatei az' n-
 uindia, ki' Moya arxierae dete melura cu
 vadezi' Dpiti' azsi' padeviti' krapata Dprozo-
 ma' a dnuragizdora, kare vpaia'ainta cak-
 riepia'atros az' dnkrunaz ky lonta dn-
 vropatpa, kare' nerezoma' lentiua dypu'
 74 de aitynte detipindiro, ekrurui'lor. —

Zbavea kapiur'loro kapiu'ayepu'
 na Opaie keti' ay zput' lersapre kuzji,
 wi' d'api 74 Nicistrat' lay dnuragizdora
 dnkpoz poadi' azsi' lokomingu', ky Azki-
 mapi' ladiavpau', lca dnuragizdora
 Dpiti' kare de papiave kare' d'api
 Papi' e' Ellada. —

Papi' nke ay l'aporni' p'apuzi' ca'

cu plesnitul palmilor pentru aciasu-nsoțare.

Pisistrat, după-ntrare-n oraș, mergi drept la capiște lui Asclapie, depărtează pe arhierul Epidavrului din iandatorire sa și pune pre altul ian locul lui. Tinerii miri să apropie cătră Senta Sforu, respectiva văpae iancepi a arde, sacrificatrurile iancep a să njiunghie și noul arhieru de pe jălțul său vădești prin a lui rugăciuni curata prosfora a iandrăgițelor, care sta-nainte sacrificetrului iancununaț cu steme ianflorate, care-nfătoșa sămnile după ce de atunce deprindire a cununiilor.

Zăbava a tineilor atât au fost ian oraș cât au ținut sărbare nunții și după ce Pisistrat s-au ianplinitu întru-toati a lui socotințu, cu lăcuitoii Epidavrului, au ianceput a să pregăti, ca să să depărteză spre a lui patrie Ellada.

Păru-ncu a nu să porni, tinerii s-au

Polidor și Hariti

Ὅτε τὰ πατρῶνα Μενφίς Ἰς Κορίαν,
τὰς ἰουδαϊστῆς ἰουδαίους, Ἰς ἔργον τὰ
μαρμαῖτα τῶν Κορίων, ἐπεκίειν τὸς
μικροὺς τῶν ἐν Κορίων ἐκτελεσθῆναι, ἔτι
ἂν οἱ ἰουδαίους ἰουδαίους λαὸν λαύσι;
αὐτὸν δὲ τὰ μύθους εἰδὲν ἑκατόν ἔτη
μύθους Ἀττικῆς. —

Ἀφῆρκεν Πισιστράτῃ τὰ Ἀττικὰ λαύ
πρῶτον καὶ τότε Κορίων ὅτι Ἰσθμὸς ἀνορθώσ-
κει περικύειν πρὶν πρὸ ὀπισθοβαλῆς ἐπιπέ-
τε ὅτι κέρειν Ἰουδαίους Κορίων ἀνορθώσ-
κει Ἰσθμὸς Ἰσθμὸς ἐπιπέτε, καὶ τὸν πρῶτον
πορὶ ἐπιπέτε ἐπιπέτε λαύ. — Πισιστράτῃ
ἰδὲν περικύειν καὶ ἐπιπέτε πορὶ ἐπιπέτε
ἐπιπέτε Ἰσθμὸς, καὶ τὸν Ἰσθμὸς ἐπιπέτε
μαρμαῖτα ἰουδαίους, λαύ μαρμαῖτα ἰουδαίους
ἐπιπέτε ἐπιπέτε, καὶ τὸν ἰουδαίους τῶν
ἰουδαίους τῶν ἰουδαίους, ὅτι καὶ τὸν
ἐπιπέτε Κορίων ἰουδαίους ἰουδαίους
ἐπιπέτε ἐπιπέτε Κορίων ἰουδαίους, καὶ τὸν
τῶν ἰουδαίους ἰουδαίους, καὶ τὸν ἰουδαίους

dus la bătrânul Memfis, pe carile l-au ianplântat ian daruri, pe urmū la mor-
mântul lui Coriv, făcând mumiei lui un strălucit sacrifici, ș-apoi, iantrând ian
vasăle sale, s-au pornit din laturile acele cătrū țărmurile Atichii.

Ajiungând Pisistrat la Atina s-au priimit cu mare strigări de laudū a
norocului, trecând printr-o triumfalnicū atunce de curând gătitū c-o losadū
poartū foarti prețios în frumsătatū, ca unui răsplătitori atacului patriei sale.
Pisistrat iancū, trecând cu vedere toati aceli amăgitoare năluciri, că ti orbesc
zălile muritorilor, s-au tras iarăș la sângurătate aceea, unde dulce linuște lui
ia-i păre mult mai lipicoasă de căt o mărire strălucitoare iancunjiuratū de
răspunderi strămtoritoare. Copiei lui iarăș urmându-l s-au dus ianpreună

Polidor și Hariti

Κυδνεσα Λα δεερεματα μοβιλα ενδε μας
 δεπροεκατ κοπιλαριε .-

Χαριτι αυ βρολετ ται μει εμπρε-
 πια λαυραμι' κειποα μορμιουτελορο επιροπι'
 εν' αλοι Ιεροφαντ , αυ ερεκατ μοατι βυατε-
 ερδα δεκτορο ερε με τινα λορο , δε κητ
 κινερωμιε μη' αμα πρεσεκταεζα ο αν
 ερεμευε' .-

Πουαν μει τρεκανο δυπε αρετα
 επιροπιου πορετ εριινδ δε Πολιδορο , λα
 δετ' καε βυαλα δε' Ηαφεικρατ , εν πε
 Τεμιστιο , μη' ει' ιανδεμνι αβεκ' αν
 κηριμεσα επιπαιρι' Ατινι' , κηριε ερε
 μει' ταυτε' ηπεροεζαρι' Ποροκινδεε ιανδρα-
 ον αυ' αυρινε ακολο , μη' αταμυ' πε αμιν-
 δοι' βυπερωμι' λατ εδρε , κη δεμνει' ηεε αριγιε
 Ατινικ' διη' τε αχ αβεκ' αν κηρα λορο ηαχ-
 Αρετ , ερερεν δε κηπι κρηα ιαντορο κηρε
 εεπιεποα Τεντικα Πρε δραδολυι' λορο εριι'ι'
 Τεμιστιο' οαχ Αρετ ηυ διηλα .-

Αγιουγκινδ Λα Ατινινα Πολιδορο λα'

cu dansul la desfătata movilă, unde ș-au petrecut copilărie.

Hariti au vărsat celi mai amărate lacrimi asupra mormintelor Steropii și a lui Ierofant, au făcut toați bunătățile pentru sufletele lor, pe cât gingășate și buna respectație o ianfulețu.

Puțan mai trecând după aceste, Straton, rugat fiind de Polidor, s-au dus ca să găscu pe Hafsicrat și pe Temisto și să-i iandemni a veni ian cuprinsul stăpânirei Atinii, care fap mai multu-ntărzăeri, pornindu-să ian grabă, au ajuns acolo și luindu pe amândoi bătrânii, i-au adus cu dănșai, însu aciștie nimic din ce au avut ian țara lor, n-au luat, afară de cât urna, întrucare să păstra cenușa pre dragului lor fiu Temisto, o au luat cu dănsa.

Agiungând la Atina, Polidor i-au

Polidor și Hariti

приимѣлъ къ маю съ успѣхомъ и пріиимѣлъ. въ
к'онсерваторіи и индустриіи. —

Din data aceea căsăria lor era cea mai
faptă a lui Polidor, pe care numai moarte
cu prii dajdiei ominești au putut a sămăna în
trăirea sa. —

Hariti, și cu Polidor, au
trăit iandestui ani, Ceriul au binecuvântat
a lor și li-au dăruit mulți copii, care s-au
arătat vrednici de laudă lumii pentru
buni lor fapturi și pentru-nvățătura lor
și când omineii după iroiceasca moarte
a lui Codru ș-au schimbat chipul stăpânirii
lor și n-au crezut în democrație și în
libertate și în marea democrație a
omului, au fost aleși ian numărul
acelora și pre unul din strănepoții
aciștii vrednicu

primit cu mare bucurie și priinț și c-o nemărginită gingășăme.

Din data aceea s-au făcut cu toți o familie, pe care numai moarte cu prii dajdiei ominești au putut a sămăna întrii dănsu despărțare.

Hariti și cu Polidor au trăit iandestui ani. Ceriul au binecuvântat a lor iansoțire și li-au dăruit mulți copii, care s-au arătat vrednici de laudă lumii pentru buni lor fapturi și pentru-nvățătura lor și când omineii după iroiceasca moarte a lui Codru ș-au schimbat chipul stăpânirii lor și n-au crezut în democrație și în libertate și în marea democrație a omului, au fost aleși ian numărul aceluora și pre unul din strănepoții aciștii vrednicu

Polidor si Hariti

De' honopo epamiasis 74 epocypaias
non epucipit de brat nobiliu de la
Pirea, Idumodmai ka ouibede astru
aiiu deu mai de apsa si Tylavon
konati ai Asmin. —
εερβρωπησ ηροφει α4ε

de honor familie, ce foarte au ianflorit pe supt nobilii de la Pirea, iantocmai ca o livadū a lumii plinū din mai de preț și gustoș copaci ai lumii.

SFĂRȘĂTU PĂRȚĂI A 4-LE

MISCELANEU

- Oareșcare anegdaturi folositoare pentru
junime aflată într-un poem din învechime
tipărit
- Fantezie
- Inventar casnic și finanțe

*MISCELANEU: Lucrare veche autonomă sau o componentă a
unei publicații, care include materiale cu un conținut variat de
obicei bisericești (frecvent), laice publice și particulare (mai
rar).*

ΟΑΡΕȘ . ΚΑΡΕ
ΑΝΕΓΔΟΤΥΡΙ ΦΟΛΟΣΑΙΤΟΑΡΕ
ΠΕΝΤΡΑ ΨΙΣΗΙΜΕ

ΑΦΛΑΤΙ ΙΑΝΤΡΑΗ
ΠΟΕΜ ΔΙΗ ΙΑΝΒΕΧΙΜΕ
ΤΙΠΑΡΙΤÛ

*No 12
Com. D. Balica*

ΤΑΔΑΘ ΕΑΔΑ ΑΓΙΑΑΤ ΟΟΒΕ ΟΤΕΤ ΝΥΟΤΑΔΑ
ΙΑΓΟΘΟ ΟΕΟΙΕΙ Α

ΑΟΕ ΑΟΕ ΒΓΟΘΟΙ ΘΤΑΙ ΑΕΙ ΒΓΑΑΕΕΙ Α ΟΕΤ ΎΒΕΟΥ

ΟΑΡΕȘ CARE ANEGDOTURI FOLOSĂITOARE
PENTRU ΙΙUNIME

AFLATI ΙΑΝΤΡ-UN POEM DIN ΙΑΝVECHIME ΤΙΠΑΡΙΤÛ

Com. D. Balica

Miscelaneu

Асти Анегдоти Ле'ам Гасят
Іан Бесарабія, Орашя Балталор.
Ши спре а ну фи дупи трецире-
тимпулуй urma lor, ле-ам
prescris аїе.

Dimitrii Balica comis

1848. анул
Лана март, 15.

Апое агаааїоє єа'аї аїнео
уї Аападааєа, іѡаѡє Аїєоуєїѡ,
ѡє пїѡа аїо оє аїїу ѡѡа-єѡа
ѡєї іїѡєє ѡѡї а єїѡ єаа(ї)
їѡа пєѡєн ає-а.
Аєї єѡѡє є Ааєєєа єїї єн

1848 аїоє
єїа і аѡ(ѡ) 15

Asti anegdoti le-am găsāt
Ian Besarabie, orașul Bălțalor,
și spre a nu fi dupi trecire
timpului urma lor, le-am
prescris аїе.
Dimitrii Balica comis.

1848 anul,
luna mart 15

ΑΙΝΕΣΔΟΤΙ ΠΕΝΤΡΩ

ΚΟΠΙΙ

I^o

Όττω Χαρνικ, ωί' διψεπτε,
αιφλε φρολε, αφα ωί' κενυ διβρεμι,
εαυ περσοβι: - Σερο Υαλ Λενη Βα=
Τε Καδη αχγιετ λικωλεκαττε Βα
εερετιε. -

II

Αυτιε λικροδινυα Νιτερει,
περε ητα βει' Κηνοεωυι αινε. -

III

Αυτιε δε' νιτι λικτρε μαρε
ακχεριε, νιτι λικτρε μαρε λικτρε
πιαρε. -

IV

Λικελεπχισηε Υα' εαδιβερα=
πιε περρε δε' λινε μαϊ πεζαητην=
~

ΑΓ ΑΑΑΤ ΟΕ Τ ΑΓ ΟΘΟ ΕΤ Τ ΕΕ

- I. Τί οε οαδίεε οε αεαίαιού, αοευ οίετη, ίδε οε ευία αεαδαι ε, παό ουδχοό: - εαδ ÷αε εαίθ ça÷ά εαοί αόηεοί γίνυεαεαού αα ηυδ÷εα.
- II. Ιόοα ύίεδααείοα ίεί υδóε, ίυδύ ίοε ααε εοίταυε αεφα.
- III. Ιό οα αα ίε÷ε ύίίδα ί αδα αόεóδεα, ίε÷ε ύίίδα ί αδα ύίόδένοαδα.
- IV. Βίούεαί÷εοίφα ÷ά ααεαυδαδύ ίόδóδα αα ηεφα ί αε ίοόύί αυί-

ANEGDOTI PENTRU COPII

- I. Omul harnic și dișteptă află folos orăicând divremi s-au tărzău. Iar cel lenș zace ca un bucium ianancălecată de sărăcie.
- II. Nu te iancredința nimărui, părū nu-l vei cunoaști bine.
- III. Nu te da nici ian pre mare bucurie, nici ian pre mare iantristare.
- IV. Ianțalepciune ce-advărită purure de săne mai puțăn găn-

Miscelaneu

Dești de cât neștiința

Пашаўці аша'к'с'а'лцэі, ка' ші'
Раст ёі пофті еі пашаека елціі'
Ку тінэ . —

V I

Ах та лэа дн тннэ шн'
дн рэсплцірэ ; Кці' аціа е е
Нак дін нэаціа ші дін мікш-
рпціаці , ші ер'ер' ер' ент ер'
ре де' Кцінцэ . —

V II

Ах рэсплці' рэ' рэптрэ р'в' !

V III

Пре цел неабн німе нл дс-
нці' . —

V X

Чіне одаті ах мінціт , еці'
Аці елті дати нціеа кр'дэ . —

X

Май' ах нці' (зннціаці дс'кці'
~

- ăăăăă ää eüð íááóíöé.
V. Íàðàüé àðà éò àëöüé, èà øé éóì äé îîðöé ñü îüðààñéü àëöé é éò ðèíá.
VI. Íó ðà eüna ýí ì üíeá øé ýí ðüní'eüöeðà; eü=e à=àeä nà íanê äeí íááóíeá øé äeí ì èe-øöðüðàðà, øé àðàðà îðé ñüîð öüðü ää eüéíöü.
VII. Íó ðüní'eüðé ðüó íáíððó ðüó!
VIII. Íðà ñäe íááóí íeí à íöé íóááüðé.
IX. × éíá íáäöü äó ì éíöeð, à=äeóéà àeöü ääöü íó eñá eðáää.
X. Í äé áóíüé ñýíüðàðà ää éeð

dești de cât nebunul.

- V. Pașasti așa cu alții, ca și cum ai pofti să pășască alții cu tine.
VI. Nu te lăsa ian mânia și ian răsplătire; căci acele se nasc din nebunie și din micșurătate și arereori sânt fără de căință.
VII. Nu răsplăti rău pentru rău!
VIII. Pre cel nebun nime nu-l iubești.
IX. Cine odată au mințit, aceluie altă dată nu i se crede.
X. Mai bună-i sănătate, de cât

Miscelaneu

αβγζήθ . -

X

Αν ποτέ φρίσσικαρινός ελάϊ-
σε χαινή δε τάρω πρῶν, δαρ α
φρί κάρατι φρίσσικα κάρη ποάτι. -

XI

Υίνε πίζμυέστι, κένθ βῶν
πρῶ' απρωπίας εσθ λη νόροκ ατῶ-
κη ἔρη ληίμω βῶν. -

XII

Υίνε λητίνω βῶν νηίτικε
καὶ ληβῶντ, ατῶ λη εὐ κῶντ λη'
απρωπίας. -

XIII

Υίνε τῶντ εὐδῶν φρί λη πῶ-
ντ, ατῶ λη πῶντ πρῶ' κῶ βῶντ
ληνῶ βῶντ. -

XIV

Υίνε βῶντ βῶντ αλτῶντ
λεσῶν κῶντ εὐδῶντ λητῶντ. -

ααοοεά.

- X. Ἰό ἰτᾶδὲ οὐ εὐεεᾶδῶεᾶ νῦ ἀεᾶγ ὀαεῖᾶ ἀᾶ ἰ ἀδᾶ ἰδᾶο, ἀαδ ἂ οὐ εὐδᾶδ
οὐ εὐᾶ εᾶδᾶ ἰτᾶδὲ.
- XI. ×εῖᾶ ἰεῖτῖ οᾶυῖ, εὐῖᾶ ἀᾶε ἰδᾶῖῖδῖᾶἰεᾶ νῦο γῖ ἰτῖτῖ ἀ-ᾶεᾶ ἀδᾶ εῖεῖ ὀ
δᾶᾶ.
- XII. ×εῖᾶ γῖδῖᾶδᾶοῦ γῖε εῖγ ἰαο γῖᾶυῖοᾶδ, ἀ-ᾶεᾶ νῦ εὐᾶοδῖ εᾶ αῦοδῖᾶοῦ.
- XIII. ×εῖᾶ ἰ ἀδῶε ἀᾶᾶν ἰδῖ εᾶ ἰῦδῦ, ἀ-ᾶεᾶ ἰοῖῖᾶδᾶ ὀδῦε εὐ ἀᾶ-εῖε εῖ γῖ ἰδᾶ ἰῖᾶ.
- XIV. ×εῖᾶ νᾶἰῦ ἀδῖᾶἰᾶ ἀεδῶεᾶ εᾶνῖᾶ εᾶᾶ νῦῖᾶ ὀδ γῖδῦῖᾶ

αυτιε.

- X. Nu poti fișticarile să aibă haine de mare preț, dar a fi curat fiștecare poti.
- XI. Cine pizmuești, când vedi pre aproapele său ian noroc, acela are inimă rea.
- XII. Cine ian tinereță nimică n-au ianvățat, acela să căești la bătrâneță.
- XIII. Cine mergi adesū ori la pără, acela nu poate trăi cu vecinii ian dragoste.
- XIV. Cine sapū groapa altuie, lesne cade sāngur iantrānsa.

Miscelaneu

XV

Να κριθείς ποτέ βροχὰς Ἀγκ-
ρα, τίς τις καὶ βροχὰς Ἀγκρα οὐκ
ἐστὶν ἡ βροχὰς πρὸς αὐτὴν ἐν βρο-
χῶν καὶ τῶν ἡμετέρων. —

XV. Γό κρῶαἰἔα ἀα'ἀδᾶ'οί εὐεδο, δὴῖῦ ἰό ἀἰε ἀόχε εὐεδοῖε ἀεία, οὐ ῖῖ ἀῦαῶ
ἰῶᾶ ἀεδοῖε ἢῦ ἀἰῶᾶᾶᾶᾶῖῦ ἰ ἀείἀείῶᾶ.

XV. Nu judeca de vre-un lucru, până nu vei auzi lucrul bine și iangădue pre
altul să vorbească mai-nainte.

Miscelaneu

* * *
 ερε τε εραυτε βασ και οινε
 αλανδερε ση'τατε ερε'κπινε
 Δεφρατιαε της ραε κελντιαε ,
 αγωνιενδου εφεριχρε τα

* * *
 Δαπινδε τηνε πια βρακαλαϊ
 ερε πω'πυ λα κια τα μι'σαλαϊ
 Δε ραε ση δε πινε Πω'πιτε
 υϊ'ινδ λε'ε'πχι'ινε πε'ε'πιτε

* * *
 Βε'ραετ κεραι ση'ε'ε'ρεπτε
 Γο'νηε Με Δαπιοερε'ανδρεπ
 ερε'ι Δρε'ε'πιοε ,ση'ε'ε'ε'οε
 κελ'ινδ Λα'τι'ε'πλε'ε'ε'κινδ'ε'λοε

* * *

Όυ ÷ά οαί'ού άαç εüé áéřá
 áεüřááöü øe'řá÷á öéá'íöéřá
 Άáöðáðééá öüó öüó ίó éóáüříðá
 ááříéñüřááö öáðé÷éðá ðá.

Βίðéřáá ì üřá ðá ñüðáéóéó é
 öü řáððá éá óðá ðá ìéøüéóéó é
 Άá öüéá øé áá ðéřá řüçü'üéðá
 öé éřá éáüðó éř öü řüçü'üéðá.

Fă ce faptă vez că-i bine,
 blândeță și pace fie-n tine.
 De fratile tău rău nu cuvânta,
 agonisându-ț fericire ta.

Iantinde mâna ta săracului,
 fă parte la ușa ta mișălului,
 De răle și de tine păzăști-te
 țîind legătuiñță păzăști-te.

Ñóöéáð éöðáð øü'řöðüříð
 Άří řóé řó ýříðáðří'ýřáðüří(ð)
 Öé é áðüáüñðíñ øéřááóðöéřñ
 řáäüřá éöì éé řðééáæ ñéüřáüéřñ.

Suflet curat șă-nfrănt
 Domnul nu iantoarn-Iandrăpt
 Fi-i drăgăstos și neurgios
 nedând lumii prilej scândălos.

Miscelaneu

De rău fratelui nu te bucura,
nici de bunul lui nu te supăra,
Iartă a fratelui lesne greșala,
cu răsplătire nu-ți agonisăști fala.

* * *

Lene este păcat ucigaș,
sufletului foarte păgubaș,
Iar trupului de mari urgie,
având cu sâne neagra sărăcie.

* * *

De voești să nu te iancalece
sărăcia ian jios să nu te plece
La lucru te scoală de noapte
iar la culcat nu pre grăbi-foarte.

Åå ðúó ôðàðáéóé íó ðà áóéòðà
íéñé åå áóíóé éóé íó ðà nóíúðà
Éaðòú àððàðáéóé éåñíá àðàðáèà
éó ðüñíèüðèðà íóíí àãííèñüé òàèà.

Åå åíåüü nü íó ðà ýíñåèå=å
ñüðü=èå ýí öèññ ñüíóðà íèå=å
Èà éóéðó ðà ñéíåèü åå ííåíðà
èàð èà éóéèàð íó íðà àðüåé ôíàððà.

Èåíá åñòà püèàð óñéååø
ñóðéåðóéóé ôíàððà íüåóååø
Èað òðóíóéóé åå ì àðü óðöéå
ååñíá ñóñííá íåå àðà ñüðü=èå.

De rău fratelui nu te bucura,
nici de bunul lui nu te supăra,
Iartă a fratelui lesne greșala,
cu răsplătire nu-ți agonisăști fala.

De voești să nu te iancalece
sărăcia ian jios să nu te plece
La lucru te scoală de noapte
iar la culcat nu pre grăbi-foarte.

Lene este păcat ucigaș,
sufletului foarte păgubaș,
Iar trupului de mari urgie,
având cu sâne neagra sărăcie.

Miscelaneu

ΠΡΩΗΝΑ ΓΙΑ ΘΥΣΙΕΣ ΒΙΚΛΕΣΙΩΣ

Σάκορ αεφροετ ηρσικε φρριε βικλε-
μαε, μι λα λινικεφιατ; κενδ ειλ
βρε οδατς εφρε' ητρικαρε λην βικλε-
ριε λην κε αφριετ εφρε πικουε, κενε
κε κε μαε' δε λαμν; ετσηνε ελ κε-
μεν' κατ μηροφριε κε φριε' κε βικλε-
μαε φρε'. —

„Εξ κε' αμοφιατ ογνε λην λαμν,
μη βοι' λην φρεπιατ; μηρο κε εφριεμα'
εφριε' Δουμνετα οδατς „

Σεφ κενδ ελ εφριε οδατς βρε ο-
φρεφιατ φρε', μι δε φρεφιατ εφρε δε
λα' μηροφριε' ειλ' μηρεφιατ φρε'. ετση-

ἸΔΟΪ ΕΘΕ ΧΑΕ ΟΥΘΥ ΑΕΕΕΑΘΟΑ

Éaetá aáoíñò ἰδοίε οὐδὺ ἀεεεάθoá, øe èà èíèì ù eóðað; eúfá æe aðáí-
áaóý ñíðá'íðááaðá ýíáúoúoἰðoéøe ío áo ùðeøð ñúðñíoíáúú, eú=á ey ío
áúáá'áá ñáì ù, áðoí=á æe íoí æe eúð ì ùðoøðeñù eúððù'íáúoúoἰð øe áðuá.

«Áo ío'áì áýáað æeíá ýí ñááì ù, ì ù áíe ýíáðáððá;ðúðíá ñáñùì èì æe ñíó é
Áoí íáðà íáaðý».

Éað eúfá æe æeou áaðú áðá í áðáøæú oýñá øe íáíðoðo áñáæ áá èà'íú-
ðeíöýé ñúé ì oñðáð áðá: áðoí-

PRUNCUL CEL FĂRI VICLEȘUG

Iacob au fost un prunc fără vicleșug și la inimă curat. Când el vre-odată spre-ntrebare ianvățătorului nu au știut să răspundă, căci că nu băga de samă, atunce el numai căt mărturisă cătrū'nvățător și grăe:

- Eu nu am băgat bine ian seamă, mi voi iandrepta; ti rog ca să-mi mai spui Dumneta odată.

Iar când el altă dată vre-o greșal face și pentru aceea de la părințai săi mustrat era, atun-

Miscelaneu

Уа ел ничи одаѣ нѣ еѣ брѣмѣ еѣшѣ
елекѣнде брѣшѣли еѣ, чѣ еѣшѣ брѣѣ. —
„Адеверѣт кѣ еѣ ам брѣшѣтѣ
„шѣ еѣшт брѣдник де'осѣнде, кѣрѣ де'
„воѣ шѣ рѣадѣ: шѣ еѣшѣ мѣлѣстѣ мѣлѣ
„мѣшѣ пѣрѣшѣшѣ! еѣшѣ еѣшѣ мѣлѣ
„шѣ де' аѣѣшѣ мѣлѣшѣ: кѣшѣ аѣшѣшѣ
„мѣшѣ мѣшѣ мѣшѣ мѣшѣ дѣшѣшѣшѣ; де'
„кѣ еѣшѣ дѣшѣшѣшѣ дѣшѣшѣшѣшѣ
„воѣшѣшѣ дѣшѣшѣшѣ мѣшѣшѣшѣ
„аѣшѣшѣ еѣшѣшѣшѣ дѣшѣшѣшѣшѣ еѣшѣшѣшѣ
„шѣшѣшѣ дѣшѣшѣшѣшѣ, шѣшѣшѣшѣшѣшѣшѣ
шѣшѣшѣшѣшѣшѣ. —

nā āē īē:ē īāādū īō nū ādēæā nūōē ānēōīāū ādāōæā nā, nē āōā ādūā:
«Āāāāūōāō ēū āō āī ādāōēūōū ōē nūfō ādāāīēē āā īnūīāy, nāōā ī āīē ōē
dūāāā: yīnū ī ēēīnōēāēēī(ō) ī ēē īū-dēfō! ōēō ī ēā āōīē ōē āā āē:ā'ī īāēīōā:
ēū:ē ā:ēānōā ī āē ī ōēō ī ū āā yīfōdēnā; Āāāēū āāō yīfōīād:ā āīnōē ādāāīnōē ē
āīānōdā āā ēūōdū ī ēīā».

Ānōū ōāēē āā āūfāōdē nūfō ōēōēē Āōī īāçāō ōē īāī āīēēīdū ī'ēūēōdā.

ce el nici odată nu să grija să-și ascundă greșala sa, ci așa grăe:

- Adevărat cî eu am greșătŭ și sânt vrednic de osândă, care o voi și răbda.
Iansă, milostivlor mei părint! Fiț mie buni și de aice-n-nainte, căci aciasta mai
mult mă va iantrista: dacă veț iantoarce dosul dragocții voastre de cătrŭ mine.

Astŭ felī de gānduri sânt și lui Dumnezeu și oameniloră plăcute.

Miscelaneu

σφραγδα για μικ

ΚΑΠ Π

Πέτρος γεμίζω αδελφοί εσφραγδα
 Θραλα προίνουσι σφραγιδί Λαί Ροάμα,
 σφραγιδί Λαί Ροάμα, σφραγιδί Λαί Ροάμα.
 Καὶ θραλα εσφραγιδί Λαί Ροάμα
 αὐτὴν καὶ Λαί Ροάμα σφραγιδί Λαί Ροάμα,
 σφραγιδί Λαί Ροάμα καὶ σφραγιδί Λαί Ροάμα
 σφραγιδί Λαί Ροάμα καὶ σφραγιδί Λαί Ροάμα. —

Πέτρος εσφραγιδί Λαί Ροάμα
 σφραγιδί Λαί Ροάμα, σφραγιδί Λαί Ροάμα;
 καὶ σφραγιδί Λαί Ροάμα, σφραγιδί Λαί Ροάμα
 σφραγιδί Λαί Ροάμα καὶ σφραγιδί Λαί Ροάμα
 σφραγιδί Λαί Ροάμα —

„Πέτρος σφραγιδί Λαί Ροάμα“

II. ΟΟΘΟΕ xAE I EE

Γαδοό =aei ee aaanuīde ao ooda(o) aaea iudeioue øe odaoé é eóé iīai à øe aeóaa eóedóde aai uīeada. Éað eufā iōaræ iāaðu i oi ūca éao iōeí(ñ) àdóí-ā àa éao nīón eūdōu oadýe nūo øe nāo aīdāeð èa iāíðdó à-āaa añíðo nū eéíøeāneū iōā iāðdó.

Γαδοό ao ýí-aiōd aīeufōa oīaðdā øe añu aacæíīaūoy; eū æe ío ao oōðao íeñeādé eóedóde i adé, ýíñu oadúe -ā ýíouéaðd oøa éao ðunīóíñ:

«Γαδοό à-éañdā dā nēeí ūoāñ(-ā)

II. FURUL CEL MIC

Petru cel mic adesăori au furat de la părinții și frații lui poame și alte lucruri de mâncare. Iar când pre el odată mumă-sa l-au prins atunce ea l-au spus cătri tatăl său și s-au vorbit ca pentru aceea aspru să chinuiască pre Petru.

Petru au ianceput a plânger foarte și a să dezvinovăță că el nu au furat niscari lucruri mari, iansă tatăl cel ianțălept așa i-au răspuns:

- Pentru aciasta te schinjuesce

Miscelaneu

Λαοὶ Ἀμιντῆ μαϊγίλοισι ἰπρυγκί
Λαοῖ

Κεπ. III

Ὡς φέρει, καρίας δικκς νῆ ερα
παῖρε αἰτρῶν, εἰς φροετ οδωτῆ εκόε
λα πιζροδάρη; εἰνητῆζῆνδ λα λόκκλ
πιζροζῆρι, εἰς ροζεατ ελ κα κίετιπρῆ
μαϊκῆλα. / Κορῆ δικκς ερα βίε /—
λα ελ, εβῆνδ εἰς ετῆε γεβα νῆταῖ
λεῖαῖ, ροζεγῆζῆνδ λαῖ φῆ ἠδωτῆ εκεε=
ατῆατῆ, ἰπῖ μαϊκῆλα βῆνδ λαυ επρῶ.
πιετ δε δῆνεκα, — τερ ελ φρῆκῆνδῶ-
εε, κῆ βρε εἰς ετῆε γεβα λα φῆκῆ,
εἰς απῆκατῆο κῆ δῆνεζῆ ἰπῖ ἰῆρῆτα
φρῆκῆ, βῆκῆνδ. —

„ Δετῆ τατῆ εἰτηκ δε νῆεῖ
πῆα =

III. Εἶοᾶ ἰ εἶοᾶ ἰ ἀεῖεῖτῆδῦ οἰ ἰδῶί xεῖτῆ

Οἱ οὐδῦ, εἰδεεᾶ ὑἱεῦ ἰο ἀδᾶ οἰαδᾶ αἰοδῶι, ἀο οἴηο ἰααδῶ πεῖη εἰ
ἰεᾶδῆαδᾶ, ἀεοἰαῦἰᾶ εἰ εἰεοε ἰεᾶδῆδῆε, παο δῶαδῶ ἀε εἰ (εἰ) εἰεἰ εἰδᾶ
ἰ ἀεῦηᾶ (εἰδᾶ ὑἱῆῦ ἀδᾶ ἀεἰ). Εἰ ἀε, ἀαῦἰᾶ νῆε πῆοᾶ +ἀᾶ ἰοἰ ἀε πᾶε< ρῶαῦ+εοἰᾶ
εοε οἰ ἰααδῶ ἀηεοεδᾶδῦ, οἰ ἰ ἀεῦηᾶ ἀε εἰᾶ παο ἀἰδῆεᾶδῶ ἀᾶ αἰηῆοε. Εἰδᾶ ἀε
οἰεῦἰαοἶηῦ, εἰ ἀδᾶ νῆε πῆοε +ἀᾶ εἰ οἰαεε, ἀο ἀἰοεαοἰ πῶ ἀεἰοῦε οἰ εἰ(ο) δῶἰδᾶ
οἰαεἰ, εἰεῦἰᾶ:

«Εἰδῶ ἰ ἀἰ ὑ νῆἰ ἰο ἀᾶ ἰαοε-

III. LUAȚ AMINTE MAICILORĂ ȘI PRUNCILOR

Un fură, carile iancă nu era tare bătrân au fost odată scos la pierzare, ajungând la locul pierzării, s-au rugat el ca (să) chiami pre maică-sa (care ianancă era vie) la el, având să-i spue ceva numai ieai, rugăciune lui fu-ndată ascultată și maică-sa, viind s-au apropiat de dănsul. Iar el făcându-să că vre sî-i spueie ceva la urechi, au apucat-o cu dințai și i-au rupt urecū, zicând:

- Iatū mamă sāmnu de neui-

Miscelaneu

1, μαρε ανς ουβρηί δε' λεαμ, πρυσυτηρί
2, λε' κρεδινυρί 7'ι' ουοαρε αδςμιπαια,
3, δεσπερε κραυήρη-μα! δε' ης' αι' εφ' αλκω:
4, πιατ κε ερςκίς ατ'ιαττα μιν 7'ι' ηνίω
5, ταμ'ι' τωι' δ'ιν πρυσυτρί, καρε ες καη
6, πρην^η αδςκωδ, τέρη, ηςγί, ωωω,
7, π'ι'ι, μίην, ωι' αλπιλα, δε φερρατ,
8, ετ'ι'ινδου, κε μιν γας 7'ι' ηςπ'ι'ετ' ηνί'
9, ωι' ανυρί, εας λε'αμ εφ' αλκω. δε' αν,
10, εφ'ι' ιεπ'ι'μ'ι'ετ' οινε εφ' αλκω μελα, ωι:
11, μιν 7'ι' ηνίω μελα, μαι' εφ'ι' εκινυρίετ'
12, ,,εσα' ηνί'ι' ες ης' εω εφ'ι' μαι' εφ'
13, πατ, δ'ιν μιν πια κερε ης' εω εφ'
14, εφ'οετ' μαρε, ωι' ης' εω τέρη εκωτ
15, ,,επ'ι'ινδου, δε επ'ι'ινδου μαρε κε
16, ε'ομωερετ' εσα' δε οκ'ερε ωι' π'ι'κω.

òàðà àíá áúàüðé é ää ñààì ü ìðàòàüðéé øé èðààéíøüé ÷áé øøíðà ðàòì èðàèà
ääñìðà èðàüðèðà ì á! Äàíó (ì)áé øéànèøèðàð éó òðàèèà à=éànðà ì èí=éóíèèà ì àèé
÷áèé àéí ìðòí=èà, èðàð àó èàóí ìðòí(÷á), ààøèüíà ì àðé, íó÷é, ωàω, ì'óé, ì èáé øé
àèðàèà äà øòðàð, ñìóéíàòò èü ì èèààò =éíñðèð óíé é øé àèðéé, ñàò èààì àðèàð:
ää áé øé èñìèðèð àéíá òàìðèèà ì àèà øé ì èí=éóíèèà ì àèé, ì áé øé ñèéíøéóèð, àøà
íé÷é áó íó àø øé ì áé øòðàð, àéí ì èè òüèòàðé íó àø øé óíñð ì àðà øé íó àø
ì òðé àèòì ñì'üíçòðàð, ýí ñì'üíçòðüòíðà ñó ω ì ìððà àøà äà ìèàðü øé ì èü-

tare a nebăgării de seamă prejetării și credinței cei ușoare a Dumitale despre creștire me! De nu ai fi ascultat cu urechie aciasta minciunile mele celi din pruncie, care eu ca un prunce, aducând meri, nuci, oao, pui, miei și altile de furat, spuindu-ț că mi le-au cinstit unii și alții sau le-am aflat: de ai fi ispitit bine faptele mele și minciunile meluș, mai fi schinjiuit, așa nici eu nu aș fi mai furat, din mic tâlhar nu aș fi fost mare și nu aș muri acum spânzurat ian spânzurătoare cu o moarte așa de ocară și mică-

Miscelaneu

„Λοῦσέ . - Ἰαρ βόι παρὶντιῖν, καὶ βόι
; πρήντι . - ἀδαοε ελ ; θλίνδς αβίγ
; ἴντι μίτιε ; καὶ ἴντι μαϊκίμε ! Λάαυ
; σίτιε βέαμα Τρεσάλεχορ πρυντιήχορ
; βουπι , καὶ δε μίτι Λεπαιβίγ δὶν ἴντι -
; μίτιε λορ : καὶ βόι πρυντιήχορ φρεπὶ =
; ἴντι δε ἴντιεπρυντι καὶ μίτιε καὶ πρὶ -
; ἴντι , καὶ εὐ κεπαιβίγ δε ἴντιεπρυντι
; ἴντιε λορ . —

ēīānū. ēād ātē īūdēīōē ē ōē ātē īdōīnē, āāāīnū āē, īāēēfāū āāāō yī ī ēfā ōē yī
ī āēēyī ā! ēōāō āēfā nāāī ā ādāōāēāēīd īdōī=ēēīd āīōōdē ōē āā ī ēnē ēā īēēāō
āēf ēfēī ēēā ēīd: ēād ātē īdōī=ēēīd ōādēōūāū āā yī=āīōōōē =āē ī ēē āē dūōōōē
ēā nū nēūdāōū āā āēōīāēādēēā =āēā dāēā».

loasă. Iar voi, părinții și voi prunci, adaosă el, oglindă aveți ian mine și ian maică-me! Luați bine seama greșalelor pruncilor voștri și de mici le pliviți din inimile lor, iar voi, pruncilor, feriți-vă de ianceputul cel mic al răului ca se scăpați de alunecările cele rele.

Miscelaneu

Прз' ашџо Газде Леаџ Рџџе, Карале
аеі'тине пџџапеџ Кх Дџнџџі' ас Лџџџ.

* * *

Deacă vez pre cineva furând
bucură-te pre el arătând
Gazde de lotri de nu ar fi
nici oameni răi nu s-ar plămădi
Cine cumpără-n știință de furat
cu hoții este-ncurcat.

īđā aēīđ āāçāū ēāāō nīōñ, ēāđāēā āñūī 'īā īāāāāīñū ēō āūīøūē āō ēōāđ.

Ääēū āāç īđā -ēfāāā ōđūīā
āōēōđūđā īđā'āē āđūōūīā,
Äāçāā āā ēīđōē āā īō āđōē
īēñē īāī āīē đūē īō nāđ īēūī ūāē,
× ēfā ēōī īūđūīūē ēōū āā ōōđāđ
ēō ōīōē ē āñđā'ī ēōđēāđ.

pre a lor gazdă le-au spus, carele asămine pedeapsă cu dănșăi au luat.

Deacă vez pre cineva furând
bucură-te pre el arătând,
Gazde de lotri de nu ar fi
nici oameni răi nu s-ar plămădi
Cine cumpără-n știință de furat
cu hoții este-ncurcat.

Miscelaneu

Ποτ γε ἰαετα πρῶτε με-
εχορ μὲν ἐζητοῦ

Κατ ν

Δεακι Ιοανη Ιρα' λα' βρεβ' οστω
εἰς λα βε σικηπι κιεματ
ελ απιτα' μεκα', μη' ορα, κωπ
μη' δε' ε'ιμυ'ιορ μη' δε πριγυπι'ιορ ε'ε' ελ
λιπεε', Δεφ' μαρ'ινδ λα παρ'ι'ερ, μαί
μαι'ιτα' π'ιος ηχ' εαφ' ε'ι' οηη' οελατ, οηη
γυπα' ε'ινε' βουγ' βι, μη' αε' ε'ε'ραδ'ι' κη' οε'
μα'ι' γ'ι' ε'ο'α'α'α'α'α'; Δε' γ'ι' κη' π'ιοε'λα'ι'ι'
μα' β'ι'ι'ε'τ, μη' ε'γ'ι'ε' κη' οε'π'ια' ε' ε' οε'γ'α'
Δε'λα'η'ο'ι'ε'τ; Κ'ι' γ'ι' ε'λ' ε'ο'κο'μα, κη' ο'μ'ε'
ε'π'η'η'ε'τ' η'ε'μα'ι' οηη'ε'ε'ρ'ε'μα'ι', κη' η'
μα'ρ'η'ι' ο'ε'α'τ' ο'κ'α'ε'ε'; οηη'ε' β'ο'α'ηη
η'ι' γ'ι' ε'η' ο'η'η'ε' η'ε' α'ε' β'ι'ε'α'π'ι'ε' Δε' μ'ε'

V. ΟΤΟ ΧΑ ΕΑΝΘΑ ΙΘΑΝΘΑ Ι ΥΝΟΘΥ ΙΟΕ ΝΥΙΥΟΤΝ

Αάαεβ εταίι άδα εα αδαοί τππύο παό εα άα ττότόου έεαι αό άε αουοα
ι υτεα οε άαα ευδ άα ηει οεθα οε άα ιδε:αιεθα πα ηυ εειπα. Ααδ ουκυια εα
ααοοοδυ ι αε ιαετ'α ιυδου το παδ οε υγααδαδ, υι:αια'α'α'ε' οε ανυ ηουαε
εο ται αιεε =εαεαεου. Αανε εο οταδε α:αποα αυυυο οε ο:εη εο αυδαα ηυ αο:α
ααεαιοτοδ, ηυνε αε ητετα ευ τι ο(ε) αδοι:α τοι αε υγααηουαο, ευτα ι αδαε
αααδ αεανυ; υιηυ εταίι ιεηε οί αετα το αο αυοοοδυ αα εα

V. TOT CE IASTE PESTE MĂSURĂ NU-I SĂNĂTOS

Dačă Ioan era la vre-un ospăț sau la ve-o nuntă chemat, el atăta mânca și
bea cât de sămțire și de pricepire sa să lipse. Dar, șazând la beutură mai nainte
pără nu s-ar fi ianbetat, iancepe a să gălcevi și a să svădi cu oamenii ceialaltū.
Deci cu toati aceste, vānāt și ucis cu bātae să duce de la nuntă, căci el socote
că omul atunce numai iandesfātāt, cānd mergi beat acasā: iansă Ioann nici un
bine nu au vāzutū de la

Miscelaneu

Παρίηυρί' εει', σι' ηίηί' ε'η' δε γήηεπηε
ηε βρα' εε' ήίηε εμελεπισκαγίηε κεδήν-
εελ. -

επί' δελερεπηετ' ερεκίηηε περε ηίηε,
σι' δερεηε δεμηχαηί' βα' ερί' κήηηε
περεηηίηε, λίηηε ηε δεηηε εηί' ηηε βίηε,
κεεηηε εηε κηεηε' ηηε περεηί' βίηε.
ηηε εηί' δελερεπηετ' ερεκίηηε περε ηίηε,
κεεηηε εηε κηεηε' ηηε περεηί' βίηε.

ī ūēfōūē nūē œ ē fēē ōī āā =ēīñā īō āđāñū āēāū āī āñ-ōāēāđē ēō āūfñōē.

Ōē ē āāñōūōāō īđūēūīā īōđā āēīā
œ āāđōē āīī īōēōē āā ōē ñō đēīā
ī ūcūūēō ēēī āā īāāūīāōē ŷīāīēōā.
ēā ñū īō ōā āāōēūēā ŷīīđīōēāēā.

βίōīāđē ēōēđōēēā ōāēē ōūfēōā āā ī ūñōđū-ēū=ē īāī ūñōđēā-ēā ī ūñōđē ē,
ēōđūēē ōā'īīđāñōđū.

părințai săi și nici un de cinste nu vra să aibă amestecari cu dănsul.

Fii desfătat orăcând pure bine
și darul Domnului va fi cu tine.
Păzăști-ț limba ne dându-i ianvoire
ca să nu te aducă la ianpotivire.

Ian toati lucrurile tale țāni-te de măsură - căci nepăstrială măsurii te-
npresură.

Miscelaneu

Γλῶσσι πιστὴ μέσσορ

κατ. vi

Ὡς πρῶτα εἰσὶ Μαρκο ,
οὐδὲ τάρω αποκροῖα , α ἠνωμακς
επιροῖγορ δὲ λαρτς δε βεγνίη' αἰ :
ωἰ ῥρς εἰ εἰ' πικροχρα' , ωἰ εἰη
ἀνηρροκοσά , λεγο κινδ αριῖε α
μερρεω λα επιροῖγορς , Γενδιηδ κς
κωσ φρῶντι βρα' ἔν ρῖς : εἰα εἰπια
ωἰω ρῖς δὲ ὀνήσει' εἰκῆνδς κς
εἰατ φρῖρ δὲ τῖντς , δε εἰ δασιωά
λεσνε αεε ἠνωμα . —

Ὀδῶτς κῖς κῆνδς εἰα εἰπια ἠη
βλιτζ , αε βεγνίτ' φαρς δε' εἰηδς εἰ κῖο =
νε πῶροπῶτ αεσ' τρῶα λῶι , δε κῶρτς κς

VI. ἈΕΟΙ Ε ΤΕΝΘΑ Ι ΥΝΘΥ

Οἱ ἰδοῖε, αἰοῖ ε ἰ ἀδεῖ, αἶα ἰ ἀδᾶ ἀοεοδεᾶ, ἀ ὑῖοϋεᾶ εοῖνοδεαυδε(ᾶ) ἀᾶ
εᾶδι ὑ ἰᾶ ἀᾶ-εῖε ε νῦε οε ἰδᾶ ἀε ὀδᾶᾶδᾶ οε ἀε ὑῖοδεεῖσᾶ, εᾶδ εὑῖᾶ ἀ-ε εᾶ
ἀεᾶδᾶ εᾶ ἠδῶεᾶδᾶ, αῦῖᾶεῖᾶ εὑ ἠᾶο οῦεοδ ᾶδᾶ οἱ δῦο: ἀε ἠδᾶ οὔ'ο δῦᾶᾶ ἀᾶ
αῦῖοϋε Ϸεὑῖᾶοεᾶ: εὑ ἠῖοδ οῦδῦ ἀᾶ ἰ εῖδᾶ, ἀᾶ ἠῦ ἀᾶο ἀσᾶ εᾶῖῖᾶ ἰ ἠῦ
οῦεᾶ.

Ἰ ἀᾶοϷ μεοεῦῖᾶοῖνῦ ἀε ἠῖῖᾶο ὑῖ οεεοᾶ, ἀο ἀᾶῖεδ ἰᾶδᾶ ἀᾶοἱᾶᾶ οἱ εὑεῖᾶ
ὀδᾶᾶδ ἠῖοἱδᾶ εοε, ἀᾶ εᾶδᾶεᾶ

VI. GLUMI PISTE MĂSURĂ

Un prunc, anume Marco, avea mare bucurie a ianșala cu strigărie de larmiă pe vecinii săi și pre ei ai turbura și ai ianfricoșă, iar când acie alerga la strigare, gândind că s-au făcut vre-un rău, el sta șă-ș răde de dânșăi, zăcându-le că sânt fără de minte de si dau așa lesne a să ianșala.

Odată jucându-să el sāngu<r> ian ulițe, au venit oare de-unde un căine turbat asupra lui, de carile

Miscelaneu

κίτι κ'σφίρα ην'παστε λυττά, κίτι κ'σ'
εστυπία : γ'κ'σπ'σφίρα επ'σφίρα
εφ'σφίρα εφ'σφίρα - Δεφ'σφίρα
κ'σφίρα εφ'σφίρα, λ'σφίρα κ'σφίρα
εφ'σφίρα εφ'σφίρα, κ'σφίρα εφ'σφίρα
εφ'σφίρα εφ'σφίρα εφ'σφίρα
εφ'σφίρα εφ'σφίρα εφ'σφίρα
εφ'σφίρα εφ'σφίρα εφ'σφίρα
εφ'σφίρα εφ'σφίρα εφ'σφίρα
εφ'σφίρα εφ'σφίρα εφ'σφίρα
εφ'σφίρα εφ'σφίρα εφ'σφίρα
εφ'σφίρα εφ'σφίρα εφ'σφίρα

Δεφ'σφίρα εφ'σφίρα εφ'σφίρα -
κ'σφίρα εφ'σφίρα εφ'σφίρα

ίεη έό όόάά ίό ίόόά ηεϋίά, ίεη ίό ηϋίόόά: ±έ έϋδ ίόόά ηόδεά ηϋ άεάδμε
±έíάά ηε άíάά. Άά άάηέέ έε έάδ'ε'εόά, ηέέíδ'ε'ίά έϋ έάδϋδ όά:ά έεόί ά ά
άεάέόέ, έά ηϋέ άí ϋάάηεϋ όέ ηϋδ άάδϋ ϋέ άά άϋíδϋέ, ίό άό άδó(δ) ηϋ άεάδμε
έά άέ δέ άδά άόέíά έϋέíέά ±άέ όόόάάδ έά άέ έάό όδϋíδ'εδ άέíη δέ άδϋδά άά
έεόί ίέε(δ) έάό ί όέεάδ, ϋέέϋδ ίά έέέ άό ί όδ'εδ ί άδ'εí άά ί όδ'εϋδóδά έέέ.

έάδϋ ί έέ:έόíά ±ά έάό άάόη - έϋ:ί:έ ϋέ έεόί ϋ άí έέóϋ ίόά άάόίέíη.

nici cu fuga nu pute scăpa, nici nu să pute: cî cât pute striga să alergî cineva
să-l apere. Dar vecinii care-l auze, socotind că iarăși face glume de ale lui, ca
să-i amăgească și să-ș bată joc de dânșăi, nu au vrut să alergî la el și așa, buind
căinele cel turbat la el, l-au trântit jos și atăta de cumplit l-au mușcat, încât pe
loc au murit Marco de mușcătura lui.

Iati minciuna ce i-au adus – că-n ci ian glumă a mință nu e de folos.

Miscelaneu

Λέων. ἠὶ μάσχαριον
ἐρεβόλον. Κεαν vii
Λέων λαχ δειροζῆτ κα μάχαρις,
ἠὶ αχ τήκατ λα βσητ, ἔνδε μά-
χαριον κα νεροπλήπια λα ἔραστ
εχ βτηῖμῶνται, ἠὶ αχ δη ἐρρεκατ
ἐριάρια, δη κητ ποῶτε αχ δη κη-
τατ ἀφρηῖ δῖν πῶδρε αχ ἔρετ.
ὁστω κάρη λαχα ποτῶδῆδρε αχ
τηρῖνῆ μαῶτα. —

Μάχαριον κητ ἐρεδὲκῆδρε
δητρε εἶνῃ, αχ δη κητρεοῦτ ἀρε
λαχ, δῖ κηδ. —

„Ia βτηῖμῶν ἐρεπῶτα/α/
γῆτ παρῶδε βσηπια βμαγῶτα
Ia βσηπια εἰνεγρηῖ, μῖ πρηῖπια. —

VII. Ε̅Α̅Ο̅Ε̅ Ο̅Ε̅ Ι̅ Α̅Α̅Δ̅Ε̅Ο̅Ε̅. Ο̅Α̅Α̅Ο̅Ε̅Υ̅

Ε̅α̅ο̅ε̅ η̅α̅ο̅ ὑ̅ί̅η̅ί̅ο̅υ̅δ̅ ε̅ο̅ ι̅ ὑ̅α̅δ̅ε̅ο̅(ε̅), ο̅ε̅ α̅ο̅ ι̅ε̅α̅ε̅α̅ο̅ ε̅α̅ α̅υ̅τ̅α̅δ̅, ο̅ί̅α̅ ι̅ ὑ̅α̅δ̅ε̅ο̅ε̅
ε̅ο̅ ι̅α̅-ί̅ί̅ε̅ο̅ε̅ο̅ε̅ η̅υ̅ο̅ ο̅δ̅ε̅α̅ο̅ α̅ο̅ η̅ί̅υ̅ε̅ί̅ ὑ̅ί̅ο̅α̅ο̅ ο̅ε̅ α̅ο̅ ὑ̅ί̅ο̅δ̅ε̅ε̅a̅ο̅ ο̅ε̅a̅δ̅ε̅e̅a̅, ὑ̅ί̅η̅υ̅ο̅ ο̅ί̅a̅o̅a̅
α̅ο̅ ὑ̅ί̅η̅α̅ί̅ο̅δ̅ α̅ ο̅ο̅μ̅ε̅ α̅ε̅ί̅ ι̅ὑ̅a̅o̅d̅a̅ a̅o̅a̅d̅y̅, α̅o̅ί̅ὑ̅ e̅a̅d̅a̅ e̅a̅o̅ε̅ δ̅υ̅ί̅a̅ç̅υ̅ί̅a̅o̅η̅ὑ̅ α̅o̅ ι̅δ̅e̅ί̅η̅
ι̅ ο̅e̅o̅a̅.

Ι̅ ὑ̅a̅a̅δ̅e̅o̅ε̅ e̅a̅ι̅ ο̅a̅a̅o̅e̅ί̅a̅o̅η̅ὑ̅ ὑ̅ί̅o̅d̅o̅ η̅ὑ̅ί̅a̅, α̅o̅ ὑ̅ί̅o̅d̅a̅a̅a̅o̅ ι̅d̅a̅ e̅a̅o̅, ç̅e̅e̅ὑ̅ί̅a̅:
«Ε̅a̅ η̅ί̅o̅ί̅a̅ί̅ e̅ ο̅υ̅δ̅o̅a̅d̅e̅ (a̅η̅o̅ὑ̅ [η̅ὑ̅ί̅o̅ὑ̅e̅ὑ̅o̅e̅] ο̅ὑ̅e̅ ι̅d̅e̅a̅d̅e̅ί̅a̅) =a̅o̅ ι̅a̅d̅a̅ a̅a̅
η̅o̅ί̅a̅o̅e̅ a̅e̅a̅η̅o̅e̅o̅ e̅

VII. LEUL ȘI MĂGARIUL. FABULĂ

Leul s-au iansoțât cu măgariul și au plecat la vânat, unde măgariul cu necioplitul său urlet au spăimântat și au ianfricat fiarile, iancât toate au ianceput a fugi din pădure afarū, după care leul răpăzându-sū au prins toate.

Măgariul cam fudulindu-să iantru săne, au iantrebat pre leu, zicând:
- Ia spune-mi fârtate ce-ț pare de sunetul glasului

Miscelaneu

3 μιγάδ' ἔσσι, Λατὰ δὴ γ' ἔσσι περὶ εὖ. —
3 Δαρ' ἔσσι με μὰι δὴ πρὸς οἰ' ἄηκα
3 μὴ ἔσσι δ' ἔσσι ἐν δ' ἔσσι τῆν' ἔσσι, μάα
3 ἔσσι μὰτα δ' ἔσσι πῆν' ».

Ματα μὰτα ἐν δ' ἔσσι φράσσασα
Ἐν δ' ἔσσι φράσσασα οὐ καὶ βίη ἐν δ' ἔσσι ἀκτορα,
καρπὸς ἐσσι δ' ἔσσι πρὸς οἰ' ἄηκα
πῆν' ἔσσι, ἐν δ' ἔσσι πρὸς οἰ' ἄηκα ἐν δ' ἔσσι
μὰτα. Δ' ἔσσι δ' ἔσσι καὶ καὶ καὶ καὶ καὶ καὶ καὶ καὶ
μὰτα μὰτα καὶ ἐσσι μὰτα δ' ἔσσι πῆν' ἔσσι, καὶ
καὶ καὶ ἐσσι πρὸς οἰ' ἄηκα πρὸς οἰ' ἄηκα πρὸς οἰ' ἄηκα
καὶ καὶ ἐσσι πρὸς οἰ' ἄηκα, καὶ ἀπὸτα ἀπὸτα πρὸς οἰ' ἄηκα
μὰτα. — Ἐσσι μὰτα πρὸς οἰ' ἄηκα, ἔσσι καὶ πρὸς οἰ' ἄηκα
καὶ καὶ πρὸς οἰ' ἄηκα δ' ἔσσι πρὸς οἰ' ἄηκα ἐν δ' ἔσσι
λεπρ' ἔσσι πρὸς οἰ' ἄηκα καὶ πρὸς οἰ' ἄηκα μὰτα, δ' ἔσσι καὶ
πρὸς οἰ' ἄηκα πρὸς οἰ' ἄηκα καὶ πρὸς οἰ' ἄηκα πρὸς οἰ' ἄηκα. —

ì éáo?»». Éáoë ýé ðüñíóñú:

«Áãð ÷á ì ù ì àé ýíòðááé ýíñú øé áó ýñúì é ñú íó ðáüéó ÷éíá áüé, ì áø ñíüéì úíòà áá ðéíá».

ÖYËÏ Ý×ÉÐÀ À×ÉÜËË ÖÁÁÓËÁ

À=éãñöý öááóëü ñü éóáéíá áéíá à=éíðá, éãðéñüá-ðãðýíòðééíøãð íüðü éà'óí ðéì íó, ááéëü íüðý éüíá ýé éóííñé íáì áíéé. Áá=é áááéý ñáó éóííñéóð; íéì éíá íéñé íó ñá ì àé óéì ü èà áé, øé éó éüð ñððéáü áé ì àé ðãðá øé ýíòðééãçüíá àéöüé, éó àòüðà à=éá ðüá áá áýíóéé. Íì óé ÷áé ìðíñð á èà øé ìðóíéóé ÷áé ÷á áá óé é=á ááááðá ñü ñí'áðéá, éãð ÷áé ÷á éó ñóðéãð ì éé, ýí íá'í=áðãðü ððéëü èà áí'òðééá ððüáøé.

meu? Leul iai răspunsū:

- Dar ce mă mai iantrebi iancă și eu iansumi să nu te știu cine ești, m-aș spăimănta de tine.

TĂLMĂCIRE ACESTEI FABULE

Aciastū fabuli să cuvine bine acelora, care să arată-nfricoșat părū la un timp, adică părū când ia-i cunosc oamenii. Deci, deacă s-au cunoscut; nimine nici nu se mai uită la ei și cu cât strigă ei mai tare și ianfricazăne alțăi, cu atăta acie răd de dănșii. Omul cel prost e ca și pruncul cel ce de fiice vedere să sparie, iar cel-ce cu suflet mic, ian ne-ncetată fricū ca epurile trăești.

Miscelaneu

~~Καὶ δευτέρως οὐρανεῖα καὶ βροχὰ φύσιν ἔχει~~
Καὶ δευτέρως οὐρανεῖα καὶ βροχὰ φύσιν ἔχει / οὐρανεῖα /
νοσπίτις, αὐτὴν ἐξ οὐρανεῖς βᾶσιον
νοσπίτις καὶ τὴν ὄψιν καὶ κακὰ καὶ / το-
κοπικὰ / λοιπὸν οὐρανεῖα οὐχὶ, προ-
ροσφύτι μορφή καὶ τὰ, ἔαρ οὐρανεῖα
ὅδε ἐστὶν ἐκ οὐρανεῖα, ὡς ἐκ τῶν μορφή
οὐρανεῖα καὶ οὐρανεῖα οὐχὶ καὶ τὴν οὐ-
ρανεῖα. — ὅδε καὶ οὐρανεῖα οὐχὶ καὶ τὴν
τὴν οὐρανεῖα οὐχὶ καὶ τὴν, τὸν οὐρανεῖα
ἐξ οὐρανεῖα οὐρανεῖα, —
Αὐτὸ ἐστὶν οὐρανεῖα, καὶ τὴν οὐρανεῖα
ὄψιν ἐξ οὐρανεῖα οὐρανεῖα ὅδε καὶ τὴν καὶ
οὐρανεῖα, καὶ οὐρανεῖα καὶ οὐρανεῖα, καὶ τὴν
ὄψιν οὐρανεῖα οὐρανεῖα οὐρανεῖα, οὐρανεῖα οὐρανεῖα
οὐρανεῖα οὐρανεῖα, ἐξ οὐρανεῖα, καὶ ἐξ οὐρανεῖα

Eufä nõdeäü iädaõíäá áõõä (áõõíeõä) ííäíõä, äðíí=ä nü nîäðeä äáäeä
ííäñõä eü=e äõí eäeëeëe (ñíeíõäeä) eíð nõdeäãä áõõé, íðíðí=äüe í iäðõä
eóeää. Äãð iäðä õíää nü íäñe íäí äíeé, øe nä íõ í iäðü? äøä eíe eó ääãäüðäð
ýíeü íõ näõ äðeäð. Ää íõ äð õe áõõä íeñe ðeõõðäçü ýí eõí ä, õíð äððäãäõä
nü í iäðü íäí äíeé.

Íõ ä äõí eóeðõ, íeñe ääíðeíäãä ä nîäðeä íðõí=eé ää í e=e eó õíeä øe
äeðeä ä ä=äñõä, eü=ä ääíðeíçüíäõs äøä, íüíü eä ääüí=e äððüíäõü, nü
nîäðeä øe nü íõðeä-

Când strigă oareunde buha (bufnița) noapte, atunci să sparie babile noastre, căci dup calculul (socoteala) lor, strigare buhăi procești moarte cuiva. Dar oare unde să nasc oamenii și se nu moară? Așa loc cu adevărat iancă nu s-au aflat. De nu ar fi buha nici ciuhureză ian lume, tot ar trebui să moară oamenii.

Nu e bun lucru, nici deprindere a sperie pruncii de mici cu unile și altile ca aceste, căci deprinzându-să așa, până la adânci bătânețu, să sparie și sănfrica-

Miscelaneu

«а'а' де' асаминахъ лъхърри», каръ ничъ
лхъахъ вадъ ничъ лъворъ вадъ'. — Де ехъ
пхъм'чхънхъва' дхъахъ дхъмхънхъррихъ ехъ нхъ
ехъ ловакхъ хъ капхъа де чхъва', вадъехъ
кахъ дхънхъррихъ охърхъахъ; дхъахъ хъ вадъехъ
ехъ ехъ пхъм'чхънхъва' ехъ ехъ пхъм'чхънхъва', дхъахъ де
ехъ пхъм'чхънхъва' вадъ чхъва' дхъмхънхъррихъ
дхъахъ, нхъ лхънхъррихъ дхъмхънхъррихъ, хъ нхъ
ехъ пхъм'чхънхъва' хъ нхъ лхънхъррихъ вадъ' —

Селхъахъ нхъ лхънхъррихъ дхъмхънхъррихъ
ехъ лхънхъррихъ вадъ ехъ лхънхъррихъ,
бхъахъ ехъ дхъмхънхъррихъ пхъахъ хъ пхъахъ:
ехъ лхънхъррихъ, хъ мхъахъ дхъмхънхъррихъ ехъ лхънхъррихъ,
ехъ лхънхъррихъ? — дхъахъ хъ нхъ лхънхъррихъ: дхъахъ
дхъахъ хъ лхънхъррихъ вадъехъ, дхъахъ дхъахъ:
ехъ лхънхъррихъ ехъ лхънхъррихъ вадъ, хъ лхънхъррихъ

«а'а' де' асаминахъ лъхърри», каръ ничъ
лхъахъ вадъ ничъ лъворъ вадъ'. — Де ехъ
пхъм'чхънхъва' дхъахъ дхъмхънхъррихъ ехъ нхъ
ехъ ловакхъ хъ капхъа де чхъва', вадъехъ
кахъ дхънхъррихъ охърхъахъ; дхъахъ хъ вадъехъ
ехъ ехъ пхъм'чхънхъва' ехъ ехъ пхъм'чхънхъва', дхъахъ де
ехъ пхъм'чхънхъва' вадъ чхъва' дхъмхънхъррихъ
дхъахъ, нхъ лхънхъррихъ дхъмхънхъррихъ, хъ нхъ
ехъ пхъм'чхънхъва' хъ нхъ лхънхъррихъ вадъ' —

Селхъахъ нхъ лхънхъррихъ дхъмхънхъррихъ
ехъ лхънхъррихъ вадъ ехъ лхънхъррихъ,
бхъахъ ехъ дхъмхънхъррихъ пхъахъ хъ пхъахъ:
ехъ лхънхъррихъ, хъ мхъахъ дхъмхънхъррихъ ехъ лхънхъррихъ,
ехъ лхънхъррихъ? — дхъахъ хъ нхъ лхънхъррихъ: дхъахъ
дхъахъ хъ лхънхъррихъ вадъехъ, дхъахъ дхъахъ:
ехъ лхънхъррихъ ехъ лхънхъррихъ вадъ, хъ лхънхъррихъ

șază de asămine lucruri, care nici le au văzut, nici le vor vede. De să temi cineva prin iantuneric să nu să lovască cu capul de ceva, sau să nu cază ian vre-o groapă; drept cuvântare să se teamă și să se păzască, dar de să temi să nu vază ceva iantru iantuneric, nebunesc gând are când atunce nimic nu să poati vide.

Babile noastre iansă spun și povestesc unile și altile. Babile se ianșeală tare cu povețile lor și mai bine ar fi să tacă? Ușor e pre a zice, dar baba cată vrăjătoare, povestești atâte și atâte pilde, cum s-au

Miscelaneu

μολύβει ἄναρα, ἴαρ ἀλγῆι ἀρ βῆς
ἐπίλε καὶ ἀλτῆε, παρεκὼδ μοῦαπε
περὶ τῆς μορμῆς περὶ; καὶ κῆμ εἰσρα
πυρὶκοίτη δὴ τῆρι, ἄκρυδιῶν δρυγῆι
μῆι πρῶτη, ἄα, κῆτι εἰς τῆε εἰσὶ πῶ
μῆι τῆρι τῶαῖε, καὶ δροῦαῖε; καὶ
αὐκαπῆι καὶ βῆς τῶαῖε εἰς τῆε.

La mormanturi sunt cruci mari
și multe mohile și alte-n nălțari,
de care noapte la lună să fac
umbre multe. Deci dacă trece vre-unul,
care s-au obișnuit din pruncie
a să temi pre acolo noapte, vede
umbrile de cruci, vre-un câine,
sau vre-un motan (cărue noapte
ochii lucesc) alergând, atun-

íúeó=èð óíτῶα, èαδ àeòúe àó àúçó(ð) óíèèà øe àeðe-èà,òðàèúíà íτῶíðà íà
èúíàú í τῶí úíðòðe øe èòí ñú òà(=à) òðeèíèe=é ýí àúeíé, íó èðààeò àðàøé é í é é
íðòí=é, íó, èú=é à=àèà ñúíð òí(ð) í eí=éóíé àíàèà øe íðτῶòà; ÷à àñeòeòàò
èòí àeíà ñíàeí à à=ààà.

Èà í τῶí úíðòðe ñúíð èðó=é í à(ðe) øe í øeðà í τῶèèà øe àeðà'í íúeòú(ðe),
àà èàðà íτῶòà èà èóíú ñú òàè òí àðà í øeðà: Àà=é ààeú òðà=à àðà'óíøe, èàðà
ñàó íàe=íóèò àeí íðòí=-èà à ñú òàí é, íðà àeíèτ íτῶíðà; àààà òí àðeèà àà èðó=é,
àðà óí èúeíà, ñàó àðà óí í τῶαí (èúðòà íτῶíðà íñé èò=àñe) àeàðàeíà àðòí-

nălucit unora, iar alții au văzut unile și altile, trecând noapte pe lângă mor-
mânturi și cum să face tricolici ian găini. Nu credeți, dragii mii prunci, nu, căci
acele sânt tot minciuni goale și proaste, ce ascultați cum vine spaima aceea.

La mormânturi sânt cruci mari și multe mohile și alte-n nălțari, de care
noapte la lună să fac umbre multe. Deci dacă trece vre-unul, care s-au obișnuit
din pruncie a să temi pre acolo noapte, vede umbrile de cruci, vre-un câine,
sau vre-un motan (cărue noapte ochii lucesc) alergând, atun-

Miscelaneu

74, 3000000 3000000 3000000 3000000
... / ... / ... / ... / ...
... / ... / ... / ... / ...
... / ... / ... / ... / ...

... / ... / ... / ... / ...
... / ... / ... / ... / ...
... / ... / ... / ... / ...

... / ... / ... / ... / ...
... / ... / ... / ... / ...
... / ... / ... / ... / ...
... / ... / ... / ... / ...
... / ... / ... / ... / ...

=ā yīāādū ēnū'īōēāāūīōū ēī āōēīāōēā (yīēēīōēā ī ēīōūē) nūī-ōēēā nū ōōdāōdū
yī āē, ōdēkь ōē ēōōdāī ōdē yē ēōīdēīāā, āīīē ēāēūōūōē, āēāāīēā.

Āēōū yīīdāōēōdāā āā ēdāāēēōū ēō nōdēāīē īīāīōā, ēāā ēā ī ēōī ēfū
ōī āēū yē ā=ēānōā.

Βī ēīēōdēā =āēē āūēōīānū ōē dūīīānū, īdā ēōī ōē ēā ēīēōdē ōīāā nūīō
ī īdī ēīōā āūōdūīā, nāō ōīāā āō ōīnō ādā'īāādū nāō, īdāō, nāō ēōīōīdēō
āā ēūdūī ēç, nū āōēū īōdōdā nāāīādā āā nāēēōdō, nōī īīd ōē āā āēōē ī ādādē ē
ādçūōīādā, āēī ōdō ā=ānōā ī āōādē ē+ ōdāōā ēūāōdā nīādāēōē, (ī āē āūōōīn
īdēī ūāādā) īdā(n)-

ce iandată i să-nfierbântă imaginație (Ianchipuire mințai), sănțile să turburi ian
el frică și cutremuri ial cuprinde, apoi iacătăți videnie.

Altă ianprejiurare de credință cu strigoi noapte, care ca o lumină umblă
iai aciasta.

Ian locurile celi băltoacă și rănoasă, pre cum și ca locuri unde sănt
morminte bătrâne, sau unde au fost vre-odată sat, oraș sau cuptoriu de cărămiz,
să află purire sudoare de salitru, sumpor și de alti materii arzătoare dintru
aceste materii trage căldura soarelui (mai vartos primăvara) pres-

Miscelaneu

те зюда вапорю дин каре кийе еи
дн накур есе, сар адипице риниу
май днцод дн еэро, каре ерлате-
рнуд сээрю ш'иоуаще, се митим-
твени ке вапюрю да ехити метис'юи,
тэ'ловиндсе днтресеи ех'уаери
ш'се'агриу, д'ети ерксил аш'иа
терэ'и днтраэти дестре, днтрапу
днн мени бэште, мот ервенд тэ'
тэ се тэти метиз'и тэ ер деапоере
Атэуи логини ерэт ерриш'иэ тэи
тэ кад, логиниш'и тэи тэ зин еш'
тэи'Арециш'и ке ерэт ерриш'иэ, ш'ми'
ш'и'Спиколитэ, днтраэа тичи кич'
а'акулэти ерэд'иэуэ тэ'де м'эртэ
днри ерриш'иэ минэри'моуаще еуор-

òà çetÿ aai'tðà aei eadà oíeèà nü ýí íaèoy nòn, ead àèðeèà ðuì úí ì àé ýíætíñ
ýí aad, eadà òeòòòòðuía náadà øe ítàiðà nü ýíòuì ðuítu eò aai'tðà àà àeðe
ì adàðeà øe ètáeí'áonú ýíòðanúfa ñeaðüðuy øe ña'àiðeíà. Aanè otéøe à=àeà ðaðøe
ýíòðanaà eaðòðà, ýíeuððuò ye ì úíu aúíðøe otò adçúíà ðu(í) ÷à nü aadü
ì adàðeà ÷à adçüðíadà. À=àúe eòí eíe núfð ñðáeèeà ÷àeè ÷à eàà, eòí eíeèà ÷àeè ÷à
çeè íðíúeðe é eü núfð ñððeáíe, çì àe øe íðeéíeè=à, ýððò à=ànð eéí àò íúñeòð
eðààeíòà ÷à'aaøaðüü íðeí íðáeðà ì eíøúe otàðe ñeíð-

te zioa vapore, din care unile să ianalță sus, iar alile rămân mai ianjos ian aer, care fluturând seara și noapte să iantămpănă cu vapora de alti materie și lovindu-să iantre săne scapără și se aprind. Deci focul acila tergți iantracee lature iancătrău ia-l mână vânrul, tot arzând pân ce să gată materie ce arzătoare. Acești lumini sânt stelile celi ce cad, luminile celi ce zic proștii că sânt strigoi, zmei și pricolice. Iantru acist chip au născut credința ce-deșartă prin orbire mințai, toati scor-

Miscelaneu

нириле де змеи, стригои, торби, -
приколници, - де зине, ши де милостиви,
каре ниси сант, ниси пот сифи; -

(Служника Меѓиешули Ностра
мада че' асприна, мергенд одаће
ноапте пре' луне, спре де Амин
подруму; канде пре' ерепрепа
подрумито, Ама деаце Амин, кар
спрака Мада, спринд дин прунцие
ка' спрете инсприкоаће; спре де
бе' спете се спре де ста' се', кар
пре' Амин спре ши' ерепрепа
пре' спрети се спре, ши' кароаће де-
спре инспри: бе' де' се' ! а спрепа
инспри аче кар ши' инспри спрете
инспри спрете сприне, ши' ача
оаће оаче кароаће ка де нимика са

īēēēā āā çī āē, nōdeāīē, ōīdāē, īdēēīēē=ē, āā çēīā øē āā ī ēēīnōēāē, ēādā īēēē
nūīd, īēēē īīdō nū ōēā.

Nēōāēēēā ī āāēāøōēōē īīnōdō ī āāā =ā'āūōdūīū, ī ādāūīā īāāō īīāīōā
īdā ēōīū ōūōū āā ēōī ēīū yīīīādōī ; ōīāā īdēī ōādāūdēēā īīādōī ōēōē, ēōīā
āāāāēā ēōī ēīā, ēād nūdāēā Māāā, øē ēīā āēī īdōī=ē ēā ēō'ñīāēī ā yīōdēēīøāōy;
ōūōā āā āānōā nū, nīūdēā āā ōī ā<p>ā āē, ēādā īdēī ēōī ēīādā ōīēē ōādānōōū
īdā īūdāōē nū ōūēō øē nō ōīāōū īōōādā yī=āīō: āāē āā āā! ā nōdēāā yīōdō
ā=āēāø =ēāñ yīōdū nōūōūīā yī īīādōī ēō ēōī ēīā āīdēīnū, øē āōā āēādā āāāā
ēōīīnēō ēū āāīēī ēēū nāō

nirile de zmei, strigoi, torbi, pricolici, de zine și de milostivi, care nici sănt,
nici <nu> pot să fie.

Slujnica mejieșului nostru Mada ce-bătrână, mergând odată noapțe pre
lună fără de lumină ian podrum, unde prin fereștrile podrumului, luna deabie
lumina, iar săraca Mada, fiind din prunție cu spaime ianfricoșată, färe de veste
să sperie de umbra ei, care prin lumänare unii fereștruță pre păreti să făcu și
cu toată putere iancepu: vai de ea! a striga iantru acelaș cias iantră stăpăna ian
podrum cu lumina aprinsă, și așa, biata baba, cunoscu că de nimică s-au

Miscelaneu

Πεντηκονταετηριον

Καπ. VIII

Αν προς ελεει δευρεκαριας εως
μιμηκαθ, εσοαλι εφορυτε κσμητι-
μι εδντρε ελμσμι, δε κσρε μσμε
αμα' δε κσπραεως μυρε', κσ μαρε
εφρικε ες κσπριε ερε ελ δε ατρεα,
αμα δερε εσ εδντρε ελ αεε ερερε
εδντρε ετρε, κσμ αρεπατε εε ποεαι
ελνδεκα'ρεα ατρεα, εσ' αμα' ερε
εσ ερε ερε, εε μεε ελρεα, κσρε εε
ερε κσρε κσρε κσρε, εε ερε: -
ερε κσρε κσρε! εε ερε ερε ερε
ερε κσρε κσρε. εε δε μεε εε ερε κσρε
ερε ερε ερε ερε ερε κσρε, εε κσρε,
ερε ερε ερε κσρε κσρε ερε, εε ερε
ερε ερε ερε κσρε, εε ερε κσρε ερε:

VIII. I A I O D O N O I A D U E O E A

B I o d o o i n a o i a d a e a d e e a n a o o u i i e a o i a t a e u o t a d o a e o i i e e o u y i o d a
i a i a t e , a a e a d a i o e o e a o a a i y i d a n i u i o d a , e u (o) o a d a o d e e u a o e o i d e i n i d a
a e a a a a a a , a o a a a d a o y i a i o (o) a e a n u n o u o o e y i o d u n e t a , e o i a d o a a
n u i t a d u a e i a a e a r d u o e a e a n d a , o e a o a o i o (e) a o a d u a r o i a , a e o o e a e d a , e a d o i
i i o e e a o e o d i a o a i d a a o e a o c e n :

« O d a o u e i d ! A t e u e o a e i a i d a e o i t a e t a i o a a i o e o n a o y i a d i t a o o e
a e a o o i n d i i n u i u o i n o e o a d a , a e a a a a o i u n a i u n d e a t e , e a n u i t a i o d a a e i
i i d i u i o o e n o a d o i u i a -

VIII. PENTRU SUPERȘTIȚIE

Iantr-un sat oarecarile s-au templat o boală foarte cumpliti iantre oameni,
de care mulți așa de năprasnă mure, cât mare frică au cuprins pre ei de aceea,
așadar au ianceput ei a să sfătui iantre săne, cum ar face să poată vindeca răul
aciesta, și așa unul au grăet una, altul alta, iar un moș li-au curmat vorba și au
zis:

- Fraților! Voi știț bine pre cum Iacov nu demult s-au iangropat și el au
fost om sănătos și tare. El e de bunī samă strigoi, iasă noapte din mormănt și
sugrumă oa-

Miscelaneu

menii prin casăle lor; iansă eu ştiu leac de aciasta, altă nu-mi trebueşti, numai un par de păducel, cu acela voi zdrobi trupul lui Iacob, iar voi măine si-l dezgropaţ apoi eu vă stau bun, că de aice iannaite nu va mai eşă din mormântul său.

Δεχθὲς ἐπιπίρει μὲν, θυρ᾽ ἄνοιον
μόωσλας, μὴ ἀχλοπιροται θίβαπὸς
πυρσ ἀγέλα, ἀνηπυρσ ἀγέλα θίβαπὸς
μὴ ἰωάνη καὶ ματτα οὐδὲ λα μωρμίν.
βενίνδ εἰλ ἀκ εἰλοῦλα, λαχ ἀνηπυρᾶ
αὐτὸ ἀνηπυρσ πύροισα θυρ᾽ εἰλ κενδ ἀχ
εφῶτ, θεῖνδ εἰλ βενίνδ λα εἰλοῦλα, α-
πυρᾶ εἰλ εἰλ βενίνδ εἰλ ἀχ εφῶτ, μὴ
θεῖλας ἀνηπυρσ πύροισα, κη πυρσ πύροισα
μωρπ. — Επυρᾶ ἀγέλα αὐτὸ ἀνηπυρᾶ

î aîé é î déî eânüëâ éîð; ýîñü áó üéó éââé âââ=éâñòâ, àèdù íóî é òðââ óâüé,
íóî àé óííâð äâ íüâð=âé, éó à=âéâ âîé çâðîâé òðóíóé éóé éâéîâ, éâð âîé î üéîâ
ñüë äéçâðîíâð âîîé áó äü ñòâð áóí, èü äâ àé=â ýí íâéíðâ íó äâ î àé àøü âéí
î î(ð)î úíðóé ñüò».

Äâ=é ñòüðððü òîò îðâîîð î îðóéó é øé áó òîðüðüð çéîâ íâ(í)ððó à=âââ,
ýíððó à=âø çé áó àøé(ð) øé éîâí éó ðâðüé ñüó èâ î îðî úí(ð). Äâíéîâ àé ýí
ñòîâéü, èâð ýíððâââð ýíâüòüðîðéóé îðâ àé óíââ áó òîñð, äâ íó áó äâíéð èâ
ñòîâéü, àðóí=â àé áó ñíóñ óíââ áó òîñð øé =â ñâð ýíðüîí îéâð, éó òðóíóé
=â(é) î îðð. Ñíðâ à=éâñòâ áó ýí=âíðð

menii prin casăle lor; iansă eu ştiu leac de aciasta, altă nu-mi trebueşti, numai un par de păducel, cu acela voi zdrobi trupul lui Iacob, iar voi măine si-l dezgropaţ apoi eu vă stau bun, că de aice iannaite nu va mai eşă din mormântul său.

Deci stături toţ pre vor<ba> moşului şi au hotărât zioa pentru aceea, iantru aceş zi au eşet şi Ioan cu tatăl său la mormânt. Venind el ian shoală, l-au iantrebat ianvăţătoriul pre el unde au fost, de nu au venit la shoală, atunce el au spus unde au fost, şi ce s-au iantâmplat cu trupul cel mort. Spre aciasta au ianceput

Miscelaneu

Ἰανβάτοριου ἀ τρεῖς κέτρος ἔχουσα.
Δραγίλοιο φησὶ, - ἤβη ἀπο-
εἰρήσει καὶ Κρεδίνουρ δαμώρτω, εἴ οὐα-
μενίλοιορ τέλοιορ πρῶτοιο, καὶ Κρεδίν, καί
ποῦτε φησὶ ἔν τρηπτι μορτ ἑπιρῶτοιο. -
ἠί εἰ ποῦτε ἠβίε καὶ φράκτι φραζερ-
λοῖ εἰς ρεα, ἤμιο δὲ κέττ καὶ βροζῶιο-
αχέεα ἰδῆτα δαμῶρτω, ἰδῆτα πηπι-
εὶ δρεζέκτιορ Ἰόκαρτι, καὶ κενδ δαμῶρ-
επι πρῶτοιορ τέλοιορ ποῦτε, ἀποε-
επι εἰμῶιορ κρησνεχέε κα κενδ αρ-
επι βίε; ἰδῆτα πρῶτοιο ἀτάετα πη-
ποῦτε ἰδῆτα κέτρος καὶ ἰδῆτα πρῶτοιο
ἰδῆτα ποῦτε. - καὶ ἰδῆτα ἰδῆτα Ἰόκαρτι
εἰ ἀποετα ποῦτε ἰδῆτα ἰδῆτα ποῦτε,
καὶ πηπι δα εἰμῶιορ, καὶ ἰδῆτα ποῦτε
ποῦτε εἰτε, καὶ εἰμῶιορ τέλοιο ἰδῆτα-
εἰ ἀποετα ποῦτε τέλοιορ ποῦτε εἰ εἰμῶιορ-

ἰανβάτοριου ἀ τρεῖς κέτρος ἔχουσα:
«Ἰανβάτοριου ἀ τρεῖς κέτρος ἔχουσα ἀτάετα πηπι-
ποῦτε ἰδῆτα κέτρος καὶ ἰδῆτα πρῶτοιο
ἰδῆτα ποῦτε. - καὶ ἰδῆτα ἰδῆτα Ἰόκαρτι
εἰ ἀποετα ποῦτε ἰδῆτα ἰδῆτα ποῦτε,
καὶ πηπι δα εἰμῶιορ, καὶ ἰδῆτα ποῦτε
ποῦτε εἰτε, καὶ εἰμῶιορ τέλοιο ἰδῆτα-
εἰ ἀποετα ποῦτε τέλοιορ ποῦτε εἰ εἰμῶιορ-

ianvățatoriul a grăi către școlari:
- Drajiilor fii, nu vă amăgireț cu credință deșartă a oamenilor celor proști,
nu crediț că poate fi un trup mort strigoi și să poată-nvie ca să facă frațelor
său rău. Nici decum nu vroești aceea bunul Dumnezeu, iantâmpli-să pre-unile
locuri, și când dezgroapă trupurile celi moarte, așa stă sângele-ntrănsăle ca
când ar fi vie; iansă pricina aciasta pământul iantru carele zace trupul iangropat.
Căci la multe locuri se află mormintile ian pământ gras și plin de sumporul și
salitru de multe ape, cu sănjele celă ianchieगत a trupului celui mort să amesti-

Miscelaneu

„Κε, μί, αλλά λ' εν νοεῖσι κα' ὄντι
1 ἀρ ἐπι βίῃ, — ὅτι ὅτι ἐστι δὲ καρπὸς
2 θεοῦ κα' ὅτι πρό βυ, κα' ὅτι κα' ἐπι
3 βίῃ ἐστι. — Δὰρ ὅτι ὅτι ὅτι ὅτι,
4 ὅτι ὅτι ὅτι ὅτι ὅτι ὅτι ὅτι, κα'
5 ὅτι ὅτι ὅτι ὅτι ὅτι ὅτι ὅτι; ὅτι ὅτι ὅτι
6 ὅτι ὅτι: κα' ὅτι ὅτι ὅτι, ὅτι ὅτι,
7 ὅτι ὅτι, ὅτι ὅτι ὅτι ὅτι ὅτι,
8 ὅτι ὅτι ὅτι ὅτι ὅτι ὅτι ὅτι ὅτι
9 ὅτι ὅτι ὅτι ὅτι ὅτι ὅτι ὅτι
10 ὅτι ὅτι —

ὅτι ὅτι ὅτι ὅτι ὅτι ὅτι
11 ὅτι ὅτι ὅτι ὅτι ὅτι ὅτι ὅτι
12 ὅτι ὅτι, ὅτι ὅτι ὅτι ὅτι ὅτι
13 ὅτι ὅτι ὅτι ὅτι ὅτι ὅτι
14 ὅτι ὅτι ὅτι ὅτι ὅτι ὅτι
15 ὅτι ὅτι ὅτι ὅτι —

eu de asa e'bi itaue eareoi ad oe aeó. A=eno oáee aa odóio(ðe) tai áre e
=ae idíue eá ouf ead oa pðeate. Aad aaeu áti nteíde aa ofaa nu íaneó
áadao'áodeá oá i idouea =aeéíuíðané=a; eanfá at(í) íoóá áaaa: eu i úfeada,
áuoóoða, æíeóe de aeóaa oáiða íðánoá i unódy, núio íðe=efa eíð de ñeóðu
áeáa ítaóðu i aeíaeíða aa áðai e».

Aðarao nouðouð yíauouoíðeóe áíðaa ña de ðeíeade e éao i o(e)ouí e(o)
éoe íaíodo eu éao áaçeáaao aeí eáauoóða =á íaáoáíeéu á eðáaeíoué áaóaðá.

că și așa l-ăm noești ca cum ar fi viu. Acist feli de trupuri oamenii cei proști
le țan c-ar fe strigoi. Dar dacă vom socoti de unde să nascu betesugurile și
morțale celi năprasnice; lesne v-om pute vede că mâncare, băutura, jocul și
alte fapte preste măsură sânt pricina lor și scurtă viața noastră mai nainte de
vremi.

Așa au sfârșit ianvățătorul vorba sa și școlarii i-au mulțămit lui pentru
că i-au dezlegat din legătura ce pagubnică a credinței deșarte.

Miscelaneu

φράτα γὲ ζυελεπτα.

καπ. IX

Ἀνκα ἄε δὴ κτηροσάστ δὴ κτηρὸν
οὐεαρε, ωεὶνδ λα φερὸκε, Πρε μαίκε.
λα' δέκηνδ. —

μαίκε! ῥηίετι ροσάστ: δεγε
„ερε φρεσάστ ἡοσάστρε ερεσπορε-
λε καίλορ Λί' ερηποσάστρε κέπε οεε-
πεπτε, ωί' μά' ἡοσάστ, δεκδ'πορ
αητε Λεκρορ ῥρεσάστ ἡε Λεκρε, ἡίε
εε πεπτε (περὶε) ερε καπ' —

Μῦθα

„Αῶα' ερεοβερεσάστ, κέπε κα
ερηποσάστρε ερε καί', κερεσάστρε
ερηποσάστρε Λί' ερε πεπτε,
ωί' δεκδ'ερε φρεσάστ, κέρε Λεκρε —

IX. ΟΑΟΑ ×Υ ΒΟΑΕΥΙΟΒ

Αίεα ἀο ὑίδοααδ ὑίδοο ἱπᾶαδ, οαϋίᾶ εἰ οόδευ, ἱδᾶ ἰ ἀεῦ ἡα ἑεῦἱᾶ:
«ἰ ἀεῦ! Ἡίοἱᾶ ἰ δῆαοᾶ: ἀᾶ-ᾶ οῦἱ οῦἱ ἀεῦ ἱᾶἡδᾶ ἡῦδᾶοἱδῆᾶ εἰεῦἱδ
εοε Ἡίοἱᾶαδ εῦοᾶ ἱἡ(ἱ)οῦἱ ὑἱῦ, οε ἰ ἀε ἰ οεο. Αἱίοοἱδ(ε) ἀεοᾶ εοεοδῆ
ἀδᾶεε ἰο εοεδῦ, ἱε-ε ἡῦ ἱεἱοῦἱῦ (ἱᾶεᾶ) ἱδᾶ εἰᾶ?».

ἰ οἱ ᾶ: Ἀοᾶ ἡῦ ἱᾶἡδᾶε, εοἱ ὑ εῦ Ἡίοἱᾶαδῆᾶ ἀδᾶ εἰε, εἰεε εἰ ἀεῦ
ὑἱ ἑεεῦᾶ ἡῦδᾶοἱδῆᾶ εἰε ἱδᾶ ἱῦἱ ὑἱ(ο), οε ἱἡἱᾶἡε οῦδᾶεῦᾶ, εἰδᾶ εοεδῦ.

IX. FATA CE IANȚĂLEPTĂ

Anca au Iantebat Iantru o seară, șezăd la o furcū, pe maici-sa, zicând:

- Maicū! Spune-mi, rogu-te: de ce țin fāmeile noastre sār̄bātorile cailor
lui Sāntoader cāte o sār̄tāmānā și mai mult, de nu torc, alte lucruri greli nu
lucrā, nici sār̄ pieptānā (perie) pre cap?

Muma: Așa sār̄ povestești, cumā cār̄ Sentoaderul are cai, carii umblā ian
zālile sār̄bātorii lui pre pāmānt și osāndesc fāmeile, care lucrū.

Miscelaneu

Ανκα
Δεφ γε ρίε φράκ καιί ατίε λορ:
μαμα
Ρεϊκκ, πατ κχ πιχοαρομα με
λε 8712. —

Ανκα
Οαρε ορε ειντοαδερ τυμαρ
καιί, μι ενδαι υνε: τινε οα
Τριηαμα ?

μαμα
Ασ τυίε κοζ ορε, μι τινε κα.
μαδε δειμαί, Δοφ αμα' αμ αδβι
εδαν βεποίσι; μι αμα' κρεδ εχ, κε
εί' ετμαε διπυμαε ατελε, οεκιατε
τυρε' λα φρεοίσι, μι ενδε αφρα φρ.
μαίλε Αωυμα, λε εκινυίτεκ—

Ανκα.
Μαίκε Δρατ; Εε αμ αδβιπι

Αίεα: Ααδ +α δυό οαε εαε ε ανεαετδ?

Ι οί α: Εαεεϋ, ααδ εο ιε: ταδαεα οα εα ο:εα.

Αίεα: Ταδα αδα Νεφδταααδ ι οεοϋ εαε, οε οτααε οϋτα: +ετα υί αδεααϋα?

Ι οί α: Γο υεο εϋο αδα, οε +ετα εαοοϋ αα αυίοεε, ααδ ασα αι αοσαο
αεφ αυδδϋτε; οε ασα εδαα αο, εϋ αε οί αεϋ υί ϋεεεα α:αεα, ανεοεοϋ ιδαεα
οαδαϋε, οε οταα αοεϋ οϋι αεα εοεδϋτα, εα νεεφοεοαε.

Αίεα: Ι αεεϋ αδα αυ; αο αι αοσαοϋ

Anca: Dar ce rău fac caii acielor?

Muma: Calcă, bat cu picioarele și leucid.

Anca: Oare are Sântoader multă cai și unde-i țâne: cine iai grijaște?

Muma: Nu știu căți are și cine caută de dâșii, dar așa am auzet din bătrâni și așa cred eu că ei umblă ian zălile acele, ascultă pe la ferești și unde aflū fămeile lucrând, le schinguesc.

Anca: Maicū dragă! Eu am auzită

Miscelaneu

Δὲ λα' ἐν βυζυγγίῳ ἰδὲ τῶν, καὶ ὅτι καὶ
 δεῖ εἰ φραγήτε ἅπλῃ σὺ μίλοστίβ, ἡίη
 Πόστισι κείβα' οἶσα, ἡίη βόεσσι. Καὶ
 εὐφρακί μὲν κέβα. τοαί φραγγίσιλ,
 Καρὲ ἔσ φρακτὴ ἔλ ἀλ δοτταρῶν, ἡν-
 γεπὶ πῶν, σὺ βερερ ἡί πῶν εἰς, σὺ εἶητι
 σπρὸ αἴμα' οὐδὲ φρακίτε, καὶ εὐφρίε
 ἔνα δε' φροδὸς ἀλπίς; Δεῖρ κείν' ἀσί
 εὐηποαδερ κατ εὐφρί αἴμα' δε' εἶς? -
 κατ εὐφρίτε πρὸι τὰι τὸν δε'
 ὅτις δε' ἄνι? - ἔνα εἰ Λεκάμην τὸ
 Τρανδίαλ, ἕινε Λε κείν' φρίητλ σὺ
 ὅβιετλ (δοττλ)? - ἡίητ' ἄρηνεσσι, ζε-
 ελα, σὺ ἀδέπ? - ἡν γεροῖς σὺς! / κα
 ἄλ ἀλ εἶητ' ἡν βυζυγγίῳ ἰδὲ τῶν / κα
 φραγγίσι πρὸι τῶν ἡν εἶητ', πρὸι τῶν

aa ea' fauouoi dpe i t n o d o , eu aoi fa ca o a o i a d o a a o i o e i e e i n o e a , i e : u i i (o)
 o a u e e o e a a d u o e , i e : e a t a u a e a n u n a o a e u d u o e o e a a . O t a o e o u i d o d e e a e a d a
 a o o u e o d a e a o o t o u d e d a , y i : a i o o o e o e n o u d o u d o e n u o o e n u i d u n i d a a o a
 n e t i t n o u e o o a e a n u o e a o i a a o i e t n a e o e a . A a d e a e e o e N u i o t a a a d e o i
 a d o e a o a a a d u e ? E o i a d i o o a o d u e i a e i o e o a a i i e a a a i e ? O i a a a e u e a o e
 o e a d a e a e o e , e f a e a e u u e a u o u i o e o e i a u n o e (c t a o e) ? x e f a e o d u f a u e o a n u e u
 o e a a i u ? B i : a d e o u e o (e u i a a o n i o n y i a u o u o i d e o e i t n o d o) e u o u i d o d e
 o d o i a u e i o n u i d o i d a i u -

de la ianvătătoriul nostru că Dumnezeu e foarte bun și milostiv, nici poftești
 cuiva răul, nici voește ca să se facă rău cuiva. Toaie făpturile care au făcut el
 au hotărire, Ianceputul și sfârșătul său și săntă spre așa scopos făcute ca să fie
 una de folos altie. Dar caii lui Sântoader cum ar fi așa de răi? Cum ar pute trăi
 mai mult de o mie de ani? Unde e lăcașul și grajdiul, cine le câștigă fânul și
 ovăsul (zobul)? Cine-i hrănești țasălă și adapă? Ian ceriu știu (că ne-au spus
 ianvătătoriul nostru) că făpturi trupești nu sânt pre pă-

Miscelaneu

мăнт нă сѣ ааде undeвa сѣ сѣи'у, Дѣр'
днѣ аеро нѣ по лѣкѣи; аша' да кѣи'
лѣи' египтоадегѣ егѣт нѣтмаи' вѣорнѣ
пѣдѣо'поагѣ економѣи' Ноаепѣгѣ—
лѣи' минѣи'ни' боаде .—

Аша' е днѣкѣ ла нѣи' иае кѣ
тѣрѣа днѣкѣтѣ, еуотинденѣи', нѣо'ѣ
лѣ де ла пѣшѣ пѣни ла рѣсѣлѣи', то-
дорѣсѣлѣ, вѣаѣтѣи'е вѣнѣрѣ, зѣвѣагѣ
лѣаѣи', а лѣтѣнѣтѣ, лѣи' аѣтѣ егѣо-
пѣо'рѣ лѣоѣаѣи', нѣтмаи' тѣрѣи' тѣрѣ-
тѣе, лѣи' о'рѣо'гѣ е'нѣтѣ е'аѣтѣ тѣрѣ е'нѣ-
шѣгѣ, кѣоѣа' нѣо'аѣи' Дрѣтѣе аѣ нѣтѣ
тѣтѣрѣ лѣнѣи' дѣн лѣтѣрѣ нѣ е'рѣ'рѣ,
сѣрѣ кѣнѣдѣнѣ аѣтѣа' днѣ зѣдѣагѣ, лѣи' аѣтѣ.
тѣрѣтѣи' днѣ лѣнѣе тѣтѣтѣрѣ еѣтѣа' егѣтѣтѣ
аѣтѣа' де е'рѣаѣтѣ лѣи' минѣи' .—

Î úřò íóŋŋú àóáá óíáááá ñú óeá, ääð ýí ääð íó ïï(ó) eüëóé; àøà äà(ð) eáé é eó é
Ñúřòíáááð ñúřò íóí äé ñéřðíé(ðé) ïúá óáéóíáðä äéïíïí eáé ííáŋðä øé ì eř=eóíé
áíáëá.

Aşa a yfeü eá ííe øà eó ì äðòà ýíeóáòü, äðí eřááíeé, æíeëá äá eà
íàúé ïúřú eá ðòáeé é, óíáíðòáeá, ì æ=eëá äeřáðe, çeřà óðŋeóé é, à eóíüeó é øé
æeóáá ñúðáüðíðé eáíeáúé, íóí äé ìðeí ìðíŋðeá øé ìðáeðä'íóááàðä ìðä ñóíáðúeóeá,
eáðä ííáí ìðáŋðä áí eüðä ìáððó eóíé äeř eóeðó íáóóòü, óüeüíáóíá à øááá ýí
çüááð, øé áíé ððá=e ýí eáíá íáíððó à=ááá ñúřðáì àøà äá ñúðá=e øé ì eøáé.

mănt, nu să aude undeva să fie, dar ian aer nu pot lăcui, așa dar caii lui Sântoader
sânt numai scorniri păgubitoare economiei noastre și minciuni goale.

Așa e încă la noi șe cu marța iancuetă, armindenii, joile de la paști până
la rusalii, todorăsele, maicile vineri, zioa ursului, a lupului și altee sărbători
idolești, numai prin prostie și orbire-nteeate pre superștiție, care noao preste
an câte patru luni din lucru ne fură, făcându-ne a șede ian zădar și a ni treci ian
lene, pentru aceea săntem așa de săraci și mișei.

Miscelaneu

Βλέποντάς με, Κρασηδάκη,
εργάζεσθαι Τριῶν ἐπέτα, καὶ ἐπέτιτ
καὶ ἀρροαπυα εἰς, καὶ ἀεὶ τὸ αὐτὸ
εἰσαγγίλα / πρὸς δεσποινίδει /
αἷς ἰκνήσονται ἐκείνη, ἰκνησάν
βίβλιν ἐπέτα, καὶ καὶ ἄλλοις ἐπ
ἀπορίαν ἔχει λεγόντα, καὶ δε
οἰεσθῆναι ὁμοίως, ἰ. Δεχθῆναι ἰκνή
πρὸς ἐπέτα καὶ ἰκνησάντων
ἐκονομῆσθαι ἀπο, καὶ ἀλλοις ταῦτα ἐπ
προσέτι. —

Ἄγχι τὰ ἰοῖ ἀ, εὐ ἀπὸ ἀἀ'τοῦεἰῖδ ἀδῦαῖε ὁαδὰ, πὰο πῶυδῶεδ ἐο
αῦδααδῶε πῶο, ὁε εὐνῦτὰ ὀτὰδὰ ἀἀοῦδῶεἰἰ (δῶεἰ ἀἀ'δῶεἰἰ), ἀο ὕἰ-ἀἰῖοδ ἀ
εῶεδὰ ὕἰῖαδὰ ῥῶεἰἰ ὀυδῦ ἰοῖ ἀε +ἀ οὔτὰ πῶδαῦοἰδῶεἰἰ +ἀεἰ εἰἰαδὰ, ὁἰ ἀἰ
ἀεἰαδῶεἰἰ ἰἰδῶεἰἰ. Ἀἰἰε ὕἰ πῶ(δ)δῦ ἀδῶ-ἰ εἰ ἀο ὕἰαῖῖδῶυδῶε ἀεἰἰἰ ἰἰ εἰδ, ὁε
ἀοἰἰ ἀἰῥῶ πὰο ὀυἰῶδῦ.

Văzând muma, că așa de-nțelept grăești fata, s-au sfătuit cu bărbatul său și, lăsând toate abuzurile (răle deprinderi), au ianceput a lucra ian toate zilile fără numai ce țâne sărbătorile cele legate și de biserică oprite. Deci, ian scurtă vremi ș-au ianbunățățat economie lor și bune gazde s-au făcută.

Miscelaneu

Πεντης μαρτυριεσσε

και X

Παβελ ἀρ ~~βριτ~~ βριτ λεαρ-
ϑ, εε εε μαρτυριεδεκα, μι'αρρεϑε
αυτρην, λα εμα'. -

„Ισοι'με εφ'ιροη! μαρτυρι-
», εμψι κερπει δη ηαιντα λι' δ'ομ-
», ηερεε πυκαλιη μαχι κερα ε'ι'ερε-
», κ'ετ με'δη β'ιαχετα ». - Εγρε
κερα εσρεπασσε Παβελ μι'ερε-
», ε'δ X Περ'ιντε Δυχονιτε !
», μαρε Πικατι αμ εφ'οκ'ιτι η'ι'μα'
», θ'οδετα δη β'ιαχεμα' : Κε εμ μη-
», κ'ετ ε'η ε'ε' λι'αρρε οβ'ι'ερε Γενδι
», κ'ετ η'ε'δ'ι', ε'ε' μα'κο'ε'κ ε'ε' κ'ε'μ'η'ι-
», π'η'α ε'ε'ε' Πικατ, ~~ε'ε' μα'ρε'ε'δ'ε'ε'ε'κ~~

X. I'AI ODO I UDODENANEU

I'aaae ao aareo ea i'at'o nu nu i'udodananeu, oe i'daodo(e) ao adue(o)
eoe asa:

«I'aaeoa o'ep'ea! I'udodenu'e eoda' y' i'ae'oa eoe Aoi' i'ac'ao i'uea'oea
o'ae' eada' ae oue'oo o'o y' i'ae'oa». Ni'da eada' ao duni'oin' I'aaae oe ao cen:

«Oo, I'ude'oa Aoi'ae'ae! Oada' i'ue'ao ai oue'oo ioi' ae i'aaou' y'
ae'oa' i: eu ai i'ue'ao oi' io' y'ido' i'ae'ada' au'ae'(a) eue' ae'e. Ao i' u' eu'ane
aa' eoi' i'ee'oe' a'-'an(o) i'ue'ao, oa' i' u'ou'au'oa'ne

X. PENTRU MĂRTURISĂRE

Pavel au venit la preot să se mărturisească și preutul au grăit lui așa:

- Iubite fiule! Mărturisești curat ianainte lui Dumnezeu păcatile tali care ai făcut tu ian viața ta. Spre care au răspuns Pavel și au zic:

- Ox, Părinte Duhovnice! Tare păcat am făcut numai odată ian viață: că am mâncat un ou iantru o vinere, gândind că-i joi. Eu mă căiesc de cumplitul acest păcat și mă făgăduesc

Miscelanen

Ἔδε ακίτη ἴκη ναίτη ἀπὸ τοῖς
ἴσχυρα ἴη ποσὶ βίαιε μα' .. —

Ἐρεσπύρα εἰς τὴν κενεὴν
μαί' ἴσχυρα ἴη ποσὶ βίαιε μα' .. —
ἴη ποσὶ βίαιε μα' .. —
ἴη ποσὶ βίαιε μα' .. —
ἴη ποσὶ βίαιε μα' .. —
ἴη ποσὶ βίαιε μα' .. —

Ἰσοῖτη Πάβη! εἰς ἐπὶ
πρὸς ἴσχυρα ἴη ποσὶ βίαιε μα' .. —
πρὸς ἴσχυρα ἴη ποσὶ βίαιε μα' .. —
πρὸς ἴσχυρα ἴη ποσὶ βίαιε μα' .. —
πρὸς ἴσχυρα ἴη ποσὶ βίαιε μα' .. —
πρὸς ἴσχυρα ἴη ποσὶ βίαιε μα' .. —

ää äéôî ýí íáéíðá à íúçé ííñóöé ýí òíáòü äéàòä í à».

Íðáíðöé äó òüéóð èá ñü ì äé ñíóá äé =äää àúáíòüíá öé ì äé äáíàððá
íüéáðééá ñáéé ñü ì üððóðéñáñéü, ýíñü Íáááé äó òüéó(ð), öé íéí èéü íáó äðüé(ð).
Íðáíðöé èáó ýíððáááð ì äé äáíàððé öé äó çéñ:

«Íóáéðá Íáááéá! Ñü íó öé ðó íðá =éíááá äüðüì àð, ó=éñ, òüéóüðéð, öóðáð,
áíðéíñ, ì óáðá éóéáá ýíðáéáð, ñáó ñòðü(ì) áú ì üððóðéüé, äá à=áñóá äá äáé öé
òüéóð ñíóíáì èá äðáíð». Ñíðá à=áñóá èáó ðü

de acum nainte a păzi postul ian toată viața me.

Preotul au tăcut ca să mai spuie el ceva, așteptând și mai departi păcatile sali, să mărturisască, iansă Pavel au tăcut și nimică nu au grăit. Preotul l-au iantrebat mai departi și au zis:

- Iubite Pavele! Să nu fi tu pre cineva vătămăt, ucis, tâlhărit, furat, aprins, muere cuiva ianșelat, sau strămbe mărturisăi. De aceste de vei fi făcut, spune mie drept. Spre aceste i-au ră-

Miscelaneu

1. «Πῶς εἰς ἕνα ἄνθρωπον δευτέρως πρὸς
 τὸν πατέρα σου φρονεῖς, — τὰς δευτέ-
 ρους λέξας ἀνθρώπων φρονεῖς ὡς φρονεῖς
 γὰρ καὶ ἐπὶ τὴν ἐξουσίαν σου καὶ τὴν
 τιμὴν σου, Πάτερ μου ὁ οὐρανός μου ἰσχυρός μου.
 2. „Eu am gândit că este mai mare
 3. păcat să furi decât să faci rău, și
 4. să faci rău decât să furi, căci și de la părinții
 5. mei am învățat să fac rău, și de la părinții
 6. mei am învățat să fur, și de la părinții mei
 7. am învățat să fur, și de la părinții mei
 8. am învățat să fur, și de la părinții mei
 9. am învățat să fur, și de la părinții mei
 10. am învățat să fur, și de la părinții mei
 11. am învățat să fur, și de la părinții mei
 12. am învățat să fur, și de la părinții mei.
 — Spune-mi că este mai mare păcat să
 faci rău decât să furi, sau să furi decât
 să faci rău. —»

nīōīn āē īdā ēōī ēū āā ā-āēā īdā ī oēōā āō ōūēōō. ēāō īdāīōōē ēāō yīōdāāāō
 īdā-āē: Ādā(ī)ō ÷ā īō ī ēāē ādūōāō ā-ānōā ī āē yīōūē. ī āāāē ēāō dūnīōīnōē ōē
 ā(ō) cēn:
 «Āō āī āūīāēō ēū ānōā ī āē ī ādā īūēāō ā nū yīōdōīōā ēēāāā yī īīnō
 āāēūō ā ōōdā, nāō āōā-ā āēō dūō; ēū-ē ōē āā ēā īūdēfōūē ī ēāē ī ā(i) yīāōōāō
 ā īīnōē, ēāō āūē ēū ā īūēāō āōā-ā dūō īēnē āā ēōī ēūnē ēūīā āāōnāī ÷āāā āā
 ōōdāō, nāō āōīāēāī ādā'ōī ī ēāē, ōē āāō-āī āēānū, īēnēī āāōū īūdēfōūē ī ēē īō
 cūnā ēāī ōūēōōū dūō». Nīdā ā-ānōā āō ādūēō āōōīāīēōē ēūōdā āūīnōē.

spuns el pre cum că de acele pre multe au făcut. Iar preotul l-au iantrebato pre
 el: Drept ce nu mi-ai arătat aceste mai iantâi?. Pavel i-au răspuns și au zis:
 - Eu am gândit că este mai mare păcat a să ianfrunta cineva ian post,
 decât a fura, sau a face alt rău, căci și de la părinții mei m-am ianvățat a posti,
 iar a ști că e păcat a face rău nici decum, căci când aducem ceva de furat, sau
 junghiem vre-un miel și aducem acasă, nici odată părinții mii nu zăce c-am
 făcută rău. Spre aceste au grăit duhovnicul cătră dānsul.

Miscelaneu

„Фрѣлазъ црнѣ мнѣ оинѣ, шѣлѣс:
зѣмѣ, шѣ дрѣхѣнѣхоръ мѣи, Дрѣхѣмъ ка
зѣпѣтѣмъ, шѣ аѣхѣмѣрѣ, ерѣ пѣтѣиѣ
„Дрѣхѣ фрѣтѣлѣ аѣнѣ, шѣ нѣчѣ дрѣхѣмъ, нѣчѣ
зѣрѣчѣнѣ, нѣчѣ аѣчѣтѣ чѣвѣ, дрѣаѣкѣ
„вѣчѣ рѣчѣ, ерѣрѣ, нѣсѣрѣ, аѣпрѣнѣдѣ
„шѣ аѣтѣ рѣмѣ ерѣчѣ: аѣчѣтѣ ерѣт
„ерѣтѣ рѣчѣ, кѣрѣ рѣчѣ пѣрѣтѣхѣлѣ
„шѣ ерѣрѣчѣмъ нѣсѣрѣ; дрѣ бѣнѣдѣ, ка
„дрѣхѣмъ еѣмѣрѣ дрѣхѣ ерѣтѣ фрѣкѣ аѣ
„кѣрѣчѣ: дрѣнѣ нѣ ерѣрѣ, нѣ рѣчѣ,
нѣ рѣчѣ, нѣ аѣпрѣнѣдѣ, нѣ кѣрѣ, нѣ
„мѣрѣчѣ мѣнѣчѣнѣ; дрѣтѣрѣчѣ
„аѣтѣ мѣрѣ ерѣчѣ кѣрѣчѣнѣ, дрѣчѣчѣ
„дрѣтѣ дрѣчѣ, ка дрѣчѣ аѣрѣ
„мѣнѣ, дрѣчѣ дрѣчѣчѣ, дрѣчѣ

«Oéœá öüfá ì éfðá áéfá\ œé ñíófá œé ìðóí=ééfð ðüé, ìðá éóì èü ìñðóé,
œé áæófáðá, áðá ðáì áéó ìðá ðáìðá áófá, œé ìéñé ìñðóé, ìéñé ðóáüñéófá, íóó
áœéóóü ñááá, áááèü ááé ó=éáá, óðá, æáðóé, áìðéíáá œé áéðáá ðüéá ðá=á: á=áñóá
ñüfð ðáìðá ðüéé, éáðá ó=éá ððóíóéü œé ñóðéáðóé ìñððó; íó áüíáé èü ìñðóé
ñéfáóð ìñáðá ñü ðá ðáèü áó(í) éðáüéí: ýíñü íó óðá, íó ó=éáá, íó ðüíé, íó
áìðéíáá, íó éðáé, íó ì üððóéáñý ì éí=éóíü; ýì ìüðáðóéé ðüó ðé é éðááéíñéñ,
éóááüé ìðá ðíð ìì óé, éá ýíñóð ìðá ðéíá, ìüçüfá ìñððóééá œé áá-

- Fiule, țane minte bine, și spune și pruncilor tăi, pre cum că postul și
ajunare are temeiu pre fapta bune, și nici postul, nici rugăciune nu-ț ajută
ceva, deacă vei ucide, fura, jefui, aprinde și alte răle face: aceste sânt fapte răli,
care ucid trupulă și sufletul nostru; nu gândi că postul singur poate să te facă
bun creștin: iansă nu fura, nu ucide, nu răpi, nu aprinde, nu curvi, nu mărturisă
minciună; iampăratului tău fii credincios, iubești pre tot omul, ca iansuși pre
tine, păzând posturile și be-

Miscelaneu

3ε ρικα πια', απ' αμα' βει' ορι' κρη
"ουκ' οτι', απ' βει' διηθηθι' ποεσις
3 Δυτιο Λαζο Αστ' Ιστανουδ' ...

ΠΡΥΝΚΛΑ ΔΡΥΓΟΤΟΣ ΔΕ

ΟΣΤΙΝΕΑΛΑ. — ΚΕΨΙ: ΧΙ

8η διηγεσηστρο απ' οματ' οδατ'ε
κα σχοληρι' εις λα ρακραζι'ε, κηδε κη-
κινδουε σχοληρι'ε, απ' βει' οτι' Δυρ' Μι-
λαιλ' γελ' τικ, κηδε κηκα, κησε-
καλα' σπριετ' δε οχαιστρο', διηγεσησ-
τρον βινδινο κησποσπι' ελτι' γεβακω.

πάρενα οά, οε άοά άάε οε έδαοδετ' άοί, οε άάε υί δεερέ ιτ'νοό(ε) άοί'ά έαόά
εοέ Άοί' ίάσάο».

serica ta și așa vei fi creștin bun, și vei împlini postul dupe lege lui
Dumnezeu.

XI. ἸΘΟΓΕΟΕ ἈΔΥἈΥΝΟἸ Ἰ ἈἈ Ἰ ἸΝΟΑΓ ἈΑΕΥ

Οἱ γ'αυοαοιδθρ' άο άουο ιάαου έο οετ'εαδε έ νυε έα άαεάαοεά, οί'άά
αοέυ'άοηύ οετ'εαδε έ, άο άυσοδ' ιδα' ι έοαεε =άε ι έη, ευ' ίο ηύ αοεά, ίοί' άά
ο(ι)άεά οδεηο' ιά' άά έαοοδε, γ'αυοουοιδεοε αυ'άε'ά ευ' ιτ'αδε έ άηδε =άάά έαο

XI. PRUNCUL DRĂGOCTOS DE OSTENEALĂ

Un ianvățatoriu au ieșit odată cu școlerii săi la recreație, unde jucându-
se școlarii, au văzut pre Mihail cel mic, că nu să juca, numae umbla trist pe de
laturi, ianvățatoriu, gândind că poati-i este ceva, l-au

Miscelaneu

Дни прелетат 44' ари да не се жиеме ке
до зрелост, фарти' хели ач релти
ама' бривиди'. —

„И маи нека' оукарот' домис.

Ма донвзрелост! Днес лекује ле
мели донке некам релтимит', ма' ма
спит ке бо' релтимит' време донко
релтимит' бо' бели' ке титит' ма' ко-
рели, нмаи' прелот' ке сам да' емо-
, ачре дон док да ам гиске е' 44,
, титит' гели' —

ýíððááàð ÷á àðà àà íó ñü æíàèü éó ñíöüàèà éóé, èàð Ì èðàèè àó ðüñíóí(ñ) àðà àðüéá.

«Áó ì àð æóèà áóéòðíñ àíì íóèà ýíáüöüðíð! Ñíñý èáèèèèà ì àèè ýíñü íó èáàì ðáíáðóéð, øé ì ü ðàì èü àíé íáððà÷é àðàì á ýí æíé, èàð ì üéíá àíé àáíé íá àüèè èà øéíàèü, íóì àé ðà ðíá èà ñüì ààè ñéíáíçüà ýí èíé àà à ì ü öéèèà ñá ÷àðàñé ÷áàà».

iantrebat ce are de nu se joacă cu soţele lui, iar Mihail au răspuns așa grăind.

- Eu m-aş juca bucuros, domnule ianvăţatoriu, iansă lecţiile meli ianancă nu le-am repetat şi mă tem că voi petreci vreme ian joc, iar mâine voi veni negătit la şcoală, numai, te rog, ca să-mi dai slobozăe ian loc de a mă jiuca să cetesc ceva.

Miscelaneu

Πεντηχοσ νιστιρε κλακὲ

Καπ. XII

Βαζίνδ Πρυνκλα καταπια ε
ερα ει Ταπι ει πλάχι δαυτρα ενει διαδὲ:
λε μίι' διμινσαυρ δε ακειεσ σεγορ
εηδα λα' εν Λόκροσ Λαδ δαυτραβια βικη.

„Μαϊκὲ κωδε πιδιχι' δωπιματῆ'
ματιε λαδ ρελαπὲνσ Λοί' : -

„Εσ τοδσκ σφιῖαλα Λα Πρυνκὲ πο-
πυρ Λα κλακὲ - - - Πρυνκλα αχ δὲν-
Τεπιεπ ει δαυτραβια Πρυν' ματιεβεματῆ'
δωπερπι Πρυνδ . -

„Μαϊκὲ ! Δαρ τε ε' αγεε κλακὲ ?
ματιε ει λαδ ρελαπὲνσ εινα' . -

„σφιῖα μίεχ κενδ ηὲι' δνι δερε
κλακὲ βιηε ηὲ κηπιεδὲνσ εβυκρρα

XII. ΓΑΓΟΘΟ ΓΟΙ ΕΔΑ ΕΕΑΕΥ

Άγυρά ἰδορέε εὐ δαδὲ νῦο νῦ ἀαδὺ νῦ ἰεάε ὑἰδοδὸ οἶα ἀεῖ χυεᾶ ἰ ἀε
ἀεῖ εἰάαοῦ ἀά ἀεανῦ ἰαδᾶ οἶαᾶ εᾶ'οἶ εὐεδὸ εᾶο ὑἰδοδᾶᾶ(ο) χενῦ(ᾶ).

«Οἶεεῦ οἶαᾶ δᾶ ἀο-ε Ἀοἶ ἰαδᾶ» δαδὲ εᾶο δυνῖοἶν εὐε:

«Ἀο ἰ ὑ ἀοε οἶεεᾶ εᾶ Ἀδᾶεο ἰἰ(η)νὸδὸ εᾶ εᾶεεῦ». Ἰδορέεο ἀο ὑἰ-ἰῖοδὸ
ᾶ ὑἰδοδᾶᾶ ἰδᾶ δαδὲ νῦο ἰ ἀ(ε) ἀἰἰαδὸᾶ ἀδὲἶᾶ.

«Οἶεεῦ! Ἀδ ᾶᾶ ᾶ ᾶ-ᾶᾶ εᾶεεῦ»: δαδὺ νῦο εᾶο δυνῖοἶν ἀδᾶ.

«Οἶεεᾶ ἰ εᾶο εῦἰᾶ ἰἰε ὑἰ ἰαδᾶεαδᾶ χεεᾶ ἰο εὐοδᾶχῦἰ ἀεεᾶδᾶ

XII. PENTRU NUMIRE CLACĂ

Văzând pruncul, că tatăl său să găte să pleci iantru una din zăle mai
dimineată de acasă oareunde la un lucru, l-au iantrebat zicând:

- Taică, unde te duci dumneta? Tatăl i-au respunc lui:

- Eu mă duc, fiule, la Grecu nostru la clacă. Pruncul au ianceput a
iantreba pre tatăl său mai departe grăind:

- Taică! Dar ce e acee clacă? Tatăl său i-au răspuns așa:

- Fiiul meu, când noi ian oarecare zile nu cutezăm a lucra

Miscelaneu

Λα' Αλκρηλ ιαλτηρς , απιστηι μηρ-
ηιμ δε Αλκρημ αλπορα μη τυρε
αανι , τι Αλται' Αρς' μηκρηε ηι
Αρς' αυτη , μη εταε εε κιαμ κηακς ,
Ατρς' εταε αε ρετηνο Αρς' ηκς ,
„ Οπαικε δε ακε δετηατε
„ Δετηρς καεα Αποετηρς τε εερακς =
„ ιαι Δετηρς Αοι' μημηαι' ει' Αδ=
„ μημηαι' Αρς' ηι κρηα' αηκρηα;
„ Δερς κρημ Αηδρηεηεα' αλκρηα αη-
„ μη' εμβολατ , μηε μηε τηρς πο
„ θηα εερα' , ραε' δε' εεραε' ετηα
„ Χολδα εα , ραε' α αητηα , μη Αη'
„ δετηαεεα Τηυεεκ κη ε' μηε' Αρς'
„ αηκρηα' ηιηε εα' κρηει' εαηε ηε'
„ εεραε' , δε κρημ αηκρηα' αητηαε' ,

εα εοεθεε ιηηοδο, αοοι:α ι αδοει αα εοεδουι αεοιδα ιο ιδα αατε, εε ιοι αε
ιδα'ι υρεαδα οε ιδα αυοο, οε α:αα ηυ εεαι υ εεαευ». Νιδα'α:αηδα αο δυηιοηι
ιδοιεοε.

«Ιοαεευ αααευ αοι ιαδα ιατοδο εαηα ιηηοδου :α ηυδαευ οε ιατοδο ιηε
ι εουε εε αε Αοι' εοαεε ε ιδοιηε ιο εοδαε αεοεδα; Ααδ εοι υηαδυαηε αεοεδα
αεοοε ιη αηαο, ι εα ι εηυ ιαδα οη(ο)οια αοε, ηαο αα'ηυ:αδυ ιη οε οηεαα εοε,
ηαο α αεοοεα, οε εοε Αοι' ιααο αυιαηε ευ α ι αε αδαα αεοεδα εεα αα εα ηυε
ηαεα εαε ηυδαεε, αα ευο αεοεδα αεοοεα,

la lucrul nostru, atunci mergim de lucrăm altora nu pre bani, ci numai pre
măncare și pre băut și acee se chiamă clacă. Spre aceste au răspuns pruncul.

- O, taicū, dacă dumneta pentru casa noastră cea săracă și pentru noi,
mișeii ai dumitalii prunci ne cutez a lucra. Dar cum iandrăznești a lucra altui
om bogat, mie mi-să pare totuna a fi sau de săceră omul holda lui sau a altie și
lui Dumnezeu, gândesc că e mai drag a lucra cineva casă-i sale cei săraci, de
cât a lucra altuie,

Miscelaneu

Πενταγος πετρεζιρε κατ XIII

Παβελ αυ λιπυροσαελ πρε πα-
τιβεελ, δευτρε γε προθνητικε σαμα-
κii, γε προϋπι ηοiλα δε λα Πα-
ρι ρiνε λα ροσειλια? δερ πατι
ελ σαρβελιτε κε αματ δε πρiνευρα,
δινε δευτικε γερα' δηζυραλ η εκτα
ελ δηζε πιπι αβριε, -

„ Ταικι! δερ πεντρε γε υρεκ
η νοετρε, πι Μειεττοριη, κοαε, πιν-
η γερεκ, πι τρε λα οραμυ δηπυρο
η α γερεκ ηοi? - πι α γι αματ ε' Αηκετ
η τιε ηυτε εε αραετ εε οριη α γι αματ
η δε πρiνευρα δε βρεσλααδδ ε' ετυρ
α γι αματ ε' αρεπτικε βερατιεε ιοσι -

XIII. I ĀĪ ŌBŌ ĐUŌU×ĒĐĀ

Īāāāē āō ŷīđđāāāđ ĩđā đāđūēñūō ĩāĭōđō ÷ā ĩđūċĭōāñēō ĩāĭ āĭē ē ÷āē
ĭđĭūē æĭēēā āā ēā ĩāūē ĭūĭū ēā đōñāēēā. Ēāđ đāđū(ē) ñūō ēāō đūñĭōĭñ ēū āđāē
āāĭđēĭāāđā, ŷĭñū ĭđōĭēō āđā ŷĭōūēā(ĭō) đē āđā āō ŷĭ÷āĭōđō ā āđūā.

«Ōāēēū! Āāđ ĩāĭōđō ÷ā Āđāēō(ē) ĭñđōđō, đē ĭ āēñōđē ē, ēĭāñū, đūđ āōāñē,
đē ĭ āđā ēā ĩđāđū ŷĭđōđō ÷÷āēāđ æĭē? Đē ÷÷āñđā ē ēōēđō ĭ ēāĭōĭ ū ñū āđāđū
ñū ōē ē ÷÷āñđū āāĭđēĭāāđā āā āđāĭ ēāōāū». ĩĭđā āñēāñđā āō đūñĭōĭñ ōđāđēēā ēō ē

XIII. PENTRU PETRECERE

Pavel au iantrebat pre tatăl său pentru ce prăznuescu oamenii cei proști
joile de la paști până la rusalie. Iar tatăl său i-au răspuns că așa-i deprindere,
iansă pruncu era ianțalept așa au ianceput a grăe.

- Taică! Dar pentru ce Grecul nostru și maistorii coasă, târguesc și merg
la oraș intru aceleș joi? Și acasta-i lucru mie nu mă să arată să fii aciastă de-
prindere de vre-o laudă. Spre aciasta au răspuns fratile lui

Miscelaneu

„αλτιρος, ши noi ка οχνηα νοσπρεχίγ
„ακοπτεριτήπτηα γέλασι απιόπι δατέρ:
„νικ, Невот δηκρεδίνγα, δηθίβι:
„λε γέλα νεσπρίπτε δε ασεζοικε,
„ελοοοδ βότ Λακρα; ταρδεπεκα:
„πτε ши εραπτι ροίλε, (Καγος ηόδη βι,
„εβεζοίλορ νοασπρεα ποπτι ροίλε κι
„εδοκ) невоτ ποθι, — εμει βότ
„εφί νοί ши Λι' εσπνεθίε, ши οά-
„εσπνίλορ Αλακίε, ши δηβίεαηα νο-
„εσπγορ οίπτε με βά εφί. —

ãñòðà, øé ííé éó áóíóé ííñòðó ñó(íà) àéííàðéí úíòðé:àéóé àðíð Ìòðàðíéé,
íàáíì ýíèðààéíòà, ýí çéééè ðàéé íáííðéòà àà àáñàðééù, ñéíáíà áíì éøèðà;
éàð àà íüèàòà øé òà(í)ðé ðüèà, (éàðà íí'ý øé àáàðééíð ííãñòðà òíò ðüøéù íá
àäóé) íá áíì íüçé, àøà áíì óé ííé øé éóé Áóì íáçüó, øé íàì áíééíð íéüèóð,
øé ýí àéàòà ííñòðü áéíá íá àà ðé».

astre și noi cu bunul nostru sup acoperimântul celui a tot Puternic ne vom iancredința ian zilele celi neoprite de beserică, slobod vom lucra, iar de păcate și faptiri răle (care noea și averilor noastre tot răulă ne aduc) ne vom păzi, așa vom fi noi și lui Dumnezău, și oamenilor plăcuț, și ian viața noastră bine ne va fi.

Miscelaneu

Книг . XIV
εραοαλα . α . II . Δοί Κείνι.

Κη οτ αλ λατ Δοί Κείνι
δε λα' οκιση , Δινπρε Κείνι πρ
ηηηλ λαδ ληβιηηηι ει βιηι . —
Δερ πρ' αληηηλ ηε αλβιηηηλ λη
Κείμη , λαί λατ δε' ευ πηηηη
Κεπ λη βιδάρ ; Δερ Κηηδ ερα' λα
μηκαρ' ερα' αμηηδοί' ελεμηηη
Δεη' βιηηηορην Κείνι ειη οηη
ηεπηηι ει' λη ερρηηηηα' — ηη
ερρηηηηηι ειη βικηηηηη . —
ηη' ελεηηα εηηη ηοκμηηηη
Κε' ερεηη ηηη η' ος ! εη η οηηηη
ηηεκ , ηη' ηηηηηηη βιηηηηη , ηηηηη

XIV. ΟΑΑΘΕΑ Α ΑΤΕ ΕΥΕΙΕ

Οί τι άο εοάθ άτε ευείε άάηα ηεουόγ, άείοδά εάδέε ί δά οίόε έαό γράυοάο ά άείά, εάδ ίά άεοοέ ίά άυάυίαοέ γί ηάαί ύ, έαό ευηάο άά άο ηεοδάεοο γί ρυάάδ; Αάδ ευίά άδά έα ί ύίεάδά άδά άί ύίάίτε άηάί έά. Αά-ε άύγυοίδεό(ε) ευείά άό γί-άίόο ά γίόδοίόά ίδά όδάόεά ηυό ρέευίάοέ.

«Α-εάηόα άηδέ όίεί άε έό'άοηόε γί ηίη! Αό ί ύ ηηόάίάηέ, οε ί ύ δοί ί άύίύά, εάδ

XIV. FABULA A DOI CĂINI

Un om au luat doi căini de la o căță, dintre carii pre unul l-au ianvățat a bine, iar pe altul, nebăgându-l ian seamă, l-au lăsat de au pitrecut ianzădar. Dar când era la mănecare erau amândoi asemenea. Deci, vânătoriul căine au ianceput a ianfrunta pre fratile său, zicându-i:

- Aciasta esti tocma cu eusul ian jos! Eu mă ostenesc și mă rump vânănd, iar

Miscelaneu

αετρά σατανήκορ, τί'σι' αετρά
Φοσι'ποά'τ'χορο: αἶ' λ'αἶτ' Δοί' κ'αυ'ῶ
Δε λα' οἰάι'τ' φ'ρ'π'αἶ, Δέ'τ'ι' φ'ρ'ῶ
ῶ'ηλα ἄσ' ἰ'ν'β'αἶτ' α'β'ο'ν' ἔ'π'α'ρ'ι, ἰ'αυ'ῶ
φ'ρ'ῶ' α'β'π'α'ρ' λ'α'σ' λ'αἶτ'κ'ι'αἶ' Δε
α'σ' τ'α'κ'αἶτ', ἔ'ε' π'α'δ'α'. -

Дэчы' в'дэі'т'т' е'х' е'в'д'а'т'
Е'л' Д'р'е' п'и'в' Ф'р'о'ш'и'н'и' е'и' Д'а'т'р'а
Ф'д'а'н'е, в'и'д'е' е'ἰ' п'о'р'о'н'и'т' Д'е' е'ἰ'с'
е'л'о'а'в'д'а'т' ῶ'н' ἔ'π'а'р'е, ш'і' а'у' с'а'р'о'
в'н'а'ш'и'в' к'а' κ'а'р'о'н'е, ш'і' е'ἰ'с' в'і'с' Д'е'
е'ἰ'с' Д'а'ф' Ф'р'е'т'а' α'τ'α'μ'а'ν'д'у'р'о'р' κ'и'и'к'
л'о'р'. - В'а'н'а'т'о'р'и'я'л' κ'и'и'к'а' Н'е'
ḡ'ἰ'т'п'и'н'д'х'е'з' Д'е' е'р'о'ф'і'κ'а'т'и' т'α'κ'
κ'а'р'е, е'ἰ' е'р'о'ф'і'κ'α'β'υ'ρ'δ'α'ν'δ' Д'у'т'и'
ἔ'π'а'р'е, τ'α'υ'ρ'ῶ'σ'h'α'β'α'ḡ'ḡ'т' Н'е' π'и' -

αἰοἶδα ἰαἰ ἀφείδ, =ε δε αἰοἶδα ἀτὰεἰτἰαἰεἶδ: ἀο εἰαδ αἰε εἰου(ε) ἀα εἰα ἰ
ἰ αἰ ὑ οἰαδῶ, ἀα=ε ἰδᾶ οἰοε ἀο ὑἰαἰουαδ ἂ αἰἰα ἰοἰε, εἰδ ἰδᾶ αἰοε εἰα εἰαδ
ἰοἰ αἰ ἀα ἀο ἰ ὑἰεαδ, δε οἰαα.

Αἰ=ε ἰααοἰ ἀο ἀαἰαδ αἰ ἰδᾶ οἰ(ο) ἰδἰαἰε εἰε νἰε ὑἰοδῶ ἰ ῶεἰ, οἰαα
ἀο ἰἰδἰἰ=εδ ἀα ἀο πἰαἰῶεδ οἰ αἰοδᾶ,δε ἀο ἰόν οἰ αἰεἰ εἰο εἰαδἰα δε ἀο ῶἰ ἀα
ἀο ἀαδ ἀδἰ οἰ αἰ ὑἰαδἰδ εἰεἰεἶδ. Αἰἰἰοἰδῶε εἰεἰα ἰα οἰοἰαἰοἰ ἀα ἀδ οἰ
εἰου ἰ ὑἰεαδᾶ, νἰ ἀδἰε'αεἰαἰἰα αἰἰἰ αἰοδᾶ, εἰδ =αἰεἰαεἰδ ἰα ἰἰ-

asupra oamenilor, ci și asupra dobitoacelor: au luat doi cățai de la o mamă
fătăți, deci pre unul au ianvățat a vâna epuri, iar pre altul l-au lăsat numai de
au mâncat și șăde.

Deci odată au adunat el pre toț orășenii săi iantru o sală, unde au poroncit
de au slobozit un epure și au pus un blid cu carne și au zis de au dat drumul
amânduror căinilor. Vânătoriu'ul căine neuitându-să de ar fi cătă mănăcare, se
arunc-alergând după epure, iar celalalt ne nă-

Miscelaneu

πικύδσι δ' ἐπι' ομίε δ' ἐπι
αίε, εἰ Τραμὸν Τρε' αὐτὸς κ' ἔ
Κεῖονι: — „επιπτε Τρε' οὐκ ἐπι
πτε Λόκρε. —

„Βιδεϋ, ἀφραϋχορ !
„Δοί Κεῖονι δ' εἰ Τραμ, με δ' ε
2 Ομαίε, ἔπει γε μέγρε δεερεβί
2 κίρε ἀφάτι Κροϋίρε Δητρε δ' ε
2 με, εἰ κ' ἐβερπ Τροϋετῆι νο =
2 ὑρι δ' ἐμῆι μοι' ἔμε Βολεπῆ =
2 τε (τοῖρε δ' ἐδεμῆρε) με
2 Λερε, γ' ἐπρε οὐκ ἐβερπ, με
2 Τροϋετῆι δε οὐκ ἐβερπ εἰ Τροϋετῆι
2 Τροϋετῆι ἐπι' Κροϋετ, γ' ἀφραδ' ε
2 Ομαίε δ' εἰ Τραμ Λερε δ' ἐμῆι

ἴνῦνῖαοῆ ἀὰ ἀδ ὀε ἴἷ ἐν ἀὰ ἀἰοδῆ ἀνῆα, νῦ ἀδῦἷ ὑαῆ ἴδᾶ ἀεῖαοῆ εἰ εἰαἴε, Αοοἴ = ἀ
ἀδῦᾶ ἴἷοῦεἰἰοῶ Ἐεῖοῶ:

- «Ἄεἰαο ὀδαοῦεἰδ! Ἄτε εἰεἴε ἀὰ οἴ ἴαἰ, ὀε ἀὰ ἴἷ ἀἷ ὑ, ἴἷνῦ = ἀ ἴ ἀδᾶ
ἀἀνεῖεἴεἰδᾶ ὀα = εἰ εἰαῦεἰδᾶ ἴἷοδῦ ἀῦ(ἷ)οῦε, νῦ ἴο' ἴαῦοῦἷ ἴδῶἷ = εἰ ἴἷοδῆ ἀὰ
ἷ = εἰ ἴἷε = εἰ ἴᾶ ἀἷοἷἰοᾶᾶ (πᾶεἰδᾶ ἀὰ ἀἀἷ ἰεἰαῦεἰδῆ) ὀᾶ εἰᾶἷ, = εἰ εἰοδῦ ἀῦδαῦοῆ,
ὀᾶ ἀδᾶ ἀἷἰοᾶ ἀἷἷἰοᾶἷᾶεἰ νῦε ἴἷἷαῦοῆ(ἷ) ὀοῶοἰδῆ ἷἷ εἰοἷἷἷεἰδ, = ἀοᾶεἰ ἀὰ ἴᾶ-
ἷ ἷἷ ἀῶ ὀἷἷ ἰᾶ = ἀ ἀᾶἷ ἴἷ(ᾶ)

păsându-i de ar fi omis de epuri acie, să grămăde pre blidul cu carni. Atunce
grăe ianțeleptu Licurg:

- Videți fraților! Doi câini de un neam și de o mamă, iansă ce mare
deschihinire faci creștere iantră dânșai. Să nu-nvățăm pruncii noștri de mici
moliciune, voluptate (iobire de dezmierdări) și lene, ci către bărbăție și dra-
goste de osteneală să-i povățuim tuturor semicunoscut, ce feli de oameni au
fost la ce deumonie

Miscelaneu

Lit B 1

Халер ианџелептл аза
Тинериме : „тинериме се лесе лесе
„есе ептечка, дикотроу о дже-
„цурци, о джурцие джурлелте,
„сфрхстпа еи чех дикк не н-ил-
„мет ке еимиме Тетјор сурт-
„мелуи джурелетке Кетјор вјотт:
„цие. (срелте одне.) шк кетр
„седе вјотт —

Lit B 5

Платарх Арс ианџелепт-
тпа аза ианваџа : Зиканд —
„ши Тетднтел чех мели одне не-
„лелетт, шине велетт дн еелте

Ēēō. Ā

Ōāēāđ ŷīōūēāīōōē āōā āđūāūē: «đēfāđēī ā nū ēānū ēānīfā ā nū āīēāēā,
ŷīēīōđīō ī īūāūōōāūē ī āāōēāōēā ŷīōūēāāīōđ, nōōēāōōē āē -āē ŷīēū īāīōēfāō
ēō ānūī ēfā āūōēā īđē ēī āūē āđāāīnōā ēūōđū āēōōōōā (ōāīōā āōīā) ōā ēūōđū
āāāāūđ».

Ēēō. Ā

Īēōāđō īđā ŷīōūēāīōōē āōā ŷīāāōū čēēūfā: «ōē īūī ŷīōōē -āē ī āē
āōī īāēōēđāō, ōē īāāūāō ŷī nāāī ū

Lit.V

Haler ianțeleptul aza grăești:

- Tinerime se lasă lesne a să apleca iancotrou o păvățuești o educație ianțaleaptă, sufletul ei cel ianancă ne-nșinat cu asămine gătire priimești dra-gocte cătră virtuție (fapte bune) și cătră adevăr.

Lit. G

Plutarh pre ianțeleptul așa ianvață, zicând:

- Și pământul cel mai bun nelucrat și nebăgat ian seamă

Miscelaneu

Δη βιζ, ποροί, δη βιζ, ποροί, δα
κί κυτ ζικ σκί; - κυ γραμαί;
πιίκα ριμίεν δε κίμιον, δαρ κί,
κονδακί σπηρς βίκα, ια κί
πιροτάρο σπηρς λαμβαρύο -
κί τίνε βερνικί αμεί, ποστ
ορνα τυρ' ορνα ποέρπι. -
ιαιτί' λικε δη πικιτίνε δα εμί.
Οοί' λικε πού ζότι. -

γρᾱῦοῦοῖδεᾶ, γρᾱῦοῦοῦοῦε, ᾶᾶ(δ) ῖο εοῖ ςᾶᾶ οῖεε: εο ᾶᾶᾶ ᾶᾶᾶ ᾶᾶ ᾶᾶ ᾶᾶ
ῖεῖ εεγ, ᾶᾶ εο εῖῖᾶᾶεο οῖ ῖεᾶ ᾶᾶεο, οε εο οδῖῖᾶδρ ο(ῖ)ῖεᾶ οᾶᾶ ᾶᾶδρ. Ἐῦ
ῖῖῖῖ ᾶᾶῖῖ ῖῖᾶ ᾶᾶ, οῖο ῖᾶᾶοε ῖᾶ ῖᾶᾶ ῖᾶᾶῖᾶᾶ. Οε ᾶᾶ εε ᾶᾶ ῖῖοῖῖ ῖῖῖ ᾶᾶ
ᾶᾶ ῖ(ῖ)ᾶῖε εᾶᾶῖε ῖῖῖ ᾶῖᾶ.

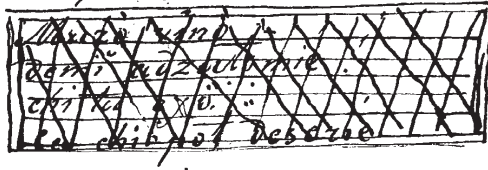

ianvățătorie, ianvățături, dar nu cum zic unii: cu gramatica rămăn de nimică, dar cu condacu umple sacu și cu tropariu umple hambariu. Că până va rămăne așa, tot orbul pre orb poartă. Și ce le să iantămplă la amândoi lecne poț ghăci.

Miscelaneu

Fantazie

Fantazie

*Meizo scino. -
de mi adzuta mie!
Ehi tu echo. -
Ca chi pot dezerie!
A scumpii meli -
haruri talente,
Frumsetzi draganele -
mie mult dorite!*

FANTAZIE

Meizo cino
De mi adzuto mie
Eli tu exo
Ca chi pot dezerie

FANTAZIE

Meizo scino
de-mi adzuta mie!
ehi tu echo
ca ehi pot de zerie!

A scumpii meli
haruri talente!
Frumsetzi draganeli
mie mult doriti!

Miscelaneu

Rumana fatri!
incordati sprintheni-
lipithoaza albeatri!
negri 'oci ehi dzeni -
Gura the'n nasturata
Castaniu perichoe
talii delicata
ehi dzingachul peptichoe
Inima the buna!
suflet curat -
molcalutza mina!
ch' aerul in focat -
O dzenie mareatza
un duhu deshteptat
plin de dultheatza
chin totul resfatzat

Rumana fatri!
incordati sprintheni.
lipithoaza albeatri!
negri oc<h>I ehi dzeni.

Gura the-n nasturata
castaniu perichoe
talii delicata
ehi dzingachul peptichoe.

Inima the buna!
suflet curat,
molcalutza mina!
ch-acrul Ianfocat.

O dzenie mareatza,
un duhu deshteptat
plin de dultheatza
chin totul resfatzat.

Datorii

150	lei	cu <i>apostol</i>
115	lei	cu <i>apostol</i> Ioan
45		Zarafii
140		cu <i>Huațăr</i>
100		cu <i>Icuăș, șe <Giclaciruri></i>
50		la strai
30		cu <i>Brașe și Ecasaraie</i>
250		gazdie
<hr/>		
880		
20		<a eteșăruetușari>
<hr/>		
900		
10		lui Mimi
10		lui Niculai Mieco
10		lui Emoșinchie
6		lui Zoluti Elanu
5		țufie
5		lui Zata
10		cumului
2		a preecului
10		lui Evan Criote
<hr/>		
968		

DATORIELI

150	ru	lu preuteasa
115		lu preutu Ioan
45		Zarafii
140		lu Huațăr
100		lu Icuăș, șe <Giclaciruri>
50		la strai
30		lu Brașe și Ecasaraie
250		gazdie
880		
20		<a eteșăruetușari>
<hr/>		
900		
10		lui Mimi
10		lui Niculai Mieco
10		lui Emoșinchie
6		lui Zoluti Elanu
5		țufie
5		lui Zata
10		cumului
2		a preecului
10		lui Evan Criote
968		

медициналык кызматкерлердин
 аныгы —

№		с. к.
12.	Кыргыз 6 мырза 36 таштан —	12
2	Орусияде кыргыздын —	18
1	Каманд —	10
1	Кыргыз —	124
10	жумушчулардын жана кыргыздын жана кыргыздын —	10
3	кыргыздын кыргыздын кыргыздын кыргыздын —	4
5	кыргыздын кыргыздын —	5
10	кыргыздын кыргыздын —	2 ф
3	кыргыздын кыргыздын —	5
	кыргыздын кыргыздын —	780
1	кыргыздын кыргыздын —	90,50
10	кыргыздын кыргыздын —	2
12	кыргыздын кыргыздын —	150
1	кыргыздын кыргыздын —	3

112

Кыргыздын кыргыздын — 112. ж.т.

3. кыргыздын кыргыздын кыргыздын — 3 —

Кыргыздын кыргыздын — 115,,

750 кыргыздын кыргыздын
 1856. Кыргыздын 1⁰⁰

6600 кыргыздын кыргыздын —
 990 кыргыздын кыргыздын кыргыздын —
 600 кыргыздын кыргыздын кыргыздын —
 400 кыргыздын кыргыздын —
 250 кыргыздын кыргыздын кыргыздын —

9340

MOBILILI ȘI LUCRURILI CE LE AM IAN CASĂ

No		rub.c.
12	scaune 6 negri și 6 <i(a)ebice>	12-00
2	oglinze mari de părete	18-00
1	camad	10-00
1	crivat	14-00
10	rame cu stecli în vronitive și cartinie	10-00
3	paturi, din care unul cu laetare	7-00
5	măndire de pânză cu pai	5-00
10	perini asămine	2-50
3	dulapure	5-00
	farfurii, păhare și alti mărunțușuri	<u>7-00</u>
		90-50
1	masă lombardnie	4-00
1	o masă rotundă	2-00
1	o <mude>rotundă [...] di corză(e)	150
1	masă mare de mâncat	<u>3-00</u>
		112-00
Suma urmii		112 rub.
3 mesă mai proasti cu <unisie> cuhni		<u>3-00</u>
		115 rub.

(Semnătura): Balica

Ce bani am avut eu Ian
 1856, Ianuari 1-iu
 6600 pe vercti cu
 990 maea din <...>
 600 căltuelile din <...>
 900 ce au <gheardiu>
250 din <grau> lui Iordace
 †9340

Teo-Teodor MARȘALCOVSCHI, doctor în științe istorice; n. 22.IV.1938, s. Dobrușa, jud. Orhei, România. Studii: satul natal, Negureni Telenești, șc. Pedagogică, șc. Profesională de radiotehnică aviativă militară (Rîlisk, Rusia), Universitatea de Stat din Chișinău; docturantura USM; documentări: USM, Universitatea „Al. I. Cuza”. Activitatea: învățător, inspector Școli Superioare Ministerul Educației, director Teatrul Național „Vasile Alecsandri”, conferențiar universitar la Catedra de Științe socio-umane a Universității „Alec Russo” din Bălți. Specialist în obștea devălmașă longitudinală răzeșească.

Autor a peste 100 publicații, inclusiv critică teatrală și două studii monografice. Titular al cursurilor universitare: *Istoria Moldovei/Românilor, Istoria Teatrului Universal, Cultura și Civilizația Universală, Dramaturgia Universală, Arta Clasică Antică: Grecia și Roma*.

Maria ABRAMCIUC (Margareta CURTESCU), doctor în filologie, poet, critic literar, eseist; n. 22. IX. 1960, Hîncești, Fălești. Studii: Facultatea de Filologie a Universității de Stat „Alec Russo” din Bălți (1981), de doctorat la Universitatea „Al. I. Cuza”, Iași (2000) (teza *Reflexe ale mitului orfic în literatura română*). În prezent, conferențiar universitar la Catedra de literatură română și universală, Facultatea de Filologie a Universității „Alec Russo” din Bălți. Titular al cursurilor universitare: *Istoria literaturii române (pașoptism, postpașoptism), Structuri ale liricii moderne, Civilizația românească, Elemente ale culturii autohtone, Mass-media în Occident* etc.

Redactor asociat al revistei literare *Semn* (Bălți). Membră a Uniunii Scriitorilor din Republica Moldova și a Uniunii Scriitorilor din România.

A publicat articole de critică literară, eseuri, versuri în reviste din țară și de peste hotare: *Basarabia, Contrafort, Dacia literară, Poezia, Convorbiri literare, Familia, Semn*.

Cărți publicate: *Prinsă între clamele speranței* (versuri) (col. *Prima verba*), Chișinău, Editura ARC, 1997; *Simple bluesuri* (versuri) (col. *Rotonda*), Chișinău, Editura Cartier, 2003; *Eternul Orfeu* (eseu critic) (col. *Opera aperta*), Chișinău, Editura Știința, 2005. Prezentă în volumul colectiv de istorie orală *Femeia în labirintul istoriei* (crochiul «*Rusoaica*» *Irina Cantacuzino*), Chișinău, Editura Știința, 2003 și în mai multe antologii de poezie.

Elena HARCONIȚA, specialistă în domeniul biblioteconomiei și științelor informării, manager, grad de calificare superior; n. 15.III.1955, Bălți. Studii: Facultatea de Biblioteconomie și Bibliografie a Universității de Stat din Chișinău (1976). Angajată a Bibliotecii Științifice a Universității de Stat „Alec Russo” din Bălți (1976 - prezent). Director din 2001, reușește modernizarea instituției, recunoscută drept Centru Biblioteconomic Național, una dintre cele mai eficiente structuri info-documentare universitare din Republica Moldova.

Este autor, redactor responsabil, coordonator, prefațator de monografii, bibliografii, cataloage, dicționare, anuare. Fondator și director al revistei de biblioteconomie și științele informării *Confluente bibliologice* (2005), coordonator al revistei electronice *BIBLIOUNIVERSITAS@ABRM.md* (2012), membru al colegiului de redacție a revistei *BiblioScientia* a BȘC „A. Lupan”, AȘM. A publicat circa 170 de lucrări, inclusiv în revistele *Magazin Bibliologic, Buletinul ABRM, Revista Centrului Cultural Dunărea de Jos* (Galați), *Revista română de biblioteconomie și știința informării* (București).